

موسٲٲه فا ئیبراهیم زهلمی

کاروانی ژیانم

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

كاروانى ژيانم

به رڼى يه كه م

۱۹۰۵ - ۱۹۲۴

دكتور

موسټه فا نيراهيم زهلمى

نهم ڪٽيڀه له سهر نه رڪي به ريز
(دڪٽور نه رسه لان بايز)
سهر وڪي په رله ماني ڪوردستان
چاپڪراوه

ڪارواني ژيانم

- دڪٽور موسته فا نيراهيم زهلمي
- پينداچونه وهى : مه سعود مسته فا زهلمي - ريڊار نه حمده
- نه خشه سازى ناوه وه: جمعه صديق ڪاڪه
- سهر په رشتى : ريڊار ره توف نه حمده
- چاپى يه ڪدم - ٢٠١٤
- سهر په رشتى چاپ : ياسر يه عقوبى
- له به رتوه به را يه تى گشتى ڪٽيڀخانه گشتيه ڪان ژماره ي سپاردنى
(٢٦٢٠) ٢٠١٣ پيندراوه
- مافى چاپ پاريزراوه بؤ نوسهر

تيڀينى: مه به ست له فروشتنى نهم ڪٽيڀه ته نهها دا بين ڪردنى تيڇوونى چاپى داهاتوويه تى.

ناوهرۆك

بهشی یه كه م:

- ١٣..... سه‌ره‌تای ژیاڤم و سه‌رده‌می فه‌قییه‌تیم (١٩٢٤-١٩٤٥ ز)
- ١٥..... زه‌لښم
- ١٥..... زه‌لښم له‌چیه‌وه هاتووه؟
- ٢٠..... تافگه‌ی زه‌لښم
- ٢٤..... نه‌رده‌لان له‌چیه‌وه هاتووه
- ٢٥..... هوکمرانی نه‌رده‌لانیه‌کان بۆ کوردستانی عێراق و ئێران
- ٢٨..... باییره‌ گه‌وره‌م چۆن هاتۆته‌ زه‌لښم
- ٣٠..... شیخ حسام الدین
- ٣٢..... یه‌که‌م کۆسپی ژیاڤم
- ٣٣..... کۆچ کردنمان له‌ زه‌لمه‌وه‌ بۆ خورمان
- ٣٤..... چوونم بۆ قوتابخانه
- ٣٥..... مامۆستا ژن خاتوو (تامینه)
- ٣٦..... گرتنی مامۆستا فتح‌الله
- ٣٦..... ماوه‌ی فه‌قییه‌تیم (١٩٣٤-١٩٤٦ ز)
- ٣٧..... مامۆستا سه‌ید عارف و مائی پورم
- ٤٤..... سوخته‌ی سوخته
- ٤٦..... ژیاڤم له‌مائی مامۆستا سه‌ید عارف
- ٤٧..... نه‌وانه‌ی که‌ خویندم له‌ خورمان
- ٤٩..... گه‌رانه‌وه‌م بۆ زه‌لښم
- ٥٢..... سکه‌لقو (پشکو) له‌ گه‌ل شا هه‌نجیری وشک
- ٥٣..... یاری فه‌قی

- ٥٤..... بوبوك و ته پالنه
- ٥٥..... نوڅه ی ئاغارږ
- ٥٦..... چوونم بۆ سلیماني
- ٥٧..... دهقنه ی فقهی
- ٥٩..... خویندڼم له ته ویلنه
- ٦١..... حاشیه کانی پیننجوینی و ده رچوونم له ته ویلنه
- ٦٢..... ده رچوونم له ته ویلنه
- ٦٥..... به رهو رووی پردی وه نډه ن
- ٧٠..... دی روار
- ٧١..... وه رینی سه گیتک نومیددی ژيانی پیدایڼه وه
- ٧٣..... چوون ده گاکام به جی هیشت
- ٧٤..... پرووه مه ریوان و بانه
- ٨٠..... نه نجومه نی کورده کانی مه هاباد
- ٨١..... قازی محمد و ده ولته تی جوانه مهرگی مه هاباد
- ٨٩..... چوونم بۆ گه لاله
- ٩١..... گه رانه وه بۆ شنو و لاجان
- ٩٤..... سهیرانی سهر ده ریاجه ی ورمی
- ٩٤..... مه ته له کی ماموستا مه لا جه لال
- ٩٥..... مه لایه تی په مه زان له شکاک
- ٩٦..... نبیراهیم خان و شکاک
- ٩٦..... جوړی ژيانی دانیشتونانی شکاک
- ٩٧..... مه ولود نامه ی شهوی (لیله القدر)
- ٩٨..... سهر فیتره و زه کات
- ٩٨..... گه رانه وه بۆ عیراق له گدل مه لا موسا
- ٩٩..... سیتی سهر ده شت
- ١٠١..... خویندڼم له بیاره
- ١٠٤..... خویندڼم له بالك

- ۱۰۶..... جۆرى ده‌رس وتنه‌وه‌ى مامۆستا مه‌لا باقر
- ۱۰۷..... نه‌ر كۆتیبانه‌ى له‌خزمه‌ت مامۆستادا خویندم
- ۱۰۹..... جۆرى ژيانمان له‌ بالك
- ۱۱۰..... خویندم له‌ شارى سنه (كوردستان)
- ۱۱۴..... خویندم له‌ گه‌لاله‌ سالى (۱۹۴۵)
- ۱۱۵..... راتبه‌ى كوێستان
- ۱۱۶..... كوێر بووم له‌ گه‌لاله‌
- ۱۱۷..... شه‌هید بوونی كاك حمه‌ عه‌لى مه‌لا محمه‌دى گه‌لاله‌ له‌ ۱۹۹۵/۴/۳
- ۱۲۱..... بۆچى له‌ گه‌لاله‌ ئیجازه‌م وه‌رنه‌گرت
- ۱۲۷..... مانه‌وه‌م له‌ سلیمانی
- ۱۳۳..... تییینه‌ى كام له‌سه‌ر خویندنى مزگه‌وت

به‌شى دووه‌م:

- ۱۳۹..... ژيانى مه‌لايه‌تیم (۱۹۴۶-۱۹۵۵ز)
- ۱۴۲..... ژن هیتانم
- ۱۴۳..... مانای قزلبجی
- ۱۴۴..... ناردنى عبدالله خان به‌دوامدا
- ۱۴۵..... به‌خته‌ره‌ى به‌بوون و نه‌بوون نیه
- ۱۴۶..... ماره‌ به‌جاش
- ۱۴۹..... بوومه‌ له‌رزه‌كه‌ى سالى ۱۹۴۶
- ۱۵۴..... هادى چاوشلى و بومه‌ له‌رزه‌كه‌
- ۱۵۶..... په‌يوه‌ندیم به‌ عبدالله خانه‌وه
- ۱۵۹..... چوونم بۆ پشه‌در
- ۱۵۹..... خانوه‌كه‌ى مه‌لاى پيشوو
- ۱۶۱..... حوجره‌ى فه‌قى
- ۱۶۲..... بابه‌كرى سه‌لیم ناغا
- ۱۶۶..... مه‌لا و گاوان (شكارتە)
- ۱۶۸..... جوله‌كه‌ى سپله‌

- میوژ له جیاتی شه کر ۱۶۹
- صغری و کبری ۱۷۰
- ماره به جاش بو دووهم جار ۱۷۰
- مام محمد مهرگه یی ۱۷۱
- به پړوه بهری په روه رده (مدیری مه عاریف) ۱۷۲
- کلیل نه گهر دهر گای پی نه کریتته وه بوچی باشه؟ ۱۷۳
- درویش پیوژ ۱۷۷
- به رهو سلیمانی ۱۸۰
- ناشتبونه ووم له گهل ئیسماعیل ناغا ۱۸۳
- مردوو شتن ۱۸۶
- کوژدنه وهی موچه ی گهړه ک ۱۸۷
- روژی جهژن ۱۸۷
- شیرینی شیرینی راده کیشت ۱۸۸
- نیسقاتی ژنه که ی حاجی سدید ناغا ۱۹۰
- نیسقاتی درویش که ی قهره داغ ۱۹۱
- مردنی نه حمده دی کوږم ۱۹۲
- پرسیاری ناهه موار و وه لای ناله بار ۱۹۴
- میوانی هه نار فروش ۱۹۵
- بوچی کرام به سهر باز؟ ۱۹۶
- یه که م ئیجازه ۲۰۰
- ناگری نه ورور و مه لا ۲۰۵
- بیخود و عبدالقادر به گ و سهری زه لم ۲۰۵
- سهری موسل سالی ۱۹۵۴ ۲۰۸
- کارگه ی ته لاق چاکر دنه وه ۲۱۰
- سهر فتره ی ناخیر سالی مه لایه تیم ۲۱۴
- هویه کانی دواکه وتنی خویندنی مزگوت ۲۱۵
- بوچی سلیمانیم به جی هیشت ۲۱۷

- ۲۲۱ ريش تاشينم بۆ يه كه مجار
- ۲۲۳ مهلا و مهلا يه تى
- ۲۲۶ مهلا و مزگهوت
- ۲۲۸ ماموستاي تايىنى و روژى هه ينى
- ۲۳۱ كوڤونه وهى سىيهم
- ۲۳۳ ماموستاي تايىنى و ده رس وتنه وهى حوجرهى مزگهوت
- ۲۳۸ بهراورد يك له نيتوان ماموستايانى تايىنى كوردستان و مجتهده كانى (فقه)
- ۲۳۹ سه رچاوه كانى (فقه) ئيسلامى
- ۲۴۳ تيمامى مه زه به كان
- ۲۵۰ له حه نه فييه وه بۆ شافعى له شافعيه وه بۆ حه نه فى

به ناوی خواي به خشندهي ميهره بان

له بهاري سالي ۱۹۲۴ز له دېي زه لم هاتومه ته هم دونيايموه، تا ئيستا كه تمه نم ۷۷ ساله و^(۱) ياداشته گانم دهنوسممه، نه له دونيايه گه يستم و نه لهو كسانه ي له گه لئاندا ژيام، بيروباوهرم به خواي گموره و پيغه مبهر (ﷺ) و ئايني ئيسلام زور پتمو و به هيزه، چونكه هم بيروباوهرم له ريگمي دواك موټني دايك و باوكممه نه بوو - ئيماني تهقليدي- بهلكو لممادهي ژياندا له نيوان بهرورد كړدني ئايني ئيسلام و هممو ياساي دهولتاتان و بيروباوهرې جياوازو نايه گاني تر زياتر له چل سال و، تيكه لاويم له گه خلكي جياوازي جوړ به جوړ هم بيروباوهرم بو دروست بو، شتيكم نمدې ئيسلام بليت مهيكه ژيري بليت بيكه، همروه ها به پيچموانمي نموده شتيكم نمدې ئيسلام بليت بيكه ژيري بليت مهيكه، گموره ترين شت بو ژياني ئادهميزاد له ئيسلامدا نمويه په يوه نديت دهبستيت به هيزيكي نادياره وه كه پي دوتريت - خوا- تنه ها نم نادياره ده توانيت روحي ناديارمان خوشحال بكات و، هم تنه ها نموه ده توانيت روحي ناديارمان له ژهنگ و پيسي جيهاني مادده پرگار بكات. تنه ها نمشقي خواي نادياره خوشييه گاني بي سنوره وه زه رباكان.

مهبستم له ئيسلام نويز و روژو و حج و زهكات و ريش هيشتنممه نيه كه له قورئاندا له (۱۰۰) ثابته كمتر باسي دهكات، كس بير لهو ناكاتممه كه به شه گاني تري قورئاني پيوز باسي چي دهكات؟

^۱ سالي ۲۰۰۱ دهست به نوويني ياداشته گان كراوه.

مهمبستم له ئیسلام لیږدهدا شته ماددیه‌کان نیه، به‌لکو ناشق بوونی رڼوخی نادیارمان به خوای مزنی نادیار.

لیږدهدا ده‌بیټ لمو راستیه‌ بزانین که زه‌ریای ئیسلام به همزاران کشتی خوښی و کشتی رزگارکردن بو مروڅایه‌تی تیندا ده‌سوریت‌موه، بویه باسکردنی هم زه‌ریا گموره‌یه نه‌ک به من، به همزارانی وه‌ک من ناکریت.

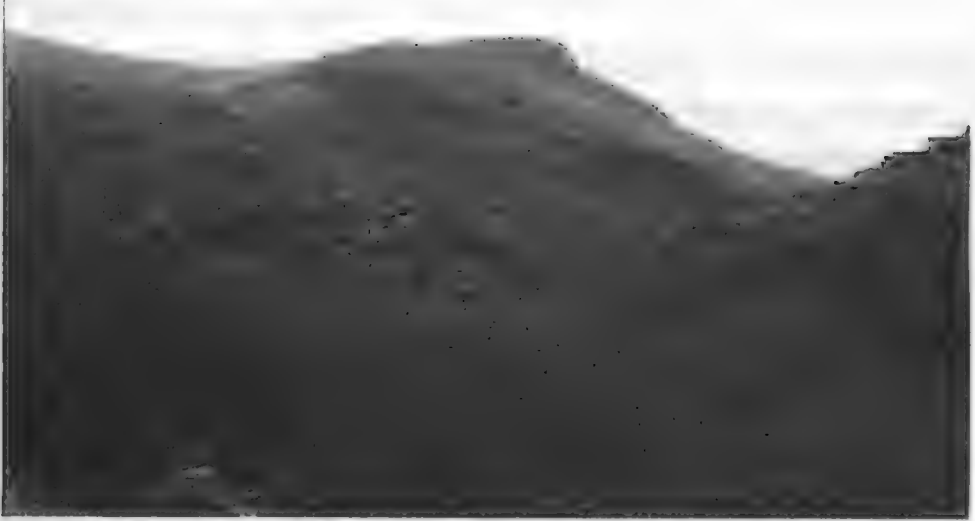
تمن‌ها پیناسه‌کردنی دل‌په‌یه‌ک له زه‌ریای ئیسلام دوو راستی نیشان ده‌دات: یه‌ک: به همزاران قه‌لهم ناتوانن تمواوی جوانی و نه‌یټنی هم زه‌ریایه نیشان بدن، بویه من به تمن‌ها به پیناسه‌کردنی دل‌په‌یه‌ک فیرار ده‌که‌م هم زه‌ریا گموره‌یه. دوو: کورد گوته‌نی (مشتیک گه‌م غمونه‌ی خه‌رواریکه)، بویه توانای ناساندنی من تمن‌ها ناساندنی دل‌په‌یه‌که لمو زه‌ریا گموره‌یه.

(۸۰٪)ی ناده‌میزاد زیاتر له (۶۰) سال ناژین، هم شهمست سالی نیوه‌ی بمشمو و به‌خمو تمواو ده‌بیټ، تا چوار یه‌کیکی تمواو ده‌بیټ که پانزه ساله مروڅ چاکی و خراپی نافامی و ده‌ستی راست و چه‌پی له‌یه‌ک جیا ناکاته‌موه، واته هم ماوه‌یه به‌ژیانی راسته‌قینه ناژمیږی و شهمس یه‌کیکی له (۱۰) سالدا به نه‌خوښی و نازار و ناخوښی به‌سهر ده‌بات که هیچ سوود هم ماوه‌یه وه‌رناگریت، واته لمو شهمست ساله ته‌نیا (پینج) سالی وه‌ک ناده‌میزاد ده‌ژی.

به‌شی یه‌که‌م

سهره‌تای ژیانم و سهرده‌می فیه‌قییه‌تیم
(۱۹۲۴-۱۹۴۵ز)

زه‌لم

زه‌لم له چیه وه هاتووه؟

تا ئیستا ساخ نه‌بۆتهوه بۆم که بنچینهی ئەم ناوه له چیه وه هاتووه؟
 به‌لام له فهره‌نگه‌کاندا گه‌رام ده‌لێن ناوی گیایه‌که نه‌ گۆل ده‌کات و نه‌ به‌ری هه‌یه.
 ته‌مه‌ش ده‌گۆنجی ئەم جو‌ره گیایه به‌شاخه‌کانی زه‌لمه‌وه هه‌ییت به‌لام نازانم چیه.
 هه‌ندیک ده‌لێن زه‌لم ناوی ئاوه‌که بووه، پیتی وتراوه زینی (لولو)، ئەم مانایه له مامۆستا
 مه‌لا عبدالکریمی مدرسم وه‌رگرت (خوا ته‌مه‌نی زیاده‌کات)، فهرموی: مامۆستا مه‌لا به‌ها
 که پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن و پیاو چاک بوو له‌ بیاره‌دا وتی: من له‌ سه‌رچاوه‌یه‌که‌دا دیومه‌ که
 ده‌لێن زه‌لم له‌ (زینی لولو) وه‌ هاتووه، ناوی ئاوه‌که‌یه و کاتیکی (لولو) ده‌کان حوکمه‌رانی نه‌و
 ناوچه‌یان کردووه ناوه‌که‌ دراوه‌ته‌ پال نه‌وان و له‌ پاشاندا به‌دریژایی رۆژ وشه‌که‌ گۆراوه‌ تا

^١ لوله‌کان: خوالیخۆشبوو مامۆستا (محمد أمين زه‌کی) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌ی (تاریخ الدول والامارات الكردية) (١٩٤٥م/مصر/ص ٢) ده‌لێت: حکومه‌تی لوله‌کان شتیکی وا تا ئیستا نه‌دۆزراوه‌ته‌وه یان نه‌یه که باسی می‌ژووی ته‌واویان بکات به‌لام نه‌وه‌ی دیاره نه‌مان له‌سه‌رده‌می (سرجون) و (نرهم سین) که هه‌ردووکیان (نه‌که‌دی) بوون باسیان هاتووه، سنوری لوله‌کان لای (نارافا=کرکوک) و (کاسیه‌کان) واته نه‌و جێگه‌یه ئیستای ناوچه‌ی سلیمانی و ده‌ورو به‌ری ده‌کات.

بوو ته وشى (زهلم)، نهمه زور نزيكه له راستيموه چونكه هندیك رووبار هم له عیراقدا پییان دهوتری (زی) وهك زنی بچوك و زنی گموره كه دهچنه سمر رووباری دیجله. وشى (زی) واته چه و رووبار.

له سمرچاویه کی دیکم وهگرت كه زهلم ناری کورې یه کیك لمو نهمیرانه بووه كه حوكمړانی شاره زووریان کردوه له میژوویه کی کونموه، خوالیخوشبوو مهلا جه لالی سعاتچی نیشته چیئو گموره كه بوو له سلیمانی كه من مهلا بووم له (١٩٤٩-١٩٥٥)، زور تیكه لی هه بوو له گهلم و خوی به خاوه نی مزگوته كه ده زانی چونكه له نهموی مه لای پیشوی ئمو مزگوته بوو كه ناری مزگوتی مه لای نه همدی همره نی بوو، کتیبی کی میژوویی هه بوو (ناوه کھی و دانهره کهم لمیر نه مان) باسی توانی نه کرد كه له پیش نیسلامدا حوكمی شاره زووریان کردوه، لمو سمرچاویه دا دهیوت زهلم ناری کورې یه کیك له حوكمړانه کانی شاره زوور بووه، كه دوو کورې هه بووه، یه کیکیان ناری میر (خورمال) بووه و، نهمی تریان ناری میر (زهلم) بووه، له بهر نهمو ئمو شرینی كه ئیستا پیئو ته لین (خورمال) به ناری ئمو کوره وه ناونراوه و چه می زهلمیش به ناری کوره کھی ترده ناونراوه.

هندی له دانیشتوانی دیکه ده لین (زهلم) له (سمرزیلی) وه هاتوه كه یه کهم دییه كه بووه باو و باپیرمان تیایدا جیگیر بوون بۆ یه کهم جار له نزيکی قه لاکھی (خان أحمد خان) كه ئیستا پیئو تهوتریت (بهرقه لا)، کاتیک هاتونه ته چه می زهلم بۆ یه كه جار لهوشینه خانویان کردوه و ناری ئمو دییه - سمرزیلی - بووه دواتر گوزاوه بۆ زهلم.

به لام له هه موویان شیاوتر سمرچاوه دی دووه مه كه زهلم ناری ناوه كه بووه پیئو ته تراوه زنی (لؤلؤ)، همره كه ئیستا به دوو رووباره گموره کھی كه دهچنه سمر دیجله تهوتریت زنی بچوك و زنی گموره.

"زهلم" به کارده هیتریت بۆ دیکه پیئو تهوتریت دی زهلم و، بۆ تافگه كه پیئو تهوتریت تافگهی زهلم، همره ها چه مه کاش هه تا تیكه لاری رووباری تانجمرؤ ده بیت له دوواوان پیئو تهوتریت چه می زهلم.

^١ له کتیبی (مذکرات مامون بگ بن بیگه بگ) ده لینت: (قلعة ظالم) كه تورکه کان وایان پیئو تهوتریت، كه سه نته ری حوكمړانی شاره زوور بووه، میژوونووسانی عه رب ناویان برده وه به (زهلم - زلم) (یاقوت الحموی، معجم البلدان بیروت ١٤٦، ١٠، ١٩٥٧)، ١٣٢، beuetemc, xxxi. (مذکرات مامون بگ بن بیگه بگ، ص ٨، ترجمه محمد جمیل رژی به یانی و شکور مصطفی، بغداد / ١٩٨٠).

(زهلم) به ههله له فرمانگه میړیدا به - ظلم - دهنوسریت و نه‌مهش راست نیه چونکه پیتی (ظ) له کوردیدا نیه، جگه لموښ هندی برادر که په‌یوه‌ندیان به (نه‌حمد ناوا) وه هه‌بوو که کموتوته خواره‌وی زهلموه ناوی هاینه هواره‌که‌یان گوری له جیاتی (هاینه همواری زهلم) کرا به (هاینه همواری نه‌حمد ناوا)، له راستیدا هاینه‌هواره‌که هی سهرچاوه‌ی زهلمه به‌لام دراوه به نه‌حمد ناوا، که ناو و باخیتی نهو توی تیدا نیهو مولکیشیان له‌زهدا نیه.

دیی زهلم و شاخی زهدا

شاخی زهدا زیاتر له (۲۰۰) هیلانه‌ی (دال)ی تیا بوو، پاش سالی (۱۹۸۸ز) کاتیک بهر شالوی کیمیا‌یباران کموت داله‌کان فهوتان و نه‌مان و نه‌هاتنموه. نم دالانه ناوی زهلمیان نه‌ده‌خواره‌وه چونکه ناوی زهلم قورس بوو، ده‌چوون ناوی (دالانی)یان ده‌خواره‌وه، شاخی دالانیش به‌هوی زوری داله‌وه ناوی دالانی به‌سردا پراوه. نابردنی هاینه‌همواری زهلم به هاینه‌همواری نه‌حمد ناوا وه نه‌ویه که مه‌لموی ده‌فرموی:

من و (شموال) همدرو هام دهردين
كه لاره نشين هه ناسه سهردين
غوره غوره ئو، وه فاش په غه پيرى
نازير قيبه لى من، وه فاش په غه پيرى.

واته: روژى يه كه مى شموال هى مانگى شمواله كه چى دراوه به ره مەزان، پى دوتريت
جهژنى ره مەزان، همدروها نازيره كه ميار و دوستى منه كه چى وه فادارى بو يه كى كى تره كه
گوژه كه يه تى.

زه لى كه موه ته خواروى روژه لاتى شارى سليمانى زياتر له (۷۰) كم دووره لهو شاروه،
بريتيه له دولتيك دروژاييه كه نزيكه (۲۰) كم) ده بيت، ئاو به ناوه راستى دولته كه دا ديتيه
خواره وه، تافكه له سهر تافكه تا ده گاته دهشتى شاره زور به مېرده مى دى ته محمد ئاوا، ته مېهر
و ته مېهرى دولته كه شاخ و ته پۆلكه يه و ته مېهرى ئاوه كه كاتى خو باخ و باخات بوو
جوړه ها ميوه تيدا بوو.

به لام له پاشاندا له سالى ۱۹۷۹ مېرى هه لستا به گواستنوه دانيشتوانى ديه كه و
كوچى پى كردن، باخه كان هه موى وشك بوون، ماوه پينج شمش سان له ممو پيش ئاوه دان
كرايموه، له (۱۳۰) مال نزيكه (۳۰) مالتيك گه رانه وه ناوايه كه.
سهر له نو دهيستان كرده به ئاوه دان كرده موى باخه كان.

دى زه لى نزيكه له سنورى ئيران و همارتيك هه يه كه پى دوتريت (دالانى)، جاران
مانگى سيبه مى به هار و مانگى يه كه مى هاوين ئوه مېر و مالاتى هه بوايه ده چوون بو
ئو كوستانه، لوتكه ئو دالانيه (۲۰۰۰) پى له تاستى ده رباوه به رزه، كانياو كى زور
ساردى تيدا وه كه به فراوه، گياى ناو شاخه كان هه ممو بوندان و بونيكى زور خوشيان هه يه
كه له سروشمه رووون له نيوان شاخه كاندا وه (به رزه لنگ) و (سور هه لاله) و (ميره
ميره) و (چنور) و (شليتر)، بونيان ئه وه نده خوشه عه ترى فهره نسى و ئينگليزى نايرانگاتى،
شاخى - دالانى - چهند دولتيكى گهره تيدا ديتيه خوارى بو دهشتاييه كه كه پى دوتريت
(كه ره جال)، ئه موش همارگه يه كه پيش ئوه خه لكه كه به چنه دالانى بو ماوه دوو هه فته يه
له وى ده مانمه تا سهر ماكه دالانى توژيك كم ده بووه وه، په ناگاش بووه بو خو حشاردان
له دوزمن.

له باکوری دینه کېدا شاخیکې زور بهرز ههیه پیتی دهوتریت شاخی - زهردا-، بهرامبهر
 بهو شاخه بهو بهری دینه کېده له باشوریموه شاخ و تهپینکی زور بهرز ههیه و ئمشکوتینکی
 گموره تیادایه که پیتی دهوتریت (ئمشکوتی گرده)، همروه ها شاخیکې گموره ههیه له
 باشوری روژهلای دینه کېده پیتی دهوتریت (قهلا سولای)، خوشی و جوانی سروشتی دینی
 زهلم به ناو و شاخ و باخموه مروژ ناتوانیت بهزمان یان بهقهلم باسی بکات.
 ناوی زهلم دیته خوارهو به ناو شاره زوورو به کشتوکال به کارده هیتریت و، چهند جوگای
 گموره ی لی هه لگراوه:

یه که میان (دهیمه جو)، دوهم (دهلین)، سینیهم (جوگمی قولنگه چین)، چوارهم (گهنه بو)،
 به ناو چه مه که شدا هندیك له ناوه که ده مایموه ده چوو به خورمال، ئمو ناوی زهلمه به دهشتی
 شاره زووردا دهاته خوارهو تاهه کو تیکه له ده بو له گهل ناوی تاخمره (ناوی تاخمره ده ژیتته
 پروباری سیوان)، که ئم پروباره پاش ئموه ده گاته خاکی عمره بستان پیتی دهوتریت
 پروباری دیالی و، جوگای خالصیشی لی جیا ته کریتموه.

له ده وروپشتی دینی زهلمدا دیهاتی زور هه بو له باکوریموه دینی (هانمی قول) و (ئیلان
 پی) و (بانی شار)، له روژهلای تیشموه دینی (دهری مهر)، (سمرگهت)، (گولپ و)، له پشت
 دینی زهلمیشموه گوندی (دزلی) ههیه که نه کهوتته ئمو دیوی شاخی دالانیموه که به نیشته جیتی
 (محمود خان) ی دزلی به ناو بانگه. به لام به داخموه ئم دیهاتانه هندیکن لهو (۴۵۰۰)
 دیمه کوردستان، که هه موویان راگو زکران و دانیشتوانه کانیان سالی ۱۹۷۸ بردنیانه ناو
 به ندینخانه کانهو که پیتی دهوتریت (نوردوگای زوره ملی) و، بی بهشکران له سوود و هرگرتن
 له ناو و خاکی باو و باپیریان که به همزاران سال تییدا ژیاون له پیش گهل کانی تری
 عیراقموه. ئم کردهو ناره وایه زیانیکې زوری هه بو به هه موو گه لی عیراق به شیویه کی
 گشتی و به گه لی کورد به شیویه کی تاییه تی، چونکه دانیشتوانی ئم دیهاتانه بهرهمینکی
 زوریان هه بو له کشتوکال و مهر و مالیات و باخ جگه لهو که سابه تی تریان ده کرد و
 شتیان له عیراقموه ده برد به تیران و به پیچموانهو سودیکې زوریان وهرده گرت له م
 ئالوگوژه.

به لام وه خوی گموره ده فرموی: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ واته له گهل هه موو تنه گانه یه که
 رووناکی و ئاسانیه که ههیه.

كورد لهبهرئهموێ بێ تاوان بوو، بێ گوناھ بوو، ئهوێ له گهڵ كرا خوا دەرگایه كێ تری بۆ كردهوه، ئهوێ كه وێستی بچیتمهوه شوینی خوێ له پێگهێ ئهو دەرگایمهوه گهرايمهوه ئیستا نزیکهێ (٣٠) مائی تیایه كه جارێ زیاتر له (١٣٠) مال بوون.

سهر له نوێ ئاوهدان كراوهتمهوه و دهستیان كردهوه به درهخت ناشتن، ههندیك لهو درهختانه هاتونهته بهرهم، ههروهها دهستیان كردهوه به بهخێوكردنی مهر و مالات، ههروهك له دێهاتهكانی تریشدا ههندیك له دانیشتوانهكان گهراونهتمهوه بۆ شوینی باو و پاپیرانیان.

هیوادارم كورد لهنیوان خۆیاندا یهك بن بۆ ئهوێ ئهو دەرگایهێ بۆی كراوهتمهوه جارێكی تر دانهخریت.

تافگهێ زهلم:

ئهم تافگهیه یهكێكه له تافگه سهرنج راكیشهكان له كوردستاندا، ئارهكهی له نزیکهێ لوتكهێ شاخهكهوه دیته دهرهوه، ئهو تافگهێ لی دروست بووه، خوێ له ئارهوه له ئمشكهوتیكدا ههڵدهقوڵیت و ئاوی ئمشكهوتهكه زۆر دوور و درێژه تا ئیستا دانیشتوانی دێیهكه نهیان توانیوه بگهنه كوژایی ئمشكهوتهكه.

دوو دەرگای تیا دایه یهكێکیان ئارهكهی تیا دا دیته دهرهوه ئهوێ تریان كهوتۆته لاره بههاریناندا كه ئار كهم دهبیست مروژ دهتوانیست بچیته ژوورهوه، ههندیك جار دانیشتوانی دێیهكه بهچرا چوونهته ژوورهوه بۆ ماوهیهكی زۆر بهناو ئمشكهوتهكهدا رۆشتوون كه وشكاییه

به لّام تا ئیستا نه یان توانیوه بزائن له کوی کۆتایی دیت، له نزیك دالانیسموه کونیکی ههیه
کایان تیگرددوه له سهرچاوهی زه لسموه ده رچووه.

جوانی تافگهی زه لّم که له شاعیره کانی کوردی هیتاوه ته گۆ، تهوه تا هه زه رتهی (مهولهوی)
ده فهرمویت:

وه هاران، سهیره ن، سهوزهی دیاران
نم کهوت نه دهیده ش چون شهو بیداران
پهی دلهی مانیای دهروون مه لّان
سایه به ستموه خهیمهی گولّان
بووی یه خهیمهی سه هه ر پهی ده ماخ دّ
مانۆ وه نه سیم جیب جهمین گولّ
چوون دیوانهیی، شۆر ئازیز نه سهردا
شهتاو سهر هۆر گرت وه دهشت و دهردا

واته: به هاره وهختی ته ماشایه سهوزه گیای دهشت و کتیه کان ئاوهنگ نیشتهوه ته
سهرچاویان، وهك پیاوانی خواپهرست که شهو ناخهون و بیر له خوا نه که نهوه فرمیست له
چاویان نه درهوشیتموه.

مانیا= ماندوو: واته ختیه تی گولّ له کان سیبهریان کردوو به دلی ماندووی دّ پیر له
خهفته کان.

مانو: لهوه نه چی، جیب: سینگ و پهر، واته: بۆنی به ره بهیان له ههوا ی سینگ و بهروکی
نازداران نه چیت له خوش کردنی ده ماخی دّدا.
شور: عهشق.

مهولهوی له شیعریکی دیکهیدا که باسی کۆچی جافه کان بو کۆیستان ده کات، باسی
زه لّمیش ده کات و ده لیت:

گیج مه دا سه سه بوون شاره زوور دّ
سیروان هه وناو دهروونش گولّ گولّ
واژاوش مهویمرد نه ده ماخ ده مه دم
تاف مه وه ست سه راو چه رخ "زه لّم" چه م
عه ده مش نه پووش ههستی مه کهرد ساف

نـاوه جوانه كـمى سـمـرچـاوهـى زهـلـم
 بـؤ گـهـلـا رـيـزان سـمـر بـهـتـم و هـلـم
 تـهـلـتـى سـمـرچـاوهـى بـهـخـتـى كـورـدـانـى
 سـرـهـوتـ نـيـه وـيـلـى هـمـردـانـى
 تـا فـگـه كـهـت سـمـر بـمـر ز سـارـده وـك تـمـر زه
 دـانـمـى مـر وارى لـهـنـجـمـى سـمـر تـمـر زه
 لـمـو نـاسـمـانـمـوه تـمـر پـشـتـه خـوارى
 لـه چـاوى گـمـردون فرمـيـسـك تـهـبـارى
 وـيـنـهـى عـاشـقـى كـه نـالـه كـاربـى
 سـهـحـرانـه وـهـر د بـى پـهـيـجـورى يـار بـى
 وـيـل و سـمـهـر پـؤ، بـه رـؤ رـؤى پـر دـهـر د
 بـه قـهـلـبـهـزوه سـمـر تـمـهـدى لـهـبـمـرد
 دـهـسـت لـه مـلانـى لـه گـهـل تـا نـجـمـر پـؤ
 بـه سـمـوداى سـيـروان شـهـيـدا و رـهـنـجـمـر پـؤ
 لـه دـواوان دـا كـه يـهـك تـهـكـمـوى
 دـوو مـيـسـرهـعـى بـوو بـهـيـتى مـولـهـوى

سیروانی نهم چهم تانجهړی نهمو چهم
 بدهن بهیهك دا نهم چهم تا نهمو چهم
 موهسته برې به لم و خاك دا
 بگری لهبارگهی سملانی پساك دا
 پیی بللی قوریان تو ناوت پاكه
 مانغمه ریپی یه کیستی و چاكه
 لهبر ناودیږی نهمو خاكه دیمه
 كه پارار نهمی به ناوی نیمه
 با گول و نیږگز همدوو پینکموه
 شاد بن به دلی ریک و پینکموه

زه لم لمبر سروشتی شوینه کی که هر چوار سنوره کی به شاخی گموره گیراوه، وا دیاره
 له کوندا نمانه کی که حوکمرانی نهم ولا ته یان کردووه پایته خسته کیان له زه لندا بووه، چونکه
 زور شت هیه له دیوار و شورای کون نیشانی دده که نهمه شوینی نمانه بوون که
 مه ترسیان له دوژمن بووه.

له نزیکی دپیه که شویتیک هیه پیی دهوتریت (ته پوله)^۱، شوینیکی زور بهرزه بهسمر
 ههموو شاره زوردا دهروایت، نهم ژوروانی لهوی دروست کراون، له ژوری قهلا و کوشکی
 سمرؤ کایه تی دهکن و بهردی دیواره کان گمورن و چوار سوچن، مرؤد سمری سور ده میتنی که
 چون نهم بهرده گمورانه لهسمر یهك دانراون.

له نزیکی نهم شوینه دا له ناوه راسته کییدا شاخیکی زور بهرز هیه، بهرامبهری لهسمر
 شاخه کی تر کوشکی کوران هیه ودوله که پیی ده لپن چمی (وشکه نار)، ژوریک تاشراوه
 له پال ژورده که دا حموز و ناویک دروست کراوه، دانیش توانی دپیه که بهر شوینه یان دهوت
 (کوشکو کناچا) واته (کوشکی کچان)، وادیاره نهم شوینه دروست کراوه بو ژنی
 حوکمرانی نهم شوینه.

له شوینانم که نزیکن لهوی زور گورستان دوزراوه تموه که مردووه کانیان له نیتو
 کوپهی گموره ی سوره و کراوه دا نیژراون و، هندیکیان له گهل مردووه که دا شتیان تیادایه وهك
 خشل و مورو نهم کمره ستانه بووه که بو جهنگ لهو سمرده مه دا به کارهاتوه.

^۱ ته پوله: نهم شاره (زورور بن الضحاک) دروستی کردوه (قاموس المحيط).

زهلم جيگهي حوكمړاني نمرده لانيه كان بووه، ئيستا قهلايهك هيه له بمرده مي شاخيني
 بمرزدا له شوينيكي بهرزيبي دا كه پيئي دهوتريت قهلاي (خان نه محمد خان).^١
 زهلم له پاش هاتني نايي ئيسلام سي جار بووه به پايته ختي نمرده لانيه كان له كاتيكد
 كه حوكمړاني كوردستاني عيراق و ئيران بوون، وا دياره نوكاتيش همروهك ئيستا وا بووه
 همر به شيك له كورده كان يارمه تي فارس و عمره ب و توركيان داوه له دژي توانمي كه
 ويستويانه قهواره يهك بو نهم ميله هته دروست بگمن.

همر جار كه دوژمن زوري هينا بيت بو نمرده لانيه كان پايته خته كهيان بردو ته زهلم، چونكه
 همر چوار دهورى شاخ و بهرزيبيه و به هيتريكي كه م بهر بمره كاني دوژمني پي نه كريت كاتيكد
 بيمويت بچيته نهوي، بو نمونه سالي ١٩٧٥ كه سويي عيراق شمري ده كرد له گهل كورددا
 نهيتواني بچيته زهلم تاوه كو ريكهوتني جمزائير له نيوان عيراق و ئيران كرا دژي كورد،
 كه به شدار بوواني نهو ريكهوتني دژي كورد نيمزا كرا بريتي بوو له محمد رازا شاي ئيران و
 هماري بومديني جمزائير و سهدام حوسين له عيراق و به سهر بمرشتي نهمريكا.

نمرده لان له چييه وه هاتووه:

نمرده لانيه كان نهوي (قوياد نمرده لان) بوون كه پييان وتووه (بابا نمرده لان)، قوياد له
 سالي (١٣٢٠ك)^٢ خوراساني ئيراني به جي هيتشووه هاتووه ته عيراق، ماوه يهك حوكمړاني
 موسل و دياره بركي كردووه له پاشا ناوچه ي شماره زووري گرتو ته ده ست، بهم جوړه زنجيره ي
 نمرده لانيه كان كه حوكمړاني ناوچه ي شماره زوور بوون تا سالي (٥٦٤ ك) كه پايته خته كمي
 زهلم بووه خوالي خوشبوو (مهر دؤخ) له ميژووه كهيدا نه لئت^٣:

تا سالي ٥٦٤ سلسله ي نمرده لان: (در نواحى شهرزور حكومت داشته اند و قلعه (زلم)
 را مقر حكرمانى خود ساخته اند).

له پاشا له كاتي حوكمړاني (كلول بهگ ي نمرده لان) كه ماوه ي (٢٣) سال حوكمړاني
 كردووه (٦٠٦ك - ٦٢٩ك) پايته خته كمي له زهلمه وه گواستو ته بو پلنگاني همورمان -
 دياره نهوي شوينيكي سهخت و شاخاوييه - يه كيكه له ديتهاته كاني كوردستاني ئيران.

^١ نهم قهلايه، سهكويهك به شاخه كه دروست كراوه كه (١٤) چين ديوار به قسل و كهچ كراوه.

^٢ نهمه له كاتيكد بووه كه (ابو مسلم خراساني) له زهمني السفاح ابو العباس (عبدالله عباس) دياره به جي هيتشني
 خوراساني له بمر بمره كاني (عباسيه كان - ابو مسلم خراساني) بووه.

^٣ تاريخ مهر دؤخ تاريخ كورد و كوردستان - بهرگي دووه - لا ٩٠ چاپي سنيهم.

حوکمرانی نهمده لانیه کان بو کوردستانی عیراق و ئیران:

نهمده لانیه کان بو ماوهی زیاتر له (۶۰۰) سالن حوکمرانی ههموو کوردستانی عیراق و ئیران بوون. سنووری کوردستان ئموکاته بهمجوره بووه:

۱- روژهلالت: ههمدان، ئمو شارانهی که له ریزی ههمدان بوون له لایمن روژئاواوه.

۲- روژئاوا: کمرکوک، همولیر، موسل.

۳- باکور: زنجان، ئمو شارانهی له ریزی زنجان بوون.

۴- باشور: کرمانشاه، ئمو شارانهی له ریزی ئموبوون له باشورهوه.

ماوهی حوکمرانی همر یهکی له نهمده لانیه کان بهم جوهری خوارهوه بووه:

حوکمران ماوهی حوکمه کهی بهمیژوی کۆچی

۱- کلۆل بهگ ۶۰۶ - ۶۲۹

۲- خدر- خضر- بهگ ۶۲۹ - ۶۶۳

۳- الیاس بهگ کورپی خدر بهگ ۶۶۳ - ۷۱۰

۴- خدر بهگ دووهم کورپی الیاس بهگ ۷۱۰ - ۷۴۶

۵- أمیر حسن کورپی خدر بهگ ۷۴۶ - ۷۸۴

۶- بابلو بهگ کورپی أمیر حسن ۷۸۴ - ۸۲۸

۷- منذر بهگ کورپی بابلو بهگ ۸۲۸ - ۸۶۲

۸- مامون بهگ کورپی منذر بهگ ۸۶۲ - ۹۰۰

۹- بگه بهگ ۹۰۰ - ۹۴۲

۱۰- مامون بهگی دووهم کورپی بگه بهگ ۹۴۲ - ۹۴۴

۱۱- سرخاب بهگ کورپی مامون بهگ یهکم ۹۴۴ - ۹۴۷

۱۲- سلطان علی بگ ۹۴۷ - ۹۷۵

۱۳- بساط بهگ کورپی سلطان علی بهگ ۹۷۵ - ۹۸۶

۱۴- تیمور خان ۹۸۶ - ۹۹۶

۱۵- جلوخان برای تیمورخان ۹۹۶ - ۱۰۲۵

۱۶- خان أحمد خان ۱۰۲۵ - ۱۰۴۶

۱۷- سلیمان خان ۱۰۴۶ - ۱۰۸۲

۱۸- أحمد خانی دووهم ۱۰۸۲ - ۱۰۹۱

۱۹- خسرو خانی دووهم ۱۰۹۱ - ۱۱۰۷

- ۲۰- محمد خان ۱۱۰۷-۱۱۱۳
 ۲۱- حسن خان علی خان ۱۱۱۳-۱۱۱۸
 ۲۲- حسین علی خان ۱۱۱۸-۱۱۲۰
 ۲۳- که یخسرو بهگ ۱۱۲۰-۱۱۲۱
 ۲۴- عباس مکرخان ۱۱۲۱-۱۱۲۹
 ۲۵- نهجات مکرخان ۱۱۲۹-۱۱۳۲.

ئینجا لیږده زغیره‌ی حوکمرانی ئه‌رده لانیه‌کان ئه‌پچرې ته‌کویتته ده‌ستی بابانه‌کان:

※خانه پاشا بابان^۱ ۱۱۳۲-۱۱۳۶

※عه‌لی خان بابان ۱۱۳۶-۱۱۴۲

دووباره حوکمرانی ته‌کویتته و ژیره‌ده‌ستی ئه‌رده لانیه‌کان به‌م جوړه:

۲۶- عباس مکرخانی ئه‌رده لان ۱۱۴۲-۱۱۴۳

۲۷- سبخانوردی خان ئه‌رده لان ۱۱۴۳-۱۱۴۸

۲۸- مصطفی خان ئه‌رده لان ۱۱۴۸-۱۱۴۹

۲۹- سبخانوردی خان ئه‌رده لان (جاری دووه‌م) ۱۱۴۹-۱۱۵۳

۳۰- ئه‌حمده خان ئه‌رده لان ۱۱۵۳-۱۱۶۱

۳۱- حه‌سهن عه‌لی خان ئه‌رده لان ۱۱۶۱-۱۱۶۷

※سه‌لیم پاشای بابان ۱۱۶۷-۱۱۶۸

۳۲- خه‌سره‌و خان ئه‌رده لان ۱۱۶۸-۱۱۷۷

※سلیمان پاشای بابان ۱۱۷۷-۱۱۷۹.

شایه‌نی باسه‌ خان احمد خان کاتیک حوکمرانی کوردستانی عیراق و ئیرانی کردووه له ماوه‌یه‌کی زوړدا پایته‌خته‌که‌ی زه‌لم بووه، خان احمد خان زاوی (شاه عباس) بووه که خوشکه‌که‌ی خوی داوه پیتی ناوی (زه‌رین کولاه) بووه که به کوردی پیتی ئوتوړیت (کلاوزه‌ر). خان احمد خان پیاوړکی زوړ ناشیرین بووه، به‌لام زوړ زوړ ئازا بووه، له‌سهر داواکردنی (شاه عباس) (که‌رکوک و موسل)ی خستوته ژیره‌ده‌سه‌لاتی خوی، (۴۰) روژ له موسل ماوه‌تموه له پاشان ئه‌چیت بو به‌غداد و، هیچ به‌برمه‌کانیه‌که دووچاری ناییت به‌لکو به پیچموانه‌وه دانیشتوه‌کانی به‌غداد پیشوازی گهرمی ته‌که‌ن و دیاری باشی پیشکه‌ش ته‌که‌ن،

^۱ ته‌مانه حوکمرانی بابان بوون.

ههروهها وهك مەردوخ ئەلێت: (حموت سال و سێ مانگ) له نێوان عه‌ربه‌كان ماوه‌تموه له موسل و به‌غدا له پاشان كه گه‌راوه‌تموه (شاه عباس) خه‌نجەرك كه (كێلان)ه‌كه‌ی هه‌مووی ئالتون ده‌بێت له‌گه‌ڵ (۱۰۰۰ تهنی زیردا) به‌دیاری بۆی ئەنێرێت له پاداشتی ئازایه‌كه‌یدا. خان ئەحمەد خان له خوشكه‌كه‌ی شاه عباس كۆرێكی ئەبێت به ناوی (سرخاب) و (شاه عباس) هه‌ر به‌ مەندالێ خوشكه‌زاكە‌ی ئەباته‌ لای خۆی وبه‌ خوێندن و په‌روه‌رده‌یه‌كی پاك په‌روه‌رده‌ی ئەكات بۆ جێگه‌داری باوكی.

له‌ سالێ (۱۰۳۸ك) شاه عباس كۆچی دوایی ئەكات (شاه سفیه) دیته‌ جێگه‌كه‌ی ئەبێته‌ شای ئێران وئەویش بۆ به‌رژوه‌ندی خۆی له‌ دژی توركه‌كان په‌یوه‌ندییه‌كی زۆر به‌هێز په‌یدا ده‌كات له‌گه‌ڵ خان أحمد خان.

به‌لام به‌داخوه‌ كورد له‌ به‌ره‌به‌یانی میژووه‌ به‌ده‌ستی بێگانه‌ دوژمنی خۆی بووه‌، بۆ نمونه (سلیمان پاشای ئه‌رده‌لان) كه‌ ماوه‌ی حوكمرا‌نی (۱۰۴۶ - ۱۰۸۲)بوو، بۆ ئەوه‌ی خۆی نزیک بکاتمه‌وه له شاه سفیه به شاه سفیه ده‌لێت خوشكه‌ زاكە‌ی شاه عباس (سرخاب كۆرێ خان أحمد خان) به‌ ته‌مای جیگا‌كه‌ی خالیه‌تی كه‌ (شاه عباس)ه‌، ئەیه‌وێت به‌هه‌ر جو‌ر بێت له‌ناوت به‌رێت و له‌ جیگه‌ی تو‌ بێت به‌شای ئێران، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا كه‌ (سلیمان خان) و (خان أحمد خان) هه‌ردووکیان ئاموزا بوون.

ئینجا له‌به‌ر ئەو نا‌ه‌واییه‌ی كه‌ سلیمان خان ئەیه‌كات، شاه سفیه ئەنێرێت به‌دوای (سرخاب)دا ئەلێت یتیم خۆشه‌ بێت دیدنه‌ی من بكه‌یت، كاتیك ئەگاته‌ ئەوێ فرمان ئەدات كه‌ به‌ زیندوویی هه‌ردوو چاوی هه‌لكۆلن، كه‌ هه‌واله‌كه‌ ده‌گات به‌ خان أحمد خان شیت ده‌بێت وئەم پارچه‌ شیعره‌ ده‌لێت:

بی تو‌ ای جان جیهان بادل خونین چاکنم
بهر بێ چشمیت ای چشم جیهان بین چاکنم
بێ گنه‌ دیده‌ ات از حرقه‌ بیرون ناوردند
چشم من کور بگو پس من مسکین چاکنم

له‌ماوه‌ی یه‌ك ساڵدا به‌م شێوه‌یه‌ به‌رای پیاو ماقولانی خان أحمد خان له‌ ژوورێكی تایبه‌تدا دانه‌نێن دوای ئەوه ئیسماعیل به‌گ وه‌زیری خان ولات به‌رپوه‌ ده‌بات، دوای یه‌ك سال خان هۆشی دیته‌وه سهر خۆی بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه له (شاه سفیه) په‌نا ده‌بات بۆ (سوڵتان مو‌را‌دی عوسمانی) و، ده‌كه‌وێته‌ شه‌ر له‌ دژی شاه (صفیه) پاشان شاره‌كانی (كرماشان، سه‌قز،

همه‌مدان، گمرو، ورمی، خوی) له‌م شارانه کاربده‌ستی خۆی داده‌نیت و، دواتر له‌چهند شهریکدا له‌ دژی (شاه صفیه) له‌گه‌ل له‌شکری عوسمانیدا هیرش ده‌کمن و ده‌شکین، له‌ سالی (۱۰۴۸ک) خان نه‌محمد خان مالئاوایی له‌ ژبان ده‌کا، له‌ نزیککی گۆری حمزه‌تی (یونس) (درودی خوی له‌سهر بیټ) له‌شاری موسل ده‌ینیژن^۱.

له‌دوایدا به‌و هۆیموه دوژمنایه‌تی نه‌که‌وتته‌ نیوان ئه‌وانهی له‌گه‌ل سرخاب بوون و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل سلیمان خان بوون و ته‌نیا شاه سفیه سوودی لی وهرده‌گریټ.

زه‌لم جاریکی تر نه‌بیټ به‌بنکه‌ی ئه‌رده‌لانیه‌کان کاتیټک فارسه‌کان و تورکه‌کان و عه‌ربه‌کان هه‌روه‌ک ئیستا په‌یمان نه‌به‌ست له‌ دژی کورده‌کان، بریار ئه‌ده‌ن کۆتایی به‌ هوکمرانی ئه‌رده‌لانیه‌کان بیتن، ئه‌وانیش نه‌چنمه‌ زه‌لم بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان رزگار بکمن له‌ ده‌ست ئه‌م دوژمنانه، ماوه‌یه‌ک له‌وی ئه‌میننمه‌وه، هه‌واڵ ده‌نیرن بۆ کورده‌کانی تر که یارمه‌تیاں به‌ده‌ن به‌لام هیچ کس نا‌روات به‌ده‌میانمه‌وه له‌ کوردی ئیران و تورکیا و عیراق، ماوه‌یه‌ک ئه‌میننمه‌وه خواره‌مه‌نیاں لی ئه‌بریت ئه‌وانیش ناچار ئه‌بن خۆیان ته‌سلیمی تورکه‌کان بکمن و ئه‌یاں به‌ن بۆ (ئه‌سته‌نبول) که ئه‌وکاته پایته‌ختی (خلافه‌)ی عوسمانیه‌کان بووه^۲.

له‌ باسی میژووی ئه‌رده‌لانیه‌کان ده‌رده‌که‌وی له‌ سه‌ره‌تای میژووه‌وه تا ئیستا نه‌ کورد بووه به‌هیچ که تا‌قانه‌ گه‌لێکه له‌سهر ئه‌م زه‌مینه‌ قه‌واره‌یه‌کی نیه و هه‌ر چوار ده‌وری به‌دوژمنی گیراوه‌ خۆشی له‌ناو خۆیدا به‌ش به‌ش بووه و دوژمنی به‌شه‌که‌ی تره‌.

باپیره‌ گه‌وره‌م چۆن هاتۆته‌ زه‌لم:

خوالیخۆشبوو باپیرم (سو‌فی محمد أمين جوامیر) که ته‌مه‌نی (۱۲۰) سال ده‌بوو له‌ سالی (۱۹۶۴) کۆچی دوا‌یی کرد، سالی ۱۹۴۶ بۆی باسکردم که چۆن باو و باپیری هاتونه‌ته‌ دیی زه‌لم.

ده‌یوت: باوکم - جوامیر - کۆری ره‌جبه‌ ئاغای کۆری یه‌حیا ئاغای خه‌لکی ئیران بوون، له‌دی (بله‌ر) نه‌شته‌جی بوون، ئه‌م دییه‌ نزیککی ته‌ختی هه‌ورامانه، له‌دواییدا هاتونه‌ته‌ عیراق، جوامیریش که باوکی باپیره‌مه‌مه‌وت کۆری بووه.

^۱ میژووی کورد و کوردستان، مه‌ردوخ، به‌رگی دووه‌م، لا ۱۰۳ - ۱۱۰.

^۲ کاتیټک سلطان مراد سلطانی عوسمانیه‌کان بووه هه‌موو کورده‌کانی راست کرده‌وه له‌ دژی خان احمد خان بۆ ئه‌وه‌ی موسل و کرکوک ب‌خاته‌ ژێرده‌ستی خۆی.

دایکم (ریحان) کچی محمد سلیم بووه که نمویش نموی موسا بهگ بووه که له خورمال دانیشتووه، له کاتی خزیدا مزگوتو کهی خورمال که سولتان سلیم بینای کردووه شو تازهی کردوتموه، شم تازه کردنموهیه به کورتی کراوه به شیعرنک له سمر پارچه مرمهرنک هه لکه نرابوو، شم پارچه مرمهره له سمر دهرگای مزگوتو که چسپ کرابوو، شم هه شیعره کهیه همر چهنده بمرده که بووه ته چوار پارچه وه له کاتی روو خاندنی مزگوتو کهدا له لایه نی میریموه کاتیک هیرشی کرده سمر کوردستان و دیکانی هه موو ویران کرد، به لام شیعره که همر ده خوینرتتوه که بهم شتویه نوسراوه:

والی ملک شاه عباد	ان سلیمان تخت عزت داد
مسجد کوهنه سال شاه سلیم	دیده گشت بجاه قزر و رماد
ید بیضاء نمود موسی را	ز گلنبرش با لطف داد
در بنایای خیر شد ساعی	بهر اجر ثواب روز معاد
از کرم چند پدرو سسرف شد	تا بیاف او حسن مراد
این اشارت ز غیب شد تأریخ	(بوده مسجد بذکر حق اباد)

بهم شتویه رستمی (بوده مسجد بذکر حق اباد) (۱۱۶۲) ی کۆچی دهر نه چیت، به گویره ی پسته کان (ابجد هوز) و شم شیعرانه نووسراون له پهرای (محمدیه) دا که مه لا نور الله کاکو زه کریائی وهری گپراوه له تورکیه وه بز فارسی به فرمانی موسی بهگ وه که (فهرس) ی (مخطوطات مکتبه الاوقاف المکزیه) دا لاپهره ۳۵۷-۳۵۸ هاتووه.^۱

شم مزگوتو زور گهوره بوو (نو) گومهری هه بوو، شوینهاریکی میثروویی نایاب بوو به لام سوپای عیراق ویرانیان کرد به ماده ی (T.N.T) سمر و شوینی نهما، ههروه ها مناره کهیان دایه بهر توپ نیودی نهما و نیوه کهی تریشی خهریکه نهروخیت.^۲

باوکی باپیرم و خزمه کانی پیش زیاتر له (۲۰۰) سال هاتوون بز زه لم، له کاتیکدا شم شوینه ئاره دانی تیا نه بووه هه مووی شه خهل و دارستان بووه و شوینی درنده بووه، له شوینتکی بهر زایی بهرام بهر به دییه کهی ئیستا دییه کیان کردووه که ئیستا پیتی دهوتریت (ده گا کونی) واته (دی کۆن)، له بهرتموهی هاتووچو ناخوش بووه په ربونهتموه بو ئوبهر له بهر

^۱ کلپه ی دهروون: نووسینی عمر احمد نظامی، بهشی به کهم، چاپی به کهم، ۲۰۰۰ز، به سوپاسه وه شم کتیه به نرخه ی

پیشکش کردم.

^۲ هه مان سه رچاوه.

شاخی (زهردا) ثم دټيهيان دروست کردوه که ئیستا پټی دهوتریت (زهلم)، ئینجا دهستیان کردوه به سوتاندن و برینی نمو شهخهل و درهخته بی بهرانه و له جیگهی نموان درهختیان ناشتوه و کردویانه به باخ، هندیك له شوینه شاخویهکانیان ږووخاندوه کردویانه به تهلان بو جیگای کشتوکال، شویتی وا ههیه به کول خاکیان بردوه بو، له نیوانی شاخهکاندا درهختیان تیا ناشتوه، بهم جوړه ماویهك ماونهتموه له پاشاندا هندیك له بهگهکانی ئیران که لموتوه نریك بوون وهك بهگهکانی قزلی، چاویان بریوته شوینهکانیان و پټیان وتوون: یان دهیت زهلم بهجی بهیلتن یان دهیت نیمهش بهشدارین له بهرهمهکاندا، ئینجا باپیره گهوردم (جوامیر) چوه بو لای شیخ بهاءالدین کوری شیخ سراج الدین له شیخهکانی تمویله، پهناي بو بردوه که کاریك بکات بهگه زوردارهکانی ئیران دهست درژی نهکهنه سمریان.

شیخ بهاءالدین لهبرنموی پیاویکی گهوری ئایینی بووه دانیشتوانی ناوچهکه زور شمریان لیکردوه به بهگهکانی وتوه که وازیان لی بهینن و دهست درژیان نهکهنه سمر، چونکه نموانه خوږیان به مورید و (منسوبی) نمو دهزانن و سمر بهشیخن.

باپیرم و خهلکهکesh بهرامبر بو چاکهیه له وهفاداری خوږیان ههموو سالتیک لهکاتی کوکردنموی بهرهمی باخهکان هندیك لمو بهرهمهیان بردوه بو خانهقای شیخ بهاءالدین. له پاشدا شیخ بهاءالدین کوچی دوايي کرد، شیخ علی حسام الدین له جیگهی بوو بهشیخی نیرشاد و (۶۳) سال شیخایهتی کرد تا له سالی ۱۹۳۸ نمیش کوچی دوايي کرد.

شیخ حسام الدین:

پیاویکی ژیر و زیرهک بو، زور کهسایهتی خوی رادهگرت، شیخهکانی تر چهند جار هاتوون بو بهغدا بو لای مهلیك یان نوری سعید یان یهکیکی تر، نمو باوهر ناکهم له تهمهنی شیخایهتیدا جاریك سهردانیان کردیت له بهغدا. له سالی (۱۹۳۳) مهلیك فهیصهلی یهکهم هات بو خورمال، من شوکاته منداال بووم بیرم

شیخ علی حسام الدین

دیت له ناو بازاره کېدا تاقیکیان بۆ کردبوو به گهلا و گولای ژاله تاقه که یان رازاندبووده، چرایه کی لۆکیان پتوه کردبوو، هاتنه کهی مه لیک ته نها بۆ لای شیخ حسام الدین بوو که نهوکاته مالیان له خورمان بوو، کاتی که مه لیک هات نه چوو به پیشوازیه وه له دەرگای حموشه ی ماله که یان وهستا چاوه روانی کرد، نه هاته نهم دیوی دەرگا که کاتی که مه لیک چوه نیو حموشه ی ماله که یان له هه مان کاتدا حموشه ی مزگه وته که بوو ئینجا دهست و مشتاقی له گهلا کرد، مزگه وته که که سولتان سه لیم دروستی کردبوو شتیکی نایاب بوو، مه لیک ویستی بچیتته ناویه وه

له گهلا شیخ چون کاتی که ویستی پیتلاه کانی دانه که نیت بچیتته ژورده وه شیخ حسام الدین پیی وت: ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طَوًى﴾^۱. واته: پیتلاه کانت دا بکه نه چون که تو وا له شوینیکی زۆر پیروزدای، ئینجا دوی نه وه ی پیتلاه کانی دانا چوه ژورده وه،

مه لیک فه یسه ن

شیخ حسام الدین مرید و سۆفیه کی زۆر زۆری هه بوو له عیراق و ئیران و تورکیا و پاکستان، پیایوکی زۆر دهوله مند بوو، مولکیکی زۆری هه بوو له عیراق و ئیران، هه موو هاوینی که یان ده چوه هاوینه ههواره که ی (کراویه دۆل) له سه ر سنوری عیراق و ئیران یان ده هاته زه لم، هه ر سالی که بهاتایه ته زه لم به (ده) روژ له وه پیش مام و ناموزاکامی ناگادار ده کرده وه بۆ نه وه ی جیگه ی بۆ تاماده بکه ن، نه وانیش (گۆشه ی پرد) که له به شی باپیرمدا بوو پاناییه کی فراوانی هه بوو، خۆشترین شوین بوو له زه لمدا، به هه ر چوار ده وریدا به گهلا به پروو نه یان ته نی و حموت هه شت که پریان بۆ دروست نه کرد له ناوه وه، شوینیکی

تایبه تی خۆی هه بوو بۆ دانیشتن له ئیواراندا که ئیستا پیی ده لێن (نزرگای شیخ حسام الدین)، به و به ری ناوه که وه به شه باخه که ی مامه (عظیم) م کرابوو به خانه قا، سی مانگه ی هاوین نه شوینه وه که شاریکی شارستانی لێ ده هات وهه موو جوژه میوانی که له وه ده وله ته

ئیسلا میانهوه که باسم کردن دههاتن بۆ لای وههفتهی سێ چوار جار له نیوان باخهکاندا دهگمرا وههندی شتی دهگۆری وهک یهکیک که نمو باخانه هی خۆی بیت، دیاره ئیمه نازانین شیخ حسام الدین له پاشی نمو له جینگهی باوکی دانیشتووه بۆ شیخایهتی دیی (زهلم)ی بهناوی خۆیموه تۆمار کردووه له ئهسته مبول کاتیک که حوکمرانی عوسمانیه کان بوو، ئیمهش بهم کارهساته مان نهزانی تا سالی (۱۹۳۷)ه نمو ساله هاتبوو بۆ زهلم، کیشیه که دروست بوو که هیچ په یوهندی به ئیمهوه نهبوو، پاش نمو شیخ فرمانی دا هه موو ناموزاکام بگرن و بیانخه نه به ندينخانه وه له هه لته بجه به لام هیچیان له سهر ئیسیات نه بوو بهریان دان، شیخ زیر بوو باری کرد و چۆره باخه کۆن وله پيش رۆشته وهیدا پئی وتین نمو باخانه هی منن وهه قعی (قاقانی)م ههیه که تۆمار کراون له سهر من له مولا به ئیجار نه بیت نابیت تیدا بهینمهوه.

دیاره ئیمه شتیکی زۆر سهیره شتیکی به لاین بدات به چوار پینج ملیون موسلمان که له رۆژی قیامهت شه فاعه تیان بۆ بکات وله جیهاندا بیانپاریزیت له هه موو شتیکی و ئیمانیا ن سه لامهت بکات له گه ل نمو هدا به پینجهوانی فرموده کانی پیغه مبهر ﷺ نمو کرده وهیهی کرد، چونکه پیغه مبهر ﷺ ده فرمویت: (من أحيا أرضا ميتة فهو له). واته: ههر که سیک زوی یهکی مردووی بۆ خاوهن زیندو و ئاوه دانی کرده وه به باخ یان کشتوکال ده بیته مولکی تهواوی خۆی.

ههروه ها یاسای ده لته تی عوسمانی ده لیت: ههر که سیک له ههر زه ویه کدا له ههر دۆمیکدا (۴۰) درهخت بنیژیت و (ده) سال به رتووی به ریت ته بیته مولکی خۆی و تۆمار ده کریت به ناوی نمو وه، دیاره وهک باسم کرد فرموده که ی پیغه مبهر و یاساکهی ده لته تی عوسمانی ههردوکیان له باخه کانی ئیمه دا دیته دی، چونکه کاتیک باپیره گه وره م هاتوته زه لم نمو شوینه ههر شه خه ل و جه نگه ل و جینگای درنده بووه و ساله های سال باخیا ن تیا کردووه له زۆر شویندا به کۆل خاکیان بردووه له نیوان شاخه کاندای کردوویانه به ته لان و درهختیا ن تیا ناشتووه، ئینجا داوا کردنی شیخ و وه ره سه که ی بۆ نمو باخانه له لاپه ره کانی دواتری نمو یاداشتهدا باس ده که م کاتیک سالی ۱۹۵۶ (تسویه) چوه زه لم.

یه که م کۆسی پی ژیانم:

که ته مه نم چوار سال بوو که موته ناو ئاگره وه، هه موو گیانم سوتا وخوا به لوتفی خۆی رزگاری کردم، ئه مهش به هو ی نمو وه بوو مالی باپیرم گو یزیا ن ده ته کاند، به لقه وشکه کانی دا ره که ئاگر یکیان کرد بو وه زۆر گه وره بوو، منیش چو بوومه ناو ئا وه موو جله کام ته ر

بووبو، هاتمه لای ناگره که خۆم وشک بکه موه به پرودا کهوتمه نار ناگره کهوه، تا ده ریان هینام زۆر له گیانم سوتا، ههشت مانگ له جۆلاندا بووم که ناوه که یان پر کردبوو له لۆکه و به ده رمانی ئموکاته تهادویان ده کردم، دیاره من لهم تهمهندها بی گوناه و هی ئموه نه بووم سزا بدریم وهك خوا ده فمرموت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾^۱، واته خوا هیندهی گهردیک که بچو کترین شته ستم له کس ناکات، وا دیاره ئهم سوتانه بۆ ئموه بوو که من ههر لهم تهمهنده نامادهم بۆ ئموه له ماوهی ژياندا بهرگهی سزا و ناخۆشی و سهختی بگرم، بهراستی باوهر ناکهم له سدهی بیستمدا کس هه بی هیندهی من ناخۆشی و ناهه مواری خۆیندنی دیتبی وهك به درێژی باسی ده کهم لهم یاداشتهدا.

کوچ کردنمان له زهلمهوه بۆ خورمال :

سالی ۱۹۳۲ ز مائی باوکم و مائی مامه (عبدالقادر)م باوکی (دایکی محمد) کوچیان کرد له زهلمهوه بۆ خورمال، له بهر ئهم هۆیه:

خوالیخۆشبوو (هممیده خان) کچی شیخ حسام الدین تافره تیکی به شوکهت و به حورمهت و هه لکهوتوو بوو، شیخ حسام الدین کەسی به هاوتای خۆی نه ده زانی تا بیداتی - ئه ویش لهو پهری ژيانی خۆشیدا ده ژیا دیاره کچ لهم تهمهندها و لهم ژياندا پیتی خۆشه شوو بکات، قادر بهگ یه کینک بوو له بهگه کانی لهۆن و حوکمرانی تهوێله بوو لهو رۆژدها، بهدزی بارکیهوه ماره ی کردبوو، پاشان که ئاشکرا بوو به شیخ حسام الدینی وت: ئه گهر کچه کهت که ژنی منه بهر زامهندی خۆت نه مه ده یتی شهوێک کۆمه لێک له گه ل خۆم ده هیتم و به زۆر ده یبهم بۆ تهوێله، ئینجا شیخ حسام الدین فهرمانی دا به باوکم و مامم که شهو بچنه باخه کۆن و هممیده خان بهدزی یوه به یتن بۆ زهلم، له مائی باپیرم بیت بۆ ئموه قادر بهگ توشی گینچه لیان نه کات، ئه وایش فهرمانه که ی شیخیان جیبه جی کرد، له پاش ئموه قادر بهگ به عبدالله بهگ ی کورپی محمود خانی وت: ده بیت تۆله لهو دوو پیاوه بسینن له سه ر ئموه ی ئمو ئیشه یان کردوه، ئینجا ئه وایش ناچار بوون باریان کرد بۆ خورمال لهو دوکانیان دانا، مائی ئیمه سالی ۱۹۳۴ گه راییتموه بۆ زهلم به لام مامم خوالیخۆش بیت ههر له خورمال مایه وه تا رۆژێک به توپی سوپای عێراق سالی ۱۹۶۳ شه هید کرا کاتێک نوێژی عه سری

ده کرد، له کاتې نوږته کېدا توپې سوپا وه کولله دهبارې به سمر کورده، دابوې به شورتېکې نړېکې نمودا و شهيد بو.

چوونم بۇ قوتابخانه:

سالى ١٩٣٤ ميرزا (فتح الله لهونى) كه له (لهون) پياړنكي كوشتبوو لموى هه لېهاتبوو بۇ نېوى بيت پېنا بهرته بهر به گه كانى همورامان تاكو سزاي نهدن..
لهو كاتېدا لهون و حېسمن سانى هم چنده همردووكيان همورامى بوون به لام همردم ناكوكى و دوژمنايېتى له نېوانياندا بوو، به جوړيك له هم لايه ك يه كيك شتيكى بكردايه ده چوه لاكمى تر بۇ نېوى پاريزگارى بكات، وه زورېسى عمشيرهت و تيره كانى ترى كوردهستان.

ميرزا فتح الله خوښنده وار بوو، قورئانى دهزانى و دهيزانى بنوسيت، لهو رژه دا هم كېس كه خوښنده وارى بزانيايه پتيان دهوت (ميرزا)، له بهر نېمه بۇ يه كم جار (حوجره) له دېتى نيمه دانرا و ماموستا كې ميرزا فتح الله بوو، د نيمه كېمان زياتر له (١٥٠) سال بوو، ته نيا دوو كېسى تيا دابوو بتوانيت نامه بخوښتېده.

يه كېمېان خليفه حېمه كړېم بوو كه زاواى باپېرم بوو وخليفى شيخ حسام الدين بوو.
دووه كېس باوكم بوو - خوالىيخوښيت - كه پتيان دهوت - مه لا ئيبراهيم - يان فهقى ئيبراهيم، كه هتا كتيبي - جامى - له (غو) دا خوښندبوو، به لام له سالى ١٩١٤ كه گراني گموره پيدا بوو له بهر نېوى هېچ كېس نېركى فهقى له نېستو نده گرت وازى هينا له خوښندن له هه لېجه و گمرايموه بۇ مالى خوې و دواى ژن هينان دهستى كرد به كاسبى، دوكانى هېبوو شتى دهينا له ئيران بۇ عيراق وبه پيچېوانوه.

ميرزا فتح الله له مالى خوږدا بهرگدوور بوو، جلى دهوورى و ژوره كېسى خوښانى كړدبوو به قوتابخانه و نيمه منالى د نيمه كه نړېكې (٢٠) كېس چوپنه شو قوتابخانه يمه به پاره ده رسي پى دهوتين.

نېم ماموستايه زور دلړهق بوو، هېچ كاتيك بهرېى به قوتاييه كاندا نده هاتمه، ده رسي نيمه قورئانى پېرؤز بوو، هه فتمى يه كم پيتى فيركردين (ا.ب.ت.ث.ج) وله سمره تاي نېم پيتانه نوسرابوو (يا الله توفيقم بهدېت يا فتاح فتحم بهدېت يا رزاق رزقم بهدېت)، ماموستا نه گمړ هارېن بوايه باقېيهك توله همنارى لاي خوې دادنه بۇ نېوى سمر و چاومانى پى بشكېنى نه گمړ زوو ده رسه كه رهوان نه كېن، بهرستاندا مقاشيكي ده خسته ناو ناگره كموه بۇ

نموي سور بېتموه دې هينا بېسمر دهستی نمو کسېدا که زوو دهرسه که وهرنه گړيت، يان
خوې جگړه کيش بوو جگړه کمې دېنا بېناگوټي قوتاييه کموه. روژنيک ناموزايه کم همبوو
خواليخوشبو (محمد شريف) دهرسه کمې باش روان نه کړدبوو، ماموستا مهلا فتح الله
جگړه کمې نا به پېنا گړيېموه، نمويش زېراندې به گړيانموه چووه مالموه، مامه شريفم
خواليخوشبيت توره بوو دهستی محمدی گرت وهات بو ژووري قوتاييه کانو به ميژا فتح الله
ي وت: (هر يره ته لا قم کموتېبو نه گمر ئي کورېم بو به نيمامي شافيعي جاري تر غاز و
وانو). واته: هر سې ته لا قم کموتېبو نه گمر هم کورېم بيت به نيمامي شافعي جاريکي تر
ناهيتم بخوييت.

ورده ورده قوتاييه کان کم بوونموه تا هر من ماموه چونکه به چوار سالي سوتابووم
بهرگمي مقاشه کمې ماموستام ده گرت که سوري ده کړدوه دې هينا بېسمر دهستېدا.

ماموستا ژن خاتوو (نامينه):

بېراستی ماموستا ژن گه ليک دلره قتر بوو له ماموستا، هر چنده ده لين ژن دلنمرتره
به لام دياره نهمه ههمو ژنيک ناگريتموه، له خوړندني حوچره دا دوو روژ پشوو بوو که روژي
سې شمه و هيني بوو، له دوو روژه دا ده بوايه قوتاييه کان همومومان بچين بو نواباخه کان
دار بيتين بو مالي ماموستا بو نموي نان و چيشتي پي بکمن، چونکه نموکاته هيچ
هويه کي تر نه بوو بو ناماده کړدني خواردن جگه له دار، له بېرتموهي هاوريکناني حوچره
زوريان له من گموره تر بوون، زرت و زيندو بوون، نموان دار و لقه داري باش و گموره يان
دهينا بو ماموستا ژن منيش داري وردم کو ده کړدوه، کاتيک که داره کانمان دهينايېموه بو
مالموه له ناو ده رگا که دا ماموستا ژن راده وستا له من توره ده بوو ده يوت: (چېم شو لگاوي
جاري تر هيزمي وردي باري ماروشا سمر و چماتره)، واته: چاو ريپوڅاوي نه گمر جاريکي
تر داره کانت ورد بن دېان شکينم بېسمر و چاوتدا، من هردهم چاو تيشم له گمل بوو وه
ماموستا ژن ده يوت ريپوڅاوي بوون.

هر چوون بوو توانيم دوو بهش لمسي بهشي قورئان لاي ماموستا و ماموستا ژن تمواو

بکهم.

گرتنی ماموستا فتح الله:

روژيکيان ماموستا دهرسی پي دوتين دوو پوليس له خورمالده هاتن ماموستايان بال بهست کرد و برديان بو خورمال، لسمه رڼو تاوانه له لهون کردبوو پياويکي کوشتبوو (۱۵) سال حوکميان دا و بهند کرا، پيش ښووي ماموستا بگيريت من و دوو قوتابي مابوين که ناچار ټيمهش بي ماموستا ماینهوه، بو ماوهي ساليک کس نه بوو دهرسم پي بليت، باوکم دهچو له نيران گيسک و کاوري دهکړي مني کردبوو بشوان لهناو باخهکاندا دهملههړاندن تا قه ڼو دهبون ټينجا دهيفروشتن.

ماوهي فقهينه تيم (۱۹۳۴ - ۱۹۴۶ ن)

مامۆستا سەید عارف و مالی پورم:

مامۆستا سەید عارف زانایەکی زۆر گەوره بوو، تازە ئیجازەیی وەرگرتبوو لای مامۆستا شیخ عمری قەرەداغی، بوو بە مەلای خورمال و لەمۆی مەدرەسەییەکی داناو دەستی کرد بەتەدریس و دەرس وتنەوه، پوره رەعنەم ژنی خەلیفە حمە کریم بوو وەک باسەم کرد کچینکی هەبوو (مەعصومە) مامۆستا سەید عارف خوازیینی کرد و ماری کرد، هێشتا نە یگواستبوو جار جار دەهات لە خورمالەوه بۆ مالی خەزووری لە گەڵ یەک دوو فەقی. رۆژێک چووم بۆ مزگەوت دیم دوو کوڕی گەنج هەر یەک کەوا و سەلتەییەکی جوانیان لەبەر دایە جامەدانی سەریان لە چوین دراو و وریشووەکیان هۆنراوەتەوه بە گۆلنکەیی ورد کە دەچن بەرێگەدا گۆلنکەکان دەلەرنەوه، منیش پرسیم: ئەم دوو کەسە کین؟ وتیان: ئەمە فەقین، لەو کاتەدا وەک شیشیکی سۆرەکراو بکەن بە جەرگەدا ئەوەندە نازارم پێ گەیشت کە

ماموستا سەید عارف و مائی پورم:

ماموستا سەید عارف زانایەکی زۆر گەوره بوو، تازە ئیجازدی وەرگرتبوو لای ماموستا شیخ عمری قەرەداغی، بوو بە مەلای خورمال و لەوێ مەدرەسەییەکی داناو دەستی کرد بە تەدریس و دەرس وتەنە، پورە رەعنام ژنی خەلیفە حمە کریم بوو وەک باسەم کرد کچیکی هەبوو (مەعصومە) ماموستا سەید عارف خوازیینی کرد و ماری کرد، هیشتا نە یگواستبوو جار جار دەهات لە خورمالەوه بۆ مائی خەزوری لە گەڵ یەک دوو فەقی. رۆژێک چووم بۆ مزگەوت دیم دوو کۆری گەنج هەر یەک کەوا و سەلتەیهکی جوانیان لەبەر دایە جامەدانی سەریان لە چوێت دراوان و وریشوەکیان هۆنراوەتەوه بە گۆلنکەمی ورد کە دەچن بەرێگەدا گۆلنکەکان دەلەرنەوه، منیش پرسیم: ئەم دوو کەسە کێن؟ وتیان: ئەمە فەقێن، لەو کاتەدا وەک شیشیکی سۆرەکراو بکەن بە جەرگەدا ئەوەندە ئازارم پێ گەشت کە

منیش بۆچی نه خویند تا بیم به فقهی، به گورجی گمراسته بۆ مالموه دهستم کرد به گریان وتم: دهیم به فقهی، باوکم لهبر سودی خوی داواکمی منی بدل نهبوو چونکه دهیویست همر شوانی بکهیم، لهبر نموه وتی: رۆله کمی که لکی خویندنن ماوه، منیش نموده ندهی تر دهنگم بهمرز کردهوه به قولیمی گریان، وتم بهباوکم: نه گمراستیه به خویندن خۆم دهدهم به ناوه کمی زه لمد، نمیش لهترسی نموهی که من تووشی کاره ساتیک نهیم، ژیری کردممه وتی: شو دهتبهیم بۆ مالی پورت بۆ لای ماموستا سدید عارف، شو چوین بۆ مالیان و باسه کمی بۆ ماموستا سدید عارف گیرایمه، نمیش فدرموی: دهتوانیت هممو روژیک بیت بۆ خورمال بخوینیت ئیواره بگه پیتیموه؟ وتم: به لی.

منیش به یانی کراسه کوئیکی باوکم همبوو کردم به دوو کهرتمه کهرتیکم کرد به بهمرگ بۆ قورنانه که و دوی ماموستا و فقیکان که وتم.

کاتیک چوینه خورمال برده میانه حوچهی فقیکان، فقییه کمی گمراهی لی بوو ناوی (مهلا محممدی عه مه لئی) بوو وتی رۆله بۆچی هاتووی؟

تم: من خزمی ماموستام هاتووم بۆ خویندن.

وتی: به خوا به پهری قورنانه که تدا دیاره زۆر نه گهستهیت، ئیستا که رۆژی (۲۹ - ۷ - ۲۰۰۱) هه هیشتا ئیشی ئه قسه یه لمدلما ماوه.

له پاشدا ماموستا هات بۆ حوچه، به مهلا محممدی سه رگه تکی که خزمی ماموستا بوو وت: هممو روژیک له گه ل فقهی که ریم ده رسی پی بلین و زۆر چاودیری بکه.

ئینجا سه ر له نوی دهستم کردهوه به خویندنی قورنانه کهیم، له ههمان کاتدا ده رسیکی (گولستان) یان پی ده وتم، که به زمانی فارسیه، چونکه ئه وکاته کورده کانی ئیران و عیراقیش له نزیک سیوری ئیراندا نامه یان همر به فارسی ده نوی بۆ یه کتر، هیچ کات کوردییان به کار نه ده هینا، همره ها کورده کانی شاره کان و مهلاکان نویسیان بۆ یه کتر همر به عهره بی بوو، ده یان وت: (العربیة فی الکلام کالمخ فی الطعام) واته: وشمی عهره بی له ناو رسته دا وهک خویی ناو خواردن وایه، هممو وتاریک که بلاو ده کرتیموه به عهره بی نه رازیتیموه هیچ تام و بایه ختیکی نیه.

ئهم جۆره بیر کردنمه یه له ناو کوردا بوو به هوی نموهی هممو میلله تیک به زمانی خوی کاره ساتی نموه کانی ده نویستیموه نه بیت به میژوو جگه له کورد نه بیت که هیچ میژوویه کمی راست و دروستی نیه باسی گه له کمی بکات، به لکو همر دلسوزی بینگانه ده کات و خزمه تی

بیگانه دهکات به کرده و به میژوو، ته نانهت زۆر بهی میژوونوسهوه کانی عمره و فارس و تورکن .

سالی (۱۹۵۱) له سوله یانی مهلا بووم، کتیییکی (دابشکردنی میرات) که پیتی دهوتریت (الفرائض) یان (الموارث) دامنا و ناردم بۆ ههندی له مامۆستاگان، وتیان: زۆر جوانه و زۆر باشه به لام عهیبی ئهوهیه به کوردی داتناوه.

کورتهیه که له ژبانی مامۆستا سهید عارف:

"ناوی: حاجی مهلا سهید عارف مهلا سهید ئهویه کر مهلا سهید طه مهلا سهید عبدالقادر مهلا سهید عبدالغفور مهلا شیخ عبدالرحمن (باوه شیخ) مهلا سید محمود مهلا سهید عبدالرحمن مهلا سهید مصطفی مهلا سهید حسن مهلا حاجی مهلا سهید عبدالکریم حسن مهلا ئهویه کری چۆری. ناسراوه به (مامۆستا مهلا ئهویه کری مصنف)، تاریخی مردنی خۆی داناوه له دوو بهیته شیعردا که پرستی (خیر مقدم) به شیخه له دوو بهیته تاریخی مردنی ئهم پیاوهیه. المصنف، (البیر خضر الشاهزی).

له دایک بوون: ۱۲ مولود ۱۳۲۸ کۆچی.

شوینی له دایک بوون: گوندی (پیلهنگه) له شاره زوور، خۆرئاوای شاری ههله بجه سهر به پارێزگای سلیمانی - عێراق.

دایکی: حلیمه کچی مهلا شیخ علی سهید محمد مهلا سهید مصطفی مهلا شیخ جلال الدین ی سهرگهت له بنه ماله ی (سبحان ناغا) ی سهرای سویمان ناغا. خویندنی قوناغی مندالی: قورئانی پیروزی له خزمهتی خاتوو حلیمه ی دایکیدا خهتم کردوه.

خویندنی سه ره تای: کتیبه ورده کانی له خزمهتی باوکی و براکانیا خویندوه که ههموو خوینده وار بوون.

پاش وهفاتی باوکی: له سالی (۱۳۳۷ک) باوکی وهفات تهکات و تهرمه که ی ئه بریتته (ملهی مزیار) له نیتوان هانه سوره و پریدا نیتر ته میش خولیا ی گهرا ن بۆ خویندن ته که ویتته سه ری.

سوخته یی: له گه ل مهلا سهید نجم الدین سهرگهتی ته چیتته ههله بجه و پریس و عهبا به یلی و بیاره و قهره داغ و سلیمانی.

موس ته عیدی: له خزمهتی ئهم مامۆستا بهرێزانه دا خویندوو یهتی:

- ١- ماموستا مهلا عبدالکریم. - بیاره -
- ٢- ماموستا مهلا عزیز. - پریس -
- ٣- ماموستا مهلا صالحی تریفه.
- ٤- ماموستا مهلا شیخ مصطفی شیخ نجیب قهره داغی.
- ٥- ماموستا مهلا شیخ نوری شیخ باباعلی ته کیوی قهره داغ.
- ٦- ماموستا مهلا سید غفور ته کیوی سید حسن سلیمانی.
- ٧- ماموستا مهلا شیخ رسول ههله بجه.
- ٨- ماموستا مهلا شیخ حیدر عه بابیه یلی.
- ٩- ماموستا مهلا شیخ مارفی قهره داغی.
- ١٠- ماموستا مهلا شیخ عمری قهره داغی.
- ١١- ماموستا مهلا شیخ بابا رسول بیده نی.

ئیجازهی عیلمی: دوا ماده ده کان له خزمه تی مهلا شیخ عمری قهره داغی ناسراو به (ابن القهره داغی) نه خوینیت و همر له خزمه تیدا ئیجازهی عیلمی وهرده گریت. دووباره ئیجازهی عیلمی: پاش گهرانه وی له سلیمانی بو ههله بجه نه چیتته خزمه تی شیخ بابا رسول بیده نی بو زیاتر زانیاری وهرگرتن نیتر له وی جارنکی تر ئیجازهی عیلمی وهرده گریت، دوی نهوه ته گهریتیموه گونده کمی خویان که (سهیده کان) له شه زوور نزیک (دۆلاش) و (تهپه کهل).

ئهو جینگایانی تیا خویندوویه تی به گشتی: ههله بجه، بیاره، پریس، عه بابیه یلی، قهره داغ، سلیمانی، کهرکوک، خانه قین، مهربوان، موکریان، ههولیر، کویه. هاوه لانی کاتی خویندن و دواتر: مهلا عبداللهی محمدی چروستانی، مهلا رحیم پهرخی، مهلا محمد بهاء الدین بیاره، ملا مارف خاوهیی، مهلا سلام پیسکه ندی، مهلا محمد گه لاله، مهلا مارف سه رگه لو، مهلا محسن نوشی، مهلا خالدی مفتی سنه، مهلا رحیم همزه ناغا، مهلا شیخ نجم الدین خانه قینی، مهلا شیخ محمدی خال، مهلا حسن عه بابیه یلی، مهلا محمدی دار الاحسان، مهلا محمدی چارمار، مهلا سید احمدی شیخ الاسلامی مهربوانی، مهلا سید محمد چیشانه، مهلا محمودی عنب، مهلا حسن هندی، مهلا محمدی لار، مهلا سید مجیدی شانده ری، مهلا عارف پینجوبینی، مهلا شیخ محمدی احمد برنه، مهلا شیخ مارف نیرگسه جاری، مهلا فتاحی قاینه چه، مهلا قانعی

شاعر، مهلا مجیدی قطب (کرکوک)، مهلا شیخ عثمان شیخ علاء الدین، مهلا شیخ جلالی نابلاخی، مهلا سید توفیق برزنجی، مهلا مصطفی بارزانی، مهلا أسعدی محوی، ثمو بهریتزانهی له خزمهتیدا بههره مه‌ند بوون زۆرن به‌لام چهند ناویکیان ده‌خمه بهر دیدهی خوینهری ئازیز:

مهلا احمدی مفتی زاده، مهلا احمد و مهلا زاهد و مهلا سعدالله نووشی، مهلا محی الدین ده‌گاگایی، مهلا صالحی زارای، د. مصطفی زه‌لمی، د. شیخ علی القرداغی، مهلا محمد امین نینولی، مهلا عبدالله هورایی، مهلا عبدالله هه‌جیجی، مهلا عبدالرحمن (کۆن)، مهلا احمد و مهلا هبه الله قازی پینجوبین، مهلا کریمی مهربوانی، مهلا حسن گرده زیبری، مهلا شیخ عثمان شیخ مارف نیرگسه جاری، مهلا محمود عبدالرحمن سرگه‌تی، مهلا خالد خورمالی، مهلا عبدالله پهرخی، مهلا صدیق ملا رحیم پهرخی، مهلا شیخ بابا علی شیخ عمر قره‌داغی، مهلا شیخ مصطفی شیخ معروف قره‌داغی، شیخ محمد شیخ تالشی، مهلا جمیل بیتسارانی، مهلا هادی مفتی زاده، مهلا عبدالرحمن (عهینه‌ک)، مهلا محمدی مل چهور، مهلا کریمی سهرده‌شتی، مهلا محمدی ده‌شتی، شیخ علی قهره‌داغی، سه‌ید حبیب نجم الدین سرگه‌تی، طیب ماموستا سید عارف، مهلا سید نجم الدین ته‌پی سه‌فا، مهلا سلام مهلا عابد، مهلا سید لطیف واژه، مهلا عبدالله قه‌شان.

خیزانی: له‌به‌رئهموهی شیخ حسام الدین پورزای مهلا سید ابوبکری باوکی بووه بۆته خه‌جۆری، خوازیینی خاتوو معصومه‌ی کچی خلیفه همه‌ آمینی زه‌لمی بۆ کردووه. مه‌لایه‌تی: هه‌ر به‌هۆی خه‌جۆاری شیخموه کراوه به مه‌لای خورمال دواتر له (ته‌په‌ی که‌ل) ئینجا گۆلپ.

به‌لام به‌هۆی شیخانی تاله‌بانی خزمی بوون کراوه به مه‌لای ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له سلیمانی به‌شیوه‌یه‌کی ره‌سمی له سالی ١٩٣٨ ز دا.

وازه‌ینان له مه‌لایه‌تی: پاش وه‌فاتی شیخ عبدالرحمن برا گه‌وره‌که‌ی له گوندی سه‌یده‌کان بۆ سه‌ره‌پرشتی برازاکانی ئه‌گه‌ریتموه سه‌یده‌کان.

بوونه‌وه به مه‌لا: شیخ حسام الدین داوای لی ئه‌کات به‌گه‌ریتموه گوندی (ته‌په‌ی که‌ل) له‌وی بیته‌وه به مه‌لا و جوتیاریش بکات ئیتر چهند سالتیک له‌وی بی فه‌قی ئه‌بیته‌،

لهبهرتموه دیتته خورمال بۆ مه لایهتی و خهریکی کشتوکال نه بیته، له جوتیاریدا سهرکموتهو بوو بهتایهتی توتن که به هۆیموه دهوله مه ند بوو.

وه فساتی خاتوو معصومه خیزانی: رۆژی ٢٥/١٢/١٩٥١ خاتوو معصومه به سهر سکوه له دنیا دهرده چیت له گۆرستانی (بلال) له گوندی زهلم به خاک ئه سپێردریت. خیزانی دووه: لهبهر پێویستی خیزانه کهی بهناچاری له ماوهیهکی کورتدا خوازیینی خاتوو مهلیحه کچی شیخ مارف قهره داغی دهکات و نه بیته هاوسهری و، پیشه کهی ده گۆزیتتموه بۆ سلیمانی و نه بیته به (امام و مدرس) له مزگهوتی سید نوری نقیب - مزگهوتی ئهوقاف- دواتر نه چیتته مزگهوتی خوخانه شوینی ماموستا مهلا جه سعید ماموستای خۆی به ناونیشانی ئیمام و مدرس ههروهها مدرسی مزگهوتی پاشاچاوش و بهتاتیکردنمه بر دیهوه.

خانەنشین بوونی: پاش خانەنشین بوونی له ماله کهی خۆی له گهره کی چوار باغ ژوریک تهرخان تهکات بۆ مه کته به کهی و دهرس وتنمه بهو بهرێزانهی که تههاتنه مالهوه بۆ خویندن به خۆرایی.

په یه وندی کۆمه لایهتی: ریزیکی فراوانی لهناو خه لکدا هه بووه بۆیه دۆست و براده ری زۆری هه بووه هه میشه ده وری قهره بالتع بووه دوا ی دهرس وتنمه. نو سین و حاشیه: حاشیه ی زۆری له سهر هه موو ئه و کتیبانه هه یه که دهرسی تیا وتوه تهمه له هه موو ماده کاند.

نو سین: هه ندی نو سینی له (ریاضیات) و (منطق) و (فلکیات) هه یه، له سالی (١٩٥٠ ز) ده دستی کردوه به حاشیه نو سین له سهر کتیبی (الوضوح) که کتیبی مهلا (أبوبکری مصدق) له سهر کتیبی (محرر) نو سیویه تی، پیکهاتوه له (٥) جلدی گهره، چواریان هه موو بابته شهرعه کان ده گریتتموه به یه کهوه به لام جلدیکی تایه تی به (میراشا) وه که حاجی مهلا سید عارف حاشیه ی له سهر نه کردوه چونکه دهستی نه کهوتوه، ئیتر چوار بهرگه کهی تر جگه له بهشی عیبادات درهنگ دهستی کهوتوه هه مووی حاشیه ی له سهر کردوه به هه مووی پیکمه خۆی له (١٠) جلدی گهره ده دات.

توانای هه بووه له نو سینی شیعر به کوردی و به عهرهبی و به فارسی به لام زۆر کهم خۆی پێوه ماندوو کردوه لهبهر تهریس.

زمان: زمانی کوردی و عهرهبی و فارسی به چاکی زانیوه دهرسی پێ وتۆتمهوه.

قورئان: قورئانی به تهاوی له بهر بوو له کاتی به تالیدا دهوړی نه کرده وه. شونوئیز: زوو نه ووست و زوو هه لده ستا ئه ی فهرموو خوا ئیمه ی بۆ شونوئیز دروست کردووه ههمیشه نوئیزی ده کرد.

شاره زایی گشتی: له بابته کانی (منطق، فلك، عقائد، فقه، نحو، صرف، بلاغه، تفسیر، حدیث) دا زۆر بلیمهت بووه حاجی مهلا رحیم په رخی له کاتی کیشه یه کی غوی ئه ی فهرموو ئای بۆ (سیبویه) هکه ی خۆمان (سید عارف).

جورتهت: همرگیز رازی نه ئه بوو به (أضعف الايمان) ههمیشه له سر راستی تووشی شهر نه بوو ههمیشه ش سمرکوتوو بوو.

سهرانه: له کاتی فلاحه تیدا قهت مو لکانه ی نه ئه دا چونکه به ناحقه ی نه زانی و چاوپوشیشی لی نه کرا.

هج: سالی ١٩٦٥ چوه بۆ حج له گهل جهنابی حاجی سید احمدی شیخ الاسلامی مهربوانی چۆری.

گفتوگو: جاريك له کونگره یه کی ئیسلامیدا له به غدا له گهل (آية الله عمن الحكيم) نه که ویتته گفتوگوه کی قورسموه له نه غامدا (آية الله) دانی پیا ده نیت و ستایشی زۆری نه کات و عه بایه کی عهره بی چاکی پی نه به خشیت تا ئیستا له مالیان ماوه.

پله ی له ناو زانایاندا: نه ندا میکی چالاکی بزوتنمویه زانایانی ئیسلامی بووه، بهر پرس بووه له زۆر کیشه زانسته یه کان، سمرچاوه ی (فتوی) شرعیه کان بووه.

په یوه ندی: به نامه له زۆر شوینمویه داوای ده بریننی رایان کردووه له سر زۆر شت وهک (تفسیری ئایهت) یان (شمرحی حدیث) یان مه سه له ی شمرعی یان عقائدی و شتی تر.

حیزبایه تی: حمزی له حیزبایه تی نه کردووه په یوه ندی به هیچ حزبی که مه نه بووه رای په سند بووه له بزوتنمویه ئیسلامیه کان.

دوستایه تی تایبهت: دۆستایه تی له گهل شیخ عبدالله محمد صراف، أمجد زهاوی، ملاجمیل روژه یانی، قازی نه تروشی، قازی شیخ محمدی خال، مهلا مجید قطب، علاء الدین سجادی، هادی چاوشلی زۆر بووه.

له شهوی ٣/٢ - ١٢ - ١٩٧٥ له شاری سلیمانی له دنیا ده رچوو، نارامگای له گردی سه یوانه له سلیمانی، دوو کوړ و کچیکی هه یه: (طیب، عبدالقادر، منیره).

دوا وهسیت: دوا وهسیتی بۆ کاک طبیی کوری:

کورپی خۆم لهممودوا گوی بگره ههول بده خاسر الدنيا و الاخرة نهبيت، من پاش مردن چاوه ریی ئیوهم ریبازی باپیرتان مهگۆرن سهرفراز ئهبن، ئهوا تۆم سپارد به لوتف و کهره می خوا له گهل باقیا (باوکت سید عارف).

مه کته بهی سهید عارف پیکهاتوو له کو مه لیک کتییی نایابی هه مه چهشنه پریه تی له حاشیهی دهست و خه تی خوی له گهل چهند کتیبیککی دهست نووسی کۆن و نوی.^(١)

سوخته ی سوخته:

فهقیی مزگهوت دوو جۆرن له پلهی خوینده واریدا، جۆریکیان پییان ده لێن: (مستعد)، ئه مانه لای مامۆستای گهوره ده خوینن و له پاش تهواو کردنی (خو) و (صرف) ده چنه ئه مو پله یه وه.

جۆری دووهم پییان دهوتریت: (سوخته): ئه مانه له قورئانی پیرۆزه تا ده گهنه (الفیه ابن المالك) پیی دهوتریت (سیوطی) ده خوینن، سوخته له هه موو مه دره سه یه کی دینیدا ده بییت وه ک خزمه تکار خزمه تی موسته عیده کان بکات وچایان بۆ لی بنیت وقاپ و کهوچک بشوات وگسک بدات وکاتیک ده چنه ده ره وه پیتلاوه کانیان بۆ دابنن.

ده گیر نه وه ده لێن: رۆژیککی ههینی مسته عدیك نه چوه بۆ نوێژی ههینی پییان وتوو ده بۆچی نه هاتی بۆ مزگهوت، وتوو یه تی: سوخته کهم لی ره نه بوو پیتلاوه کام بۆ دابییت، ئینجا ئوبال به ئهستۆی ئه وهی ئه مه ی بۆ گیرامه وه راست بییت یان درۆ.

له مو مه دره سه یه دا له گهل فهقی مه همود دوا یی بوو به مه لا عموود سه مرگه تی خزمی مامۆستا سهید عارف بوو، بووین به دوو براده ری خو شهویست ههروه ک له م نامه یه دا ده رده کهو ییت و دواتر به نازناوی (بیزارو) (بیوهی) شیعری ده نووسی و پی ش ئه وهی کوچی دوا یی بکات ئه م شیعری بۆ نووسیوم:

^١ له بنه ماله ی مامۆستا وه رگیرا وه.

خامه هله سانبوسه نامیکلی نازه نین
 بویجه ریزدیه رزوزانا فاده نی اکر ام و دین
 توله هیتی من ما چکه زورده خوشن و خوش
 ریزد نزل بو بخواره هم به لشن باقی بتریه
 بدو یانی خوشی ایوه هم می رب العالمین

لاکه مصطفی سید السلام علیکم ورحمة ربکم وبرکاته
 هه دانی سلا مستان نه زعم دله خدا داد افرام بوسه رب رزی و بهفته
 وه رتبان افرام بوسه مستان نه و چاوی منالان چاه کم
 هه ربه سلا ما چاه ده ته وه هه و بهفتارشی
 زیاده ربه ما چاه کرده ایوه چاکین و چاک شوره سینه
 کادوانه

کادوانه زانم تیغ مصطفی محمد ادرقه کانی من نه مارده وه
 بدو هه مستان نه

بکون ۵ ر سید صبارت

عندنا
 دعوت ما سید صبارت
 نام به دهیم به کام

محمد ابراهیم الشیرازی
 ۹۷۷/۱۱/۲۲

خامه هه‌لسه سابنوسه نامه‌يكي نازەنين
 بۆ به‌ريز و به‌رز و زانا خاوه‌نى اكرام و دين
 تو له‌جيتى من ماچكه زۆر به‌خوشى و پي‌كه‌نين
 ريز و فه‌زلى بۆ بخوازه ههم به‌ له‌ش ساغ بژين
 بۆ ژيانى خوشى ئيوه همه‌دى رب العالمين

كاكه مصطفى گيان السلام عليكم ورحمة الله وبركاته:
 هه‌والى سه‌لامه‌تيتان نه‌پرسم و له‌خوا داواكارم بۆ سه‌ره‌مرزى و به‌خته‌وه‌ريتان احترامم بۆ
 مامۆستا ژن و چاوى منداڵان ماچ ته‌كه‌م مه‌رويه ده‌ستان ماچ ته‌كات نوخسه و به‌ختياريش
 زياد له‌ ده‌ست ماچ كردن، ئيمه‌ چاकिन و چاكى ئيوه‌شمان ناواته.

كاكه نازانم شيخ مصطفى محمود (ئهورا‌قه‌كانى) منى نه‌ناردووه بۆ خزمه‌تتان؟
 بچوكتان له‌ سيد صادق
 محمود عبدالرحمن الحسينى

١٩٧٧/١٠/٢٣

له‌گه‌ل فه‌قى كه‌ريم ههر ئيشيكيان هه‌بوایه له‌ ده‌ره‌وى حوجره ده‌هاتن به‌منيان ده‌کرد،
 من ده‌چوومه ژوورى مزگه‌وته‌كه ده‌سه‌كانم په‌وان ده‌کرد، فه‌قى كه‌ريم ده‌هات له‌ ده‌رگای
 مزگه‌وته‌كه‌وه ده‌هه‌ستا به‌ده‌نگيكي زۆر به‌رز ده‌يوت: مصطفى منيش ده‌موت: به‌لى، ده‌يوت:
 قوزه‌لقورپ وه‌ره ئه‌و كاسيه بيه بۆ ئاوايى پري دۆ بينه، ئيتر ئه‌مه روژ و دوو روژ نه‌بوو
 ههمو ئيشه‌كانى ناو ئاوايان به‌من ده‌کرد.

ژيانم له‌مالى مامۆستا سه‌يد عارف:

له‌ پاش نه‌وى مامۆستا پورزاكه‌مى گواسته‌وه پيى وتم: له‌مه‌ولا ته‌نها سى شه‌مه و
 هه‌ينى به‌چۆره‌وه بۆ زه‌لم، ئيتر منيش بۆ ماوه‌ى شه‌ش مانگ ههر له‌ مالى مامۆستا بووم
 وه‌ك كورپى خۆى ته‌ماشای ده‌کردم، خوا گيانى پاكى به‌ به‌هه‌شت شاد بكات.

ئەوانەى كە خویندم لە خورمال:

ئەو مارهیدا كە لە خورمال بووم ئەم بابەتانەم خویند:

١- قورئانى پیرۆز: جارىكى تر پیايدا چوومەوه و مامۆستا كەم فەقى كەرىم بوو كە لە پاشدا بوو بە مەلا كەرىم سالى (١٩٩٠) لە مەربوان كۆچى دواىى كرد ئەوى ئىمامى جومعه بوو (خوالىتى خوشىيت).

٢- تصريفى زنجانى: ئەم بابەتە لە زانستى (صرف) هوه وەربانگىراوه بۆ زمانى كوردى و بەشىوازى (لەبەر) مامۆستا كە بەفەقىكەى دەلىتموه.

وايان بلاو كردبۆوه لەناو فەقىكاندا هەر كەس تەماشای كىتەبە كە بكات هەردوو چاوى كۆرەر دەبىت، لەبەرئەوه لەدوور يان لە نزىكەوه نەمەدەوترا نزىكى ئەم كىتەبە بكەمەوه يان بىخوینمەوه لە ترسى ئەوى كە چاوم كۆرەر نەبىت.

٣- عواملى جورجانى لە گەل (أجروميه): ئەمىش هەر لە بابەتى (نحو) مامۆستا مەلا صالح زارا پىى دەوتم، پىنج سال پىش ئىستا لە سىد صادق كۆچى دواىى كرد (خوالىشخۆش بىت).

بۆ جارى دووهم كە چوومەوه خورمال تصريفى (مەلا على) م لای مامۆستا (مەلا محمود عەنەبى) خویند.

جارى سىيەم (سىوطى) يان (الفية ابن مالك) م خویند لە خزمەت مامۆستا سەيد عارف دا (خوا لىيان خۆش بىت).

ئەم كىتەبە مامۆستا مەلا عبدالرحمن دار بەرولەبى پىى دەوتم كە ئىستاش لە ژياندايه خوا تەمەنى درىژ بكات، مامۆستا لە خورمال ئەو كىتەبە كەى دەگرت بە دەستمهوه هات و چۆى دە كرد و لەناو حەوشەى مزگەوتە كەدا بۆمنى دەخویندەوه، منىش وەك توتى بەدواى وتەكەى ئەو دەم وتەوه تا يەك دوو جار دەبوو لەبەرى بكەم و هەمموو رۆژێك دەورى بكەمەوه تا لە بىرم نەچىتەوه، بەلام ئەوى پىنى ئەوتم (٥٠%) م نەدەزانى باسى چى دەكات.

کورتهیه ک له ژبانی ماموستا مهلا عبدالرحمن داربه پرووله یی:

"ماموستا مهلا عبدالرحمن له گوندی (دار به پرووله) سهر به ناحیه ی تاخه پو له سلیمانی له بنه ماله یسه کی جوتیار له (١٩١٤) هاتوته دنیاوه. له تهمه نی حموت سالیدا دهستی کردوه به خوتندن له خزمه تی مهلای دیکه یان ماموستا مهلا عبدالله، له سهر داب و نه ریتی کورده واری ئهوکاته کوردستانی عیراق و تیران گهراوه به شوینی خویندندا. پروانه ی زانستی له خزمه تی ماموستایان ملا (عنايه الله) وهرگرتوه و له ریکه وتی (١٩٤٢/١٠/١٥) بووه به ئیمام و مدرسی مزگه وتی خانه قای مهلانا خالد له سلیمانی.

ماموستا مهلا عبدالرحمن عبدالکریم داربه پرووله یی

له (١٩٤٢/٩/٤) به شداری تا قی کردنه و دی کوپی زانستی سلیمانی کردوه و پروانه ی ده چوونی وهرگرتوه، بووه به مدرس و پیش نویژ له مزگه وتی (شیخ حسین قازی)، له (١٩٤٦) گوێزراوته وه بو په یمانگی ئیسلامی له مزگه وتی گهوره تا ١٩٤٧. له پاشان به فه رمانی وه زاردتی ئه وقاف و کاروباری ئیسلامی هه ریمی کوردستان، ماموستا خانه نشینه کان گهراوه بو سهر مزگه وته کانیا ن، له (١٩٩٣) تا ئیستا له مزگه وته که ی خویدا ماوه ته وه خزمه ت ده کات.^(١)

^١ ده قی ئه م نوسراوه له زاری ماموستا خو ی وهرگراوه.

گهړانه و هم بڼو زه لم:

له سالی ۱۹۳۶ شیخ حسام الدین ماموستا مهلا خالیدی مفتی زاده‌ی (سنه‌ی) کرد به مه‌لای دی‌ی زه لم، منیش به‌ی‌کجاری و ازم له خورمان هینا چوومه‌وه له‌وی لای فه‌قیه‌کانی ماموستا دهرسیان پی دوتم، دی‌ی زه لم فه‌قی و مه‌لای نه‌بو له‌وه و پی‌ش جوړی ژبانی فه‌قیان نه‌ده‌زانی له‌برته‌وه ماموستا دانیشتوانی ناوایه‌کمی کو کرده‌وه وتی:

نم فه‌قیانه له‌سر نمرکی تیوه نه‌خوینن، نان و چیشت و شه‌کر و چایان له‌سر تیوه‌یه، هر یه‌ک به‌پی توانای خو‌ی و هم‌مو تیواره‌یه‌ک له پاش عسر یه‌کینک له سوخته‌کان ده‌گړیت به ماله‌کاندا هم‌مو روژنیک هر مالینک یه‌ک نانی ده‌داتی، نه‌وی نیواران چیشتی هبیت با قاپیک بنیریت بو فه‌قی‌کان، یان فه‌قی‌کان دین ده‌یمن، مانگی جارنیک نه‌وی توانای ه‌بوو توژنیک یارمه‌تیا ب‌دات بو شه‌کر و چا.

کورته‌یه‌ک له ژبانی ماموستا مهلا خالیدی مفتی زاده:

"ناوی خالیده، کوری مهلا عبدالله ی مفتی یه، سالی ۱۳۲۳ک - ۱۹۰۵ز. له گوندی (دشه‌ی) هورامان هاتووه‌ته دنیا، له‌شاری (سنه) ده‌ستی کرد به خویندن، دواپی چووه (رواندز) لای مهلا نهمعد نه‌فندی خه‌یلانی، دوا قوناعی خویندن هاته (ه‌مولیر)، لای مهلا نه‌فندی ئیجازه‌ی وهرگرت پاشان چووه (تموئل) ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له شیخ عه‌لی حیسام‌مدین وهرگرت، له‌سر فهرموده‌ی شیخ چووه ناوچه‌ی (زه لم)، سالی ۱۳۶۰ک. کرا (مدرس) له پیتنجوین، سالی ۱۳۶۵ گه‌راوه (سنه)، له قوتابخانه‌ی نصیر دیوان دهرسی داداوه.

له ۲۶ ره‌مه‌زانی سالی ۱۴۰۰ک - ۱۹۸۰ز. له (تاران) کوچی دواپی کرد، له‌سر وه‌صیه‌تی خو‌ی له گردی بیتشکو له کرماشان ته‌نیشته و‌یسی قهره‌نی به خاک سپتردرا، ماموستا خالید شاعیریش بوو شیعی کوردی و فارسی ه‌یه.^(۱)

* * *

^۱ تاریخ مشاهیر کورد ۴/۶۶۹ - ۷۰/۷۰.

له میژووی زانایانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به‌حرکه‌یی وهرگیراوه، ۱/۳۲۷.

نموکاتهی ماموستا هات بۆ زهلم دانیشتونانی دینه که هه مووی له که پر دا بوون ههر کهم له باخی خۆیدا، که یه کهم جار سوخته که چو بۆ (راتبه) واته کۆکردنهوێ نان له مالان منیان نارد له گه لیدا بۆ شاره زایی چوینه مالیک ناوی پوره (ئهفرۆس) بوو: وتمان: راتبهی فقهی رهحهتتان لێ بیت.

وتی: مهبهستان چیه، وتم: واته نایک بینه بۆ ئەم فقهیه، ئه مێش وتی: رۆله نایک عهیه، رۆشت نهوێ له ناو دۆله گه دا هه بوو هه مووی ده رهیتنا و دا ی به فقهیکه، ههر چهنده وتم یهک نان زیاتر مه هینه گوێی نه دامی.

بۆ رۆژی دوا یی هه مان کات چوینهوه بۆ لای پوره ئهفرۆز وتمان: راتبهی فقهی رهحهتتان لێ بی.

ئهمیش توره بوو وتی: (خوشه شوانه و گاوانی نهم دێ گر ویره گێوه مهی دێ سهرما). واته: خۆ ئیوه شوانی گاگهل نین هه موو ئیواره یهک دینه سهرمان، دیاره ئەم جوړه ژیا نه زۆر شتیکی ناشیرینه، به لام له بهر نهوێ موسلمانهکانی ئهوناوچهیه که فقهییان راهه گرت زۆر به چاویکی ریز ته ماشای مه لا و فقهییان ده کرد و ته مانهش به ههر جوړیک بژیا نایه ههر به ریز و به چاوی بهرز ته ماشایان ده کردن، به جوړیکی وها بلاو بوو بووه له ناو هه موو کسدا که فقهی کاتیک ده چیت بهرنگه دا فریشته بالی بۆ راهه خا به سهر بالی فریشته کاند ده چن بهرنگه دا، له بهر نهوێ پێیان ده وتین (نالچه) نه ده ن له ژیر پیلاره کان با تازار به فریشته کان نه گات.

جاریک ماموستایهک له ماموستاکانی ئایینی کوردستان شهوی بهرات، که هه ندی له موسلمانه کان وا ده زانن سالی دابهشکردنی موچه یه (السنة المالية)، میکائیل دیت به ماله کاند ده گهریت ههر که سیك رزقی سالیکی تهواری بۆ دیاری نه کات، ماموستا شهو له خهویدا ده بینیت ئهوا میکائیل که فریشتهی (رۆزی) بهش کردن هات، له ناو دیکه دا ههر کهس بهشی خۆی بۆ ماوهی سالیک به یاردا، به لام نه هات بۆ مالی ئهوان. ماموستا کتوپر له پاشی خهوه که خه بهری ده بیتمهوه، ماموستاژنی هه لسان وتی: ئه مسال من و تو ده مرین، ماموستاژن وتی: به چیدا ده زانی؟ وتی: ئیستا له خه مه دا میکائیل هات به سهر هه موو ماله کاند گه را ههر که سیك (رۆزی) خۆی بۆ دیاری کرد و چوه وه بۆ تاسمان نه هات بۆ مالی ئیتمه، ئه وهش مانای ئه وهیه من و تو ده مرین و رۆزیمان به دنیاوه نه ماوه، ئهو شهوه ماموستا و ماموستاژن له خه فه تاندا نه نوشتن، ماموستا، ماموستایه کی هه بوو له دینه کی تر بوو، ماموستاژن پێی وت: به چۆ بۆ لای ماموستا کهت بزانه مانای ئەم خهوه نا هه مواره چیه؟

ئومیش به یانی زوو رۆیشت بۆ مالى مامۆستا کهى خموه کهى بۆ گىرايموه.

مامۆستا کهى پىتى وت: مهلا تو چهند ساله مهلايت؟

وتى: خۆت دهزانيت من نزىکهى (۲۰) ساله مهلاى ئمو دىيهم.

مامۆستا کهى وتى: (۲۰) ساله مهلاى هيشتا نازانيت، عهقلت بهوه ناشکيت که رزقى تو

و مهلا ژن و مندا له کانت لهسهر ئاواييه کهيه، لهسهر خوا نيه، تا ميکائيل بيت بۆ مالتان.

ئينجا مامۆستاش دلنيا بوو و به دلخۆشى گىرايموه ئمو مژدهيى دا به مامۆستاژن.

لهم باسوه وا دياره جگه له لايهنى ئايىنى ههر شتيك باش يان خراپ نهگهر ماوهيهك

مرۆڤ لهسهرى بروات دهبيتته عورف و عادهت و ههر كهسيك شتيك بكات بگوئى لهگهله ئهم

عورف و عادهتدا به عهيب و ناشيرين له قهلهم نادرىت.

بهلام ئىستا مامۆستا و فهقى ههر ماون، مامۆستا لهسهر موچهى ميرى دهژين لهجياتى

موچهى ئاوايى و سهرفيره و زهكات، فهقى گهره کهه يان دىيه که هه موو مانگىك هه ندىك

پاره يان بۆ کو ده که نموه خويان شت ده کړن و چيشت و نان ده کهن، ناچنه سهر مالاڻ بۆ راتبه

و بۆ چيشت چونکه عورف و عادهت که گۆرا. هيوادارم ههر سهر کموتوو و پيشکهوتوو بن بۆ

خزمهتى ئايين و خزمهتى موسلمانان و گه له کهيان.

کاتىک گىرايموه دىکهى خۆمان (زه لم) که مهلا و فهقى بۆ هاتبوو دهستم کرد به

خويندنى کتيبى (انموذج) که له بابتهى (غو) وهيه، مامۆستا مهلا نهحمدهى ئوبهري ئهم

کتيبهى پى دهوتم، خۆشى کتيبى (شافيه) لاي مامۆستا مهلا خاليد دهخويند.

ئهم مامۆستايه لهپاش سى چوار مانگ ههلى خهله تاندم وتى من دهچم بۆ دهره شيشى

ژوورو بۆ لاي مامۆستا مهلا عبدالله، چونکه لييه دهرسه کهم بهدل نيه، توش لهگهله وهره زۆر

به باشى فيرى کتيبه کانى (غو) و (صرف) ت ده کهم.

منيش ئموکاته ساويلکه بووم زوو ههله خهله تام، لهگهلى رۆيشتم، ليفه کهى خۆى و

ليفه کهى من بهيه کهوه به پەتيك بهستييان به کۆلى منوه، ئهويش لهگهله (مستعد) يکى تر

ناوه کهم لهبير چۆتموه، کهوتينه رى، ئهوان پيشکهوتن و من له دوايانموه دهره شيشم به پى،

به يانی زوو له زهلم دهرچووين تا گهيشينه دهره شيشى خوارو، ئينجا له دهره شيشى خوارو

بۆ دهره شيشى ژوورو، که ههردوو کيان نزىک ههله بچمن، ريگه کهى ههواراز بوو، دوو ليفه به

کۆلموه بوو، زۆر ماندوو بووم چونکه له ريگه بۆ پشوو نموه ستاين، له ههوارزه که نه مده توانى

من به پى ئهوان رى بکه، بانگم کرد مامۆستا به چيم مه هيلن. مهلا نهحمده گىرايموه لىم

توره بوو وتى: بينه ليفه کهم خۆم ههلى دهگرم، وتم: مامۆستا من نه موت ليفه که ت

هه‌ئناگرم تۆ له وته‌که‌م تۆ نه‌گه‌يشتیت، وتم: به‌جیم مه‌هیلن، ئینجا ئه‌وه‌نده‌ی تر لیم‌توره‌ بوو، وتی: هه‌تیو من تۆ گه‌یشتم نه‌یه؟ وتم: من وا ناڵیم.

هه‌ر چۆن بوو گه‌یشتینه‌ ده‌ره‌شیشی ژوروو سی چوار مانگ لوی خۆیندم. (أغوذج) هه‌که‌م ته‌واو کرد به‌لام مامۆستا مه‌لا ته‌حه‌مد زۆر مانه‌دوی کردم، ده‌یوت که راتبه‌ ده‌که‌یت ڕوونه‌که‌یته‌ ئه‌و ژنه‌ که نانه‌که‌ت ده‌دات، چونکه‌ ته‌ماشای کراسه‌که‌شی به‌که‌یت زه‌ینت کوێر ده‌ییت، منیش که ده‌موت راتبه‌ی فه‌قی ره‌حه‌متی خواتان لی ییت، ئه‌و ژنه‌ یان ئه‌و که‌چه‌ نانه‌که‌ی بۆ ده‌هینام پشتم لی ده‌کرد و ده‌ستم ده‌بردا له‌ پشتموه‌ نانه‌که‌م لی وه‌رده‌گرت، زۆر جار ژنه‌کان ته‌واغیان لی ده‌گرتم و ده‌یانوت فه‌قی بۆچی پشتمان تیده‌که‌یت؟

زۆر جار سه‌عاتیکه‌ی ده‌ما بۆ نوێژی به‌یانی ده‌یبردم بۆ مزگه‌وت ده‌ستنوێژی پی ده‌گرتم و شه‌منوێژی پی ده‌کردم، به‌لام خۆم زگاری کرد له‌م مامۆستایه‌ که خه‌ریک بوو له‌جیاتى ئه‌وه‌ی بکات به‌ مه‌لا به‌ره‌و ده‌رویشی و سوڤیتی ده‌بردم.

کاتیک گه‌رامه‌وه‌ زه‌لم ئه‌م مامۆستایه‌م نه‌یینه‌وه‌ تا سالی ۱۹۴۱ که باسی ده‌که‌م. که گه‌رامه‌وه‌ بۆ زه‌لم ده‌ستم کرد به‌ کتیبی (إظهار) لای مامۆستا (مه‌لا سه‌ید رحیمی خانه‌گای) او لای ئه‌و (إظهار)م ته‌واو کرد، به‌لام له‌میش زۆریان ئازادام، من سوخته‌ نه‌بووم به‌لام هه‌ر ئیشیکیان ببوایه‌ به‌منیان ده‌کردو ده‌یناردم بۆ مالان، چونکه‌ دانیشتوانی دێیه‌که‌ هه‌مووی خزم بوون نیوه‌ی له‌ باوکه‌وه‌، نیوه‌که‌ی تر له‌ دایکه‌وه‌.

سکه‌لفو (پشکو) له‌گه‌ل شا هه‌نجیری وشک:

شه‌مێک له‌ حوچه‌ی فه‌قیکان که دوو قات بوو، فه‌قیکان له‌ قاتی دووه‌م داده‌نیشتن، وتیان بایاری سکه‌لفو بکه‌ین، پشکوێه‌کی گه‌وره‌یان کرد به‌ده‌رزیه‌که‌داو ده‌زویه‌کی‌شان کرد به‌کونی ده‌رزیه‌که‌دا به‌ستیان به‌بنمیچی ژوره‌که‌وه‌، هه‌موومان چوار ده‌ورمان دا، هه‌ر که‌س به‌توندی فوی لی ده‌کرد ده‌چوو به‌پرووی ئه‌وی ته‌ردا منیش له‌لای په‌نجمه‌که‌وه‌ دانیشتبووم، کو‌تایی پاییز بوو په‌نجمه‌که‌ که‌راوه‌وه‌، که سکه‌له‌که‌ هات به‌پرووی مندا خه‌ریک بوو له‌ ده‌م و چاوم بدات چوومه‌ دواوه‌، بیرم نه‌بوو که من له‌ نزیکه‌ی په‌نجمه‌که‌دام ئه‌وه‌نده‌ توند چوومه‌ دواوه‌ که‌تمه‌ خواره‌وه‌، له‌ خواره‌وه‌یش هه‌مووی به‌رد بوو، ئینجا فه‌قیکان هه‌موو هاتنه‌ خواره‌وه‌ هه‌لیان گرتم له‌هۆش خۆم چوو بووم، مالتی (خاله‌ صادق)م خوالیتی خۆشیت له‌وتوه‌ نزیک بوو به‌چوار ده‌سته‌ هه‌لیان گرتم به‌ردمیانه‌ مالتی ئه‌وان.

ئینجا هۆشم هاتمه بمرخۆم لمبر ئازار دهستم کرد بههوار کردن و همموویان سمریان سورمابوو که چۆن نهمردووم، دهیان وت ئهمه فریشته بالی خستۆته ژیری بویه قاچ و دهست و سمری نمشکاوه، مائی خالم شاههنجیری وشکی زۆریان ههبوو ئهوکاته که ههنجیر وشک دهکرا دهیانکرده مەشکه، خالم وتی: مەشکهیهک بێتن بێشکێنن بۆ فهقیکان ئهوان دهستیان کرد به ههنجیر خواردن و پێکهنین، منیش لمبر نازاری خۆم ههه نال و دادم بوو. ئینجا بزم بۆ نهیموه باسی ههندیك یاری فهقیان بۆ دهکهم:

یاری فهقی^۱:

ئیمه ئهمانموی لزم باسهدا ئهم یاریانه بجهینه روو وهك كه لهپوریکی میللی و بهشیکی فۆلکلۆری کورد.

یاریهکان زیاتر له رۆژانی جومعه و سێ شهمه و شهمانی رهمهزان دهکران.

یاریهکانی شمر:

۱- موسا و فیرعمون.

۲- گهم گهم.

۳- فری فری قمل فری.

۴- تهقیله لسمر تهقیله.

۵- میر و گزیر یاخو پاشا و وهزیر.

۶- فهنه بێ دهنگه.

۷- تمرکی ژیر عبدا (تمرکی بن بهرئ).

۸- یاپراخه دوو دوو.

۹- گۆرهوی بازی یاخود کلۆتین یان کموشین.

۱۰- گهره لاوژه.

۱۱- گایه کم هدی دهیفرۆشم.

۱۲- سکل پف.

۱۳- راوه ژیرۆک.

۱۴- ههه کسمی کاری خودهش باری خودهش.

^۱ گۆفاری کاروان، ژماره: ۷۷، ۲۲/۱۰/۱۹۸۴، ل: ۸۷-۹۶، نویسنی: مامۆستا ئیسماعیل جاف.

* یاریه کانی روژ مهیدانیکی پان و بهرینی دهویست بویه دهچوینه دهروهی ناوه دانی:
۱- سی باز.

۲- کموشهک یاخود یهک باز.

۳- جوغزین.

۴- تۆپ قار یاخود قهله مراده.

۵- گورزه کویره.

۶- گورز و بن میخ.

۷- گوشتی قهلمو.

۸- کلاو فرکینه.

۹- کیل و بمره.

بووک و ته پاله:

عورف و عادهتی ژن هیتان ئهوکاته بهم جوژه بوو، له پاش خوازیینی و ماره کردن روژنیک داده نرا بو ئهوهی بکریت به زه ماوه ند، بو گواستهوهی بوکی له نزیك مائی زاوا شوینیکیان داده نا تهخت و ریک و پینک دهکرا پییان دهوت (زه ماوه ندگا)، ئهیان نارد له دینه کانی تر پیانیک بیت بو شمشال لیدان، ئهم شمشاله نزیکهی نیو مهتر دهبی و چهند کونیکی له سه ره له کاتی فوو کردن به شمشالکه دا دهست ده خاته سمر کونه کان دهنگیکی خوشی لی پهیدا ده بیت، ئینجا لهوی چهند گهنجیک هه بوون که کوپان دهکردنوه بو گورانی وتن و هه لپه مرک، که له سی روژه وه بمره وهام ده بوو بو حموت روژ به پیی پله و پایمی زاواکه و ده سه لاتی، ئینجا بوکیش جلی بو دهکرا له قوماشینک پیی دهوترا (خامهک)، هه ریه که له رهنگینک و کلاویکی بو دروست دهکرا ههتا ده بوو به یهک پارچه زیو، له ناوه راستی ئهم کلاوه دا پینج قرانیهک ئه دورا به کلاوه کهوه پیی دهوترا - فیس - .

روژنیک پیش ئهوهی بیری بۆ مائی زاوا دهست و قاچ و سه ری له خه نه دهگیرا روژی دواپی لی دهکرایه وه بوکیان ده پازانده وه و دهچوون ئیستریکیان ده هینا (مهوجیکی) زه رد و سوریان پیاده دا به سه ریا و بوکی سواری ده بوو ژنیک له پیشیه وه دهویشته که پییان دهوت - بهربووک - ئینجا ناوینه یهکی گهوره یان داده نا له سه ر سه ری بهرام بهر به بوو که که.

۱ مانای ئهم یاریانه هه موویان ماموستا اسماعیل جاف بهدریژی باسی کردوه وه له کوژاری کاروان بلاوکهراوته وه له سه رچاوهی باسکراو، لیته بواری ئه وه نیه باسیان بهکهن بهدریژی.

به ناراييدا ده يانگه پړاند همر مندالنيك باوه شى ته پالهي كؤ نه كرده وه نه چوون له سمر بانه كان ته پاله كانيان نه دا له سمر و شاني بوكي هتا ده گه يشته مالي زاوا و بمسهدان سله كه ته پاله نه كموت له سمر و چاوي، ثموه ي بمشدار ببوايه لمر شايبه دا ناني ئيوارهي له موئ ده خوارد، نو كاته له بهرئسموه ي برنج كه م بوو، مهرنيك يان بزنيكيان سمرده بري له گه ل گه نمه كوتارو لنيان دهنه پتي ده وترا - كه شكهك - .

روژنيك بووكيان دهر د بؤ دوو ناموزاي باوكم، همه سه عيد و همه على له يهك روژدا منيش وهك مناله كانني تر هه نديك ته پاله م كؤ كرده بووه وه له سمر بانه بيمده م به سمر و چاوي ژني ناموزاكاندا، لمر كاته دا (ماموستا مه لا نه حمده ي ثموه بري) كه دهرسي (انمودج) ي پي ده وتم، وتي وهره بچينه مزگموت دهرسه كه ت پي بلنم، منيش زور پاراموه كه ثموه ندم مزلت بدات تا بوو كه كه ثبمن، ثمويش به رقا كموت وتي همر ثبني ئيستا بچينه ژووره وه له مزگموت دهرسه كه ت پي بلنم، ئينجا كاتي دهرسه كه ي پي وتم من همر خيال م لاي ته پاله كان بوو هيچي لي تي نه گه يشتم، ئيستا ش نازاري ثموه له دلدايه كه ثمو هه لاي له كيس دام.

ئوخه ي ئاغارؤ:

ئاغا و به گه كانني نارچمي همرامان پياوي خاندانيان هه بوو، به لام له هه مان كاتدا سزا و نازاري ناروايان هه بوو بهرامبهر به دانيشتواني ديبه كه و مناله كانيان، ئينجا خوشمريستي كه م ده بووه بؤ ئاغا و همرده م چاره بري ثمو روژهيان ده كرد كه رزگاريان بيت له ده ستي ئاغا.

له دتي سمرگه ت نزيكه ي (۱۵) كم دووره له زه لموه، پياونيك هه بوو زور ژير و دانا بوو ناوي نه فراسياو به گ بوو، كاتيك كوچي دوايي كرد دانيشتواني ديبه كه له (۱۵) ساليه وه تا ۸۰ سان) هاتن بؤ پرسه كه ي، له پيش مالي نه فراسياو به گدا چالي قوراويان گرتبووه، ئينجا همر كه سينك كه نه چوو بؤ ثمو پرسه يه نه بوايه هه ندي قوري به سمره وه بوايه يان به سمر شاني و دوو سي كه س ئيشيان ثموه بوو هه نديك قوريان نه دا به سمر ي خه لكدا ئينجا ده يان وت - ئاغا رؤ - له هه مان كاتدا به هيتواشي نه يان وت - ئوخه ي - .

(رؤ) پاشگريكه به كارديت بؤ شتي كه مروژ پتي ناخوش بيت بروت.

له جياتي ثموه ي (ئاغا، به گ، خان) ثموه ي كه گهره ي ديها ته كانني كوردستان بوون چاك بن و كي شه كانني خه لك چاك بكمن به پيچموانه وه خراپ ترين شيوازي توفاندن و ترساندنيان به كار ده هينا، بؤ نمونه ئاغا به ندينخانه يه كي هه بوو له تمويله ي نازه له كانيدا يه كيكيان

ده گرت لمویدا همتا بمرده بوو، یان هه بوو لیان ددها و به - خولا مانه ی - هه لیان ده واسی واته قژی سمر که توزیک دريژ ده بیټ دیته پشت ملی.

بیټینه وه سمر باسی خویندنه کهم جاریکی تر چوومه وه بو خورمال بو مدره سه که ی ماموستا سهد عارف، ده ستم کرد به کتیبی (تصریفی مه لا عه لی) نهم کتیبه له بابهت زانستی (صرف) هه وه یه، دانراوه له لایمن یه کیك له مه لا چاکه کان که خه لکی شاری شنویه له کوردستانی ئیران، نهم کتیبه ماموستا مه لا (مه حمود عدنه یی) که نموکاته نمو (مستعد) بوو لای ماموستا سهد عارف ده بخویند و پیاویکی زور زیره ک بوو له پاشاندا بوو به مه لا له هه له بجه داده نیشت تا کوچی دوا یی کرد خوالیخو شیبټ.

چوونم بو سلیمانی :

روژیک له گه ل فقهی مه حمود (مه لا مه حمود سمرگه تی) که نمویش خزمی ماموستا سهد عارف بوو له باوکیه وه، ماموستا سهد عارف پیی وتین بچین بو دولا ش که دیته که له شاره زوروز نزیکه ی (۳۰) کم دووره له خورماله وه بو نموی که مانگایه کیان هه بوو لموی بچین بیهیټینه وه، کاتیک گه یشتینه سمر جاده ی ئوتومبیله کان که له هه له بجه وه ده چوون بو سلیمانی وتم: مه لا مه حمود بوچی نه چین بو سلیمانی بو خویندن خومان نه جات بده یین له ده ست کتیه کانی خورمال، چونکه نموکاته خو لی خورمال نیوه ی کتچ بوو، وتی زور باشه، وتم منیش (۵۰) فلسم پیته ئیتر بیرمان لموه نه کرده وه ده چینه کو ی له کو ی نان ده خوین وبه چی ده نوین چونکه فقهی له همر کو ی له شوینیکه وه بو شوینیکی تر برۆشتایه وه ک بو مالی باوکی بگه رتته وه ئاوا بوو، بیری له ژیان نه ده کرده وه جگه لموه ی بچیته شوینیک ماموستایه کی باشی ده ست بکهویت و ده رسی باشی پی بلیت، لۆریه ک هات ده ستمان لی راگرت وه ستا، وتمان به چهند ده مانبهیت بو سلیمانی؟ وتی: یه کی (۲۰) فلس ئیمه ش سواری لۆرییه که بووین به پیته تا گه یشتینه سلیمانی، لموی خومان کرد به مزگوتی (حاجی حان) دا، نه کس ده ناسین و نه کس ده مانناسیت چووین بو حوجه ی فقیکان به خیره اتنیک گه رمیان کردین، نان و چایمان خوارد وتیر حماسینه وه، فقهی له همر شوینیک یه کی بگرتایه خو یان به برای دایک و باوکی یه کتر ده زانی وه مرده م یارمه تی یه کتریان ددها، نمو شمه وه هر یه که مان له گه ل یه کیکی تر به لیقه یه ک نوستین و بو به یانی داوای جیگه مان کرد وتیان: جیگه ی یه کیگه مان هه یه فقهی مه حمود چوو بو مزگوتیکی تر و من لموی ماموه هه ندیک له کتیبه که ی تصریفی مه لا علی مابوو لموی تهاوم کرد.

دهقنه‌ی فه‌قی:

ئمو فه‌قی‌یانم‌ی له‌ شاره‌کاندا ب‌وون وه‌ک س‌لی‌مانی ه‌موو پایزیک ش‌هو‌یک به‌کۆمه‌ل به‌ماله‌کانی گه‌ره‌که‌که‌دا ده‌گه‌ران ده‌یانوت:

ده‌قنه‌ی فه‌قی ره‌حه‌ت‌ان لی بیت.

مه‌به‌ست له‌ (ده‌قنه) ئمو‌ی که‌ ئمو مال‌ه ده‌یخوات له‌ ئازوقه‌ی پاییز و زستان ده‌بیت به‌شی فه‌قی‌شی لی بدات له‌ ساوه‌ر و رۆن و نیسک و نۆک و زۆر جار پاره و قاوورمه‌شی له‌گه‌ل بوو. قاوورمه‌ خواردنیکه‌ له‌ سه‌ره‌تای پاییزدا مال‌ه ده‌وله‌مه‌نده‌کان یه‌ک دوو مه‌ریان سه‌ره‌به‌ری و گۆشته‌که‌یان هه‌ل‌ده‌کراند، له‌ پاشدا ده‌یانکرده‌ ک‌وپه‌ی گه‌وره‌وه، هه‌رجاره هه‌ندیکیان ده‌رده‌هینا بۆ خواردن یان بۆ ناو چ‌یشت، چونکه‌ ئموکاته (جم‌ده) و (ث‌لا‌جه) نه‌بوو تاوه‌کو گۆشتیان تیا هه‌لب‌گیرئ، ئموکاته گۆشتی مه‌ر به‌یانیان کیلوی به‌ (٢٠) فلس و ئیواران ده‌بوو به‌ (١٦) فلس، چونکه‌ ده‌ترسان ئه‌گه‌ر بم‌ی‌ت‌مه‌وه بۆگه‌ن بکات.

له‌ پاش ئمو‌ی که‌ ده‌قنه‌مان کرد هه‌ندی‌ک پاره‌ی زیاده هه‌بوو فه‌قی‌کان به‌شیان کرد له‌نیوان خۆیاندا، منیش به‌شه‌که‌ی خۆم برد له‌ بازار لی‌قه‌یه‌کم پ‌ی ک‌ری.

ئیش و کاری ناو حو‌جره‌ دابه‌ش ده‌کر‌یت به‌سه‌ر سوخته‌کاندا، به‌منیان وت: تۆ چا لی بن‌ی و ئه‌م ئیواره‌یه‌ش له‌گه‌ل فه‌قی سه‌عید برۆ بۆ راتبه‌ بۆ ئمو‌ی مال‌ه‌کان شار‌ه‌زا بیت، ئه‌گه‌ر رۆژیک فه‌قی سه‌عید له‌م‌ی نه‌ب‌ی یان نه‌خۆش که‌وت تۆ له‌جیات‌ی ئمو راتبه‌که‌ بکه، ئمو فه‌قی‌یانم‌ی راتبه‌که‌یان ده‌کرد به‌شی فه‌قی‌کانی تریان هه‌ل‌ده‌گرت و زیاده‌که‌یان ده‌فرۆشت، بۆ شه‌کر و چا و ماست، ئمو رۆژه له‌گه‌ل فه‌قی سه‌عید راتبه‌مان کرد بایی (چوار عانه) واته‌ (١٦) فلس نا‌مان فرۆشت پاره‌که‌مان هینایمه‌وه، فه‌قی‌کان سه‌ریان سو‌رما وتیان فه‌قی سه‌عید: بۆچی تۆ هه‌موو رۆژیک دوو عانه‌ت ده‌هینایمه‌وه، له‌مه‌دا ده‌رکه‌وت که‌ فه‌قی سه‌عید هه‌موو رۆژیک بایی دوو عانه‌ی ده‌فرۆشت و پاره‌که‌ی ده‌هینایمه‌وه و دووان‌ی بۆ خۆی هه‌ل‌گرتوه‌ له‌به‌رئمه‌وه راتبه‌که‌یان دا به‌من وتیان تۆ فه‌قی‌یه‌کی ئه‌مین‌ی.

مامۆستای گه‌وره‌ له‌م م‌زگه‌وته‌دا که‌ ناوه‌که‌م له‌به‌ر نه‌ماوه هیشتا ژنی نه‌هینا بوو، به‌ته‌نیا له‌ حو‌جره‌ی ته‌دریس وتنه‌وه‌دا ده‌نووست وله‌گه‌ل فه‌قی‌کانیش نان و چایی ده‌خواردوه هه‌ر پاره و پولیکی زیاده‌ بوايه‌ لای ئمو دامان ده‌نا، مامۆستا نه‌خۆشی گ‌رانه‌تای گرت (تی فۆئید) و ئموکاته زۆرت‌رین که‌سان‌ی که‌ ئمو نه‌خۆشییه‌یان ب‌گرتایه‌ پ‌یی ده‌م‌ردن چونکه‌ ده‌رمان و چاره‌سه‌رنکی وانه‌بوو ر‌زگاری بکات له‌ نه‌خۆشیه‌که‌.

دياره هم نه خوښه شېش هم کس بچيت به لای نه خوښه کېدا ده ډيگريټ، فه قيان نزیکي ماموستا نه ده کموتن وقاپ و کوچکی خوږيان بؤ جيا کرده وه، بؤ نموي تووشی نه خوښه که نمېن و نموي که ده چووه ژووره کې خرمه تي ده کرد تمنيا من بووم، شوېکيان ديم ماموستا زور هيلاکه و نزیکه لموي کوچي دوايي بکات، منيش له لای دانيشتووم زور ترسام، چووم به فه قيانم وت، نموا ماموستا خمریکي گياندانه ورن به لایموه، وتيان نموه (خاويړيسته تي) واته ناروق ده کات و هم کسنيک ناروقی بکر دايه تموه لمو نه خوښه رزگاري ده بو، منيش گرامموه بؤ لای ماموستا، هيشتا هوښی لای خوی مابوو وتی:

توزنک به فرم بؤ بينه، کات زستان بوو به فریکي زور باريبوو له ده روه، چووم پر جاميک به فرم بؤ هينا، به فره کې خوارد ټينجا خوښی هه له ټينايوه و گياني پاکی خوی به خوی گموره سپارد، لمو کاته دا زور ترسام، چووم به فه قيانم وت: نموا ماموستا مرد ټينجا هستان هاتن بؤ ژوره که له پيش همموو شتيکدا ده ستیان کرد به گيرفاني کمو و سه لته کېدا نمو پاره يی لای ماموستا دايانابوو دهریان هينا له پاشدا روژ بووه و برديان بؤ خانه ی نمو دنيا. له پاش دوو روژ باران ده باري راتبه م ده کرد که له راتبه گرامموه لمرزم لی هات به شيوه يه کی ودها به هيچ شتيک گرمم نه ده بووه و ده رکوت بؤ نموانيش توشی گرانه تا بووم. هم نمو شموه فه قيان عمره بانه يه کيان گرت، چونکه نوتومبيل نه بوو، برديان بؤ نه خوښخانه، له پاش هه فته يه ک هوښم هاتموه به سمر خومدا ده بينم توکی سمرم هه مووی هه ل و هريوه، باوکم خوالیې خوښيت له گل پياوړيکی تر له دیکه مان به سمرموه راو ستابوون.

پزیشکی نه خوښخانه که خمریک بوو دهرمانی ده دامی وتی: غم م مه خو کفته کت دري، واته نامری و چاک ده بيتموه، له پاش نموه سی هه فته له نه خوښخانه مامموه، دوايي هاته ده روه چوومموه مزگوت سهرم کرد جيگه که میان داوه به يه کيکی تر، ټينجا ليغه که م و کتيبه که م هه لگرت چووم بؤ مزگوتي (قاميشان) له لای مه لا (عبدالرحمن سهرده شتي) جيگم خواست و جيگي پيدام.

مزگوت که ماموستای نمبو، هم ماموستايه لموي ده بخوند ده چووه لای مه لاکانی تر دهرسی ده خوند، لموي لای نمو ده ستم کرد به کتيبي (الصمدية) که نمهش له باباه تي زانستی (غو) وه دانراوه، کتيبيکی زور نايابه لای هم ماموستايه کتيبه که م تمواو کرد. جاريکی تر گرامموه چووم بؤ عه باباه يلی (نه باباه يده) لموي کتيبي (جامی) م خوند، عه باباه يلی ديه کی زور خوښبوو له به رزاييه کېدا، ده پروانی به سمر هه لېجه و شارو زوردا، نموکاته لموي ماموستای گموره، ماموستا (شيخ بابا رسول) و ماموستا (مه لا حسمن)

بوون، ئەم دینە بەناوی ئەبو عوبەیدە ئەنصاری ناوێراوە کە گواهیە کاتی خۆی هاتووەتە عێراق بۆ بلاکردنەوی ئایینی ئیسلام لەوی کۆژراوە یان مردووە، گۆڕیکی گەورە گومەزیکە لەسەر بوو دەیان وت ئەو گۆڕی ئەبو عوبەیدە.

من لام وایە ئەمە زۆر دوورە لە راستیە، چونکە مێژووی ئیسلام ئەوێ تیا نیە کە (صحاب)یەکی وا گەشتییتە ئەوێ.

لە پاشدا جاریکی تر گەرامبەر خورمال لەوی کتیبی (سیوطی) کە پێی دەوتریت (الفیه ابن مالک) م لای ماموستا سەید عارف خۆیند، لە پاشان چووم بۆ بیارە کە ماموستا مەلا عبدالکریم ی مدرس لەوی مەلا بوو، مەلا مەحمەد ئەمین کانی سانانی لای ماموستا دەخۆیند، من و خوالیخۆشبوو کاک فاتح کۆری ماموستا مەلا کەریم (سەید عبدالله ی سەرفیان) و (عبدالله یزدی) مان لای ئەو تەواو کرد، ئەوکاتە مەدرەسە کە ماموستا مەلا عبدالکریم هەروە کۆلیجیکی شەریعی ئیستا وابوو.

خویندەم لە تەویڵە:

پاش ئەوێ (سەید عبدالله سەرفی و عبدالله یزدی) هەر دوو کەم تەواو کرد لەبیارە لای ماموستا مەلا ھەم ئەمین کانی سانانی، چووم بۆ تەویڵە، شاریکی زۆر گەورە و خۆشبوو،

همر چهند پټيان دهوت دښي تمويټله بهلام بهراستی شارتيکی تموار بوو، له شويټيکی بهمرازی دا بوو، خانوو لمسر خانوو له دوورهه تماشات دهکرد وات دهزانی هممووی پلیکانهی يهك لمسر يهك بهرهو ژوور روښتووه، هممه له سالی (۱۹۶۰ز) دا بوو، بههوی جهنگی دووه می جیهانیموه گرانی بوو همموو شت گران بوو، بهتاییهتی خوارددهمینی بهلام له تمويټله همستان ندهکرد بهو گرانیه لهبهرئموه زورترینی دانیشتونانی دئییهکه خاوهنی پیشمسازی بوون، کلاش و پیللو و چهغو و قهلم بری تمويټله بهناوبانگ بوو، همروهك چون ئیستا پیشمسازی روژناوا بهناوبانگه، هموکاته لههمر شويټيک بتوتایه هممه له تمويټله دروست کراوه کپارهکه بههمر نرخيک ببوايه دهیکری، ئینجا لهبهر هم پیشمسازییه و کرپن و فروشتنی هم دیوو هم دیوی عیراق و ئیران دانیشتونانی تمويټله زوربان دهولههمند بوون وبه ژبانیکي باش کاتی خوځيان بهسمر دهبرد، هم شاره وهك هاوینههموار و ابوو بهتاییهتی له پشتیوه نزیکی سنووری ئیران شويټيک همیه پټی دهوتریت (ناوټسمر) بههمشتیکه بو خوی بهرووی زهمینهوه.

هم شاره گموره جوانه بههمشتیک بوو له سالی (۱۹۷۹ز) روژمی بهسمر هممووی ویران کرد بو ویرانکردنی همر بالهخانهیهك (تی ئین تی) بهکار هینا، سالی ۱۹۹۱ جارتيکی تر چووم بو تمويټله بایهقوش تیايدا دهخویند، ویرانه بوو، دهوت هیچ روژيک هم شاره ئاوهدانی تیا نهبووه، روژمی ولاتان ولاتهکهيان بهرهو پیشموه دهبن، بهلام ولاته دوا کموتوهکان همر بو دواوه بو چهرخهکانی ناوهراستی میژوو دهمان گیرئموه.

مهلاي هم شاره جوانه خوالیخوشبوو ماموستا مهلا صاحب بوو، که داوای جیگهم لیکرد زور بهخوشیموه جیگمی پندام ونزیکهی (۱۰) فقهی تری تیايدا بوو به (مستعد) و (سوخته)وه.

فقهیکان همموځيان وهك کوره پاشا دهژبان له خواردن و جلوهرگميه بههوی یارمهتی دانیشتونانی تمويټله که پهيوهندیان به نایینی ئیسلاموه زور بههیز بوو، زور پیزی مهلا و فقهیان دهگرت، منیش دهستم کرد بهخویندنی کتیبی (اداب الکلبوی).

کورتهیهك لهژبانی ماموستا مهلا صاحب:

"ماموستا مهلا صاحب، کوری نهزیری گچکمی کوری نهزیری گمورهیه، له دهوری سالی ۱۳۲۵ک - ۱۹۰۷ز هاتووته دنیا، منداډ بسو باوکی کۆچی دوايي کرد، له فمراژی (همراشی) بوو ناردیانه خانهقای (دورود)، سالی ۱۳۳۷ز تهصریفی زهنجانی لای ماموستا عبدالکریم (مدرس) خویند، پاشان چوو نهوچمی ههلهجه، دوايي چوو قهره داغ لای شیخ

نه جيب و شيخ مستهفا، ماوه لموئ تا ئيجازى له خزمهت شيخ نه جيب وهرگرت، تهجا گمراوه (تهويله) كرا پيشنويز و وتارخوين و دهرس بيژ، ماوهيهكى زور خهريكى جيبهجي كردنى كاروبارى مهلايهتى بوو، لاي خهلكان و شيخهكان زور بهريژ بوو، پاشان بارى كرد بو ههلهجه، سالى ١٩٧٥ ز كوچى دوايى كرد.^(١)

* * *

حاشيهكانى پينجوينى و دهرچوونم له تهويله:

ههروهك مهجنون شيتى لهيلا بوو، هستى بهروت و قوتى و سههما و گههما و تيرى و برسيى نهده كرد، منيش شيتى دوانزه عليم بووم بهتاييهتى حاشيهكانى قزلجى لهسهر تهصريفى مهلا على، حاشيهكانى پينجوينى لهسهر (بورهان كلنبوى) و (كلنبوى اداپ) و حاشيهكانى خياللى لهسهر عهقائدى نهسفى و حاشيهكانى تهبو طالب لهسهر سيوطى.

لهريگاي گهران بهدواي ئهم زانستانهدها ههموو ناوچهكانى كوردستانى ئيران و عيراق گهرايم، ههر مهلايهك ئهو حاشيانى باش بزانيايه دهچووم بو لاي وله ماوهى دوانزه سالتا له كوردستانى عيراق و كوردستانى ئيران له تهويله خوشرتم نهدى وله (دهگاگا) له (ژاوهرز) له ئيران ناخوشرتم نهدى، لهگهله ئهوهشدا تهويلهم بهجى هيشت لهپيناوى ئهم حاشيانهدها چووم بو دهگاگا چونكه لموئ مهلايهكى كوئى قهدرزاني ليهيه.

گرنگى پيدانى مهلا و قوتابى كوردستان بهم حاشيانه ههلهيهكى زور گهوره بوو و نهخوشيهكى بى دهرمان بوو، ههر مهلايهك ئهم حاشيانى نمانيايه لهلاى فهقى بهمهلا لهقهلهم نهده درا، ههر فهقييهكيش لهم حاشيانهدها شارهزا نهبوايه وهمولئ نهدايه بو خويندنيان تينگهيشتوو لهقهلهم ده درا، به جوړيكي و هها ئيش و كارى گرنگى قوتاييهكان ببوو بهوه، بو يهكهم جار كه تووشى يهكتر دهبون، يهكيكيان كتيبيكى دهخسته بهردهمى ئموى تريانهوه پيى دهوت ماناي ئهو حاشيانه چيه؟ ئهگهر حاشيهكهى نمانيايه بهچاويكى سوك تهماشاشا دهكرا و ميوان بووايه نانى پى نهده خورا و مالتاوايى له فهقيكان دهكرد و ملي دهنه بو شوئيكي تر، ئهم جوړه خويندنه بوو بههوى ئموى كس بيري لهوه نهده كردهوه كه سودى ئهم

^١ علماؤنا في خدمة العلم والدين ٢٤٤ - ٢٤٦.

بهنه مالى زانياران ٣٢٨ - ٤٢٩.

له ميژووى زانايانى كورد، مهلا تاهير مهلا عبدالله بهركهيمى وهرگيراو، ١/٢ - ٢.

حاشيانه ئهويه ميسكى مروؤ تيژ ده كهڻ بۆ ئهوهى له سهرچاوه ئاينيه كانهوه كه (قورئانى پيروژ، فهرموده كانى پينغه مبهره ﷺ) لىي بكوئنهوه و لىي ورد بهنهوه بۆ ئهوهى پهيرهوى لىي بكا به جوړىكى وهها سوودى ههبيت بۆ ئاينى ئيسلام و بۆ كوردى بى كهسى سهر لىشيواو.

دهرچوونم له تهويئه:

ههروهك باسم كرد منيش شهيدا يهك بووم لهو شهيدا يانهى كه عاشقى حاشيه كانى پينجوينى بوو بووم و ماموستا مهلا صاحب كه له خزمهتى دا (كلنبوى اداب)م ده خوئند كتيبه كهى زۆر باش ده زانى، به لام له شيكردهوه و روونكردهوى حاشيه كانى پينجوينيدا كه له سهر ئهوه كتيبه بوون به جوړىكى وانه بوو كه من باش تىي بگهم. له بهرئوه ئهوه پلاو و گوشتى كه له تهويئه ده خوارد هه مووى به پشتدا ده چوه خواره وه هيچ تامىكى نه بوو.

بريارم دا بچم بۆ (پاوه) بۆ لاي ماموستا مهلا (زاهيد) خوالييخوشبيت كه مهلا يه كهى زۆر باش و به نايانگ بوو له حاشيه كانى پينجوينى دا زۆر شاردها بوو.

كات زستان بوو، مانگى يهك بوو له سالى (١٩٤١) هه مووى دوو سى مانگ بوو ئيران تيك چوو بوو له بهرئوهى ئيران لايهنگرى ئه لمانيا بوو، له بهرئوه كۆمارى شورهوى (الاتحاد السوفيتى) لاي باكورى ئيرانى داگر كرد و ئينگليزىش ناوه راست و خوارةوى داگر كردبوو و پهزا شاي به هلموى كه شاي ئيران بوو دهست به سهريان كردبوو بر دبوويان بۆ دهروه، ئينجا ريگاي سنوره كان بهرلا بوون كوردى عيراق و ئيران به نازادى هاتو و چويان ده كرد.

شهويك نامه يه كم نووسى بۆ مهلا زاهيد له پاوه، داوام كرد كه جيگه بداتى بچم بۆ لاي، نامه كه خسته ناو زهرفيكهوه به لام هيشتا سهرم چهسپ نه كردبوو له بهر ده مى خۆم دانابوو، كلؤ شه كرمان له سهر زهرفه كه دانابوو چاي ديژ له مه مان ده خواردوه، لهو كاته دا ماموستا مهلا صاحب خوى كرد به ژوورى فقيكاندا، منيش كه له لاي سه ره وه دانىشتبووم هه لئسامه وه شوينه كهى خۆم بۆ چۆل كرد، ئهويش كاتيك له جيگه كهى من دانىشت نامه كهى ده رهيتا له ناو بهرگه كهى خوئندييه وه و خستيه وه ناوييه وه، له پاش ئه وه چاييه كهى خوارد وه چوه دهروه بانگى كردم، وتى: من به چاوى فقهى ته ماشاى تو ناكم به لكو وهك كورى خۆم ته ماشاى ده كه م له بهرچى ده چيت بۆ پاوه؟ منيش ئاره قى گهرم ده ردا لهو به فر و سه رمايه دا و داواى لىبوردم لىي كرد كه په شيمانم لهو كر ده وه يه، وتم هه ره له خزمه تى ئيه ودا ده بم و ده مينه وه.

دواى دوو ههفته دووباره کموتموه ماخوڼلانى حاشيه کانى پينجوينى، همدوم بهخوم دوت: مصطفى تو بؤ گوشت و چيشت خواردن هاتووى يان بؤ خونندن هاتوويت، فهقييه کم لاپو (کاک عبدالرحمن) که له نموى مه لای گموره (نودشه) بوو دهرسى (اظهار) م پى دوت، وتم کاک عبدالرحمن بربارم داوه بچم بؤ پاوه بمبى جيگه خواست کاروانيك پيدا بکه که له گه ليان بړين بؤ شاره زايى، نمويش بړيشت و هاتموه وتى: کاروانيك سبه ينى به يانى کاترميرنک پيش نوژى به يانى دهرده چيت دوو پياو ودوو تيستر بار دهم بؤ پاوه، وتيان پيمان خوښه نه گهر له گه لمان بين، نيممش پيش خوتن ليفه و کتيبمان پينچايموه کاترميرنک شمو مابوو چووين بؤ لای ئو پياوانموه له پيش بانگى به يانى دهرچووين پرووه پاوه، ئمو ساله نمونده بهر باريبوو له همموو ريگه و بانیکدا نزيكى مه ترنک بوو وهيچ په شاييه که لسم زهوى ديار نمبوو لمبر بهر، به جورنک يه کيک له دانيشتوانى ته ويله به هوئى ئمو بهر باري نموه وتى: (همر يمه ته لاقم کموته بؤ خوا به شو شوربارى ئاويش نهمه نيته گردش کردينه بموره)، واته: سى ته لاقم کموته بؤ خوا به شى شوربايه که ئاوى لا نهماره همموى کردوه به بهر.

نيوانى ته ويله و پاوه به ئوتومويل کاترميرنک زياتر نابيت، له گه ل نموش نيمه بؤ نزيكى مدغريب گه شتینه پاوه لمبر نموه ريگه که همموى پر بوو له بهر بمو هويمه درهنگ گه شتین، کاتیک گه شتینه نموى شوى به سمر داهات چووينه مالى برادهرى کاروانيه کان، من که نوژى مه غريبم کرد ناغم پى نه خورا ونه متوانى دابنشىم، جيگه يان بؤ راخستم هتا به يانى هو شم نه هاتموه خوم لمبر نموه نهمه يه که مين سه فرى ناهم مورا م بوو له ژيانغا.

(پاوه) له شاره بچووک و خوښه کانى گوردستانى تيران بوو له بهرانبهرى (خانه گا) وه بوو، پاوه کموتموه روژه لات و خانه گاش کموتموه روژئاووه، نيوانى همدوو کيان ته لان ته لان بوو همموى باخ و باخات بوون له روژه لاتى پاوه شاخى زور بمرز و دريژ همبوو پيان دوت شاخى (شاهو) لمبر خو شمويستى و جوانى ئمو شاخه من کورى چواره هم نانا (شاهو) وله بن شاخى شاهودا کانياويکى زور جوان ئاوى لى هه لده قوليت. له نزيک کانياوه کدا دره ختيکى گمورى (په لگ) همبوو گوريس بده وريدا نده هاتموه ناوه کهى بوش بوو وه ژوروى لى هاتبوو کرابو به چايخانه پيان دوت (همولي) ئوانه مى نه هاتن بؤ سمر ئمو کانياوه نموى چايان ده خواره وه لمبر ئمو ديمنه جوانى شاخى شاهو و کانياوه کهى و همولي، ممولموى ده فرموى:

سەر ئار چوون ھەولئى مەسكەن چوون پاوه
ماچى بەھەشتەن بە ڕووى دىئاوه

واتە: كانىاويك وەك ھەولئى وشارىك وەك پاوه، لەبەر ئاو و ھەواى ديمەنە جوانەكەى ئەلئى
بەھەشتە بەرووى دىئاوه.

دانىشتوانى پاوه بە ژن و پىاويانمە زۆر جوان بوون، بالا بەرز و قەد بارىك بوون، قسە
خۆش، ھەردەم بەپىكەنەن و ڕووى خۆشمە قسەيان لەگەڵ يەكتر دەکرد، غەربىيان وەك
ھاوالاتى خۆيان دەزانى و زۆر بەرێزەو تەماشايان دەکرد.

بۆ بەيانى چووين بۆ حوجرەى فەقێكان ديم ئەو مامۆستاىە (مەلا ئەحمەد) كە لە زەلمەو
برەمى بۆ دەرەشيشى ژووو لەوئى (مستەد) بوو، زۆر بەگەرمى يەكترمان ماچ كرد و
بەخێرھاتنى كردم، بەلام دەمزانى لەدليدا پىي خۆش نىە سوختەكەى خۆى بىيتمەو بەھاو
مستەدى، كاتىك مامۆستا مەلا (زاھىد) ھات داواى جىگەم لىكرد زۆر پىاوانە وتى: باشە،
ان شاء الله وەك فەقێكانى تر لىرە ھىچ كەم و كورپەك ناينىت لە لايەنى خويندەمەو و لە
لايەنى ژيانمەو.

روژى دواى نۆرە دەرسى من بوو چووم بۆ ژووورەكەى دەستم كرد بە خويندن و خویندى
كتىبەكە، بەراستى مەلایەكى زۆر باش بوو و لە بابەت حاشىەكانى پىنجوبىنمەو زۆر شارەزا
بوو، دەمدى ھەردەم فرمىسك بەچاويدا دەھاتە خوارەو، لە كانگای دليمەو ئاھىكى دەکرد و
دوو كەلئى جەرگ سوتاوى بەدەم دەھاتە دەرەو، بەجۆرىكى وەھا كارىكى زۆرى دەكرە سەر
دەرسەكەم، ئىنجا منىش زۆر سەرم سورما داوى دەرسەكە گەراممەو ناو فەقێكان وتم:
مامۆستا چى لى قەوماو، وتیان: ژنىكى ھەبوو زۆرى خۆشدەويست پىش ھەفتەيەك كۆچى
دواى كرد.

لەوئىش دلم ھەلگەنرا بىارم دا بچم بۆ شوينىكى تر، وتم بە كاك عبدالرحمن من
نشارەزام بەرەو كۆى بۆين؟ وتى خالىكى دايكەم مەلایەكى زۆر باشە تەمەنى (٧٠) سالە،
زۆرترىنى ژيانى لە تەدرىسا بەخت كردووە لە (دەگاگایە) لە (ژاوەرۆ)، وتم: دوورە، وتى:
روژ و نيوك دەبىت بەپى، منىش وتم: كتىب و لىفەكان ھەلگەرە، با مامۆستا نەزانىت و
مالئاواى لە فەقێكان بكەين.

بهره‌و پرووی پردی وه‌ندهن:

پرووه و دئی هه‌جیج و دئی پروار گه‌راینمه‌ه دوواوه نزیککی نیوه‌پۆ بوو گه‌یشتینه دێسه‌ک وتیان ئه‌مه‌ه دئی (نجاره‌)، شێخیککی زۆر چاک و موسلمانانی تیا‌دایه‌ ئیمه‌ش چووین بۆ مائی شێخ وامانزانی ته‌کێ و سوفی و مورید و ده‌رویشی هه‌یه‌، وتیان: شێخ چووه‌ بۆ جوت توژیککی تر دیتمه‌وه‌.

هه‌ر چه‌ند ئیستا بیر له‌و شێخه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ وه‌ک خه‌لیفه‌ی دووهم عومه‌ری کوری خه‌تاب دیته‌ به‌رچاوم که‌ نوێنمه‌ره‌کانی هه‌مرقل و پاشای رۆم چوون بۆ لای بۆ (مه‌دینه‌) په‌رسیان کۆشکی خه‌لیفه‌ له‌ کوی‌یه‌؟ وتیان: کۆشکی نیه‌ خانووه‌که‌ی هه‌روه‌ک خانووی تری خه‌لکیه‌، کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ لای ماله‌که‌ی وتیان ئه‌و ماله‌ مائی ئه‌وانه‌ خۆشی له‌ژێر سینه‌ری دیواره‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌سیرێک راکشابه‌و، نووستبوو، بێ پاسه‌وان و چاودێری لا نه‌بوو، وتیان: ئه‌مه‌ خه‌لیفه‌یه‌، سه‌رۆکی وه‌فده‌که‌ سه‌رسام بوو وتی: (عه‌دلت فامنت فتمت قریر العین) واته‌: داد‌گه‌ریی به‌ته‌واوی کرد، ترسی گیانت نیه‌ به‌بێ خه‌م نوستوویت.

ئهم شێخی (نجاره‌) ده‌ستی که‌سی نه‌بریه‌، ناوی شێخه‌ و هه‌یچی له‌ که‌س وه‌رنه‌گرتوه‌ و خۆی کاسبی کردوه‌ و خه‌زمه‌تی موسلمانانی کردوه‌.

دواتر ده‌رکه‌وت که‌ ئهم شێخه‌ کوپه‌زای شێخ (عبد‌الرحیم) ی (نه‌جاره‌) که‌ هاوچه‌رخ‌ی (مه‌وله‌وی) بووه‌ و مه‌وله‌وی له‌نامه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا که‌ وه‌لامی نامه‌یه‌کی (نه‌جاره‌)یه‌ پێکهاتوه‌ له‌ (١٥) به‌یت، له‌یه‌که‌م به‌یتیدا ده‌لێت:

ته‌خته‌ی مۆبه‌ت تاش، نه‌جار دلته‌نگ!

گیر گیج دام، کلافسی شه‌ره‌نگ!

دوای نیوه‌پۆ له‌ دئی نه‌جار ده‌رچووین پرووه‌ و (پروار) هه‌تا گه‌یشتینه‌ ئاوی سه‌یوان، که‌ ته‌ماشای ئاره‌که‌مان کرد پرووخانه‌ سوره‌ هات بوو ئاره‌که‌ ناڵه‌ ناڵی ده‌کرد به‌تا‌شکه‌کاندا بازی ده‌دایه‌ خواره‌ شه‌پۆلی ئاره‌که‌ وه‌ک هه‌لمه‌تی شێر پیاوی زیاتر ئه‌ترساند و زات‌تر ئه‌بوو، وتم: کاک عبد‌الرحمن پرده‌که‌ له‌ کوی‌یه‌ بۆ په‌رینه‌ه وتی: ئه‌و جووره‌ پرده‌ که‌ تۆ ده‌ته‌وێت نیه‌، ئیستا ده‌چینه‌ سه‌ره‌وه‌ جۆلانه‌یه‌ک دروست کراوه‌ له‌ لقه‌می‌و دووسی‌ لق‌ی می‌وی گه‌وره‌ له‌م به‌ر و له‌به‌ری له‌ژێر به‌رده‌ گه‌وره‌گان چه‌سپ کراون و ناوه‌که‌یان ته‌نراوه‌ دوو که‌س پێکه‌وه‌

هه‌ئنا گری ده‌بیت یه‌که یه‌که به‌سه‌ریدا بپه‌رینه‌وه، کاتی‌ک گه‌یش‌تینه‌ سه‌ر پرده‌که هه‌ردو ئه‌ژنۆم وشک بوو له‌ترساندا وتم: چۆن ده‌په‌رینه‌وه؟ وتی: من لیقه‌کان ده‌به‌مه‌ ئه‌مبه‌ر تۆش به‌دوامدا وه‌ره، پرده‌که‌ش هه‌ر وه‌ک داره‌ مه‌یت وابه‌و، ئه‌وسا دوو داری درێژیان داده‌ناو به‌ گوریس جۆلانه‌که‌یان لی دروست ده‌کردو مردوه‌که‌یان ده‌خسته‌ سه‌ری و چوارک‌ه‌س ده‌چوونه‌ ژێری ده‌یان‌برد بۆ سه‌ر قه‌بران.

ئەم پرده ناهەموارە بەھۆی ئالە نالی ھاژە ئاوە کەم تاقەگە کە ی زۆر سامناک بوو، ئەم بمرۆ ئومبەری شاخ بوو لەبەرئەو شۆینە کە تۆزێک تەنگەبەری بوو ئاوە کە دەھاتەو یەک، منیش دەستم نا بەجەرگی خۆمدا و دەستم کرد بە (آية الكرسي) خۆندن بە گاگۆلکی بەسەر پرده کەدا ھەر چۆنیک بوو پەرمەو، ئەواوە پاستیدا لە ترساندا (آية الكرسي) ھەم لەبەر چوووە لە پاشان بۆیان گیرامەو کە چەند کەسیک لە دانیشتوانی (نەوسود) کە جەعفەر سولتان حوکمرانی دەکردن و نزیکێ ئەم شۆینە، لەپیش سپیەکی زانا دەپرسن کە پردی سیرات و بەھشت و جەھەنەم چۆنە؟

نمیش و تیسووی: (پرده و سیراتی ته‌خینش کوردی به پرده و نده نیه و به‌هشتی ته‌خینش کوردی به دیوه‌خانه‌کو سانیوه، جه‌ه‌نه‌میش ته‌خینش کوردی به مه‌تبخه‌کو سانیوه).

واته: یردی سیرات وهك پردی (وهندهن) وایه ئمو پردی كه پیادا دهپرینمویه، بههشتیش وهك دیورهخانهكمی سان وایه وجهههنهمیش وهك چیستخانهكمی سان وایه.

کاتیڤک پمړنیموه به بهری شاورچکمی (هه جیج) دا روشتین ئمه همر چنده شار نمبوو بهلام وهك تمویل شاریکی تر بوو له شاره کانی کوردستانی گوره، دانیشتوانی هه جیج همرچی شتیان بوو خزیان دروستیان ده کرد، جلوهرگی پیوان له شال دروست ده کرا که ئهوش لمړیسی بزنه مهره ز دیانرئسایوه له لای جولاره دهیان کرد به چو غمورانک.

جلوبهرگی ژنان لهجاو دروست دهکړا که لږکهيان دهريسا و ئينجا دهيانچني دهيانکړد بهجاو، لهپاشدا پهنغيان دهکړد و جلي ژنانيان لي دروست دهکړد، قاپ و کموچکيان له دار دروست دهکړد پي دوترا (ديزه) او مځهلي چيشت لينانيان لهقوري سوور دروست دهکړدو پتلاره کانيشيان خويان دروستيان دهکړد، بهم جوړه نموي که ئيستا پي دوتريت (اکتفاء ذاتي) نمو روژه له شاري ههجيچدا ههبوو، همروهک ماموستا مهلا هممهدي چروستاني شيعريکي جواني داناوه لسمر ههجيچ دهفهرموي:

داکی وهتمن سوپاسی رهوشتی تیره‌ی هه‌جیج ده‌کات:

روڻه ڪم ڪه لهرئ و شونئي منا مابي هه جي جي
 همر شال و ڪلاشي وهته نه جلو و فمره نجي
 رهنك و جل و خوراك و زماني ههموو پيڪن
 روڙوو له دلئي يه ڪتري يا خوڻي ميلله تيڪن
 دانيشتوو له شاخيڪي رهق و تمق نمزهوي و زار
 سمره بست و دليرانه نهڙين بي غم و بهگار
 چمن خوش گوزهرانن به بهشي ئاردهتوو رازي
 پولي به (رهزا) نادهن و فلسيڪي به غازي
 لڙڪه و مهرهزه و موو خورييه و وردي و شازي
 ڪولوانه يي شالي مهرهزه و گازره جيازي
 مايهني تمشييه و خول خوليه ڪمچڪ و تيروڪ
 ئازاده له ڪهرزاري و ڪومپياله و چيروڪ
 گروي نادهنه فهن تازي و چيت و نال و وال
 گشتي وهتهني پيخهف و بهرگ و جل و ڪالا
 وهختي ڪه لهماقوي سمر نهڙين جيئ شده و تاغا
 جاوي وهتهني، ڊاڪي وهتهن هاله ده ماغا
 نادم ڪول بهالي به ههموو شاله ڪي تورمه
 لاي من چ ڪهراي شالي چ سد تاقه يي سورمه
 نايي نهفسي قوريه گيزهر له سهماوهر
 ناييني لهبو خواردهنوهي چايي جهماوهر
 چايي له ههموو نه رزي هه جيچ بي سهروشوينه
 بويه رهنك و روخساري ههموو وهك پهد و خوئينه
 روڻهي به دلتي ڊاڪي وهتهن خيئلي هه جيجه
 ئيتر نهوي بيئري وهتهنيم گوري قليچه

١- روڙوو: چونه نار.

٢- رهزا: شاهه زاشا، ئاردهتو: ناردي تووي وشك، غازي: مهليڪ غازي.

٣- چيزك: ئيمزا، مۆر.

٤- فەتتازىي: كەشخەيى، مۆدە.

٥- شەددە: مەشكى.

٦- كۆلە بال: جۆرە بەرگىتىكى كوردەۋارىيە لە لىباد دروست دەكرىت بى قۆلە و تا كەمەر دىتە و
ھەردوو شانەكەى جوتى قۆلى كورتى بچوكى پىتەيە بەلام قۆلى پىا ناكرى.

تورمە: جۆرىكە لە قوماش.

٧- گۆرى: شاين، قلىچ: قەمە.

ژيانی ماموستان مهلا محمد چروستانی:

"ماموستان مهلا محمد چروستانی برای ماموستان مهلا عبدالله ی چروستانی، کوری مهلا عبدالرحیمی کوری عومری کوری شهرقی کوری تیراهیمی کوری محمد ناغای کوری پیرخدری شاهویه، عمیرهتی میرناوده لی یه، سالی ۱۸۹۴ز له گوندی نابلاغ نزیک سلیمانی هاته دنیا.

له خدمت باوکی دهستی به خویندن کرد، پاشان باوکی بووه مهلای مهجید بهگی جاف له ههلهجه، نهویش لهوی لهلای فقییهکان دامزرا، دواپی باوکی باری کرد بو بهرزنجو لهوی کۆچی دواپی کرد، ماموستان کۆتایی بهخویندن هینا.

له گوندی سمرای شارباژپر بووه مهلا، پاشان چوو بادی ن له پشدر، دواپی چوو پانیه، لهو کاتمه خه لکی ناوچه که له دژی داگیرکاری ئینگلیز بهشهر هاتن، نهویش ناوچه که بو مباباران کرد، له تهغامدا کتیبخانه کهی ماموستان سووتا.

سالی ۱۹۳۲ز چوو سلیمانی، سالی ۱۹۳۶ کرا به مهلای مزگوتی نهقیب. رۆژی پینج شهیمی مانگی نیسانی سالی ۱۹۶۳ کۆچی دواپی کرد، له گۆستانی گردی جوگه به خاک سپێردرا.

ماموستان جگه له مهلا یمتی شاعیریش بووه، نازناوی شیعی (چروستانی) بوو، دیوانی شیعی کوردی ههیه، چاپکراوه.^(۱)

پیاویکی زۆر مهر و قسه خوش و زانا و راست بوو، ههردهم لهوی له دلیا بوو له سهر زمانی بوو، بهبی لهوی له کهمس بترسی و زۆر عیززهتی نهفسی ههبوو، حورمهتی خۆی رانهگرت وهک ههندی کهمس بهدوای درۆو مهراپیدا نه ده پزیشت بو لهوی دهستکوت بو خۆی پهیدا بکات، شایهنی باسه کاتیک مزگوته کهی له سلیمانی تازه ده کرایمه ماله کهیان نزیک مزگوته کهی من بوو - مزگوتی بن تهبق - بو نوژی مه غریب نه هاته مزگوته کهی من، پاش لهوی له نوژن نهوینهوه پیتی ئه وتم ئیوه چیتان ههیه؟ نه گهر شتی کمان ههبوایه و نهوان نهیانبوايه له گه له ده هاتمه، نه گهر نهوان شتی کمان ههبوایه و ئیمه نه مانبوايه من له گه له ده رۆشتمهوه، ههتا ده مرم خوشی ئه ماوهیم له بیر ناچیتمهوه، ماموستان مهلا محمد ئیستا

^۱ تاریخ مشاهیر کورد ۳۹۰/۲

میژووی نه ده بی کوردی ۶/۲۳۷-۲۴۸.

له میژووی زانیانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکتی وه گرگراوه، ۱۴۲/۳.

کوره گموره کئی که ناوی کاک مهلا یه حیای چروستانی یه له به غدا داده نیشیت، بهراستی له وهشت و ناین و مەردایهتی دا جیگای باو و بایرانی گرتۆتوه خوا ته مەنی دیرژ بکات.

* * *

دیى رووار:

له پاشدا به دۆلێكى نار شاخ و داخ و پر باخدا به رهو ژوور رۆشتین ههتا گه یشتینه دیى رووار که مهلا کئی شاعیریکی گموره بوو به ناوی مهلا خدری رووار نابانگی ده رکردوه، مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له زاری ههوارامیهوه ههندیك له شیعره کانی نهوى گۆرپوهته سه زاری سۆزانی ناوهی ناوه (اقبال نامه).

شهو چینه مالێك دیمان شیخ معتصم کورێ شیخ حسام الدین لهوی میوانه، له پاش نان خواردن لێی پرسین خه لکی کوی و بو کوی ده چن؟ من وتم: خه لکی زه لسم و بو خویندن ده چم، وتی: له زه لم کورێ کییت؟ وتم: من کورده زای سۆفی همه نه مینم، چونکه شیخه کان ههموویان به باشی بایرمیان ده ناسی.

وتی که وابوو ده بیته له گه لهدا بیته بو شاری سه نه ده ته بهم بو لای مهلا یه کئی چاک بخۆنه و ههموو ئه رکێکی خۆت و سوخته که ته لسه شانی من بیته، منیش وتم: زۆر سوپاستان ده کهم ده چم بو ده گاگا نه گهر جیگه م ده ست نه که موت دیم بو لای جهنابان، شیخ معتصم خۆی له شاری سه نه نه بوو به لکو له دیی (دیر مۆلی) بوو هه م شیخ بوو هه م ئاغبا بوو، له ژبانێکی زۆر خۆشدا ده ژیا و ریزبان ده گرت و خۆشی زۆر ده وله مه نه د بوو نهو شهوه لهوی بووین بو به یانی چووین بو ده گاگا.

ده گاگا زۆر دوور نه بوو له وێته، به لام رینگه که هه مووی به فر وشاخ بوو ده بوو به نیو نهو به فره نا هه مواره دا برۆین، ره شه بایه کئی زۆر به هیتز به فره کئی ده دا به روو ماندا، چووین لهوی له رینگه تووشی دییه کئی تر بووین نانی نیوه رۆمان خوارد، پێیان وتین مه رۆن رینگه که زۆر سه خته و به فره که زۆره، ئیمهش به قسه مان نه کردن و پوهو کویتستانیك رۆشتین که ههوارازیکی زۆر سه خت بوو، نهو کویتستانه هاوینه ههوارێ ده گاگا بوو که پیتی ده و ترا (بوکو مارانی)، منیش له رینگا سه عاتیکم پی بوو ته ماشام کرد هیشتا کات زۆر ساوه، ئیتر نه مزانی کاتژمێره کهم نووستوه، چونکه له بهر به فرو سهرما که زۆر تیکچووین، کاتیك گه یشتینه کویتستانه که ته ماشامان کرد له پر تاریکی کرد و شهو داها ته به سهردا و رینگه مان لێ ون بوو، ئینجا وتم: فهقی عبدالرحمن لێفه کان له سه ر نه م به فره داده نیین و پوهو قبیله

پاده کشيښ تا دوا ساتي ژيانمان ليرهدا تمواو دهيت، هه لبت نهمه خوا نوسيوهتي
لهسرمان که نيمه لم کويستانهدا کوچي دوايي بکدين و کمس پيمان نه زانيت و درنده
گوشته که مان بخوات و کمس نه بيت باغخاته گوره، نينجا دهستان کرد به پارانهوه له خواي
گموره و دوا کردن که نهم جارهش رزگارمان بکات، به لام خومان دلنيا بووين نمو شموه
لهوي نمو کويستانهدا ده فوتايين.

وه پيني سه گيک ئوميدى ژيانى پيداينهوه:

بهم جوړه ماینهوه بو ماوهی (۱۰) دهقیقه یه که له ترس و لمرزدا، له پړ لهو ترس و لمرزدها
له دووره وه سه گيک دهستی کرد به وه پين، وه که نموي يه کيک له ناويکدا خهريک بيت بخنکيت
خوا يه کيکي بو بنيريت دهستی بگريت و گياني رزگار بکات، همره ها وه که نموي خوا
نارديتي بو نموي بوهريت به دهنگيکي بهرز و بانگي نيمه بکات بليت ديه که ليره وه يه،
نينجا بهردهوام رووه دهنگي سه گه که رويشتين تا نزيک بوينهوه ته ماشامان کرد
ناوايه که يه، که نموي ده گاگايه، کاتيک گه يشتينه ناو ديه که پرسيمان بو مالي ماموستا،
يه کيک هات له گه لمان تا گه يشتينه مالي ماموستا، لهوي ماموستا راستموخو وتي:
عبدالرحمن بوچی هاتوبت؟ وتي: هاتووين بو خزمهتي تو ليره بخوينين.

ماموستا به تورپه يوه وتي: يه کيک بهم زستانه به شمع دهری بکمن ناچيته دهری، نيوه
دهيت شيت بوون وا که وتونه ته ري بهم به فر و سهرمايه، ماموستا بهردهوام بوو له
قسه کردندا وتي: ره زاشاي به هلموي فقيي له يري ناوايه که کان بردوتموه، نزيکمي (۳۰) ساله
فقيي تيا نه ماوه، له بهر نهوه نيوه ناتوان ليره بميننهوه، دانيشتواني ناوايه که ناتوان
يارمه تيتان بدن و حوجهی فقيمان نيه و کميش ژووری زيادهی نيه تيا بخوينهوه.

له پاشدا له مني پرسى وتي: روژه تو چی ده خوښيت؟ وتم: کلنبوی بورهان ده خوښم به
پينجوښيه که نموه، ماموستاش زوری پي خوشبوو توژيک رووناکي که وتوه دم و چاوی و
گرژی له ناوچرواني نهما، وتي: روژه من عاشقي پينجوښي سهر کلنبوی بورهانم، کاتي
خوی زور نهم کتيبم وتوتوه له گه ل پينجوښيه که کان، ناوتم نموه بو پيش مردنم جاريکي تر
نهم کتيب له گه ل حاشيه کانداه به دهرس بلیمهوه خوا ناو اته که يه نامه دی، وتي: روژه ليره
دانشن خوا رازقی رزقه، به ناوايه که ده ليم يارمه تيتان بدن، بو حوجهش به تانيه که تان
ده ده می بيمن سوچيکي مزگموته که بکمن به حوجه، به بزمار به تانيه که هه لواسن به ديواړی

مزگموته کېدا بېکمن به پمړده و لمودیوی دانیشن، بشمویش مزگموته که گهرمه و فراوانه له کوندا ویستان بخون.

نموشوه له مائی ماموستا بووین، بؤ به یانی ناغان خوارد به تانیه که مان وه رگرت وهک ماموستا فرموی لمسوچیکې مزگموته کېدا دامان کوتار شو دیوه که یان ناونا حوچره یه فقی، بؤ نیواره یه کیک له کوره کانی ماموستا له گهل فقی عبدالرحمن دا چوون بؤ راتبه یه فقی، دتیه که زیاتر له (۲۰۰) مال بوو به همویانموه (۸) کولیره یان پیدان و شم کولیرانه هموو شتیکیان تیا بوو جگه له گهم، چونکه گرانی بوو به هوی جهنگی جیهانی دووه موه، دانیشن توانی دتیه که زور همزار بوون هم به مهر و مالات ده ژیان وجیگای کشتو کالیان نه بوو، بؤ سبهینی به یانی بؤ دهرس خونندن چووم بؤ لای ماموستا کاتیک که دهرسه کمی وتموه همروهک پروه کیک ناوی بدهیت بگشیت موه ماموستا ناوا گمشایموه، منیش وهک پروه که که ورده ورده گمش بوو موه له خوشیاندا هیچ نیث و نازاری پنگم بیر نه ما، له دلی خومدا وتم خوایه لیت بمزیا بیت که من گه یستم بم ماموستایه، که له پینجورینی باشر پینجورینه کانی ده زانیت، ینجا هموو شمویک کوره کمی دهنارد بؤ نه وی کتیه که بیات و دهرسه کمی ناماده بکات بؤ روژی دواپی وخوشی حاشیه یه دهرکرد لمسر حاشیه کانی پینجورینی و قمر داغی، ده ست و خمتی نمونده جوان بوو ده توت گوه موه، بمو جوړه سی مانگ ماموه له دتیه که هموو روژیک (۸) کولیره مان همبوو، نیواران کوره کانی ماموستا ده هاتن دوانیان ده خوارد (نهمد و حسین) و ششیان ده مایموه، هموو شمویک مزگموته که پر ده بوو له کاروانی، بمروژدا که پروناکی همتاو دیدا له ناو مزگموته که سهیری قالیه کان و بمړه کاغان ده کرد وهک شاره میرووله تمسپی ریزی به ستووه هات و چو ده کات و به شومان جله کاغان هموو لمسر ناگری مزگموته کېدا ده ته کاند، دهنگی ته قینموی تمسپیکان ده توت گولله یه له ره شاش دهره چیت لمسر یهک، هموو شمویک نازار مان ددی له ده ست تمسپی وکه شو کولیره هموزنانه مان ده خوارد به بی خواردنیکې تر ده بوو به قور لمسکماندا، هموو روژیک ده موت دوا ده رسه که ده ستی ماموستا ماچ ده کم و مالتا وایی ده کم چونکه ژبانیه که مان زور تال و سخت بوو، به لام که دهرسه کم ده خوند شیرین ده بوو هموو تالیه کی لمیر ده برده موه، ده موت نه گمر تمسپی هموو روژیک کیلویه که له گوشته کم بخوا ده ست له ماموستا چاکم هه ناگرم یان دهرم یان کلنبوی بورهان تمواو ده کم.

کورته یه ک له ژيانی ماموستا مهلا عبدالقادر:

"ناوی عبدالقادر کورې جه له دیني کورې مهلا عبدالرحمانی نودشه یی یه، لمو گونده سالی ۱۳۰۰ ک - ۱۸۸۲ ز هاتووه ته دنیا، همر لمو د هسټی کرد به خویندن، دوايي لمشاری سنه و گوندی بیاره خویندنه کمې برده سمر، بووه مهلا له گوندی ده گاکای همورامان له تیران. ماموستا زاتیکي زیرهک و بهرینر بوو، بو پرسیارانی شهریهٔ خه لکان پرویان تی ده کرد، حمزی له دهرسه کانی (شافیه) ی صرف بوو، له دهوړی سالی ۱۳۶۵ ک - ۱۹۴۶ ز کوچی دوايي کرد."^(۱)

* * *

چون ده گاکام به جی هیشت:

له پاش بسمر بردنی سی مانگ له نیوان نازاری ئه سپی و کولیره ی همزنی ناواییه که و شیرینی دهرسه کمې ماموستا مهلا قادر لسمر کتیبی کلنبوی بورهان و حاشیه کانی پینجوبینی و قمره داغی، روژنیک و تم به فهقی عبدالرحمن: قهرانیکم هیه به چو بیده بهشتیک با بیخوین، چوو دوو هیلکه می هینا، نینجا نیمه ش بیرمان لموه ده کرده وه که نم دوو هیلکه یه چون بخوین، وتم: به چو له ناوایی چنگیک نارد بینه له گهل مهغه لیکي بچووک، نینجا مهغه له کهمان خسته سمر ناگره که، هندی ئاو و ئاردمان تی کرد، نینجا دوو هیلکه کهمان کرده ئاو همویره کموه کهوچکه مان تی رادا هتا خمست بووه وه، نینجا به کهوچک تیی بهربوین له گوشتی کهو خوشتر بوو له لامان، پاش ئوه ی خواردمان وه پارچه بهردیکی لیهاټ له سکماندا که به هیچ شتیک نه ئه جولا، به شمرو و روژنیک وه گزچانی گال (هه رزن) چه ماموه، وتم: فهقی عبدالرحمن من لهما زیاتر ناتوانم، خوټ تاماده بکه و بهیانی زوو بهره و مهربوان ده روین.

بهیانی زوو لیفه و کتیبمان دا به کولماندا و وه که هجیجی روومان کرده مهربوان، بی ئوه ی مال ناوایی له ماموستا کهمان بکه ی، چونکه ده مانزانی ریگه مان پینادات برۆین.

^۱ علماؤنا في خدمة العلم والدين ۳۱۵.

له میژووی زانایاتی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکتی وەرگیراوه، ۲۳۶/۳.

پوهو و مهربوان و بانه:

له همر شونښك دده مان پرسى دهيان وت ژيان له مهربوان زور سهخته برون بو موكريان،
 نيمهش پوهو بانه روښتین تا گه‌يشتینه (داروخان) زورمان برسې بوو، خو مان كرد
 بمالينكدا لسمر رينگه‌كه بوو، وهك باس كړد فقهې خوي بكردايه به همر مالينكدا وهك
 مالى باوكي تيايدا ده‌جوليتمه بې ئموي بزاني خاوه مال په‌زامنده يان نا، ژني خاوه
 ماله‌كه همدېك ناني خسته نانه شانيك و پري له‌گه‌نيك شير برغي بو دانايين، زور خوشبوو
 چونكه لمو كاتموي له تمويله درچووبووين برغم نه‌خواردبوو، وتم خوايه نه‌مكوژي تا ژن و
 مالينك پيكموه ده‌نيتم و تير شير برنج ده‌خوم.

له پاشان به‌رو بانه روښتین تا گه‌يشتینه شاره‌كه به‌ناويدا گه‌پراين، وتيان: بچن بو
 دده‌وهي شاره‌كه چونكه لي‌ره هيچ م‌ددره‌س‌ديه‌كي ديني نه‌ماوه به‌وهي رژيمي ر‌ه‌زا ش‌اوه.
 شاري بانه له شاره جوانه‌كاني روژه‌لاتي كوردستانه، ديمه‌نيكي جوان و ناو و هموايه‌كي
 خوشي هديه، دانيشتوانه‌كه‌ي زور به‌مردى و كوردايه‌تي به‌ناوبانگن، به‌لام ئموكاته ئمو شاره
 جوانه هيچ شتيكي وهك نه‌خوشخانه يان كار‌ه‌با يان قوتاخانه‌ي نه‌بوو، ئيستا ده‌لټين لمو
 پوهو و زور باشه.

ئموكاته هم‌مو دانيشتوانه‌كه‌ي پاليان دابو به‌يه‌كه‌وه له دژي سوباي ئيران كه ده‌يويست
 بيگيريتمه ژير ده‌سه‌لاتي خوي، زورم پي خوشبوو لمو شاري جوانه بخوټم به‌لام لاي همر
 مه‌لايه‌ك ده‌چووم ده‌يوټ من درست پي ده‌لټم به‌لام ئموكي ژيانټ لسمر خوته كه زور گرانه،
 له نه‌خامدا وتيان برو بو لاي (مه‌لا مصطفى شوي) مه‌لايه‌كي باشه.

لمپاش ئموي له شاري بانه درچووين، نزيكه‌ي (۲۰) كم روښتین پوهو موكريان تا
 گه‌يشتینه دټي (شوي)، بينيمان م‌ددره‌س‌ديه‌كي باشي تيدايه و مام‌وستا‌كه‌يان مه‌لا
 (مصطفى) يه ويه‌كي له موسته‌عيده‌كان شيخ عزالدين حوسه‌يني بوو كه‌دواتر ماوه‌يه‌ك بوو
 به‌رابري حزبى ديموكراتي كوردستانى ئيران، پياوټكي بمرټز و هلكه‌وتو بوو جينگاي بو
 خواستين له لاي مام‌وستا ئمويش رازي بوو لسمر مانوه‌مان، من نه‌موت كلنسوي بورهان
 ده‌خوټم وتم با مام‌وستا تاقى بكممه‌وه بزام پي‌نجوينه‌كان باش ده‌زانيت يان نا، روژي
 دوايي چووم گورم گرت له درسيك كه به‌يه‌كيك له فقهيكاني ده‌وت، بوم دركموت هيچ
 جياوازيه‌كي له‌گه‌ل مام‌وستا مه‌لا (صاحب‌ي تمويله‌دا نيه).

له‌بهرئمه ده‌ستم كرد به‌كتيبي (شرح العقائد) ي نه‌سه‌في به‌بي ئموي حاشيه‌كاني
 خديالي بخوټم، چونكه ئموايش وهك پي‌نجويني گران بوون، شوټنه‌كه زور خوشبوو ناو و

هه‌وایه‌کی زۆر خۆشی هه‌بوو و فه‌قیحان ژیا‌نێکی زۆر خۆشیا‌ن هه‌بوو، هه‌ستی‌ان نه‌ده‌کرد به‌ جه‌نگی جیهانی دووهم، مانگیك له‌وی مامه‌وه، رۆژێك نیه‌رۆ بوو نان و چایمان ده‌خوارد له‌ پێ‌تێك دای به‌ناو دێیه‌كه‌دا دار و به‌ردی کرد به‌ خۆ‌ و تۆ‌ و دوو‌كه‌، ئێمه‌ش له‌ترساندا باوه‌شمان کرد به‌لیفه‌ و كتێبه‌كاندا و به‌ره‌و موکریان رۆیشتین، ئهم تۆپه‌ ه‌ی سوپای ئێران بوو، ئه‌و‌کاته شمری ده‌کرد له‌گه‌‌ل (حه‌مه‌ ره‌شید خانی داروخان) که‌ هوکمرانی شاری بانه‌ بوو، هێزێکی پێکوه نابوو زۆر مه‌ردانه به‌ره‌هه‌ست‌ی سوپای ئێرانی ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه که‌س نه‌بوو له‌ کورده‌کانی تری مه‌ریوان و سه‌ق‌ز و موکریان یارمه‌تی بده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی پارێزگاری بکه‌ن له‌و به‌ش‌ی کورده‌ستان.

ئەم شەھەر گەشتىنە دىنى (زەمبىل)، شەھەر لىۋى بويىن بەيەننى زوۋ چوۋىن بۆ (بۆكەن)،
لەم شەھەر شەھەر مەدرەسە دىنى تىيا نەبۇ بەھۇۋى رۇتەمى شەھەر ئىران كە دەيۋىست ئىيانى گەلى
ئىران ۋەك فەدرەنسا لى بىكەت، بەرە پىش بىرەننى ئىرانى لىۋەدا دەيىنى كە ئىيانى
كۆمەلەتە ۋەك ئەۋى لى بىكەت.

به يانی زوو له بزگان دهرچووین بهرهو (حه مامیان) چونکه لهوئ مدهر سهیه کی باش هه بوو ماموستا مهلا عه لی ماموستای گهروهی ئه وئ بوو، (بزگان) ههر چهنده شار نه بوو بهلام له جوانی و پاک و پوختی و زوړی دانیشتونانی دا هیچی له شاره کانی تر که مته نه بوو. چوینه حو جره ی فقهیکان ته ماشام کرد یه کئ لهو فقهییانه ی که لهوین ماموستا مهلا عبدالرحمن سهرده شتیه که له سالتی (۱۹۳۸ز) کتبی (الصمدیه) م لای ئه و ته و او کرد له مزگهوتی قامیشان له سلیمانی، ئه مه دوو ه مین ماموستا بوو که له گه لئ بووم به مستعد له به که حو جره دا له یاش (مهلا ئه حمده ی ئه ویر ی) له یاوه.

داوای جینگام کرد ماموستا مه‌لا عه‌لی وتی فه‌قییمان زۆره جینگامان نیه، له‌پاش تاوێك كۆره‌كه‌ی مه‌حمود تاغا كه تاغای بۆكان بوو هات بۆ حوگرده‌ی فه‌قییكان له‌منی پرسی تۆ خه‌لكی كوێیت؟

وتم: من خەلکی (زەلم)م، وتی زەلمی شیخ حسام الدین؟ وتم: بەلێ، وتی: ئیستا بەدیاری دەتەبەم بۆ باوکم، باوکی و ئاغاگانی موکریان هەمووی مویدی شیخ حسام الدین بوون و یەک دوو جارێک هاتونەتە زەلم بەهاویناندا کاتیەک شیخ لموی بوو، کاتیەک بردمی بۆ لای باوکی هەر لە دوورەوە وتی ئەم دیارییم بۆ هێناوی ئەمە لە دانیشتوانی دیی زەلمە.

باوکیشی زور پیزی گرتم، وتی: بونی شیخ (حسام الدین) ی لی دیت که له ولاته که ی نموده هاتووی، به کوره که ی وت برۆ به مه لا عه لی بلی ئەم دوو فەقییه لاسەر ئەرکی من

رايان بگړت، همموو شتيکيان بؤ جيبهجي ده کم ثمويش دهرس به مصطفى بلت، ماموستا داواکي جيبهجي کرد، دوو هفته ماموه تماشام کرد ثم ماموستا به هر خبريکي فله کياته (تشریح الافلاک) و (شرح چهقميني) و کتيبه کاني تر که پيوهنديان به زمين و مانگ و روژه وهه هوبو ناگاداريه کي زور باشي هوبو، ماموستا عبدالرحمن سردهشتي له لاي نمو (تشریح الافلاک) ي ده خویند، من ثم کتيبه دواتر له سالي (۱۹۴۵ز) له لاي ماموستا مهلا محمدي گه لاله خویند که هه مووي برتي بو له خيالات و خورافات، وينی مانگ و روژ و زمين گيرا بو، مانگ ده کرا بمسي چوار پارچموه نه يان ده زاني رووناکيه کي له روژه وهه ورده گيري، ثم کتيبه زمين وا داده ني که زمين ناجوليت و روژ بده وريدا ده سوريتموه، ثم خورافات کاتي خوي له يونانموه وريان گيرا بو بؤ عمره بي له سردهمي عباسيه کاندا.

له پاش دوو هفته ثمويش به جي هيت رووه سابلأغ (مهباد) له گهل فقي عبدالرحمن ليتفه و کولمان دا بمشاماندا دي بدي روشتين تا گه شتینه (مهباد)، بپاستي يه کيکه له جوانترين شاره کاني کوردستان، شاريکي پاک و پوخت بو، دانيشتوانه کي زور بپريز و کورد پيروو بوون، تازه بنچينه کومه لمي ژيانموه کوردستان و ده ولتي کوردي (کوماري مهباد) ده ستي پي کردبو، نمو ده ولتي خوالينخوشبو (قازي محمدي) بوو به سرورکي، نمو ده ولتي که ینگليز و روس به ليتيان دايه که پشتي بگرن له دواييدا پشيمان بوونموه و له گهل کوره کي رها شا (محمدي په هلو) ريکمونن تيمتيازي دهره يناني نموتي تيراني پيدان.

له ناو شاري سابلأغ ده چينه هر مزگوتيک ده يان وت تيمه دهرستان پي ده ليتين، به لام ثمري ژيانان له سر خوتان بيت، چونکه ثم شاره فقييه تي له بير چوتموه، دياره تيمش تواناي نموه مان نه بوو بژين له سر ثمري خومان، نموي شاينه ني باسه له ماموستا به ناويانگه کاني شاري مهباد ماموستا مهلا حسين و ماموستا مهلا صديقي مزگوتي ناو بازار بو، که به کورد پيروو به ناويانگ بوون، همدوو کيان وتيان خویندنتان پي ته ليتين به لام بژيوي ژيان له سر خوتان، هر نمو کاتدا چوم بؤ مالي خوالينخوشبو شه هيدی کورد پيروو (قازي محمدي)، ماله کيان له سر ته پو لکيه کي بمرز بو، لموي کانياويکي تيا بوو ناوه که به لاي ماله کيدا ده هاته خواره وه له خواري ماله کيان ناويکي زور هوبو وه ک رووبار و ابو، درهخت و قاميشيکي زوري تيا بو.

له پاشاندا پرووه (مهنګور) رښتین تا گه‌یشتینه (دې بوکړی)، شایه‌نی باسه - دې بوکړی- نیستا بووه‌ته ده‌ریاچه چونکه پرووباری (قازی ئاوا) بمرده‌مه‌کمی کراوه بمبه‌نداو، بمهره‌لستی ئاوه‌کمی کردووه و گمراوه‌تموه جیگه‌ی دټیه‌که بووه به ده‌ریاچه، چونکه هم دې یه له ناوه‌راستی چوار دږلی گموردها بوو ودانیشتوانه‌کمی پشتیان بمستبوو به به‌خیوکردنی مهر و مالآت، به‌لام کشتوکاله‌که‌یان دوور بوو له دټیه‌که، ده‌بویه له‌دټیه‌که ده‌رېچن پرووه مه‌هاباد و ماوه‌یه‌ک برږن ئینجا ده‌گه‌یشتنه سمر زه‌ویه‌کانیان که له ده‌شتاییه‌کی گموردها بوو گهم و جږیان ده‌کرد.

دیهایتی مهنګور هم‌وه‌ک دیهایتی موکریان و لاجان و شنو و مهرگه و شکاک هم‌موو ئمو دټیانه ئموکاته بو سوتهمه‌نی ته‌نیا ته‌پاله‌یان به‌کارده‌هینا، ته‌پاله‌ش بریتی بوو له‌پاشمرو (سمنیر)ی گا و مانگا که وشکیان ده‌کرده‌وه به‌زستان له ژوریکدا ده‌یاغسته تنووره‌وه نان و چیشت و ئاو گهرم کردن و چا لټن‌نایان هم‌ر له‌سمر ئموه بوو، له زستاندا می‌زیک‌کی چوار گو‌شه‌یان داده‌نا له‌سمر ده‌می تنووره‌که ئینجا لی‌فیه‌یه‌کی زور گموره‌یان ده‌هینا ده‌یاندا به‌سمریدا و شموان هم‌موو ئمو ماله ده‌چوونه ژیر ئمو لی‌فیه‌یه‌وه دنوستن و پییان ده‌وت قورسینه.

ده‌گټرنموه ده‌لټن جارنک له ئاغا‌کانی ئمو ناوچه‌یه ده‌پرسن ته‌لټن: ئاغا نه‌گمر گا و مانگا پاشمرو نه‌کات ئیوه چی ده‌کمن؟ وتبوی ئیمه ئموناوچه‌یه به‌جی ده‌هیلن، ئموکاته نموتیان ته‌نها بو چرا به‌کار ده‌هینا و چرا کم بوو، فتیله‌یان به‌کار ده‌هینا پریان ده‌کرد له نموت و پمرویه‌کیان تی ده‌خست له‌بهر رووناکیه‌کمی داده‌نیشن، فه‌تیکان که‌لکیان له‌دوکه‌لی فتیله‌که و ده‌رگرت و مهره‌که‌بیان پی دروست ده‌کردو بو نووسن به‌کاریان ده‌هینا.

له (دې بوکړی) مهن‌سه‌یه‌کی فه‌قی هه‌بوو، به‌لام ماموستا مه‌لا همه‌ن قاجری هیچ فه‌قی نمبوو وجیگای پی داین ولموئ ده‌ستم کرد به‌کتیبی (مطول) له زانستی (بلاغه‌)دا، زیاتر له سالتنک له‌م دټیه مامموه زور به‌خوشی به‌سمرمان برد چونکه هم ده‌سه‌کم باش بوو و هم‌روها ژیانی ئموئ زور باش بوو، کشتوکال و مهر و مالآتی زوریان هه‌بوو هم‌موو زور ده‌ولمه‌ند بوون، ئاغا‌که‌یان (خدر ئاغا) زوری خوش ده‌ویستم هاوین که ده‌چوون بو کویستان ده‌یوت بچن هم سی مانگه‌ی هاوین له دیوه‌خانه‌کمی من بن له‌بهرئموه‌ی که له شونینکی بمزدا بوون ئاو و هم‌بویه‌کی زور خوشی هه‌بوو، هاوین له پاش ئموه‌ی مالتی ئاغا باریان کرد چونه کویستان ئاغا بریاری دا که ئیمه له‌دیوه‌خانه‌کمی دانیشن و کویخا همه

ئەم كۆيخايە پياۋىكى زۆر باش بوو روژنىڭ يېڭى ۋەقە جەڭ كۆيۈم تەنبا يەك كېچەم ھەيە -ئەمۈش ناۋى (زېرېن) بوو- مال ۋە ماللىرىنى زۆرۈم ھەيە، ھەممۇ دەدەم بەتۈ ۋە كېچە كەشت دەدەمى لېرە خۇندىن تەۋا بىكە ۋە بىتەرەۋە.

وتم: زۆر سوپاست ده کهم، من بو خویندن هاتووم لای خویمان کچی جوان هیه به لای ده مویت له خویندن لهم قوناغه دا نهوهم ئه بیته ههر دوانزه عیلمه که تمواو بکهه.

مامۆستا مەلا ھە ئەمىن پىساۋىكى بەرپۆز و مەلايەكى باش بوو، لای جەنابى مەلای گەورەى كۆرپە ئىيجازەى مەلايەتى وەرگرتبوو بوو بوو مەلای ئاوايىپەكە، ديارە كە مەلا ئىيجازە وەرەگرى پىر لەو دەكاتەو كچىكى جوان بدۆزىتمەو لەئاوايىپەكەدا لە مالىكى بەرپۆز بوو ئەو دىراى بىكات و مەلای بىكات، لەبەرئەو زۆرترین (مەلا ژن) زۆر بەرپۆشت و جوان بوون، مامۆستا مەلا ھە ئەمىن كچىك ديارى ئەكات بوو ئەو دىراى بىكات بەباو كەمەى دەلەيت، باو كى كچەكە دەلەيت مەن كچە بە مەلا نادەم، زۆر ھەمۆلى لەگەل دەدەن بەلام سودى نايەت.

لهههندی ناوچانهی کوردستانی ئێران عورف و عاده‌تیاں وایه ئه‌گەر یه‌کێک کچه‌ی داوا بکات و کهس و کاری رازی نه‌بێ بیده‌نی بۆی هه‌یه له‌گه‌ڵ کچه‌که رێک بکه‌وێت و شه‌وه‌لی بگرێت و بی‌بات بۆ مائی ناغا، ئینجا بۆ مائی کهس و کاری کچه‌که هه‌یه پێش ئه‌وه‌ی بگه‌نه مائی ناغا کچه‌که و کوره‌که بکوژن و هه‌یج پرسیارێکیان له‌سه‌ر نه‌یه چونکه له‌سه‌ر ناموس و شه‌ره‌ف ئه‌وه‌یان کردوه، به‌لام که گه‌یشته مائی ناغا ئێتر ئه‌و مافه‌یان نامینی و ناتوان به‌هه‌یج جوورێک نازاری کچه‌که بده‌ن یان کوره‌که، به‌لکو باوکی کچه‌که بیان برای یان که‌سیکی تر ناچار ده‌که‌ن که کچه‌که ماره بکه‌ن له‌و که‌سه که هه‌لی گرتوه، به‌مه ده‌لێن (رده‌وکه‌وتن) یان (هه‌لگرتن) له‌و ناوچه‌یه شتیکی زۆر باو بوو به‌نا‌وه‌و له‌قه‌لم نه‌ده‌را، مامۆستاش یه‌کێک بوو له‌وانه‌ی که‌به‌و جوژه ژنی هه‌تا بوو، له‌مائی ناغا باوکی کچه‌که لیێ ماره‌کردبوو.

ماموستا مهلا حمه ئەمین قاجری دلی زۆر پیس بوو که به کوردی پیی دهوتریت (خانه گومان) له دوور و نزیک نهیده هیشت ژنه که ی له گهل کهس قسه بکات.

روژێك ئهو فەقییهی له گه‌لم بوو (فەقی عبدالرحمن) ناردم بۆ مامۆستا بۆ مه‌قه‌ست، ئه‌ویش که ده‌روات سه‌یره‌کات هه‌ردووکیان دانیشتون، ده‌لیت، مامۆستا ژن هاتووم بۆ مه‌قه‌سته‌کانتان، مامۆستاش لێی توره‌ ده‌بیته‌ و ده‌ری ده‌کات، له‌ پاشان به‌ توره‌یی هات بۆ حوچه‌ی فەقیکان وتی: مه‌لا مصطفی ئه‌م سوخته‌یه‌ ده‌ر بکه‌ پیاویکی بێ ئه‌ده‌به‌، وتم: بۆچی؟ مامۆستا وتی: هاتوه‌ شه‌رم ناکات به‌مه‌لا ژن ده‌لیته‌ هاتووم بۆ مه‌قه‌سته‌کان، منیش سه‌رم سوپما وتم: جا ئه‌مه‌ چی تی‌دایه‌، وتی: ئاخه‌ر به‌ (جمع) وتی مه‌قه‌سته‌کان، ده‌بوایه‌ بیوتایه‌ هاتووم بۆ (مه‌قه‌سته‌که‌تان) ئینجا منیش بۆم باسکرد وتم: له‌ ولاتی ئیمه‌ (مفرد)یش (جمع) ده‌کریت، مه‌به‌ستی مه‌قه‌سته‌که‌تان مه‌قه‌ستی جل برین بووه‌ و بیرورای به‌لای شتی تر دا نه‌چووه‌.

جا له‌و کاته‌دا وته‌یه‌کی شیخ وه‌زام بیرکه‌وته‌وه‌ که ده‌لیته‌: روژێك که‌چیکی دی به‌ گورجی ده‌روشت به‌ری‌گه‌دا، ئه‌ویش پێی وت: له‌سه‌ر خۆت به‌رۆ به‌ری‌گه‌دا با مه‌قه‌سته‌کانت نه‌سوین، ئه‌ویش گورج وه‌لامی ئه‌داته‌وه‌ ده‌لیته‌: به‌شی به‌ر سینی‌ی تو‌یان ده‌مینێ.

* * *

ئەنجومەنى كوردەكانى مەھاباد:

ئەوكاتە من لەمۆى بووم ئەنجومەنىك پێك ھاتبوو لە ھەندىك ئاغاكانى موكریان و مامش و مەنگور، ھەك ئەنجومەنى سیادەى عێراق، كە داوى چواردەى تەمۇزى (۱۹۵۸ز) دامەزرا، ئەم ئەنجومەنە ھەموو ئەركى ئاسایشى ناوچەكەى و ناوچەكانى كوردستانى گرتبوو ئەستۆ، بەردەوام لە مەھاباد دادەنیشتن، یەكێك لە نوێنەرەكانى ھۆزى مەنگور (عبدالله ئاغا كورێ خدر ئاغا) كە سەرۆكى ھۆزى مەنگور بوو لە (دێ بوكرێ) ھەفتەى جارێك دەھاتمەو بۆ مائەوە شەوێكەى دەھات بۆ لای من، شەوێك بۆى گێرامەو و تى:

دەولەتى شورەوى وەفدىكى نارد بۆ مەھاباد داواى كرد لە ھەموو ئاغاكانى مامش و مەنگور و موكریان و شنۆ و لاجان كە كۆبىنمەو لە مەھاباد، و تى: لە پاش ئەم كۆبونمەو یە وەفدەكەى دەولەتى شورەوى (اتحاد السوفيتى) و تارىكى دا و تى: ئێمە ھاتووین داواتان لى دەكەین كە بۆمان روون بكەنمەو ئێو چیتان دەوێت، و تى: ھەر یەكێ لە ئاغانەكان لیستە یەكەى دەرھێنا بەناوى دێكە یەو داوايان دەكرد كە كۆبىنیان بۆ زیاد بكەن.

كۆپىن بریتى بوو لە كارتى وەرگرتنى خواردەمەنى، چونكە ئەوكاتە كە دەولەتى شورەوى ھوكمى سەرەوى ئێرانىيان دەكرد خواردنیان دەدا بە پێنى (كۆپىن).

وتى: سەرەك وەفدەكە زۆر سەرسام بوو، و تى ئێمە ھاتووین خواستەكانتان وەرگىرین لە بابەت دەولەتى كوردییەو و پرزگارین لە ھوكمى فارسەكان كە چى ئێو داواى كۆپىن دەكەن.

لەم ماوە یەدا كە لە (دێ بوكرێ) بووم سێ جار چوومە مالى قازى محەمەد خوالیىخۆشیت، پیاویكى بالا بەرز و سور و سپى بوو، ریشێكى ماش و برنجى جوانى ھەبوو، مێزەر و جەمى لەبەر بوو، خۆیندەوارو روشنیریكى تیگەیشتوو بوو، من بۆ یەكەم جار لە كتیبخانەى مەلادا بینیم جگە لە كتیبى فارسى و عەرەبى ئایىنى كتیبى تری فەرەنسى و ئینگلیزى تیا بوو دیارە ئێمە زمانمانشى دەزانى، دیار بوو قازى محەمەد لە بیروباوەریكى زۆر فراواندا دەژیا چونكە ئەوكاتە لای مەلا و كورێ مەلایان كەسیك گۆشارێكى بھۆیتدایەتەو بەكافر دادەنرا.

قازی محمەد و دەرله‌تی جوانه مهرگی مه‌هاباد^۱:

له سالی ۱۹۴۱زدا که هارپه‌یمانان (روس و ئینگلیز) هاتنه ناو خاکی ئێران، (ره‌زا شا)یان به‌تاوانی نازیسه‌تی له‌سهر حوكم لا‌برد و (محمەد ره‌زا)ی کورپان له‌ جیگه‌ی دانا، خاکی ئێرانیان به‌ش کرد، باکور ناوچه‌ی نازربایجان کهوته ژێرده‌سه‌لاتی روسیا و به‌شی ناوه‌راست و باشوور له‌ژێرده‌سه‌لاتی ئینگلیز و ئه‌مریکا‌دا مایه‌وه.

پامیاری دەرله‌تی شوره‌وی به‌پێچه‌وانه‌ی ئینگلیز هانی ئه‌و گه‌لانه‌ی له‌ئێران دا، هانی ئه‌دان بو‌ داواکردنی مافی نه‌توايه‌تی له‌ شیوه‌ی ئۆتۆنۆمی یان سهر به‌خزیدا.

سالی ۱۹۴۲ حکومه‌تی روسیا بانگه‌یشتی کۆمه‌له‌ی مه‌هابادی کرد بو‌ باکو، له‌ وتوێژیکدا نوێنه‌رانی کورد داوا‌ی مافی نه‌توايه‌تی کوردیان کرد له‌ نوێنه‌ری (روسیا) (باقرو‌ف) به‌لام

وتبووی لهم هه‌ل و مه‌رجه‌دا روسیا ناتوانیت که پشتگیری له‌ کورد بکات ته‌نیا وتبووی که باسه‌که ده‌خاته به‌رده‌می کۆمیته‌ی مه‌رکه‌زی.

بو‌ جاری دووهم سالی ۱۹۴۵ نوێنه‌رانی کورد بانگه‌یشتیان لێ کرا بو‌ باکو، ئهم جاره نوێنه‌ران به‌ سه‌رو‌کایه‌تی (قازی محمەد) داواکانی خو‌یان به‌چهند خاڵێک خسته‌ سه‌ر کاغەز و له‌گه‌ل نوێنه‌رانی روسیا به‌ سه‌رو‌کایه‌تی (باقرو‌ف) کهوتنه‌ وتوویژ، دووباره‌ باقرو‌ف پێی

^۱ یاداشته‌ کام - به‌شی یه‌که‌م -، عبدالله آحمد رسول پشه‌ری، ۱۹۹۲.

وتېوون سمر به خوږی لهر بار و دوڅه دا ناگوښت به لام وتېووی حکومتی روسیا لاری لهره
 نیه که پشتیوانی کورد بکات بو وهرگرتنی مافی ئوتونومی به مهرجی بکونه ژرده سه لاتی
 (فیرقی دیوکراتی نازربایجانی تورکه کانی تمویژ)، همره ها به لینی پی دابوون که چهک و
 تهقه مهنی و یارمه تیان بدات، ناوی (کومه لای ژبانموی کوردستان) بگورن به (حیزی
 دیوکراتی ئیران) له کوتایی مانگی تشرینی سالی (۱۹۴۵ز) کوږونمویه کی فراوان
 پینکها، قازی محمد باسی گهشته کی کرد و به شدار بووان پازی نېوون بچنه ژیر حوکمی
 نازربایجان به لام پازی بوون له سمر گورینی ناوی حیزب.

مه بهستی روسیا له پشتگیری کورد و نازهریه کان ته نیا نموه بوو دهیوېست فشار بخاته
 سمر حکومتی ئیران به مه بهستی وهرگرتنی مافی دهرهینانی نموت له ئیراندا^۱.

سمره تای ئیلولی ۱۹۴۵ پرودای همره گرنگ لهو کاتدا گهیشتنی ریزدار (مستهفا
 بارزانی) و ئهفسرانی پسپوری شوپشگیپی کوردستانی عیراق بوو، خالکی وچه رخانه
 گرنگ بوو، چونکه ئهم هیزه سنوری نیو نهتمویه بی بزان و چووهریزی پیشمویه شهر له گهل
 سوپای ئیراندا له سمر ریگی (سه قز- بۆکان)^۲.

له ۲۲ کانونی دووهم ۱۹۴۶ کاتی پیش نیوهره همره و نه دمانی حیزی دیوکرات و
 خه لکی مه هاباد و همره سمرۆک عه شیرده ته کان له مهیدانی چوار چرای شاری مه هاباد
 کوږونمویه، کوماری کوردستان ناشکرا کرا و ئالای کوردستان بهرز کرایمویه.

دوای نموهی چهند جار سوپای ئیران هیرشی کرد و به خراپترین شیوه هیرشه کانی شکا،
 حکومتی نازهریه کان له گهل ئیران ریکوت به بی شهرکردن، حکومتی روسیا ئاگاداری
 کورده کانی کرد که نایموت ناژاوه و شهر رویدات له ناچه کانیدا به تابه تی سنوری خواروی
 کوردستان چونکه ناوچهی دهسه لاتی ئینگلیز بوو، قازی محمد ناچار بوو که له گهل (رهزم
 ئارا) فرماندهی گشتی سوپای ئیران کهوته وتویژ.

پاشان ئیران دهستی کرد به سیاسه تی خافلاندن^۳ و ریگی خوش کرد بو داگیرکردنمویه
 کوردستان.

(جۆرج ئالن) بالیوزی ئه مریکا به ناشکرا پشتگیری خوی بو حکومتی ئیران نیشان دا
 بویه حکومتی سوفیه ت به ناچاری پشتی له کورد و له نازهریه کانیش کرد، بهم جۆره

^۱ کوردستان و ستراتیژی دهولتهان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم.

^۲ کوردستان و ستراتیژی دهولتهان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

^۳ کوردستان و ستراتیژی دهولتهان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

ئاسۆیه کی پوون نهما له عمرز و ئاسماندا بۆ کورد بهو جوړه قازی محمد ناچار بوو که خوی بهدهستمه بدات، (بهرزانی) دوجار چوو له پيشموا بۆ ئهوهی له گهلان را بکات، پيشموا له وهلامدا وتی^۱:

"من له گهل خه لکی مه هاباد ده مينمويه چونکه سويندم بۆ خواردن له گهلان بيم و بيان پاريزم، حکومهتی مەركهزی ده گهریتمويه نه گهر من بگري داخی خوی بهمن دهريزي و له کول خه لکه ده بيتمويه بۆ ئهوهی خه لکی شار تووشی زهره ر نهبن."

قازی محمد له بنه مالهيه کی ئايين پهروه ر بوو زمانی کوردی و عهره بی و فارسی و تورکی ده زانی به فهره نسی قسمی ده کرد و له روسی ده گه شت.

پیری روشنبیری فراوان بوو، له قسه کردندا زور به توانا بوو، کاتیک که به نهیانی دادگایی کرا، زۆربهی ئهو قسانه ی که کرا به نهیانی مانوه به لام له سر زمانی شاهه تیکی ناو دادگا که ئهم قسانه نیردران، که قازی له دوا بهر گریدا له خوی وتبووی^۲:

"...وا بیر نه که نموه که شاهه زای قانون و موقهره رات نیم باش لیم شاهه زاییه بهر له هاتی ئهرتهش و هیزی مەركهزی بۆ مه هابات پيشگوویم کردوه که همر ئيعدام ده کريم، کهوابو بۆ هه لته هاتم، ئهوه نه بوو که نه مده توانی، شهش ده زگا ماشینی سواری و جیبه له ئیختیاردا بوو، همر ده قیقه و سه عاتیک و یستبام ده متوانی سنور بېرم خۆم ده رباز بکه م، باش بزانی که من وهك پيشمهوری (ژنانيله) نه بووم همر که تینم بۆ هاتبا رام کردبا، بۆ کوئ هه لده هاتم؟ ئیره ولاتی من کوردستانه تا ئیستا (۸) پشتی من لیڤه لهو خاکه نیژراون..."

(سەردار شەریفی) وه کیلی پيشموا ئهم قسانه ی درکاند و وتی: حەیف بۆ ئهو پیاوه مەزن و ژیر و زانایه، دوینی له کاتی مه حکمه مدها بی کاغەز (۴) سه عات وتاری دا به زانست و مه نتیقی خوی هه موومانی حەیران کرد بوو، له هه موو کەس باشتر قانونه کانی ئیرانی ده زانی، له راستیدا ئهوه قازی بوو که مه حکمه مو حاکه مه ی ده کرد...^۳، پاشان سەرداری شەریفی له ئهرتهش ده رکرا.

روژی ۱۷ی مانگی کانونی یه که می ۱۹۴۶ سوپای ئیران له پرگای بۆکانه وه به ره مه هاباد هاته پيشمويه^۴.

^۱ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

^۲ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

^۳ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

نیوه شموى ۳۱ مارتى ۱۹۴۷ قازى محمد و صدرى قازى براى و سهيفى قازى ناموزاى لهمهيدانى چوارچرا له مههاباد خړانه پهتې سیداره و شهيد کران.^۱
زانايى و دلسوزى قازى موحه محمد له مهوسیتنامه کهشيدا بهروونى دياره و لیږدها به پیوېستى ده زانم ده قى وه سیتنامه که بڅمه روو تا هه موو لهو که سانمى لهم بیره وه دریانه م ده خویننمه لیتی سوود وه ریگرن:

وه سیتنامه ی پېشهوا قازى محه محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

نهمهوى زور لى کړاو، بى به شو چه ساوهى کورد! برايانى بهرېزا! له دواين ساته گانې ژيان دا بابه تگه ليتان وه ناموزگارى پى ده ليم.

بو ره زامه نديى خودا ده ست له دوژمنى يه کتر هل گرن، يه ک بگرنو بو پشتيوانى له يه کتر هل سن، له بهر اهر دوژمن دا راوستن، خوټان به نرځيکى کهم به دوژمنه کان مه فروشن. دوژمن ته نيا بو گه يشتن به قازاغه گانې ئيوه ده وى. پاش لهو ئيت زياتر له تلپه يه ک نين.

دوژمنانې نهمهوى کورد زورن، زوردارن، نامهر دو بى وېژدانن، رازى سهر که وتنى هر نهمه ويه ک يه کيه تى و پيکه موه بوونه. نازادى نهمه ويه ک پيوېستى به پشتيوانى گشت نهمه ويه کيه، نهمه ويه يه کنه گرتو هه ميشه له ژير ده ساتدايه.

ئيوه نهمه ويه کورد شتيکتان له نهمه ويه گانې دیکه کهم نيه. به پيچموانه شموه پياوه تى، غيره تو نازايه تى ئيوه فره زور تره. لهو نه تموانه ي له به ندى ديلى رزگار يان بووه يه کگرتو بوونو تماوا.

ئيوه ده توان به يه کگرتو بى و هاو پيوه ندى زه نجيرى ديليتى پچرينن. ئيره يى، خه يانه تو خو فروشى وه لانين. ئيت فرىوى دوژمنان مه خوڼ. دوژمنى نهمه ويه کورد له همر تا قمو گروپو رهنگو ره گزىک، همر دوژمنه، بى به زه يى و وېژدانه. ئيوه له گيان يه ک برده دا تا به قازاغه گانې خو بگا، به به لينيگه لى دروزنانه، ئيوه ده خله تى.

^۱ ياداشته گانم، ب ۱، عبدالله احمد پشدرى.

له ئيسماعيل ناغاي شكاك تا جهوهه ناغاي براي و جهمه ناغاي
مهنگورو چهندين و چهنده قاره مانئكي ديكه، فريوي نهم زورداره
مهلعونانه يان خواردو ناپياوانه شههيدكران. ههموويانيان به قورئانو
سوئند فريودا، ئاخو نهمانه كمي له قورئانو سوئند تي دهگمن، وهفا له لاي
نهم كوومه له، شمهكي بازاره.

له ريگهي خوداو بو رهزامندي ئو پشتي يه كتر چول مهكمزو يه كگرتوو
بن، دلنيا بن نهگهر دوژمن ههنگوئنتان پي بدا، تيكه له بهژه هره. فريوي
سوئنده دروزه كاني مهخون. نهگهر هزار جار سوئند بخون دوباره هيچ
ناماغيكيان جيا له له نيوبردني ئيوه نيه.

له دواين كاترميره كاني ژيانم دا خودا به شايمتي دهگرم كه له ريگاي
نازادي و بهخته ويري ئيوه اديان و مالي خوم بهخت كردو له هيچ هموليك
كو تايم نه كرد. له لاي نهمانه، كوردبووني ئيوه تاوانه، سهر و گيان و مال و
شهره في ئيوه له لايان هه لاله.

ئوان چونكه له گوره پاني شهره ناتوانن له بهرانهر ئيوه اديان و رههستن،
ههميشه هانا بو فيل و تله كه دهبن. شاو دهست و پيوه ندييه كاني به جاران
پهياميان نارد كه بو و تووژ ناماده و مهيلي خوئين رشتنيان نيه، به لام
من ده مزاني ئوان دروده كمن. نهگهر خهيانهت، خو فروشي و فريو خواردويي
هيئندي له سهرزك عهشيره كان نه بو ايه، كومانر هيچكات شكستي
نده خوارد.

وهسيهت دهكهم منداله كاتنان فيري زانست و عيلم بكمن. نهتموهي ئيمه
شتيكي له نهتموه كاني تري جيهان كه نيه، جيا له زانست و عيلم. فيري
زانست بن تا له كارواني مروقايمتي دوا نه كهمون. زانست، چهكي
له نيوبردني دوژمنانه، دلنيان نهگهر به دوو چهكي يه كيهتي و زانست
پوشته بن، دوژمنان كاركيان بو ناچيته پيش.

ئيوه نابي به مردني مزو براكانو ناموزاكانم ترس بجيته دلئانهوه.
هيشتا قاره مانگه ليكي زور دهبي گيان فيدا بكمن تا داري نازادي
كوردستان بگاته بهرهم. دلنيام پاش ئيمهش قاره مانگه ليكي ديكه همن

که فریو بخۆن، به لّام هیوادارم مهرگی ئیمه بییته دهرسی عیبرت بو
سهرجهم خهباتگپرانی نازادی کوردستان.

وهسیه تیکی دیکم بۆلّسوزانی نهتموهی کورد هدییه. له خودای گهوره
داوای نازادی نهتموهی خۆتان بکمن.

شایهت له خۆتان پرسن بۆ من سهرنه کهوتم؟ له وه لّام دا دهبی بلیم به
خودا سهرکهوتوی راسته قینه منم. چ نّیعهه تیگ لهوه سهرتره که سهر
مالو گیانم له ریگای نهتموه نیشتماندا بهخت بکهم.

باوهر بکمن من جاران داوام له خودا کردوه نه گهر بمرم به شیوهیه که گیان
له دهست بدهم که به رووهستی سوورهوه له لای خوداو پیغه مبهرو نهتموه کهم
دا ئاماده بم. وه ها مردنیک سهرکهوتنی راسته قینهیه.

هیچ کهسیک مافی ئیرهیی و به خیلێ نیه هه موو له مالی خویاندا نازادن.
ههرچی له دهستان دی بۆ نازادی کورد کوتایی مه کمن. ئیتر نابێ له سهر
ریگای ئهو کسانه دا که بهرپر سایهتی ده گرنه نهستو راوهستن. له بهرد
خستنه ریگه دهست هه ل گرنو ئهرکه کانتان به باشتین شیوه بهرپوه بیهن.

دلیابن برا کورده که تان له دوژمنی بیگانه زۆر باشتر. نه گهر من
به پر سایه تیم وه نهستو نه گرتبایه ئیستا له پای چپوهی داردا نه بووم و له لای
بنه ماله کهم روژه کانم ده برده سهر، به لّام ئهرکی من، بهرترین ئامانج بوو و،
تا پیتی گیان راوه ستام. به هیوای خودا وهندی گهوره، له ئاکامدا به سهر
دوژمناندا سهرده کهون.

۱- پرواتان به خودا (ما جاء من عند الله) و پیغه مبهری نه کرهه 'سبحانه'
هه بی و ئهرکه دینییه کانی خۆتان به باشتین شیوه بهرپوه بیهن.

۲- یه کیهتی و هاوپیوه نندی، ره مزی سهرکهوتنه. ئیرهیی و خۆفریودان
وه لابنینه و له وه گرتنی بهرپر سایهتی و خزمهتکردندا له گه ل یه کتر
کی بهرکی بکمن.

۳- زانستو ناگایی خۆتان بهر نه سه ری تا فریوی دوژمنان نه خۆن.

۴- هیچ کات دوژمن به دۆست مه زانن چونکه دوژمنی نهتموه نیشتمانو
دینه تانه.

۵- خوتان بۆ چەند رۆژ ژيان لەم دنيا لەناوچووهدا مەفرۆشن. مېژوو سەلماندووبە کە دوژمن بە چووکەترین بيانووبە، دەست بۆ کوشتارو سەروکوت دەبا.

۶- خەيانەت بە يە کتر مە کمن نه خەيانەتی سياسی و نه خەيانەتی مالی و گیانی و نامووسی خەيانەتکار لە لای خوداو گەل روورەشمو خەيانەت، لە ئاکامدا بۆ خۆی دە گەپرێتموه.

۷- لەتەك ئمو کسانە ی دا، بۆ خەيانەت ئەرك بەرپوێبردن هاوکاری بکمن. خودای نه خواستە هیچکات مەبنە سیخوړی بیگانه.

۸- ئمو شوێنانە ی لە وەسیه تنامە کەدا ئامازەم پێی کردون 'مژگەوت، قوتابخانە و نه خوشخانه' ه ی خوتانن، بە باشترین شیوه کەلکیان لی وەرگرن.

۹- واز لە شوێش مەهینن تا لەژێر دەستە یی دەریاز بن. مالی دنیا هیچ نیه، ئە گەر نیشتمانیکتان هەبێ، سەر به خۆی یه کتان هەبێ و مال و خاكو نیشاتمانتان ه ی خوتان بێ، ئمو کات هەموو شتی کتان دەبێ، هەم سامان هەم دەوڵەت، هەم ئابرو و هەم نیشتمان.

۱۰- گومان ناکەم جیا لە مافی خودا 'حق الله'، مافیکی دیکە لە ئەستۆم بێ، سەرەرای ئەمەش ئە گەر کەسێک هەست دەکا قەرزێکی بەلامووبەه بچیتە لای میراتگراڤم.

تا دەست نەدەیه دەستی یه کتر، سەروکەوتن مسۆگەر نابێ. لە یه کتر زۆر مە کمن چونکە خوداوەند دوژمنی زۆردارانە.

هیوادرام و تەکاڤم وەرگرن، خوداوەند ئێوه بەسەر دوژمناندا سەرخات.

مەبەستی ئێمه ئامۆژگاری بوو و تمان

سپاردمان بە خوداو رویشیتن

خزمەتگوزاری نەتموه و نیشتمان

قازی محەممەد

ههزاران سلاو له گيانی پاکی پيشه‌وای گه‌لی کورد قازی موحه‌مه‌د

ئیسقاته که ی حاجی محمده:

له ناوچهی مهنگوردا زۆر دئی هه‌بوو مه‌لایان نه‌بوو به‌لام نه‌گهر پیوستیه‌کی ناینیان هه‌بویه ده‌هاتن بۆ دئی بوکری، نه‌گهر ئیشه‌که گهرنگ بویه مامۆستا خۆی ده‌روشت به‌سهرده‌میه‌وه نه‌گهر نا فه‌قییه‌کی ده‌نارد بۆ جیبه‌جی کردنی ئیشه‌که‌یان، روژێک پیاویک هات به‌ سواری ئه‌سپێک بۆ لای مامۆستا وتی: حاجی محمده زۆر نه‌خۆشه‌ فه‌قییه‌ک به‌نێره بۆ ئه‌وه‌ی یاسینی به‌سهردا به‌جۆنیت و (تلقین) و ئیسقات کردنی بکات، مامۆستا وتی: مه‌لا مصطفی تۆ به‌رۆ له‌گه‌لێ، ئینجا پیاوه‌که‌ وتی: فه‌قی دوو رینگه‌ هه‌یه‌ یه‌کیکیان دوور و سه‌لامه‌ته به‌سهر پردی قازی ئاوادا ده‌پهرینه‌وه، یه‌کیکیشیان کورته به‌لام ده‌بی له‌ رووباره‌که‌ به‌پهرینه‌وه، منیش وتم: من پیاوی رووبارم له‌ چه‌می زه‌لم گه‌وره‌ بووم مه‌له‌ باش ده‌زانم له‌ رووباره‌که‌ی تۆ ناترسیم، ئیمه‌ش چووین گه‌یشتییه‌ سه‌ر رووباره‌که‌ به‌پهرینه‌وه ئه‌وه‌به‌ر، مائی حاجی محمده له‌وه‌به‌ری رووباره‌که‌وه بوو پێیان ده‌وت چه‌می (قازی ئاوا) ئیستا ییستومه‌ دێیه‌که‌ نه‌ماوه، که‌ ته‌ماشای رووباره‌که‌م کرد ئاوه‌که‌ی زۆر بوو، به‌هار بوو روخانه‌ سه‌ره‌ هاته‌بوو هیچ شتی‌ک نه‌یده‌توانی خۆی له‌به‌ری به‌گریت، زۆریش قوول بوو، وتی: فه‌قی من له‌ پێشه‌وه سواری ئه‌سپه‌که‌ ده‌م تۆش له‌ پشتی منه‌وه سواریه‌وه باوه‌شم پیا به‌که‌و ته‌ماشای ئه‌ملاو ئه‌ولای خۆت مه‌که‌، چونکه‌ که‌ گه‌یشتییه‌ ناوه‌راستی ئاوه‌که‌ ئه‌سپه‌که‌ به‌ مه‌له‌ ده‌پهریتته‌وه نه‌گهر ئه‌ملاو ئه‌ولا به‌که‌یت یان هه‌ردووکه‌مان ده‌که‌ینه‌ خواره‌وه یان تۆ، کاتی‌ک گه‌یشتییه‌ ناوه‌راستی ئاوه‌که‌ گێژ بووم وام ده‌زانی به‌م لادا که‌وتووم خۆم خست به‌ولادا، کابرا تونده‌ گرتمی وتی: فه‌قی مائی باوکت کاول بیت خۆت بخه‌ به‌ولادا ده‌که‌ینه‌ خواره‌وه، منیش هه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه تێ گه‌یشتم. هه‌ر چۆن بوو خوا له‌ خنکاندنی ئه‌و رووباره‌ ره‌زگاری کردین، هه‌روه‌ک پرده‌که‌ی وه‌ندن و کوێستانه‌که‌ی (بوکومارانی). چووینه‌ ماله‌که‌ یاسینم خوینده‌وه وه‌سه‌تم پێ کرد، وتی: (۷۰) ته‌م بۆ به‌که‌ن به‌ ئیسقات و ئه‌م پاره‌یه‌ ئه‌وکاته‌ زۆر بوو. له‌ پاش سێ روژ کابرا هاته‌وه‌ وتی با مه‌لا مصطفی بیت (تلقین) ی بدات و (۷۰) ته‌نه‌که‌ بیتیت به‌که‌ن به‌ ئیسقات.

"باسی ئیسقام به‌ته‌واوی کردوه له‌ به‌شه‌کانی دواتری ئه‌م کتێبه‌دا".

(۷۰) ته‌نه‌که‌م دا به‌ مامۆستا و خستییه‌ باخه‌لییه‌وه، باسی ئه‌وه‌ی نه‌کرد که‌ ئیسقاته‌که‌ به‌که‌ین بۆ حاجی محمده‌ پاکی به‌که‌ینه‌وه له‌ تاوانه‌کانی تا سێ مانگی به‌سهردا چوو،

ماموستا دهيزانی کهمن زور روت و قوتم وئمو جلاتنم لهبهردايه که دوو ساله ههمه له مائی باوکم که دهرچوم چونکه شهرمم ده کرد بهيه کي بلیم يارمه تيم بدات..

روژنيك فهقييهك هات بو لام بو ديه كه زور شارهزا بوو لهبارهي ماموستا باشه كانموه، ليم پرسی که باشرين ماموستا له كوردستاني ئيران يان عيراق كي يه؟ بو ئموكاتي وتي (مهلا محمدهدي رهئيس) كه مهلاي دتي گهلا لايه، له شينكايه تي سمر به سليمني، منيش بريارم دا بهناوي ديدني مائي باوكم مالتاوايي له ماموستا بكهم و بچم بو گهلا لايه، پيم وت: دوو ساله مائي باوكم نهديوه نه من هموالي ئومان دهزانم و نه ئومان هموالي من دهزانن لهبهرئموه تكايه موله تم بده بچم ديدنيان بكهم و توژنيك پارهم بدهني بو جلوبيهرگي تازه چونكه دوو ساله همر ئومانم لهبهر دايه من له كهس داوا ناكم پارهم بداتي دهست پان ناكمهوه بو پاره. ماموستا وتي: باشه بهلام شمور وهره سمر يانه كي مزگهوت ئيسقاته كي حاجي محمدهدي جيبهجي بكهين، منيش دلم خوشبوو وتم ئيستا به لايهني كه موه نيوه پاره كه ددات بهمن، شمور له پاش بانگي شيوان چويينه سمر ياني مزگهوت كه كات بههار بوو مانگه شمور بوو هفتا تمهني له گهل خوي هينابوو دانيشتين له ماوهي كاترميژنيكدا حاجي محمدهديان پاك كردهوه له ههموو تاوانيكي، يه كه كهم جار دهستان كرد بهنوژني فموتواي، ئينجا بو روژوي فموتواي ئينجا سوييني ناهق و ههموو گوناھينيكي تري.

ماموستا دهيووت: ئمرا هفتا تمه نه كه كهم دا بهتو كه فاره تي (گوناه) يكي منيش دهم وت قبولم كرد و ئمرا داموه بهتو.

نيتر وشه (گوناه) همر جاره شتيك بوو وهك ئموه ئمو روژوي كه له دايلك بووه بهبي ئموه يارمه تي ههژاريك يان يه كيك بدات ئيمه به (۷۰) تمه ههموو ژيانمان پاك كردهوه كردمان به فريشتهي بههشت، ماموستاش دوو تمهني دا بهمن و (۶۸) ي بو خوي هه لگرت.

چوونم بو گهلا لايه:

به ياني زوو هه لسام و كتيب و ئينه كه كهم برد بو مائي كوتخا حه ئه مين لهوي مالتاواييم ليكردن دهستان كرد به گريان، وتم: هيوادارم چاوم پيتان بكهوتيموه بهلام بهداخهوه ريك نه كهوتيموه بچمموه بو ئمر شويته، فقي عهبدولرهمانيش بهرو ناوچهي خوي گهرايموه. دواي ئموهش تمهنيك قهزارار بووم له دوو تمه نه كه قهززه كه كهم دايموه، ئينجا له تمه نه كه ي مابوو پينج قهرايم خه رج كرد و پينج قهرايم مایهوه بو ئيستري ريگا.

بهره سیو سینایه تی له کوردستانی عیراق دهستم کرد بهرۆیشتن، دنیا زۆر گهرم بوو زۆر جار پیتلاهه کانم داده کهند ده مگرت به دهستمهوه چونکه بن پیم همهووی خویناوی بوو بههزی بزماره کانی ناو پیتلاهه کانهوه و بهرد و داری رینگه، درکی رینگه وه ک سهره ده رزی ده چوو به پیتدا بهلام ههستم به هیچ نه ده کرد بهدوای دوازه عیلدا ده گهرام.

له پاش رۆیشتنی ماوه یه کی زۆر بهره گه لاله شینکایه تی دیم دوو کس له دوامهوه دین یه کی ئیستریکیان پی یه به بی بار، کاتیک گه یشتنه لام لییان پرسیم: تو چیت و بو کوو ده چیت؟ وتم: من فه قیم ده چم بو گه لاله بو شینکایه تی بو خویندن، ئیتر هیچیان نموت تا ماوه یه ک به یه کهوه رۆیشتن، وتم: من پینج قهرام پینه ناتوانم به پی برۆم بایی ئهوه سواری ئیستره کم بکهن، ئهوانیش پینج قهرانه که یان وه رگرت سواری ئیستره که یان کردم ههتا گه یشتینه ئاری زی بهرام بهر دپی (زهرونه) و (سه قره)، به منیان وت: نیمه لیتره وه ده چین بو پشدر تۆش لهم پرده وه به پریره وه برۆ بو ئه بهر، پردیکی دارینی له سهر بوو چوومه ئه بهر نزیککی ئیواره بوو ئیتر ئه شووه له زهرونی مامهوه، بو به یانی زوو چوومه گه لاله. دیم ته نهها یه ک مستعد و یه ک سوخته تی دایه، مستعده که خوالیخو شبوو مه لا نه حه دی لۆتهر بوو، کاتیک ماموستا هات و دهستم ماچ کرد، پیم وت ماموستا ئه مرۆ دوو رۆژه به پی خاوسی هاتووم بو لات بو خویندن.

ماموستا زۆر بهزه یی به مندا هاتمه وتی: ئه م دینه زیاتر له (۳۰۰) مائی تیادایه به مائی ناغاوه بهلام له بهر گرانی جهنگی دووه می جیهانی و بی بارانی و که می ده غل و دان دیکه ناتوانن دوو فه قی تیر بکهن.

وتم: ماموستا چاره م چیه؟

وتی: برۆ بو پشدر ژیان لهوی باشتره لای مه لایه ک بخوینه ههتا ده غل و دان پیده گات و ئه وکاته وه ره وه بو لام جیگه ت ده ده می ههروه کوری خۆم ته ماشات ده کم.

وتم: چ مه لایه کی باش ده ناسیت له پشدر به چم بو لای، وتی: برۆ بو لای مه لا حسینی دهشتیوی که مه لای دپی (نور الدین) بوو، منیش ئه شووه لهوی بووم بو به یانی جاریکی تر په ریمه وه ئه بهر ئاری زی رووه و پشدر چووم بو (دپی نور دین) له پاش نوێژی نیوه رۆ گه یشته ئه وی، چوومه ناو فه قیکان زۆر ریزیان گرتم پییان وتم جیگه ههیه، با ماموستا بیت داوای جیگهی لی بکه له پاش ئه وهی ماموستا هات بو حوجه دهستم ماچ کرد وتم: ماموستا من (مطول) ده خوینم هاتووم بو لای تو جیگام به درێ و ده زانم جیگایشت ههیه، ته ماشه یه کی کردم سهر و سه کوتی منی دی زۆر روت و قوتم و زۆر چلکنم و چه په لم وتی:

جیگه نیه، منیش پیااله چاکم به دهستمه بو دامنا، زۆر پیتم ناخو شبوو دلم پر بوو بۆ خۆم، وتم: مامۆستا په یان بیت له روژی قیامت لای پیغه مبهری خوا شکاتت لی بکهه! نهویش زهرده خه نه یهک گرتی هه به خه یالیدا نه هات.

گه رانه وهه بۆ شنۆ و لاجان:

بریارم دا بگه ریممه بۆ ئه ناوچانه ی لیان بووم به لام ده بیت بجمه شوینی کهوه زۆر دوور بیت له مهنگور چونکه من درۆم له گه ل مه لا حه نه مین قاجری کرد که وتم ده چمه وه مالی باوکه له بهر نه وه روژیستم به ره (په سو).

په سو وهک پایتهخت وابوو بۆ عه شیره تی مامش که قهره نی ناغا سه روکی نهو عه شیره ته بوو، نه مانه دیهاتیکی زۆرن بلاو بوونه تمه به ناو ده شتی لاجاندا که ده شتیکی پان و به رینی به پیته هه مووی کشتوکاله و به شییکی پیی دهوتریت (شارویران)، نه م ده شته به هاویناندا پیو بیستی به ناو نیه چونکه سهروشتی زهوی یه که وا هه لکه ته وه هه موو جو ره کشتوکالیکی تیا ده کریت، به زۆری نهوان ده یان کرد به چمه ونده ری شه کر و ده یاننارد بۆ (میان دووا) بۆ کارگهی شه کر، له وی ده یان کرد به که لله شه کر.

مالی ناغا زۆر بهرز بوو ده یروانی به سه ر دیکه دا، هه ر چه نده نه مه ناوی دی بوو به لام زیاتر له (۵۰۰) مالی تیدا بوو، نه م ناغایه له نزیکه ی دییه که له ده ره وه حو جره ی کرد بوو بۆ فه قیکان و ژووری زیاده ی هه بوو بۆ خو ارده مه نی و شتومه کی فه قیکان، نه م مه دره سه یه وهک کۆلیجیکی شه ریعت وابوو، هه رده م له (۳۰) فه قی که مهتری نه بوو وله (۱۲) مستعد و (۱۸) سوخته پیکهاتبوو، زۆرترین ئه رکی نه م فه قییانه و مامۆستا له سه رشانی قهره نی ناغا بوو، به را مبه ر به حو جره ی فه قیکان جیگای ده ست به ناو گه یانندن و حه موزی جیا هه بوو په یوه ندی نه بوو به مزگه وتمه، یه که م جار بوو که مه دره سه یه کی وا به یینم له کورده ستانی ئیران و عیراقدا.

مامۆستا مه لا (عبدالله ی په سو) مه لایه کی زۆر چاک بوو، وهک وتم فه قییه کی زۆری هه بوو (۱۲ مستعد) که هه موو روژی که ده رسی به شه شیان ده وت، شه شه که ی تر گو ی گر بوون و نه گه ر یه کیک ئیجازه ی ته واو کردنی خو ئیندنی و ده رگرتایه یه کیکی تر جیگه ی ده گرتمه.

پیان وتم: فه قی یهک به م نزیکانه ئیجازه و ده رگه ری مامۆستا جیگه که ی ده دا به تو، کاتیک مامۆستا هات داوای جیگه لی کرد وتی: جیگه هه یه له م روژانه دا یه کیک ئیجازه

وهرده گری ده تخمه جیگه که به لām لمبرئموه ی ناتاناسم بچوره ثم نزیکانه له مزگموتیک تا شمش مانگ ئینجا که شاره زای ره وشتت بووم ثموکاته په یمان ددهم که بیسته ئیره بخوینیت. منیش به فقه قیکانم وت: ثم گومانهم له هیچ ماموستایه که نه بیسوه بوجی ده بیت گومانی خراب له فقه قیکه بکات بهدوای خویندندا ده گهریت؟

وتیان: دلگران مه به پیش ماوه ده فقه قیکه هات نامه یه کی هینا له ماموستای گموره ی کویه، که بهدوای خویندندا ده سوپرتموه، به لām دواتر وا دهرنه چوو، ئیتر فقه قیکه کی دهرکرد، لهو جارهوه ماموستا بریاری داوه فقه قیکه نه ناسی جیگه ی پی نادات، ئینجا وتم رووهو کو ی برۆم باشه وتیان رووهو ناوچه ی همرکی لهو دیوی شاری (شنۆ) یه مه لایه کی چاکی لیتسه پی پی ده لئین مه لا (جلالی شکاک)، منیش همره وک جارن به پی ریگه کهم گرت، یه کهم جار چوومه شاری (شنۆ) که زور جوانه به هوی لیژی شاره کهوه که به ره و دهشتی لاجان هه مووی له بهر کشتوکال شینمو همر چوار دهووی شاره که باخ و باخاته، هه مووی گو یز و قه یسی و هه لوژه و هه رمی و سیو و جزره کانی تری میوه ن، له ناوه راستی ثم شاره دا ئاو یک دیته خواره وه ثموکاته که هاوین بوو زیاتر بوو له دوو جوگی شاش، ثم ناوه سهره تاکه ی له به فراوی کو یستانی (گلās) که لوتکه یه که کهوتوته ناوه راستی یه که گرتنی سنوری هه رسی ولاتی (عیراق و ئیران و تورکیا) و هه ر ثم ناوه یه له پاشدا دیته عیراق پی پی ده لئین زتی به چووک، لهو شموه لهو ی ماموه بو به یانی رووهو هوزی همرکی رو یشتم بو نیوه رۆ گه یشتمه دیتسه کی گموره ناوی (کانی سپیکه) بوو و ماموستا (مه لا جلالی شکاک) مه لای ثم دیته بوو، له پان پارچه باخیکی چناردا حو جره ی فقه قیکان و حو جره ی خوی کردبوو، شوینه که هه مووی باخ و سه وزایی و کو یستان بوو، هاوشیوه ی که مه له جیگه خو شه کانی ئه وریا.

چوومه حو جره ی فقه قیکان ماموستا هات ده ستم ماچ کرد وتم: ماموستا من له هه ورامانه به به یی هاتووم گه یشتوومه ته ئیره و ناییت توش وه که مه لاکانی تر بیانووم پی بگریت بلتیت جیگه نه زور ماندووم توانای گه رانم لهو زیاتر نه ماوه، جیگه به ده یت یان نا من دانیش تووم له حو جره یه ناچه ده ره وه.

ماموستا وتی: به خیر بیت وادیاره به دلسوزی بهدوای خویندندا ده گهریت وه کوری خۆم ته ماشات ده کهم هه تا به موت ئیره بمینیتموه و من خاوه نی ثم حو جره یه نیم.

منیش لهو ی ده ستم کرد به کتیبی (مطول) که گه یشتبوومه نزیکه ی نیوه ی که لای سی ماموستا خویندم، یه کهم لای ماموستا مه لا همه ئه مینی قاجری، دووم لای ماموستا مه لا جه لالی شکاک و سیهم لای ماموستای پایه به رزی هه موومان جه نابی ماموستا مه لا

(عبدالکریمی مدرس) خوا ته مه نې دريژ بکات چونکه لهو مه لایانه یه که کتیبه کانی سودی هه بیت بۆ تایینی ئیسلام و کورد و کوردستان.

له پاش (۱۰) روژ پیاویکی ئه سعده ئاغای هه رکي هات بۆ لای ماموستا دوو ئه سپی هینا بوو، وتی: ماموستا، ئه سعده ئاغای زۆر نه خو شه پیتی خو شه چاوی پیت بکه ویت ئهم دوو ئه سپه یه کتیکیان خو ت سواری به به و نهوی تریان فه قیه که بینه له گه ل خو ت، ئهم ئاغایه خو ی له ئاغانی کوردستانی عیراقی بوو به لام عه شیرده تی هه رکي که ئهو سه ره زکایه تی ده کرد له ئیرایش هه بوون جگه له وانفی عیراق بوون.

ئو کویتانه هاوینه هه وار بوو هه مو سالی ک ده هاته ئه وی به ما ل و مندا له وه له خاکی کوردستانی ئیران.

ماموستا له نیوان فه قیکاندا منی هه لبارد بۆ ئه وه ی له گه لی برۆم هه ر چه نده فه قیکانی تر چه ند سالی ک بوون له وی بوون له پیش مندا، دیاره ئه مه خوا خسته دلیسه که له ناو هه مو یاندا منی هه لبارد کاتیک که چومه مالی ئاغای له شو رینیکی به رزدا بوو له نیوان هه ر سێ سنوری عیراق و ئیران و تورکیا، چوار ده واری گه وره هه لدارا بوون، یه کێ بۆ میوانی تاییه تی، یه کێ بۆ خیزانه که ی، یه کێ بۆ پیاوه کانی و یه کیک بۆ خو اردن کردن و ژنه ئیش که ره کان.

به یانی که هه لستاین بۆ نوێژ ئه و نه ده سارد بوو له سه رمای چله ی زستانی هه موو ئه و جینگانه سارد تر بوو که بینیبووم، له به ره ئه وه دوو مه قه لی خه لوزیان داده نا بۆ ئه وه ی ناو ده واره که گه رم بیت و سه رمه مان نه بیت، دۆ له کانی ئهم دیو و ئه و دیوی ئه و شوینه هه مووی به فر بوو له کاتیکدا که هاوین بوو مانگی هه شت بوو که گه رمترین مانگه کانی هاوینه، یه کێ له پیاوه کانی به منی وت تو خه لکی کویت؟ وتم: من خه لکی کوردستانی عیراقم، وتی ئه و ئاوه ی له عیراق پیتی ده لێن زیی بچووک سه رچاوه که ی ئهم به فره یه که له به ره ده ستایه. ماموستا له کاتدا هه ندی دوعای خویند به سه ره ئه سعده ئاغادا وه هندی دوعای فی رکرد له هه مان کاتدا پزیشکی ک هاتبوو له (ورمی) هینا بوویان بۆ ته داوی.

له پاش دوو روژ ما ل ئاوامان کرد له ئه سعده ئاغای، (۱۵۰) تمه ن و جو تی پیتاوی دا به ماموستا و (۱۰۰) تمه نی دا به من، کاتیک گه راینه وه مۆ له تم وه رگرت له ماموستا چووم له شاری شنۆ سه رتا پیا جلم کرد به پۆشته یی، ئه مه یه که م جار بوو جل بگۆرم له و کاتمه و ی له مالی با وکم ده رچوو بووم.

سهيرانى سهر دهريايچهى ورمى:

له نزيكى شارى (ورمى) كهله دواييه دا ناويان نا (په زائيه)، شارىكى زور خوشه دانىشتووه كانى كورد و نازهرين، زورينه يان كورده، دهريايچهى كى گورو هه بوو پييان دهوت (دهريايچهى ورمى) و دانىشتوانى ئهو ديهاتهى كه نزيك بوون لىوهى هه موو سالىك (۱۰) رۆژ پيش وهرزى هاوين تهواو بيت بهمال و مندا لهوه دهچوون بو سهر دهريايچه كه و خواردنى بهشى دوو رۆژيان دهبرد، ئه مه بوو بوو بهخويه كى پيرۆز لايان.

ئيمهش ماموستا و فهتيكان چووين بو ديهك لهويوه بو سهر دهريايچه كه، ئه م بهر و ئه مبهرى ميوى كشميش و قهيسى و سيو و ههرمى و ههلوژه بوو، ههنديك له شويته كان كرا بوون به كالهك و شوتى.

وهك خپه بهرد بهريان گرتبوو، شوتى ئهو شويته له شيرينيدا وهك ههنگوين وا بوو، ئه م دوو رۆژه له رۆژه خوشه كه مه كانى ژيانم بوو.

مهته له كهى ماموستا مه لا جهلال:

ماموستا پرووى كرده فهتيكان وتى: مهته ليكم لايه ههر چهنده مهتهل نيه چونكه له سهر زارى پيغه مبهرد و تراوه كه ئه ويش ده ئيت:

(أولدت أمي أباهما في بطون المعجزات وأنا طفل صغير في حضون المرضعات، وأبي شيخ كبير في علو الدرجات، فهي أمي، بنت عمي، خالتي، إحدى بناتي).

واته: دايكم منى هينايه دنياوه له سكى (معجزات) دا ومن منالتيكى بچووك بووم له كۆشى ئهوانه دا شيربان پى دام و، باوكم مروقيكى گهروه بوو له پلهيه كى بهرزدايه، وه ئامينه دايكمه و كچى مامه و يه كيكه له كچه كانم.

ئيمهش زۆرمان بير كرده وه و لييمان كۆليه وه نه مانزانى مه بهستى چييه له م وتيه، رۆژى دووم پيش ئه وهى بگهريينه وه من چووم مه له م كرد له قراغ ئاوه كه، ناو ئاوه كه خوى بوو كه دهچويه سهر له كه هه موو لهشت ده كزايه وه، له بهر ئه وه چومه شيونك كه سي بهر بوو داده نيشتم بيرم له م بابه ته كرده وه، ته ماشا ده كه م ئه مه په يوه ندى هه يه به وتهيه كى تروه ئه ويش دروست كراوه به ناوى خواوه ده ئيت:

(لولاك لولاك لما خلقت الافلاك)، واته: لهبر تو نه‌بوايه هم گمردونهم دروست نهمه‌کرد، دياره همه‌ه‌لبستراوه و په‌يوه‌ندی نيه به فرموده‌ی خواوه هم چنده زور کمسی ساويلکه باوه‌ری پتی هه‌یه.

به‌لگه‌ی همه‌که راست نيه درو‌یه، گموره‌یی پیغه‌مبهر ۞ خوا پتی داوه نه‌ک خو‌ی، به‌لام همه‌به‌دهم خواوه‌ه‌لبستراوه وه‌ک مه‌ته‌له‌کمش به‌دهم پیغه‌مبهره‌وه‌ه‌لبستراوه. هم دوو وته‌یه په‌يوه‌ندیان هه‌یه وه‌ک بو ماموستا و فه‌قیگام باسکرد و هم‌موویان په‌سندیان کرد.

(اولدت امي اباها من بطون المعجزات): نامینه‌ی دایکم باوکی خو‌ی هینا‌یه دونیا‌وه له‌بهرتمه‌ی ته‌گمر من نه‌بووما‌یه تمویش نهمه‌بوو، له‌بهرتمه‌ه له‌و رووه‌وه من باوکیم واته باوکی نامینه.

(وأنا طفل صغير في حضون المرضعات): مانای همه‌ دياره چونکه پیغه‌مبهر که له‌دایک بووه دایکی خو‌ی شیري نه‌بوو به‌لگو (حليمه السعديه) شیري پتدا.

(فهي أُمي بنت عمي خالتي إحدى بناتي): واته: نامینه دایکيه‌تی همه‌ ناشکرا‌یه، کچی مامه، له‌و رووه‌وه که باوکی ته‌و و باوکی من من بووم به‌هو‌ی هاتنیان بو هم دونیا‌یه واته من وه‌ک باوکی هم‌ردوویان وه‌ک باوکی من وان و ته‌وانیش وه‌ک برا وان، ئینجا به‌م پیته نامینه ده‌بیته کچی مام و خوشکی دایکم چونکه له‌و رووه‌وه من بووم به‌سه‌به‌ی هاتنیان بو هم دنیا‌یه، هم‌روه‌ها یه‌کینک له‌کچه‌گام، چونکه من بووم به‌هو‌ی ته‌وانه هاتنه دنیا‌یه‌وه به‌پتی لیکدانه‌وه بو مه‌ته‌له‌کمی سه‌روه.

ئینجا که هم مانایه‌م بو لیکدانه‌وه و ماموستا زوری پی خو‌شبوو وتی: ئافهرین تو زور زیره‌کیت به‌راستی ته‌و مانایه‌ی مه‌به‌سته‌ه له‌م وتانه‌دا ته‌وه‌یه ئینجا هر که‌سیک وتبیتی. له‌پاداشتی ته‌وه ده‌تکه‌م به‌مه‌لای ره‌مه‌زان له‌دی‌کمی خالم که ئاغای شکاکه بو ته‌وه‌ی ته‌و ولاته‌ش ببنی و سود له‌و مه‌لایه‌تیه وه‌ریگریت.

مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان له‌شکاک:

ماموستا مه‌لا جه‌لال پیاوه‌تی زوری له‌گه‌ل کردم، یه‌کینکی تر له‌پیاوه‌تیه‌کانی ته‌وه‌بو ناردمی بو شکاک بو لای خالی و نامه‌یه‌کی دامی بو (ئیه‌براهیم خان) بو مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان له‌شکاک که دوو روژ دور بوو به‌پی و هیچ شتیکی تر نه‌بوو بو هات و چو، به‌پی به‌یانی کموته ری‌گه‌یشتمه‌ دی‌ی (گه‌نگه‌ چین) له‌عشیره‌تی (ژپیران) به‌لام کاتی‌ک عه‌شیره‌تی

همرکیم بهجی هیشت سنوری عیراق تمواو بوو، زنجیره شاخیک هه‌بوو له نیوان تورکیا و ئیراندا ههموو دانیشتووه‌کانی کوردی تورکیا بوون که له ترسی (مصطفی کمال) رایان کردبوو په‌ناهنده بوون له ترسی کوشتن، نوژی مه‌غریب کرا و چوومه مالی ناغای ئهم دئییه، دوی ئه‌ودی ناغان خوارد له‌دیوه‌خان یه‌کیکیان پرسی وتی: ئه‌م‌رو له‌کو‌تو‌ه هاتو‌یت؟ وتم: له‌کانی سپیکه‌وه هاتووم، وتی: مالی باوکت برمی، و‌لا‌خه به‌رزه‌ش ناتوانی به‌روژی ئه‌وه‌نده ریگه بری.

ئیراهیم خان و شکاک:

چوومه دئییه‌کی ئیراهیم خان که ناوه‌که‌یم له‌به‌ر پیری له‌بیر چۆتوه به‌لام نزیک شاری (قونیه) بوو، له‌عه‌شیره‌تی شکاک همر چهنده له‌وی گهنم و جو و گهنه شامی ده‌کمن، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی ئای نیه کشتوکالی که‌مه، له‌دوای عه‌شیره‌تی شکاک عه‌شیره‌تی جه‌لالی دیت که که‌وتووه‌ته سهر سنوری ده‌وله‌تی شوره‌ووی ئای (ئاراس) که‌وتووته نیوان خاکی کوردستانی ئیران و ولاتی شوره‌ووی، ههرچی زه‌وی به‌پیتی کشتوکالی ئیران هه‌یه که‌وتووه‌ته ناوچه‌ی کوردستانه‌وه وه‌ک زه‌وییه به‌پسته‌کانی عیراق زۆری له‌کوردستانه.

من که چوومه خاکی ئیران سالی (۱۹۴۰ز) به‌ناو عه‌شیره‌تی له‌وَن و که‌لا تهرزان و مه‌ریوان و بانه و موکریان و لاجان و همرکی و شکاک و جه‌لالی، ئه‌مانه که پیایدا تیپه‌ریم جگه له (که‌لا تهرزان) که خاکی کشتوکالی که‌مه هه‌موویان به‌پیت ترین زه‌وی جیهانن، وه‌ک باسم کرد ده‌شتی لاجان (شارویران) به‌هاوینان چوه‌نده‌ری شه‌کری تیا ده‌کمن و خاکه‌که پیوستی به‌ناو نیه هه‌مووی ترپی کشمیشی و ههرمی و سیو و قۆخه.

جووری ژيانی دانیشتوانی شکاک:

جلوبهرگی پیاویان وه‌ک جلوبهرگی (پولیس)ی ئه‌وکاته بوو، پانتوله‌که‌ی له‌لای قاچیان ته‌سکه هه‌رده‌م ده‌بیته ئاماده بیته بو ئه‌وه‌ی رووبه‌رووی دوژمنی بیته‌وه، عه‌شیره‌تی شکاک زۆر نازا و به‌ناموس و به‌غیره‌تن، زۆرترین خواردنیان په‌تاته‌یه له‌گه‌ل گوشت لینی ده‌نین و هه‌ندی شتی تری تی ده‌کمن ده‌بخه‌نه ناو دییزه‌یه‌کی گه‌وره‌وه ئینجا ده‌خریته ناو ته‌نوره‌وه به‌بوخاری ته‌نوره‌که پی ده‌گات.

جلوبيرگی نافرته تيان وه همورامان و سليتمانی کراس و کموای دريژره، به لام کلاونک ده که نه سمریان نزیکه (۳۰سم) دريژره، له روهوه زور بمرز نيه، نافرته تيان زور به تده بن و شان به شانی پياوه کانیان کشتوکال ده کهن، جوری نووستنی شکاک وه هيچ جينگيه کی تر نيه، زور سدير دنووستق، کاتی خموتن خويان روت و قوت ده که نموه وه له حماسدا بيت، ئينجا قورسينه که داده نريت له ناوه راستی ژوره کهدا ژيره کهی تنوره، له کاتی سمرمادا ئمو تنوره پر ده کهن له پشکو و ليفه يه کی گموره ده دن به سمر قورسينه کهدا و هموویان خويان روت ده که نموه و ده چنه ژير قورسينه که.

قورسين وه میتز وایه به لام زور بمرز نيه و به قهدهر ده می تنوره کهيه. جياوازی ئهمان له گهل خه لکی تر ئموهيه خويان روت و قوت ده که نموه و ژووریکي جيا ده دن به نافرته کانیان.

که کاتی نووستن ده هات چرایان ده کوژانده وه ئينجا خويان روت ده کرده وه، ده هاتن به منیان ده وت: سیدا بوچی خوت روت ناکه يتموه؟ منیان زور به دوا که وتوو ده زانی که به جله کاخموه دنووستم، ئينجا نازام ئيستاش ئمو عورف و عاده تيان ماوه یان نا. زمانیان زور جياوازه له سورانی و زوربهی وشه کانیان من لینی تی نه نه گه يشم وه ئموه ی بیان وتایه دريژ به ده یان وت (رازی) یان بیان وتایه هه لسه ده یان وت (راپه).

مه ولود نامه ی شهوی (لیلله القدر):

هممو سالتیک شوی (لیلله القدر) عاده تيان وابوو (مه ولود) یان ده کردو، مه ولود نامه که يه کتيکیان ده بخوينده وه، له پيش شوی (لیلله القدر) مه ولود نامه که یان بو هينام همموو شيعر بوو، وتيان سیدا سبه ينی شو دواي نويزی شيوان ئهم مه ولود نامه يه مان بو بخوينده وه همموومان کو ده يبنموه له مائی ئیبراهيم خان، منیش کاتيک که مه ولود نامه کهم خوينده وه له بمر خۆمموه سدير ده کهم له (۱۰) وشه چوار وشه ی تی ناگهم، جگه لموهش نهمده زانی جوری خويندنه وه ی و ددان پيانانی وشه کان (تلفظ) ی چۆن.

ليزه دا گیرم خوارد ناتوان بلیم نایزام و ناشتوانم رهوانی بکه م لهو ماوه که مده دا، همر چۆن بوو له يه کهم شيعره وه پينج شمش جار تا دوا شيعر خويندنه وه له من وایه رهوانم کردوه، ده توانم به ئاسانی بيخويندنه وه، کاتيک شو هات کو بونموه ده ستم کرد به خويندنه وه ی ده يبنم به پياو و ژن و منال همموویان نیوه ی شيعره که یان همموو شيعره که یان له بمر کردوه، دوايی به دهنگی خوش وه ک گورانی کاتی گیره ده یان وت، جا ليزه دا ئیشه که بۆمن

ناخوښتر ېوو چونکه که پارچه يه که له شيعره کهم ده خوینده وه و هه لثم ده کرد مثالنه بچو که کان ده يانوت وانيه و بهراستی له بهر ده يانوت، هر چوڼ ېوو شو شو ده که تمواو ېوو له بهر ئیبراهيم خان نه بوايه دهريان ده کرم ده يان وت ثم نه خوینده وه چييه ېوو به مه لای ره مزان.

شویکیان ئیبراهيم خان پاش روژو کردنه وتی: برادر یکم هیه له دنیه کی تر بابچین بو لای، وتم: باشه، دوو ئه سپیان هیئا و سوار بوین ړنگه که زور پان ېوو، دوو ئه سپه که بهیه کهوه ده روشتن بهر ښکده ومانگه شو ېوو، کاتیک له ناوایه که ده رجوین چیروکیکی دوو و درېژ بو گیرامه وه له (۷۰٪) ی مه بهسته که ی تې نه گیشتم له بهر جیاوازی زمانه که و کاتیک نهو پیده که نی منیش ده ستم ده کرد به یی که نی.

سهر فیتره و زه کات:

له پاش نویژی جهژن هه موو هاتن سهر فیتره که یان پی قهیلاندم که نه مهش به شیک ېوو له هو ی ژيانی مه لا و فقه ی، هه ندیکیان زه کاتی گهغه که یان دا به من چونکه ره مزان که وتبووه کاتی خه له و خهرمانه وه، له پاشدا نهو ی پیان دام خو یان بزیان فروشتن نزیکه ی (۵۰۰) تمه نیان پی دام ثم پاره یه ئهوکاته زور ېوو.

من هیچ حیساینکم نه کرد ېوو نهو پاره یه ده ستم بکه مویت به لام دوی دوو سال گهران و رویشتم بو لای مه لا جهلال و نهو نارد می بو لای خالی و لهو ی به یونه ی ره مزانه وه ثم پاره یه ده ستموت، من زیاتر له سالی که له لای مه لا همه نه مینی قاجری خویندم که باش ده یزانی من چوڼ ده ژیم و چیم پییه له (۷۰) تمه نی ئیسقاته که دوو تمه نی دا به من، ثم مامو ستایه که سی مانگ لای نهو خویندم و ده یوانی یه کیکی بنیریت بو مه لایه تی ره مزان له دنیه که ی خالی، به لام منی نارد، چونکه نهو بو مالی دنیا ده رسی نه ده وتسه وه، به لکو بو خوا ېوو، خوا پاداشتی بداته وه به چاکه.

گه پرانه وه م بو عیراق له گه ل مه لا موسا:

مه لا موسای نا کو بی ئه ویش له لاما ن ېوو له شاری شنو یه کمان گرت بریارماندا پینکه وه بگهرینه وه عیراق، وتی من نزیکترین ری ده زانم ده چینه نا کو یان دوو روژ له مالی ئیمه بینره وه لهو یوه بو قه لادزی نزیکه بچوره نهو ی لهو ی ئوتومبیل هیه بچوره وه بو سلیمانی.

له شاری (خانې) که کموتووه ته نړیکسی شاری شنو هاتینه حاجی هومهران لموی
بهرنگه یه کدا به ناو (شاخی قه ندیل) رووه و ټاکویان رویشتن.

که گه یشتنه دیکه می مهلا موسا، دیم به هه شیتکه به پروی دونیاوه، پر له باخ و باخات،
شاهه خیر گهرمه یه تی، ههر هه بخیریکي پری چنگیک ده بیت ده توت ههنگوینه، دوشمو لموی
بووم همدوو به یانیه که بو بهرچایی دوو شانه ههنگوینی گموره یان له گهل کهری زهره بو
دانام، مهلا موسا زور بهر هفا بوو سالی (۱۹۷۰) جاریکی تر هات سهری لیډاین له به غدا
ته نه که یه که لمو ههنگوینه ی بو هینا بووین.

مهلا موسا له گه لڼدا هاته دهره دی دپیه که و ریگه که ی پیشان دامو مالئاواییم لی کرد،
کموتکه ناو ټمو شاخ و بهرد و دارستانه که هه مووی دار به پروو بوو تا گه یشتمه قه لادزی
چوومه حوگره دی فه قیکانه وه، لمویش دوو روژ ماموه ټوتومبیل نه بوو بو سلیمانی جگه له
لوری که توتنی دهره بو سلیمانی.

روژی دواپی کاترمیریکیان هینا بو لای ماموستا پیان وت ټمه (لوغین) ه
کاترمیریکي زور جوان بوو، وتیان ټمه خاونه که ی کوچی دواپی کردووه و (وهره سه که ی)
ده یفروشن و کهس نیه بیکریت، من لمو کاته دا (۵۰۰) قه نم پی بوو کریم به (۱۵۰) قه ن تا
ماوه یه کی زور لام بوو، دواپی دام به باوکم ټمویش دواپی دای به ټاموزایه کم، چوومه گهراج
لوریه که وهستا بوو، وتی فقه لی له پیشموه جیگا نیه ده توانیت بهجیته دواوه لسمه فمده
توتنه کان دابنیشی، منیش به ناچار ی رازی بووم، به یانی زوو له قه لادزی دهرچووین بو
سلیمانی منیش وک چوله که به سهر داروه بوم سهرما لی ددهام لسمه فمده کان دانیشتم
به لام خوم زور به خوشبهخت ده زانی که له ماوه ی دوو سالدا ټمه یه که م جاره به پی ناچم
بهرنگه دا.

سیوی سهرده شت:

کاتیک چوومه سهر لوریه که دیم که کیسه یه کی خام پریه تی له سیوی لاسوری سهرده شت،
بوئی سیوه کان زور خوشبوو، منیش شهیتان چووه ناو دلموه بو یه که م جار ټمو تاوانه م کرد،
کیسه که م کرده وه سیویم دهره یی له بهر بونه که ی و رهنکه جوانه که ی که لایه کی سور و
لایه کی زهره بوو، هاتینه سلیمانی هه ندیک له پاره که م دا به دیاری بو ټمو خزمانه م که دوو
سال بوو لیان دورو بووم، جوتیک پیلاوی گران به های ژانام کری بو دایکم، سیوه که م خسته
ناو تاکیکي پیلاوه که وله گهل شته کانی تر له ناو بوخچه یه کدا بردم بو دوکانی حاجی مهلا

مصطفی سوره که براده‌ری باوکم بو، وتم: حاجی ثم بوخچه‌یه لای تو داده‌نیم له دوکانه‌که‌دا تا سبه‌یینی ده‌پۆمهوه بۆ زه‌لم.

کاتیک بۆ به‌یانیه‌که‌ی شته‌کام وەرگرتوه تهماشا ده‌که‌م مشک هینده‌ی پانایی سیوه‌که‌ی له چهرمی پیتاره‌که‌ی خواردوه، ئینجا بۆم ده‌رکه‌وت که تاوانبار زۆر جار سزاکه‌ی ناکه‌وتیه روژی قیامه‌ت، ئهو سیوه‌ی که من دزیم ئه‌وکاته نرخ‌ی له (۱۰)ه فلس زیاتر نه‌بوو سزاکه‌ی بوو به سمد قاتی ئه‌وه، چونکه پیتاره‌کان که لکیان نه‌ماو مشکه‌که له‌بهر سیوه‌که نه‌بویه نه‌ده‌چوو بۆ لای پیتاره‌کان.

له‌مه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که یه‌کیک چه‌ند به‌لایه‌وه شتیک به‌چووک بیت ئه‌وا سزاکه‌ی وهرده‌گرت به‌چاک یان خراپ، له ماوه‌ی ژياندا نه‌مبینی یه‌کیک له‌سهر چموتی ب‌پرات هه‌تا کو‌تایی سودی لی بینیی‌ت و نه‌م‌دی یه‌کیک له‌سهر راستی ب‌پرات تاسهر توشی شتی خراپ بیت، جوتیارێک هه‌ر تووێک به‌جینی‌ت هه‌ر ئه‌وه وهرده‌چیت، جارێک نه‌بوه جوتیارێک که‌م بوه‌شینی‌ت و جۆ به‌دوریته‌وه، وه‌ک سه‌عدی شیرازیش ده‌لی‌ت:

راستی موجب رضای خداست

کس ندیدم که گم شد از ره راست

واته:

راستی هۆکاری رازیبوونی خوايه

که‌سم نه‌بینیه له‌سهر رێی راست و ن‌بیت

کاتیک که‌یشتمه‌وه دێی زه‌لم هه‌موو خزمه‌کام پ‌ژان به‌سهرمدا جگه له باوکم، هه‌ر چه‌نده چاو‌م گێرا باوکم دیار نه‌بوو وامده‌زانی کو‌چی دوا‌یی کردوه، وتم: ئه‌وه باوکم کوا؟ وتیان: زیاتر له (۱۰) روژه چوه به‌دوا‌ی تو‌دا بۆ ئیران.

باوکم پیاویکی به‌کری گرتبوو پ‌نیا‌ن ده‌وت (که‌ریه شمه‌ه)، شاره‌زای ناوچه‌ی کوردستانی ئیران بو، له‌گه‌ڵ باوکم ده‌رچوو بوو هاتبووه دژلی ئینجا بانه دوا‌یی چووبوونه مه‌هاباد، له هه‌موو شو‌ئینی چووبوونه حوجره‌ی فه‌قیکان هه‌واڵیان پرسى بوو، وتبو‌یان له‌مه‌نگور ده‌خو‌ئینی، له مه‌هاباد چووبوون به‌ره‌و دێی بوکری له‌پیش ئه‌وه‌ی به‌گه‌نه ناواییه‌که توشی کو‌نخا همه‌ئهمین بووبوون، که لی‌قمو کتیه‌کام له مالیان بوو، باوکم لی پرسیبوو فه‌قی‌تان هه‌یه؟ ئه‌ویش وتبو‌ی به‌خوا ده‌زانی له‌مه‌وپیش فه‌قی‌مان هه‌بوو، به‌لام ئیستا نازانی چونکه له‌وساوه مه‌لا (مصطفی)ی زه‌لمی ئیره‌ی به‌جی ه‌یشتوه هه‌ردوو چاو‌م به‌رامبه‌ر حوجره‌ی فه‌قیه‌کان کو‌یر بوو، ناتوانم تهماشای حوجره‌که به‌که‌م چونکه ئه‌وی تیا‌دا نه‌ماوه.

ئیتز لموتوه گهراپووهوه زهلم و هیچی دهست نه کموتبوو.

که هاتموه باوکم وتی: ئەمەندە قسەکم پی خوشبوو ئەگەر مصطفیٰ مردییتیش خەفسەتی بۆ ناخۆم، چونکە لمو شوینانەمی خویندوو یەتی بەباشە ناوی دەبن و باسی دەکەن.

خویندەم لە بیارە:

پاش ئەوی (١٥) رۆژ لە مائی خۆمان پشوووم دا، بپارمدا ئەجارە دوور نە کەومووهو بچم بۆ لای چاکترین مامۆستا بۆ خویندەن و نزیکترین شوین لە دێی زهلم، چوومه خزمەتی مامۆستا مەلا عبدالکریمی مدرس لە دێی بیارە کە بەپی رۆشتن کەمترە لە دوو سەعات، کاتیەک رۆیشتەم بۆ خزمەتی مامۆستا وتم: من خەلکی زهلم کورەزای سوفی حمە ئەمینم زۆر ریزی گرتەم و زۆری پی خوشبوو چونکە باپیری زۆر خوش دەویست.

هەندیک لە کتیی (مطول) ماپوو لە خزمەتی ئەودا بۆ ماوی دوو مانگ تەواوم کرد، لمو کاتەدا بیارە لەبەر ئاوەدانێ شیخ علاء الدین و میوانی هەروەک شارێکی پیشکەوتوو وابوو، مەدرەسەکی مامۆستا مەلا عبدالکریم وەک کۆلیج بوو، هەموو بابەتێک لە بابەتەکانی زانستە ئیسلامیەکان لموی بە دەرس دەوترایهوه، یا مامۆستا بە مستعدەکانی دەوت یان مستعد بە سوخته‌کانی، ئەمرکی مامۆستا و ئەو مەدرەسەیه لەسەر شیخ علاء الدین بوو خوا پاداشتی بداتموه لە رۆژی قیامت.

شیخ علاء الدین نانەواخانەیهکی تایبەتی دانا بوو کولیڤرێ گەرمی دەکرد بۆ هەموو کەسێک کەوا پێویستی بەنان ببوایه، پەنجەرەیهکی بچووک هەبوو بانگی (سوفی حمە ئەمین) دەکرا کەنانەواکمی بەرپۆه دەبرد کولیڤرێ دەدانی، زۆرترین مەلاکانی هەردوو بەشی کوردستانی ئێران و عێراق لموی خویندنیان تەواو کردووه و لە دێی خۆیان مەدرەسەیان داناهه.

به داخهوه نه متواني زور بمينمهوه بو ئهوهی زۆرترین سوود وهر بگرم له ماموستا عبدالکریم، من بهو مهبهسته رویشتم که لهوی خویندن تهواو بکهه به لام داوایان ده کردم بو سهربازی و منیش دواکهوتوو بووم له سهربازی، موختاره کهی زه لم پیاوینکی ناردبوو پیتی وتم بیاره به جی بهیتم چونکه پولیسی خورمال دیزانی لهویم، ناچار گهرامهوه زه لم ورووم نه بوو به ماموستا بلیم، ئهه جاره له بیاره وهک جاری پیشوو خویندم، که سوخته بووم لای مه لا همه ئهه مین کانی ساسانی (عبدالله یهزدی) م خویند له گهل هه ندیک له (سید عبدالله سرخی) کاتیک مه لا همه ئهه مین کانی ساسانی له خزمهتی ماموستا ده یخویند.

دیه نی (بیاره) له سال ۱۶۶۶

کورته‌یه‌ک له ژيانی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مدرس:

مه‌لا عبدالکریمی محمد
ناسراو به (مدرس) له
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستدا له
دایک بووه، له هه‌وێ
(قازی) که‌له - سید
سادق - له سلیمانی
نیشته‌جین، کاتی‌ک که
مندال بوو باوکی کۆچی
دوایی کردووه، له‌به‌رئوه
زوو خرایه به‌ر خویندن له
خویندنگای ئایینه‌کاندا
له‌ناوچه‌ی مه‌ریوان و
هم‌رامان له دێیه‌که‌وه بو
دێیه‌کی تر له‌سه‌ر سنووری
عێراق و ئێران هات و
چۆی ده‌کرد به‌ده‌وای

خویندندا ده‌که‌را، له کۆتاییدا له شاری سلیمانی جیگیر بووه، له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستای
که‌رده (شیخ عمر) ابن القرداغی ئیجازدی عیلمی وه‌رگرتووه کاتی‌ک که ته‌مه‌نی بیست ساڵ
بوو.

ئینجا دامه‌زرا به مامۆستا و ئیمامی دێی (نێرگسه‌جار) له هه‌له‌بجه، دوای ئه‌وه به‌رده
بیاره رۆشت، بوو به مامۆستای ئه‌و خویندنگه به‌ناو بانگه‌ی بیاره، ساڵی ۱۹۵۱ گه‌رایه‌وه
به‌رده سلیمانی له خویندنگه‌ی حاجی حان دامه‌زرا به مامۆستا.

ساڵی ۱۹۵۵ گوزرایه‌وه رۆشت بو کهرکوک له‌وێش بوو به مامۆستای - ته‌کی
تاله‌بانی - له‌وێ مایه‌وه هه‌تا ساڵی ۱۹۶۰.

دوای ئه‌وه‌ش هات بۆ به‌غداد یه‌که‌م جار بوو به ئیمام و خه‌تیبی مزگه‌وتی - احمدی - له
که‌ره‌کی (مه‌یدان)، دواتر بوو به مامۆستای خویندنگه‌ی (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی)، تا

وهفاتی کرد سەرۆکی زانیانی عێراق و موفتی عێراق بوو.

ژمارهیهکی زۆر گهوره له پیاوانی ئایینی لهسهر دهستی مامۆستا مهلا عبدالکریم ئیجازه یان وهگرگرتوه.

ژمارهیهکی زۆر دانراوی ئایینی و ئهدهب و زانستی به زمانی کوردی و فارسی و عهرهبی داناه، لهوانه وهگرپران و لیکدانمهی مانای قورئانی پێوژ بهزمانی کوردی و عهرهبی که ههر یه که بیان ههوت بهشه، ههروهها لیکدانمهی (تهفسیر) ی قورئانی پێوژ به کوردی داناه لهسێ بهشدا.

لهبارهی - فقه - وه کتیبیکی دانا لهسهر (فقه) ی ئیسلامی لهسهر مهزههبی شافعی بهزمانی کوردی لهچوار بهشدا.

ههروهها دانراوی (جامع الفتاوی للعلماء الاکرام) له سێ بهشدا، ههروهها (صفوة اللالی من مستصفی الغزالی).

له دانراوه بهنرخهکانی له ئهدهبدا، لیکدانمهی دیوانی ههریه که له: مهولموی، نالی، مهحوی بهزمانی کوردی کرد لهسێ دیوانی جیادا.

ههروهها لیکدانمهی - عقائد مهولموی - بهزمانی عهرهبی و فارسی و کوردی کردوه لهسێ کتیبدا.

چهند دانراوی تری له بابتهی: نحو، صرف، منطق، بلاغه، چهندین نامیلکهی تری ئایینی به کوردی داناه.

خویندتم له بالك:

لهپاش بیاره چووم بۆ بالك که مامۆستا مهلا باقری بالك ئهوکاته چاکترین مهلای کوردستانی ئێران بوو، کاتیك چووم بینیم مامۆستا تهنها چوار مستعدی ههیه لهبههر گرانی جهنگی دووهمی جیهانی، ناوایه که نهیده توانی لهوه زیاتر یارمهتی فقهی بدهن که زیاتر له (۲۰۰) مالن بوو بهمالی ئاگاهه، لهو مهدرهسهیهدا سوخته نهبوو چونکه سوخته دهتوانیت له شوینیکی باشت بخوینیت و جۆری خویندنه کهی پێویست ناکات بێت لهشوینیکی گراندا بمینیتوه، بهلام مستعهده که ناچار بوو بۆ ماوهیهك بێته لای مامۆستا مهلا باقر چونکه جۆری دهرسه کهی جیاواز بوو لهو مهلایانهی تری ناوچهی مهریوان.

فهقیکان وتیان یه کیّک له ئیمه که ناوی مهلا حسه‌نی دهره زیاره‌تی یه ئیجازه ودرده‌گریّت و ده‌توانیت بچیته شوینه‌کی.

کاتیّک مامۆستا هات بوّ حوجره ده‌ستم ماچ کرد، وتم: مامۆستا هاتووم بوّ خزمه‌تی جه‌نابت تکایه جینگه‌م بده‌ری با سوود له زانستی جه‌نابت وهریگرم چونکه من بوّ خویندن هاتووم.

وتی: رۆلّه توّ (ئه‌م‌رده‌ی) واته‌ موو له‌ دهم و چاوت نه‌هاتوو له‌ به‌رئه‌وه ته‌ماشا‌کردنت هه‌رامه‌ بوّمن ناتوانم جینگه‌ت بده‌می، منیش چاکه‌م به‌ده‌سته‌وه بوو له‌ خه‌فه‌تاندا دامناو زۆرم پی ناخۆش‌بوو، ته‌ماشایه‌کی تری کردم وتی: رۆلّه خه‌لکی کوریت؟ وتم: خه‌لکی زه‌لم، وتی: سوّفی همه‌ ئه‌مین ماوه؟ وتم: به‌لّی ماوه ئه‌وه باوکی باوکمه، وتی: باپیره‌ته؟ وتم: به‌لّی، ئینجا پرووی کرده فهقیکان وتی: له‌ به‌رئه‌وه‌ی کوره‌زای سوّفی همه‌ ئه‌مین ته‌ ئه‌م فهقییه‌ له‌م مه‌دره‌سه‌یه‌دا بیّت من خاوه‌نی ئه‌م مه‌دره‌سه‌یه‌ نیم، ئه‌مه‌ش له‌ به‌رئه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا باقر سوّفی شیخ علاء الدین بوو، که هات و چۆی ده‌کرد بوّ بیاره به‌م سه‌ر و به‌و سه‌ردا له‌ زه‌لم لای باپیرم ده‌مایه‌وه، چونکه زۆر موسلمان بوو و ته‌مه‌نی زۆری له‌ باخه‌کانی زه‌لمدا به‌سه‌ر ده‌برد و میوانداریتتی زۆری ده‌کرد، هه‌موو ژیا‌نی له‌ خوا په‌رستی و خزمه‌تی میوان و

مزگه‌وتی بالك

موسلمانان بهسره ددېرد تا تهمهني گهيشته نزيكې (۱۲۰) سال.

ئينجا جاريكي تر باسي نهوه دهكهم كه وتم لهم خهلكه تينه گهيشتم چونكه مهلا باقر زهيره كترين ماموستاي كوردستاني ئيران بوو، كاتيك درسي دوتنهوه سديري كتيبي نه ده كرد ههمووي له بهر بوو وزياتر له (۲۰) سال بوو ته دريسي نه كرد، نازانم له ماودي دوو سي چركه دا چون تماشيا كردني من له همراميهوه بوو به حلال، ديارد دهبيت لهو رووهوه بوييت كهمني به برازي خوي داناوه و تماشيا كردني برازاش حلاله.

جوړي دهرس وتنهوهي ماموستا مهلا باقر:

ماموستا ههموو روژتيك پيش بانگ ناني بهياني له مالي خويدا ده خوارد، له پاشدا ده هات بو نوژتي بهياني بو مزگوت و (ويرد و نهورادي) ده خويند، ئينجا سهر ده كهوت بو سهر باني مزگوته كه چونكه حوجره ي فديكان له سهر باني مزگوت بوو به (دار عصايهك) له ده رگاي حوجره ي فديكاني ددها، ده رگا ده كرايهوه فدي ههمووي ده شلثا، هر يه كه له ژير ليفه ي خوي سهر ي قيت ده كردهوه و ليفه كهي ده خسته كه نارتيكه وه به په له نهو فديتي نوږه درسي بو ايه به گورجي ده چوو پشيله شوژتيكي ده م و چاو و قاچي ده كرد و به په له دوو ركات نوژتي له مزگوت ده كرد و ده هاتنهوه حوجره وه له سهر چوك دده نيشت كتيبه كهي ده كردهوه، ماموستاش يان راده كشا يان پالي ددها به پشتيه كه وه (سهرينيكه وه) ئينجا ده يوت روژه بخويند هوه.

فديكه لاپه ريه كه له كتيبه كهي ده خويند هوه، ئينجا ماموستا ليږدها ده يوت بوسته، ماموستا ده ستي ده كرد به ليك دانه وه و شيكردنهوي بابه ته كه وه ده چوه سهر نهو

حاشیانەی لەسەر کتێبە کە هەبوون و دەستی دەکرد بە لێکدانەوەیان بۆ سەیرکردنی کتێبە کە چونکە هەمووی لەبەر بوو، ئینجا وازی لەو کتێبە دەهێنا دەچوو بۆ کتێبەکانی تر کە لەو بابەتەدا دانرابوون، قسەکانی ئێوانیشی دەگەیاند بەو فەقییە، ئینجا وەک یەکیەک دەور بکاتەوه مامۆستا مەلا باقر لە کاتی دەرس و تێنەوهدا دەوری ئێو شتانی دەکردهوه کە لەبەری بوو، قەت تەماشای فەقیەکە نەدەکرد بزانیت ئەمە توانای هەیه کە ئێو هەموو زانستە وەرگیریت یان نا، تۆ دەگات یان نا، بۆ نمونە مەلا صالحی بێسارانی یادی بەخێر هیوادارم ئیستا لە ژياندا بیت توانای ئەوەی نەبوو کە لە عیبارەتە کە زیاتری پێ بوتريت کەچی مامۆستا مەلا باقر کە دەرسی (کلنبوی بورهان) پێ دەوتەوه دوایی حاشیەکانی خاوەنی کتێبە کە پێ دەوت پێیان دەوتریت (منهو) و حاشیەکانی پێنجوینی و حاشیەکانی قەرەداغی و ئینجا دەچوو سەر حاشیەکانی (شرح شمس) لە پاش هەموویان بپورای خوشی پیشان دەدا، مەلا صالح هەر ئەوەندە دەیوت بە ئێ، ئیتر جارێک پرسیارێکی لێ نەکرد و نەیدەوێرا بۆ ئەوە تۆ نەگەشتووم.

ئەو کتێبانەی لە خزمەت مامۆستادا خویندەم:

- ١- جمع الجوامع (بەرگی یە کەم): لە کاتی و تێنەوهی ئەم دەرسەدا ئەوەندە شارەزا بوو جاری وا هەبوو حەوت تا هەشت (قیل) هەبوو هەموو جیاوازی ئێو (قیل)انی دەکردنەوه بە (لفظی) واتە لە واتادا جیاواز نین، لە پاشدا (شرحی) حاشیەکانی (بنانی) و (شریعی) دەکرد، لە پاشدا دەچوو بۆ (مختصری منتهی) پاشان بپورای خۆی دەوت.
 - ٢- (شرح العقائد)ی جلال الدین دەوانی لە گەڵ حاشیە کلنبوی.
 - ٣- خولعی (تحفة المحتاج): باسیکی زۆر گرانه لە (فقه الامام الشافعی) ئەمەش: تەلاق دانی ژنە بەرامبەر بەوەی شتیەک بدريت بە مێردە کە بەمە دەوتریت (خلع).
 - ٤- (فرائض)ی (شیخ معروف ی نۆدی) خوالیخۆشییت، مەلایەکی زۆر شارەزا بوو و شاعیریکی زۆر بەرز بوو، زۆر شتی لە بابەتی ئیسلامەوه کردوو بە شیعەر کە پەوان و ئاسانن، ئەوەی پێیستی هەیه بە میرات و دابەشکردنی، هەمووی کردوو بە (٤٠٠) بەیتی شیعەر، ئەم کتێبەم لای مامۆستا خویندەم هەموویم لەبەر کرد.
- روژێک مامۆستا مەلا حەم ئەمین کانی سانانی کە لە خزمەتیدا (عبدالله یزدی)م خویند لەبیارە، بوو بەمیوانی فەقیەکان لە بەلک، چونکە لای مامۆستا مەلا باقر ئیجازە

وهرگرتبوو وله (نژمار) مهلا بوو که دئییه که نزیکه له (بالک) وه له بهرتموه زوو زوو دههات
بو لای ماموستا.

کاتی نیوهو بو و دوخوایان بو هینابوین ههمومان دهماغوارد به کولیره دی گالتهو، لهو
کاتهده ماموستا مهلا همه تهمین وتی: به ماموستا مهلا باقرم وتووه همر شتیک بهیه کیک
لهم سی زمانه بنوسریت به کوردی و عهره بی و فارسی له دهست من رزگاری نابیت و من
بو خوم ده توانم ماناکهی بزائم همر چهند زوریش گران بیت، ئینجا منیش ئوکاته توژیک بی
شهرم بووم، و تم: ماموستا سی شیعی شیخ مهعروف هیه له میرات بهشکردندا، داوات لی
ده کهم که مانایان لیکبده تهمو به مهرجی شیخ مهعروف له سهرتای کتیه کهدا ده لیت:

فهذه أرجوزة محررة جوهرة تفوق كل جوهرة
خلت عن الحشوى وعن تعقیدی هينة حتى على البليد

واته: ئهم کتیه گشتیه وه گوهه ریک وایه، له سهرتای ههمو گوهه ریکدا به جوریکی
وا ئاسانه، ئاشکرایه که ههمو کهسیک تیی ده گات همر چهنده کهودن بیت.
ئهمهش سی بهیته شیعه که:

اما إذا تصرف منه جری ولم یکن اذ ذاك دین فطرا
بالرد بالعیب او التردي فی بشر عدوان مع التأدي
لتلف فنافذا قد رسخا ان ادي الדיن و الا فسخا

واته: ئه گهر یه کیک بمیرت و قهرزار بیت دروست نیه میرات گیره کانی دهستکاری بکمن له
میراته کهدا تا قهرزه کان ئهده تهمو، مانای ئهم سی بهیته شیعه ئهوهیه ئه گهر یه کیک مرد هیچ
قهرزی له سهر نمبوو بهلام پاش مردنی قهرزی هاته سهر بهم جوهره بیریکی له شوینیکی ناپهوا
هه لکه ندوو له پاش خوی شتیکی تی کهوتبوو به (تلف) چوو ئهمه نرخه کهی له میراته که
دهدرتتموه، ههمو هها ئه گهر شتیکی عهیداری فروشت و پاره کهی وهرگرت له پاش مردنی
مامه له به تان کرایهوه له بهر عهیه کهی پیویسته له میراته که ئهو پاره یمی وهری گرتووه له
جیاتی فروشراوه که ده بیت بدرتتموه.

ئه گهر ئهم میرات گرانه له پیش دانهموی ئهم قهرزانه که دواى خوی پهیدا بوو شتیکیان
فروشت له میراته کهدا ئهوا فروشتنه که راده گیرى ههتا قهرزه که دهدرتتموه ئه گهر نه درایهوه
مامه له که به تان ده کرتتموه.

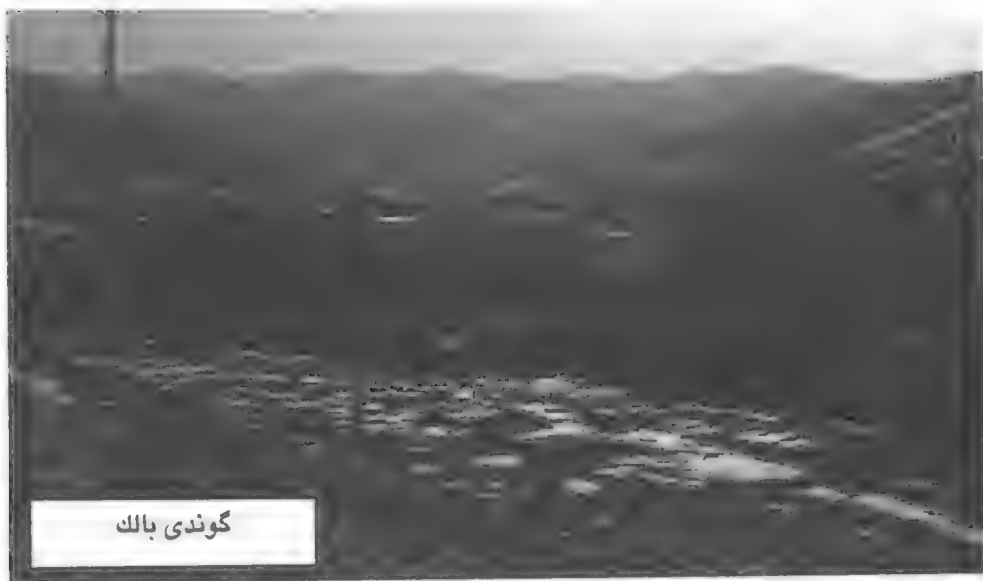
شیخ مهعروف مانای ئهو سی شیعه دی نه داوه تهمو له کتیه کهدا، ماموستا مهلا همه
تهمین کتیه کهی گرت به دهستهوه سی تا چوار جار شیعه کانی خویندهوه و ناو چاوی گرژ

بوو عاره‌قی دهردا و سور بووده، نینجا کتیبه‌کمی داخست و کوتای به‌زوی دا وتی: به‌خوا
ده‌مزانی به‌لام خوا ویستی بمشکینی و زور راسته ناییت خوت به زانای گه‌وره بزانییت.
زور کس هیه که پرسیاری لی ده‌کویت به‌بی نمودی بزانییت راسته بیان هه‌له‌یه یه‌کسه‌ر
وه‌لام ده‌داتموه وا ده‌زانییت هه‌ر خوی راسته.

جوړی ژيانمان له بالك:

وه‌ک باسم کرد خه‌لکی بالك ددست کورت و کم ده‌رامه‌ت بوو، کاتی جه‌نگی جیهانی
ده‌روم و، له‌هه‌مان کاتدا وشکه سالی بوو، له‌به‌رئموه چوار فه‌قییان پی راده‌گیرا، که نمو
فه‌قییان‌ه‌ش بریتی بوون له‌ چوار مستعد، (جه‌وره‌که‌)ی مزگموت‌ه‌که ئیواران ده‌چوو راتبه‌ی بۆ
ده‌کردین به‌ مالی ناغاکموه و ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانموه به‌ هه‌موویانموه هه‌شت کولیره‌مان
هه‌بوو، هه‌ر یه‌کی دوو کولیره‌مان به‌رده‌کموت، له‌ نیوان کتیبه‌کاندا دامان ده‌نا وه‌ک دۆلاری

گوندى بالك

نهمریکی ئیستای که له‌ناو کتیبدا داده‌نریت، ئیواره کولیره‌یه‌کمان ده‌خوارد یان به‌ شو‌ریاره
یان به‌ دۆوه یان به‌ هیچموه، هه‌روه‌ها نیوده‌رۆش، به‌یانیان سی خورمامان ده‌خوارد به‌چاوه،
چونکه به‌هوی گرانیوه‌شه‌کر نه‌بوو، نموخورمایه‌ش له‌ عیراقموه ده‌هات.
ئهو‌کاته شه‌کری ورد زه‌رد بوو سپی نه‌بوو، جارنک نامۆزایه‌کم کیلویه‌ک شه‌کری بۆ هینام
که کردم به‌کلۆ شه‌کر به‌چای دیژله‌مه‌وه ده‌خورا.

به ماموستا مهلا عبدالرحيم خانه گاييم وت: ماموستا شهرم ده کم من چايي به شه کرده بخوم ئيوهش خورما ده خون، وتی: والله من شهرم ناکهم و کلۆلهیه کیش نادهم به باوکم، منیش شه کرده که هممويم وه رژيک که ماموستام بوو ماوهیه که به دیاری پیمدا ئه مهش سییه ماموستام بوو که بووموه هاو مستعدی، چونکه ئه وه له زهلم دهرسی (اظهار) ی پی ده وتم وخوی لای ماموستا مهلا خالیدی مفتی زاده له (۱۹۳۷ز) له (بالک) دا ده بخویند، ئه وکاته که پیکم وه بوین سالی (۱۹۴۳ز) بوو له گهله ئه وهی ژيان سخت بوو له بالک به لام به راستی خویندنه کهی زور به سوود بوو بو من.

خویندنه له شاری سنه (کوردستان):

له پاش بالک گهرامه وه زهلم چهند رژيک له وهی مامه وه، پاشان چوم بو سنه که به فارسی پی ده ئین (سنندج) یان (کوردستان) چونکه همموو شاره که کوردن.

سنه شاریکه سه ره پای ئه وهی زور خوشبوو، ئاو و هوایه کی زور پاکي هه بوو، له هه مان کاتدا پاک و خاوین بوو، له ناوه راستی زستاندا همموو جوړه میوهیه کی هه بوو، له بهر ئه وهی مهلا خالیدی مفتی زاده له زهلم بوو له سنه چوم بو لای براکهی (ئاغای مفتی زاده) که ناری مهلا مه جوود بوو، له لایه نی میرییه وه له جیگه ی باوکی کرابوو به مفتی، پیایکی زانا بوو به لام ته درسی کهم بوو چونکه کاتیک رهزا شای په هله وهی ته درسی هه لگرت له مزگموته کاندازگموتی (دارالاحسان) یش ته درسی تیدا نه مابوو.

ئه م مزگموته له کاتی ئه مرده لانیه کان (أمان الله خانی والی) دروستی کردبوو وهیشتا ماوه، حویره یه که له سه ربانی مزگموته که هیه پی ده ئین حویره ی مه له وهی، حه وشه ی مزگموته که له هه ر چوار لوه ژووری فه قی تیادا دروست کراوه، له ناوه راستیدا حموزیکی گه مره هیه له ته نیشت حموزه که وه ژووری ماموستا بوو که ته درسی تیادا ده کرد هه مووی جاخانه بوو.

مزگهوتی دار الاحسان

کاتینک و تم به ئاغای مفتی زاده که له زهلمهوه هاتووم جیگهی دا بهمن و هیچ فهقیی تری نهبوو، ئینجا سوختهیهکم بو پهییدا بوو که ناوی (حمد ئەمین نزلێ) بوو ۱۹۴۳، ئەم فهقییه ههتا ئەم ماواندی دوايش پهيوهندی بهئیمهوه ئهوهنده نزیک بوو لیمان وەك یهکیك له کورهکان تهماشام دهکرد، زۆر راست و ئەمین بوو، ناوهڕۆکی وەك خاوهکهی وابوو، زۆر موسلمان و قسه خوش بوو، له قسه قوتهکانیدا زۆر بی شهرمه و له ههمان کاتدا زۆر بهئهدب بوو، ههندی له شیعهکانی مولهوی لـهزاری ههورامیهوه کردوو یهتی بهزاری سۆرانی. له ههمان کاتدا سوختهیهکی تر پهییدا بوو ئهویان ناوی (ئەسعهه کورێ شیخ محمد شیخ الاسلام) که نیستا پلهی (دکتورا)ی ههیه و مامۆستایه له زانکۆی تاران.

وهك باسم کرد بهرگی یهکهمی (جمع الجوامع) م لای مامۆستا مهلا باقر خویند، بهرگی دووهمی لای ئاغای موفتی زاده تهوام کرد.

ههر رۆژێك بهفر و باران ببویه مامۆستا تهلهفونی دهکرد بو دوکانێك نزیک مزگهوت دهیوت با ئاغای (مصطفی) بـیـت له مالهوه دهرسهکهی پی دهلیم چونکه لهبهر سهرمه نهیدهتوانی بـیـته دهرده، لهبهرئهووه زۆر جار له مالتی ئهوان دهرسهکهم دهخویند و دواي دهرسهکه قسهی خوشی دهکرد، ژنهکهی (قهمهه نيسا خانم) زۆر خانهدان و سهنگین بوو سویندی دهخوارد نانی نیوهڕۆ لهوی بخۆم.

لهو شته خۆشانهی که ناغای موفتی باسی کرد، رۆژتکیان وتی: باوکم مهلا عبدالله ی دشهیی کاتیک نزیکی کۆچی دوایی دهییت وبه دایکم دهلیت (۴۰) تمّن پاره ی زیومان ههیه دهه مویت دابهشی بکه م بهسەر لیقه ماو و ههژاردا پیتش مردم، دایکیشم دهلیت تو (۹) کورپ له پاش بهجی دهه مینیت با ئه پارهیه مینیت ئهوان سوودی لی وهریگرن، بارکم دهلیت نه گهر کور کور بیت پاره ی منی ناویت، کوریش نهییت من پاره ی خۆمی ناده می.

ئهو رۆژه ی که کتیبه کهم تهواو کرد وا رنکه موت له مالی ئهوان بووم، وتی: چیمان بو ده کهیت بو خاتیمانه، ئهوکاته وابوو که یه کیک کتیبیکی تهواو ده کرد خاتیمانه ی ده کرد و یه کیک کتیبیکی تازه ی دهست پی بکردایه (مفتوحانه) ی ده کرد، منیش وتم به ناغای موفتی: چی دهه مویت ئاماده م؟

دیاره منیش ههچم نه بوو، ئه میش وتی: له نیو کتیبخانه ی باوکه د کتیبیک ههیه لای من له هه مویان خۆشهویست تره ودهیده م به خۆشهویسترین فهقی لای من خوتندویه تی، ئه مهش بریتی بو له کتیبی (تهذیب الکلام) که سهعدا ل دین تفتازانی دایناوه وشێخ عبدالقادی مهاجر شرحی له سه ر کردووه، ئه م کتیبه به خه تیکی زۆر جوان نوسراوه تهوه و خه ته که هی ئه وهیه کتیبه که ی شرح کردووه، ئه م کتیبه له بابته (أثري) یهوه، شتیکی زۆر نایاب و به نرخه، کتیبه که ی پی دام لهوی هه ندیکم خوتند لای خۆی، له پاشدا مهلا عبدالرحیم خانه گایی ئه میش هات بو سه نه ولای موفتی دامه زرا بوو به هاو مستعدم.

کورتهیه ک له ژیا نی مامۆستا مهلا مهحمودی موفتی زاده:

"ناوی مهحموده، کورپ عبدالله ی کورپ مهحمودی (دشه) یه، سالی ۱۳۱۶ک - ۱۸۹۸ز. هاته دنیا، خوتندی تا شاره زابوو له زانسته کان، به تایبته له شماریهت و ئه و سول و فه لسه فه دهستی بالا بوو، ده رسی ده داوه، چهند که سی پینگه یانده و کردیه مهلا، پاش کۆچی دوایی باوکی له جیگای ئه م کرا قازی و موده ریس له قوتابخانه ی (دار الاحسان) ی سه نه.

مامۆستا زاته کی به ریز و به حورمهت بوو، له ناو خه لکان قسه ی وه رده گیرا بو پیکه پتانه وه ئاشت بوو نه وه ی هاو لاتیان ده رتیکی سه ره کی هه بوو، چهند دانراوی خۆی هه نه، خه ریکی خزه ته تی ئاین بوو تا کۆچی دوایی کرد.^(۱)

^۱ تاریخ مشاهیر کورد ۲/۳۸۴.

له میژوی زانایانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکه می وهرگیراوه، ل ۲۸۳.

روژنيک دانىشتبووین باسى شنو و لاجام بو ده کرد، وتى: به خوا ده بيت له گه لم بيت بچين بو شنو و لاجان منيش وتم ناتوانم چونکه موفتى زور ريزم ده گريست وه کورې خوى وده رسه کم زور باشه وژيانم باشه، ناخري همر هه لى خه له تانم، منيش رووم نه هات مائاوايى له ناغاي موفتى بکم، ليفه و کتييمان دا به شاندا چووین بو گمراج، ئوتومبيلک ده چوو بو (سه قر) سواری بووین همرسى (من و ماموستا سيد عبدالرحيم خانه گايى و فقهى حمه نمين نزلې) کاتيک گه يشتینه نيوى ريگه ئوتومبيله که له شوينيکدا چوه خواره وه کموته نار بو شاييه کمه به لام ئيمه سه لامهت بووین، شوفيري ئوتومبيله که نيوى پاره کمي داي نه وه، لموى چووین بو ديبه کى گموره پيى ده وترا (حسين ناوا)، وتمان مالى ناغا له کوييه پيشانيان داي، چووین بو مالى ناغا حمه يوسف زور ريزى گرتين، شهو باسى مه لا کرا وتى: مه لايه کى باشمان ده ست ناکموت بو نم ديبه، ماموستا عبدالرحيم خانه گايى وتى: من ده بم به مه لاتان، نمو شهو ماموستا و ناغا ريکموتن، ئينجا به ئيمه شى وت: بچنه وه (دار الاحسان) له سنه، منيش رووم نه بوو چونکه نموى من کردم زور نابه جى بوو (ناکر الجميل) يش نايکات، ناچار گمراهه وه زه لم.

پاش ماوه يه کى که م تيران له شکرکى زورى هينا ده ستى گرتمه به سهر ناوچه کاني کوردستاندا، چونکه (محمد شاه کورې رها پهلوى) له گهل رووسيا و ئينگليز ريکموت که نموتى تيران دهره بينن و نموش له جيگه ي باوکى دابنين، ئينجا نمو له شکره ي کونترول کردو خه لکى ناوچه کاني له ون و ميريوان و داروخان هه مووى هاتنه عيراقوه بوون به په ناهه نده، له ترسى گياني خويان ده هاتن بو عيراق يه کينک لموانه ماموستا مه لا باقر بوو به مه لاي شيخ محمد کورې شيخ حسام الدين له دى (گولپ)، منيش جاريکى تر چوومه وه لاي ماموستا مه لا باقر ومانگينک لموى خويندم.

تيران داواى کرد له شيخ علاء الدين که بکموتته نيوان شاي تيران و کورده کاني تيران وريکموتن له سهر نموى کورده کان بگمري نه وه بو ناوچه کاني خويان، ماموستا مه لا باقر يه کينک بوو لموانه ي له گهل وده ده که بوون، گيراهه وه وتى: سهر له شکره کمي تيران وتى: هه موو گه لينک عه قلى له سهر يدايه ته نيا کورد نه قلى له چاويدايه، وتى: کاتيک ئينگليز و روسيا خا که کمي ئيمه يان داگر کرد کورده کان ده ستيان گرت به سهر ناوچه کاني خوياندا و له سهر يازه تيرانيه کانيان ده دا و چهک و نازوقه يان لى بردن، واينده زاني تيران ناگمري تيمه وه، ئينجا که گمراهه شوينه کاني خويان هه موويان رايان کرد له وه ترسان ئيمه هه موويان بکوژين و له ناويان به رين.

خویندڼم له گه لاله سالی (۱۹۴۵):

بۆ جارێکی تر له پاش سێ سالی بۆ خویندن گهراموه بۆ گه لاله شینکایم، جاری یه کم مانگی (۳) یه می بهار بوو له سالی (۱۹۴۲) دا، ئهم جاره مانگی یه کم می بهار بوو له سالی (۱۹۴۴)، دیم ژبانی فهقیکان گوزاره پرووه باشی و ماموستا سێ چوار فهقیی باشی له لایه یه کێک لهوانه کاک مهلا (سه عیدی زمناکۆ) بوو که پیاویکی زیرهک و نازا و مهرد بوو، کوردیکی زۆر پاک بوو، ماوه یه کی زۆر له سلیمانی خزمهتی ئاین و میللهتی کورد کرد یادی به خیر بیت، یه کێکی تر لهوانه فهقیی پیشوو (مهلا نه حمدهی لوتهرای یوو تازه دهستی کردبوو به کتیبی (تهذیب الکلام) که له پله کوتاییهکانی خویندنی مزگهوت ده خویندریت، زۆر کهس ههیه له پاش ئهم کتیبه ئیجازه وهرده گرت و ههیه دواي ئهم کتیبه زانستی فهلهکیات ده خوینیت. بهدوو تا سێ دهرس گه یشتمهوه مهلا نه حمده، ئینجا مهلا نه حمده وتی: ئهمه زۆر باشه ههموو روژێک ده توانیت بیت له دهرسه کی من بیت به گوی گر دوايی دهرسه که بخوینیت، منیش لای مهلا نه حمده که دهرسه کی تهواو کرد نیوه رو بوو ماموستا چوو بۆ نوێژی نیوه رو دواي کهوت، و تم ماموستا تکایه شتیک ههیه بیت ده لیم، دهست مهنی به پرووه، وتی: فرموو، وتم: من دوو کیشم ههیه:

یه کم: دوو ساله دینه که مان مهلا ی نیه و دانیشتوانی دینه که ههموو خزمی خۆمن، له بهر من مهلا ناگرن و زویش پهلهم لێ ده کهن بۆ وهرگرتنی ئیجازه و بگه پریموه دینه که. دووه: مام کچیکی ههیه زۆر کهس داواي ده کات نایداتی له بهرئیموهی بۆ منی داناوه منیش لهو باشترم دهست ناکویت و ئهو ههلهم له کیس مهده. وتی: مه بهستت چییه؟

وتم: کتیبی (تهذیب الکلام) من له نیوهی کتیبه کهوه دهست پێ ده کم نیوه کی تر له گه ل مهلا نه حمده بخوینم به شیوهی (گوی گر) بۆ ئهوهی زوو تهواو بيم دهست به شتیکی تر بکه.

فرموی: زۆر باشه، بمر به هویمه توانیم به که متر له چوار مانگ کتیبی (تهذیب الکلام) تهواو بکه.

روژی دوايی که دهستم کرد به خویندن کتیبه کهم له نیوهیدا کردهوه، مهلا نه حمده وتی: ئهوه چییه؟ وتم: من لیرهوه دهست پێ ده کم بۆ نیوه کی تری من گوی له دهرسه کی تو ده گرم، ئهوهی زۆر تو ره بوو کتیبه کی دا به یه کدا و هه لسا رویشتموه بۆ ژووری فهقیکان منیش ها تمهوه، مهلا نه حمده وتی: مهلا مصطفی بمر قورئانهی خویندومه تو یهک وشه تی

ناگهيت، وتم: راست ده کهيت، به چيدا ده زانيت که تی ناگم، وتی: بهمه دا رۆشتیت کتیبه که له کۆتاییموه ده یغونیت و ماموستا همرچی ده لیت تو ده لیت (به لئ وایه)، منیش وتم: مهلا نه حمده به قورئانه که سویندت پی خوارد رۆژنیک دیت من ده رسی ئه کتیبه (تهذیب الکلام) ده ئیموه تو به حاله حال ده توانی ده رسی (ئه لفییه ابن مالک) بلیتیموه.

سالی (۱۹۵۴ز) وته کهم هاته دی، من مهلا بووم له مزگوتی (بن ته بهق) له سلیمانی، ئه مهلا نه حمده بوو به میوانم له کاتهدا هات بو حوجره بو لام من ده رسی (تهذیب الکلام) ده وتیموه به فقییه که مهلا عبدالرحمن بوو خه لکی موکریان بوو لای من ئیجازهی مه لایه تی وهرده گرت.

وتم: مهلا نه حمده فقیته هیه؟ وتی: به لئ، وتم: چیان پی ده لیت؟
وتی: یه کیکیان ئه لفییه ابن مالک و ئهوی تریان (جامیه) ی پی ده لیم.
ئینجا وته کهم بیرکوتیموه به لام میوان بوو نه مه دا به رویدا.
ئهو کتیبانه ی له خزمه تی مهلا حمده ره ئیس دا تهوام کرد:

۱- تهذیب الکلام.

۲- تشریح الافلاک.

۳- رساله الحساب.

۴- اشکال التأسيس (کتیبیکه له بابته - هندسه - کاتی خۆی له یۆنانیموه وهریان گیراوه بو عمره بی).

راتبه ی کویستان:

هممو به هاریک فقییه کانی گه لاله ده چوون بو هاورینه همواره کان وئهو شوینانه ی که خاوهن مهر و مالاتی دی گه لاله ی تیا بوو، چونکه همر کهسیک مهر و مالاتی زۆر بوایه هاورین ده چوون بو کویستان له ناو دهوارد ده ژیان، ئه م راتبه یه وه راتبه ی نان و ده قنه نه بوو به لکو راتبه ی گیسک بوو، ده چوینه ماله خاوهن مهر و مالاته کان ته بوایه همر یه کئ گیسکیکی بدات به ئیمه، ئیمهش ده مان فرۆشت بو شه کر و چایی هممو ساله که مان، کویستانیککی زۆر خوشبوو، زۆر بهرز بوو، هممو شوینیککی لیوه دیار بوو، هممو ی بهفر و به فراو بوو، بهفری شاخه کانمان لی ده کرده ده ماخسته ناو ماستی مهره کانه وه ده بوو به ماستاریکی زۆر خوش، له پاش ئه وه گیسکیکی قه لومان هه لده بژارد سه رمان ده بیری و

دهمان برژاند ئهوانی ترمان دهفرۆشت، دانیشتوانی دیکه زۆر فهقییان خوشدهویست به تایبهتی ئاگاهکیان که (محمد ناغا) بوو.

کوێر بوونم له گه لاله:

کتیبه کهی تهذیب وهك باسم کرد زۆر نایاب بوو، چونکه دهست و خهتی ئهو کهسه بوو که شهرحی کردبوو، منیش پریارم دا ههرجی حاشیهی پینجوبینی و قزنجی ههیه لهسهر کتیبه کهی (تهذیب)ی ماموستاوه بیانگوێزمهوه سههر کتیبه کهی خۆم، ههموو شمویک له هاوندا درهنگ دهنوستم، چرایه کم دهبرد له سهربانی مزگهوته که، دوو سی بههری لی راخرابوو بۆ نوێژی شهوان و بهیانیان، دهستم دهکرد به نووسینهوی حاشیهکان، له پاشدا که خهوم دههات بهردیکم دانابوو دهخسته ژێر سههرم، جامانه کم لهسهر دادهنا و بۆ خۆم خهوم لی دهکهوت ههتا بانگی بهیانی، بهم جۆره لهسهر ئهم نیشه بهردهوام بووم، کاتیک که تهواو بووم له نووسینهوی ئهو حاشیانه ههستم کرد که چاوم زۆر به کهمی دهبینیت، تهنها تروسکایه که مابوو له چارمدا بۆ ماوهی دوو ههفته زۆر نارێحت بووم چونکه نه مهدهتوانی هیچ بخوێنمهوه، نه مجارهش خوا رزگاری کردم، پزیشکیک هاتبوو بۆ مالی (محمد ناغا)، فهقییهکان چوون بۆ لای پییان وت: فهقییه کمان ههیه چاوی زۆر به کهمی دهبینیت بههۆی زۆر نووسینهوه وای لی هاتوه، هات بۆ لام تهماشای چاومی کرد دهزمانیکی پی دام (شووشهیهکی دلۆپی چاو بوو) له گهڵ مه ره مه مین که به شهو به کارم دههینا و دلۆپه کهی چاوم روژی سی جار به کاردههینا، به کهمتر له ههفتهیهک سوپاس بۆ خوا چاک بوومهوه.

ماموستا مه لا محمدی رهئیس چوار کوپی ههبوو: (حه صالح، عبدالرحمن، حه علی، حه سعید)، ئه مانه منداڵ بوون ئهوکاته، کاک عبدالرحمن گهوره تر بوو لای باوکی کتیبی (آموزج)ی دهخویند، کاتیک بووم به ئیمام و جاریکی تر یه کمان گرتمهوه له بهغدا و دوا من کاک حه مه عه لی و کاک حه مه سه عیش له سوپای عیراقدای بوون به ئیمام، ههرسی خێزانه که مان وهك یهك خێزان بووین، ئهم دوو کوپه ی ماموستا زۆر ریزی منیان دهگرت چونکه له خزمهتی باوکیان خویندم و منیش زۆر ریزی ئهوانم دهگرت زۆرم خوش دهویست، خوشترین کۆبوونهوه مان ئهوه بوو کاک حه علی تیادا بووایه، چونکه پیاییکی راست و قسه خوش و دلسوژ بوو، وینهی ئهوم له ژیاغدا کهم بینوه.

ئهم رۆژه دلسوژهی کوردستان کاتیک ئیمام بوو له سوپای عیراق لهسهر کوردایهتی لایان برد و کردیان به پشکنهر (مفتش)ی مزگهوتهکان له بهغدا، بۆ جاریکی تر که سوپای عیراق

و رژنمه کې ددستی کرده به جهنگ له گهل گهلی کورد، وازی له ئیشه کې هینا، نار ماله کې به جی هیشت و مناله کانی له خویندن بی بهری کرد، به دوو سی به تانیسه خو و خیزانی و مناله کانی چونه نو شاخانه، له گهل پیشمرگه بو کورد خهباتی کرد، جاریکی تر که شورشی کورد همره سی هینا، ههمو لهواندی له گهلیدا بوون پهرش و بلاو بوونهوه، هاتمه به غداو چودهوه سهر کاره کې، دواي نمودی خانه نشین کرا گه رایهوه سلیمانی.

کاتیک سالی (۱۹۹۱) راپه یینی بازار بوو میلله تی کورد توانی رزگاری بیت و خوی دده لاتی کهوته دهست، زور کهس لهواندی که له گهل سوپای عیراقد جاش بوون لهو حکومه تدها پلوی باشیان پیډرا، به لام به (کاک همه علی) یان وت تو نیمامی سوپا بوویت پیشمرگه نیمامی نیه، له بهر نهوه ئیشمان به تو نیه، نمویش ناچار بوو دوکانیکی دانا بو بهر تودردنی ژبانی، به لام نمودش ددی نه هینا ناچار جاریکی تر بو ئیش کردن گه رایهوه به غدا، ئوتیلیکی به کری گرت له گهل چند کهسیکی تردها، شمویک بوو و خوی بهر تود بهری ئوتیله که بوو، کوریک له سربازی هه لاهات بوو هات بوو ئوتیله کې و خوی پیشان ددها که ئیش بو میری دهکات، هاتوه لهو ئوتیله ئیش بکات، کاک همه علی ناچار ددیبت له بهر پاراستنی خوی ریزی بگریت و ئیشی بداتی.

شهید بوونی کاک همه علی مهلا

محهمه دی گه لاله له ۱۹۹۵/۴/۳:

لشموی ۳ لسمهر ۱۹۹۵/۴/۴ نو سربازه هه لاهاتوه نامرده شمویک کهس لای کاک همه علی ناییت، له گهل ناموزایه کی پیلانیک بو کوشتنی داده نین و نهیکوژن و دواتر دهیسوتین و لمریز زه مینی ئوتیله کهدا دهیشارنمه، به لام پاش چند سه عاتیکی کهم بون بلاو دهیتمهوه پییان دهزانن.

بهیانی زوو رژی ۱۹۹۵/۴/۴ کاتیک

گویم له بانگی بهیانی بوو، دنگی له تهنه که هات که هلم گرت ماموستا قادر بوو، به گریانیکی کول وتی: کاک همه علی نه مشمو له ئوتیله کې خوی کوژا.

کوژرانی خوالیخشبوو دهر کموت بده دستی دوو تاوانبار بوو، یه کیکیان ناوی (نزار عبدالله) بوو، شهش مانگ بوو لمو ئوتیلهدا کاک همه علی خزمه تی ده کرد، ئه ویش ناوا بده نامردی پاداشتی دایموه و کوشتی بو ئه و هی هندی پاره بیات.

پاش تئو لهمالی خۆمان سی رۆژ پرسهم بو دانا خوا گیانی پاکی به بههشت شاد
بکات چونکه شههیده.

له پاش نزيكهي دوو سال له شهيد بووني كاك حمه عدلي ئمو دوو تاوانباره كه له ۱۹۹۷/۳/۱۹ بمسزاي خويان گه‌يشتن و له سينداره دران.

١٥ / ٤ / ١٩٩٥) دا بـلاو
کرايوه.

فجر بان یگان صاحب قدر ویرانی

[illegible][illegible]

المستخلص: هذا البحث يهدف إلى دراسة تأثيرات التغيرات المناخية على الزراعة في منطقة الشرق الأوسط، مع التركيز على دور الحكومات في التكيف مع هذه التغيرات. تم استخدام منهجية تحليلية لدراسة السياسات الزراعية الحالية واقتراح حلول مبتكرة لتحسين الإنتاجية الزراعية في ظل الظروف المناخية المتغيرة. النتائج تشير إلى أن الحكومات تلعب دوراً حيوياً في دعم المزارعين وتسهيل الوصول إلى الموارد اللازمة للتكيف مع التغيرات المناخية.

کورته یه ک له ژبانی مهلا محهمه دی ره ئیس:

ماموستا له سالی (۱۳۱۱) ک که ده کاته (۱۸۹۳-۱۸۹۴) ز له شاری بۆکان له دایک بووه، کاتیک کوردستانی رۆژهه لات کموته بمر هیږشی روسیا، له تمهه نی مندالیدا خرایه بمر خویندنی ئایینی مزگموت، له بهر زیره کی زۆر به خیرایی پله کانی خویندنی تمواو کرد، له شاره کانی بۆکان و سابلاخ له بهر دهستی باشتین ماموستا کانی ئوکاته له کوردستانی ئیران و عیراق.

کاتیک که هموالتی پی گه شت که له سلیمانی زانایه کی گموره پهیدا بووه ده رسی ده لیتموه که ئه ویش (ماموستا شیخ عمر قه ره داغی) یه، له (سابلاخ) وه به پی به ره و سلیمانی بهرێکموت بۆ وه رگرتنی زانستی ئه و ماموستایه، به لام یه که م رۆژ که گه شت بی هیوا بوو چونکه جینگه ی خویندنی لا نه ما بوو، ئه و شموه تا به یانی نه خهوت، بۆ به یانی یه کیک له فه قیکان پی و ت من رۆژی سی کاترمیری بۆ دانام بۆ خویندن و ئه م سی کاترمیره به ش ده کین له نیوانماندا، ئه و فه قیه ش (مه لا عینایهت) بوو، ئه مه یه کیکه له نیشانه باشه کانی ئه و پیاوانه ی له و سهرده مه دا هه بوون، ماموستا مه لا محمادی ره ئیس و مه لا عینایهت سی کاترمیره که یان به ش کرد و ماموستا شیخ عمر رازی بوو.

له سهر دهستی ماموستا شیخ عمر قه ره داغی ئیجازه ی وه رگرت و دی (گه لاله ی) سهر به ناحیه ی (ماوهت) ی قه زای (چوارتای) هه لبارد به داواکاری حاجی محمد ئاغای عباس ئاغای پشده ری خوالیخوشبیت، له و هه لسا به کاری ده رسی و تنه وه و ئیمامه تی، دوا یی کچیکی دیکه ی ماره کرد که ناوی (نامینه خان) بوو خوالیخوش بیت که (۵) کور و (۴) کچی لی بوو.

حاجی محمد ئاغای عباس ئاغای رۆلێکی گموره ی بین ی له پشخستنی ئه و مزگموت و قوتابخانه ئایینه و له چله کاندای ههردوکیان چوون بۆ هه ج.

ماموستا مه لا محمد زۆر بلیمهت بوو، زۆر که سی زیره که له ده وری کۆ بوونه وه و ده رسی پی و تن له زانسته کانی (غو، صرف، بلاغه، منطق، فقه، ته فسیری قورئانی پیرو ز و زماندا)، زۆر شاره زای مه زه به ی شافیه ی بوو هه زی له فه له کیات بوو.

سالی ۱۹۷۰ له گه لاله باری کرد و چوه سلیمانی، له ۲۶/۴/۱۹۷۹ ز کۆچی دوا یی کرد و له گردی سه یوان به خاک سپهردرا.

دانراوه کانی: نامیلکه‌ی دهج، نامیلکه‌ی ته‌جويد، شهرجی هونراوه‌ی فهرائضی مه‌لا عه‌لی قزلجی، ته‌فسیری چهند جوز، له‌ قورئانی پیرز به‌ کوردی، کورته‌باسی نیکاح و ته‌لاق و مامه‌لته‌ له‌ توحفه.

وینه‌ی ماموستا مه‌لا محمدی ره‌ئیس (۱۹۰۴ - ۱۹۷۹)

ئه‌وه‌ ماوه‌ بزانی که‌ نازناوی (ره‌ئیس) له‌ چیمه‌ هاتوه‌؟

ئه‌مه‌ له‌ باوکیه‌وه‌ که‌ کاتیک قوتابی بوو لای زانای گموره‌ی ئایین و کورد (مه‌لا حسن کوری ماموستا مه‌لا علی قزلجی) خوا گیانی پاکی به‌ به‌هشت شاد بکات، له‌وی سه‌روکیه‌تی هه‌موو قوتاییه‌کان و کاره‌کانی ده‌کرد چونکه‌ له‌ هه‌موویان زیره‌کتر بوو.

ئه‌وانه‌ی لای مه‌لا محمدی ره‌ئیس خوتیندیان زۆر بوون هه‌ندیک له‌و به‌رێزانه‌ ئه‌مانه‌ بوون:

مه‌لا زاهیدی پاوه، مه‌لا عبداللهی گه‌ناوی، مه‌لا حسین ده‌شتیو، حاجی مه‌لا عبدالرزاق ماوه‌تی، حاجی ره‌سولی گه‌لالی و کوره‌که‌ی مه‌لا عبدالرحمن، شیخ عبدالرؤف بیژوه‌ی،

مەلا ئالى دۆلەتلىرى، مەلا ئامىد ھاجى ھە، مامۇستە ئىلى، مەلا سىجەدى، مەلا ئىبىللىھ جەنەبە، مەلا سەئىد زەنكەر، مەلا ئابۇبەكر ۋە جەغى، مەلا ئىبىللىھ ھەسن زەدە.. بەدەيەن مامۇستە تەر.

سالى ۱۹۷۰ گەلەمى بەجى ھىشت ۋ ھاتە سىلىمانى لىمى ھەر خەرىكى خە پەرسىتى ۋ نامۇزگارى ۋ (قتى) دان بو.

زۆر نەفس بەرز بو، كەسەمىتى خۆى زۆر پادەگرت، ھەرگىز لەگەل كەرىدەستان پەيۋەندى نەبو يەن داۋاى شىيان لى بىكات، لە رۆژى ۱۹۷۹/۴/۲۶ كۆرى ئايىنى كوردستان ئەم مامۇستە بەرزەى لە دەست چو، گىيانى پاكى سىپارد ۋ چوۋە كارۋانى زانايەن ۋ پىساۋانى ئايىن، خە گەۋرە گىيانى پاكى بە بەھەشت شاد بىكات.

* * *

بۇچى لە گەلە ئىجازەم ۋەرنەگرت:

بىرپار ۋابو يەكەم مانگى بەھەر سالى (۱۹۴۶) مەن لە لای مامۇستە مەلا ھەمەدى رەئىس ئىجازەى دۋانزە عىلم ۋەرىگرم چۈنكە كۆتايى ئەم زانستانەم لای ئەو خوتىند، مەن زىاتەر لە ھەندىك خوتىند چۈنكە زۆر فەقى ھەبو لە كۆتايىدا (فەلىكات) ۋ (رىاضىيات) يەن نەدەخوتىند مەن ئەۋەشم تەۋاۋ كەرد ۋ دەبو لە كۆتايى ئەو كىتابەندە لای ئەو مامۇستە ئىجازە ۋەرىگرم، بەلەم بە پىچەۋانەى ئەو داب ۋ نەرىتەۋە ئىجازەم ۋەرنەگرت لەبەر ئەم ھۆبەى كە باسى دەكەم.

ئەو زىستانە زىستانىكى زۆر سەخت بو، بەفرىكى زۆر بارىبو، ھەۋەك ئەو سالى ۋابو كە لە تەۋىلە دەخوتىند ۋ چوۋم بۇ پاۋە، ئىنجا ئەم لاۋ لەۋلاۋە ھەۋلمان دەدا دار پەيدا بىكەين بۇ سۇپاكەمان كە سەرمەمان دەبو، گۆزىستانىك ھەبو لە نىزىكى دىكەدا دار بەۋرەبەكى زۆرى لى بوۋ ۋىش بوۋ بو، بەلەم ھىچ كەس لە دانىشتۋانى ئەو دىيە نەياندەۋىرا دارەكان بەيىنن بۇ سوتاندن، چۈنكە ۋا بلار بوۋ بۆۋە كە (شەخس) كە ھەبە ئەو دارستانەدا ھەر كەسەك ئەو دارانە بەيىنىت دەيدەت بەين دەسىدا ۋ دەيكوژى، ئىمەش لەبەر ناچارى دەستمان نا بەگىيانى خۇمان ۋ تەمان (شەخس) كە ھەرچىمان لى بىكات ئەۋە باشتەر لە سەرمەندا رەق بىيىنەۋە، سوختەكانمان نارد تەمان ھەر يەكە باۋەشىك ئەو دارە ۋىشكانەى سەر ئەو گۆزىستانە بىيىنن، يەكە لە سوختەكان سوختەكەى مەن بوۋ كە ناۋى (مەلا ئىبىللىھ ھەسن زەدە) بو، ئەم فەقىيە زۆر قەسە نەستەق ۋ خۇشبوۋ، شەرمى لە كەس نەدەكەرد لەبەر راستى خۆى ئەگەرنە

ڙڙ به نمدوب بو، کاتيڪ داره ڪانين هيٺا ٿا وايهه ڪه زانين همويان چاوه پواني ٿمويه بون ڪه ٿيمه شتيڪي خراپان بسمر دا بيت يان ڪاره ساتيڪ پو بيدات ڪه پڙگارمان ٿيئي نهييت به هيچ دوعا يهه و هيچ شتيڪ، يه ڪيڪ له دانيشتووه ڪاني ديهه ڪه خوي به دم سبي ديهه داده نا له پاش ٿاغا، له مزگموتا له ڪاتي نوڙ ده چيٽ به گڙ سوخته ڪه دا (عبدالرحمن عيڻهڪ) ده ٿيٽ: بڙجي ٿم دارانه تان هيٺاوه ٿيوه خوتان به موسلمان نازانن؟ وتبوي: له بمر ٿمويه داره ڪانمان هيٺاوه سمر ورگي مردووه ڪان و شه خسه ڪه سووڪ ببن چونڪه داري ڙڙيان له سمر بو، ٿمويش وتبوي به فقه ٿي (عبدالرحمن عيڻهڪ) له بمر چاوي نوڙ ڪره ڪان: ٿموساوه فقه ٿي و مهلا له دم ديهه دا پهيذا بووه ڪوڙ و همڙاري ديهه ڪه تير سڪي ناني نه خواردوه، واته مهلا و فقه ٿي موچي همڙار و ڪوڙ و بي ده سلاتي ديهه ڪه يان داگير ڪرد بڙ خويان له جياتي بدرت به همڙاره ڪان ده درت به مهلا و فقه ٿي، ڪاڪ عبدالرحمن قسه ڪه ي بڙ گيرايڻمويه له حوجه، منيش ٿمونه دم پي ناخوش بو ده ستم برد قورثانيڪم داگرت سويندم خوارد به قورثانه ڪه ئي جازه وهرناگرم و مهلا يه تي نه ڪم و ده چم ڪمويه ده فرزشم يان پيتلاو بڙياغ ده ڪم له سمر پيشه و رهوشي مهلا و مهلا يه تي نارڙم.

زوتر بيستبوم (عدلي ڪمال) له به غذا له سمر ٿمرڪي خوي فقه ٿي ڪورد ده نيري بڙ زانڪوي ٿمزهمر له قاهره ٿمويش (رواق الاڪراد) هيه ڪاتي خوي (صلاح الدين ي ٿه يوبي) خواليي خوشيٽ، ڪردويه تي بڙ ڪورده ڪان بڙ ٿمويه ٿموي بخوتن، ٿينجا ٿمويه بگهيش تاهه ٿموي شويته خواردن و نوسن و هممو شتيڪي له سمر ٿموي بو، ڙووريان پي ده دا و هممو مانگيڪيش موچيه ڪي تايه تي همبو، به باشي پي ده ڙيان.

منيش بريارم دا بچم بڙ به غذا و ٿموي ريگهيه بگرم له جياتي ٿمويه ئي جازه وهر بگرم يان مهلا يه تي بگرم، (مهلا ٿه حمدا) فقه ٿي ڪو له گه ٿمدا به (مهلا ٿه حمدا واحد العين) به نايانگ بو چونڪه هم له زگما ڪمويه چاوتي ڪوڙ بو، وتم مهلا ٿه حمدا من به ياني ده ڙڙم پرووه ڪويه و ٿمويش مويه پرووه به غداد، تو ديت له گه ٿم يان نا؟

وتي: ديم وه تو نه مهلا يه تي ده ڪم و نه ئي جازه وهر ده گرم، مادام ٿيمه موچي ٿي قموماو و همڙار و بي ده رامت وهر ده گرڻ.

ٿموڪاته مانگي يه ڪو له سالي (۱۹۴۶) و هممو زوي پر بو له به فر ٿم همواله يان دا به ماموستا، ٿمويش هات بڙ حوجه بڙ لام وتي:

من به چاري باوڪا يه تي ته ماشاي توڙم ڪردوه، وه ڪوپه ڪاني خوم مامه ٿم له گه ٿم ده ڪم، هيچ کاتيڪ توڙم به فقه ٿي دانه ناوه، بڙجي ده ڙيٽ؟

منیش قسه کهم بۆ گتپاوه وتی: به محمده دئاغا ده لیم سزای ئمو پیاوه بدات.

وتم: سزا بۆ یه کی که تاوانبار بیت ئمو پیاوه تاوانبار نیه چونکه ئموه وتی راسته، مه لا و فهقی به سرفیتره و زه کات ده ژێ، له قورنان و فهرموده کانی پیغه مبهردا پیغه مبهردا و سرفیتره بۆ ههزار و لیقه موماوه بۆ که سی که ناتوانی به دهستی خوی نان پهیدا بکات، ئینجا که پیم دهوتری پیشموای موسلمانان له نوێژدا پیش ده کهوم وله رویشتندا پیش ده کهوم کهچی له ژیاغه له هه موو ههزار و لیقه موماوی خراپترم و ده چم موچهی ئهوان ده خوم، پیم وایه به چم ریگه یه کی تر به گرم بۆ ژیاغه که به شهرف تر بیت ته مه نی خومی پی به سهر ده به م باشتره.

ماموستا وتی: وا دیت به چاوم تو شیت بوویت چونکه یه کی که شیت نه بیت ئه م قسانه ناکات، یه کی که به م زستانه که هه موو ریگه به فره ده ریشی بکن ده رناچیت.

وتم: ماموستا من زور سوپاسی تو ده کهم زور سودم لی وه رگرتیت وه ده دم هه ستم ده کرد به وهی زور به لوتفیت له گه لدا، به لام قسه یه که کردو موو په شیمان نا به وه.

بۆ به یانی چووم دهستی ماموستام ماچ کرد، فرمیسک به چاوی ئمو و مندا هاته خواره وه، له گه ل مه لا ئه محمد نیشینه سهر ئمو ریگه یه به ره و پشه ره رویشتین بۆ ئموه بچین بۆ کو یه، ئمو روژی له گه ل له ده رچوین زور سه رما بوو له به ره ئموه شه و له دی (نورالدین) ئمو دیسهی (مه لا حوسین) مه لای بوو له وی ماینه وه چونکه نزیکترین شوین بوو له سه ر ریگه که ماندا له به ره سه رما نه مان توانی بچین بۆ دیه کی نزیکتر له ناوچه یه دا.

له و کاته دا (ماموستا مه لا حسین) هات بۆ حو جره ی فه قیکان وتم: ماموستا ده مناسیت هه؟ وتی: به سهر و شیوه ده تناسمه وه به لام به ناو و ناوه رۆک هیچم له یاد نه ماوه.

وتم: من ئمو فه قیه م پیش سی سال هاته خزمهت و داوام کرد جیگه م پی به دی، توش که خوت به با شترین مه لا ده زانی و به با شترین موسلمان له ناوچه ی پشه ره ده ناسریت، ته ماشات کردم که بینیت روت و قوت به بی ئموه پرسی که چی ده خوینم و بۆچی ده گهریم وت فهقی من جیگه م نیه له م حو جره یه دا بیده به تو، منیش ئه وه نه مان دوو بووم و ئه وه نه ده گه رابووم ولات به ولات به دوا ی مه لای باشدا، تو له مه لا باشه کان دا نرابوویت به لام که هیوام نه ما به جه نابت فرمیسکی گهرم به چاومدا هاته خواره وه چونکه دلم کره ی هات بۆ حالی خوم و پیم وتیت په یمان بیت له روژی قیامهت له خزمهتی پیغه مبهردا شکات لی بکه م، چونکه تو بریاره کهت زور نا ره ا بوو، من پیشتر ده مزانی که جیگه ی فهقی هیه.

وتی: فهقی به خوا منیش دوا ی تو کره به جه رگمدا هات بۆ تو و زور په شیمان بوومه وه ده مدا به ئه زنوی خومدا که من بۆچی ئمو هه لیه م له گه ل تو کرد، وتی: سویندت ده دم

به خواو تڪات لي ده كم كه ناشت بينموه.

وتم: همر چهنده ماموستا شتيكي ناشپينه نمو توانمي كه نمو روزه تو بهرامبهر بهمنت كرد هي نموه نيه كه به ناشت بوونموه خوا بيسرپيتموه له لاپهري كرده و كاندو بو روزي قيامت، دووباره جاريكي تر وتيموه تكات لي ده كم با ناشت بينموه، وتم: همروا به خورايي؟ وتي: لهبهر خاتري تو نموشمو هممو فهقيكان ده عوهت ده كم، نينجا فهقيكان نمهيان پي خوشبوو زور هانيان دام كه ناشت بيموه چونكه پياوي موسلمان داواي لي كراوه له قورثاني پيرزدا كه ليبوردي هديت بهرامبهر بهوانه كهسته ميان لي كردوه، خوا فهرمويه تي: «وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ»، واته: رهوشي جواني پياوه موسلمانان كه نمويه كه رقي خويان بخونموه و لي بورديان هديت بو نموانمي تاوانبارن بهرامبهر يان، منيش له ژباغدا همر چيه كيان پي وتبم نه گهر خراپ نه بوييت بهر بهر كانيم نه كردوه، به ليتم دا كه ناشت بيموه، دواي نويزي نيواره چوپنه مالي ماموستا پاش نان خواردن دهستان كرده ملي يه كتر و يه كترمان ماچ كرد و گهردي يه كترمان نازاد كرد و له خوا داواكارم لهويش و له منيش بپوريت.

دواي نموه گهيشينه ديي (گهناو) كتيبه نايابه كم كه دهستوخه تي نمو كهسه بوو كه شهرحي لهسر كرد بوو خوشهويسترين كتيب بوو له كتيبخانه ي ناغاي موفتي زاده له (سنه) كه پيشكشي كرد به خوشويسترين فقي كه من بووم، لهسر نمو كتيبه همدوو چاوم كوير بوو، كه ژماره يه كي زور حاشيم لهسر نووسي، دام به (مهلا صالح) مهلاي گهناو، به ديناريك.

وام دهزاني ديناره كم دوزيوه نموه چونكه نه گهر كتيبه كم بسوتانايه دلم نوخه ي نه ده كرد، به لام سالي (۱۹۷۸ز) داوام له هاورې يه كي ماموستا كرد نمو كتيبم بو بكرپيتموه به كيستانمي خوي به دينار به لام لهويش ديار بوو فروشتبووي به فرمانگهي (آثار) ومنيش تا نيسا به داويدا ده گهريم كه (استنساخ) ي بكه به لام هيشتا نم دوزيوه نموه.

همروه ها كتيبي (شرح شمس) م هه بوو به حاشيوي پينجوييني پرم كردبوو له لاپهري يه كه نموه تا دوا لاپره نمويشم دا به فقييه كه به كلاويك. له پاش دوو روز به پي به ناو نمو به فرهدا گهيشينه كويه.

همر حوجه يه كه ده چويين له شاري كويه رايان نه ده گرتين چونكه نموكاته كيشمي نيران كه قازي محمد بوو هيشتا دوايي نه هاتبوو به دوايي خه لكدا ده گهران له نيران و عيراق كه تووشيان بكمن يان ده يان وت پهيوه نديتان به كومه لموه هديه يان هه لهاتون يان جاسوسن.

پاش ئموى كه بى هيو بووین چوین بو حوجرهى مهلاى گموره (مهلا عمهدهى جهلى زاده) كه سالتك پيشتر وهفاتی كردبوو، ديمان ئمو حوجره گمورهدهى جاران تنها يهك مستعد و يهك سوختهى تيدايه و مستعدهكه ناوى (مهلا رؤوف مەريوانى) يه، ئمويش وتى: من لای براكهى جهنابى مهلاى خوالىخوشبوو دهخوئيم، رايان سپاردووین له لايمن ميرييموه له لايهنى مهلاكانهوه همره فەقييهك نهيناسين جيگهى پى نادريت له حوجرهى فەقييهكاندا، لهپاش ئموى چامان خواردوه لهمنى پرسى تو خەلكى كوئيت؟ وتم: خەلكى هههوامانم مالممان لهديى زهلمه، وتى: مهلا مصطفى زهلمى دهناسيت؟

وتم: بهلى دهيناسم.

وتى: من نهمديوه بهلام ههواتم لای ماموستا مهلا باقر له مەريوان بيسستوه كه لهوى دهخوئى له بالك.

وتم: من ئمو كهسهم كه تو پرسيارى لى دهكهيت.

ئينجا ماچىكى كردم وتى من وادهكهم جيگاتان بدهنى و به ماموستا دهلييم دهيناسم لهسەر من با ليتره بن، له خزمهتى جهنابت بخوئن.

ئينجا لهوى كه دامهزراين بو ئموى ريگهيهك بدوزيموه كه بمانگهيه نيته لای عەلى كه مال له بهغدا، لهوى دهبوو بخوئين، دهستم كرد بهخوئندن (تەفسیری بهيضای) لای شيخ نوری برای خوالىخوشبوو مهلاى گموره و مهلا ئهحمەد (جمع الجوامع) دهخوئند.

شيخ نوری پياويكى زيرەك بوو بهلام لهبهرئموى لهكاتى خویدا ههر مهلا عمهدهى جهلى زاده برا گمورهى تهدرسى كردوه ئهم به كشتوكالمه خوى خەريك كردبوو زۆر بههيز نهبوو له دهرس وتنوهدا.

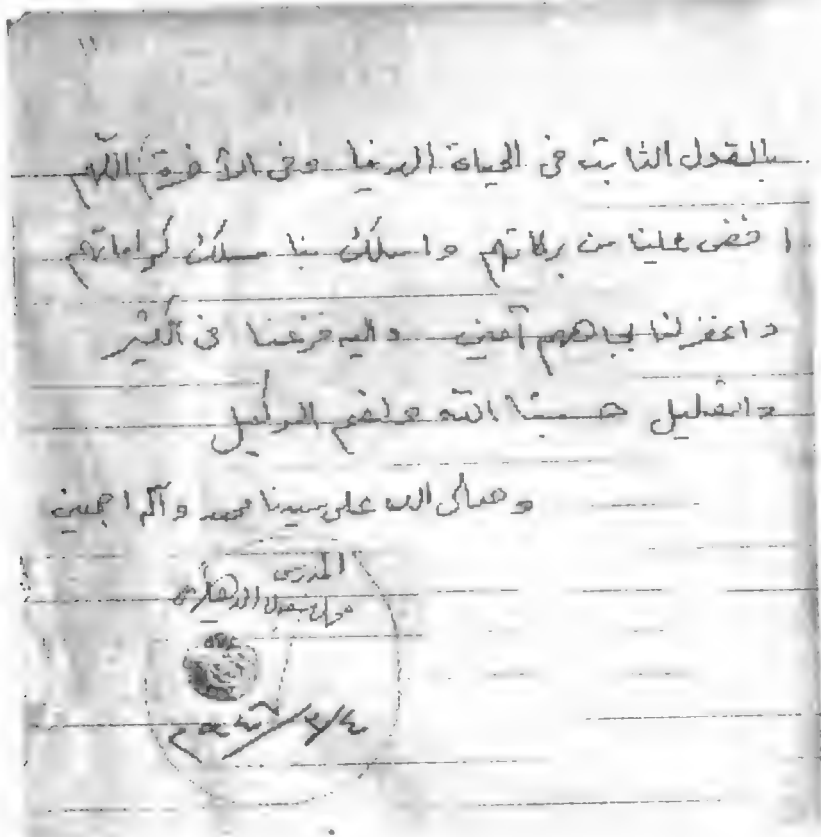
روژنيك مهلا ئهحمەد پىنى وتم: تو (تشریح الافلاك) خوئندوه لای ماموستا مهلا عمهدهى گهلاله، لام وایه لى تينگهيشتوويت ومن ئهم كتيبهه نهخوئندوهو باوهرناكههم بيخوئيم، لهبهرئموه تو ههموو روژنيك دهرسیكم پى بلى چونكه بهيانى كهس ناليت لای هاورپيهكى خوت خوئندوته، ئينجا بو ماوهيهكى كهه كتيبهكه ههر جوړ بوو بهشيكي زۆرمان لى خوئند، وتم وازانه كه پياي دهچينهوه بهدەرس پيت ناليم.

له پاش چەند روژنيك مانهوه مان له كۆيه روژنيك كه نوژنى عەسرم دهكرد لهو حوجرهيهدا كه مهلاى گموره زياتر له (۵۰) سال دهرسى تيا وتبووهوه، بىرم لهوه كردوه كه مروژ ههرچيهك پيت له ژيانى دونيادا دهبيت كۆتايى ژيانى بهچى تهواو بيت جگه له مردن، هيچى تر نيه، ئهگەر من بيم به پاشاى عيراق ههر روژنيك ژيانم تهواو دهبيت، مالتاوايى

له ژيانم ده که مو ده چمه شوينکي تر که په يوه نديم به هه موو ئاده ميزادیکه مو نامينيت، زور دلم تنگ بوو زورم يو له دواړو ژي ژيان کرده، په شيمان بووموه له مو سوينده ي که وتم واز له مهلايه تي دینم و که فاره تي سوينده کهم له سره له مو برياره دا، بريارم دا لای شيخ نوري ئيجازه وهر بگرم، بگريتموه بيم به مهلاي ديبه که مان، به لام سهرفيتره زه کات نه خوږم و هه تا ماوم له گهل مالي بار که دا، لهوان چوڼ ده ژين منيش به جوړه بژيم، ئينجا منيش له مو بيروايم ناشکرا کرد بو مهلا نه محمد و مهلا رووف، زوريان په سهند کرد، مهلا نه محمدش وتي منيش ده چمه بو ئيران.

له پاش له مو به دوو مانگ بريار درا که ئيجازه وهر بگرم، له مانگي نازاري سالي (۱۹۴۶ز) شيخ نوري به يه که دوو بازرگاني وت که ميزه و جبه و عه باو جوتیک پيلاو و ئه مانم بو ئاماده بکن بو روژي ئيجازه وهر گرته که، به هه نديکي تري وت نرکي ئيجازه که بگرته سهر شاني خوږيان.

دانيشتواني کوږه له بهرته مو زور مهلايان خوږ ده ويست عورف و عادهت و ابو حوت روژ فقيکان شايي و هه لپه رکي بکن و به شداري بکن به خويندنه مو شيعري (بوردييه)، له کولانه کانداه بهر و قهراغي شار بو له مو له ناو سوزه گيادا له مو فقييانه هه لپه رن، بهم جوړه ده ست کرا به ناهه ننگي ئيجازه کهي من به لام له بهرته مو (جهلال ناغا) که پياوړيکي گموره ي کوږه بوو کوچي دوايي کرد له روژي سييه مي ئيجازه که دا، زه ماوه نده که بوو به پرسه بو مساره ي حوت روژ کاتيک هه موو پيوستيه کاني من تهواو بوو هه موو بازرگان و پياو ماقولاني کوږه بانگ کران له مزگوتي گموره له مو شوينه دا که هه موو جاريک مهلاي گموره ئيجازه ي تيا پيشکهش ده کرد، جهنابي شيخ نوري کاتيک هه لسايموه ئيجازه نامه کهي خوینده وه ده ستی کرد به گريان ودانيشتوه کانيش هه موو گريان بو جهنابي مهلاي گموره، که نه مه يه کهم ئيجازه بوو درا به فقيي حوچه کهي له مو له پاش کوچي دوايي و به جي هيشتنی نه م جيگايه، که هه رده م پر بوو له فقيي کوردستاني عيراق و ئيران، به سهدان ئيجازه ي مهلاي داوه و هه ر يه که بووه به مهلاي شوينک، کاک مسعود کوري جهنابي مهلاي گموره که کوليبي ياساي تهواو کرد بوو له به غدا له مو ش حازر بوو له کاتي ئيجازه وهر گرته که دا، بهم جوړه له کوږه ئيجازه م وهر گرت و گهرايموه سليمانی.

کورتیه که له ژانی ماموستا مهلا محمهد سهعید دیلیژیه یی:^(۱)

مهلا محمهد سهعید کوری حاجی حاجی مهلا نهحمهد کوری مهلا محمهد کوری مهلا حسینیی دیلیژیه. سالی ۱۸۹۴ز له شاری سلیمانی له دایک بووه، له بنه ماله یه کی نایینی په روه رده بووه، له لای باوکی دهستی به خویندن کرده، دوی وه فاتی باوکی چوته لای چهنده مهلا بو خویندن، تا له لای ماموستا مهلا حسینیی پیسکهندی خویندنی تهواو کرده و نیجازه ی ودرگرتوه. بو ماویه کی کهم موچه خوری میری بوو له دائره ی (تاپو) و دوی وازی لی هینا، چونکه نهوکاته نیشوکاری میری به دهست نینگلیزه کانهو بوو، نه میش له گه لیاندا نه ده گونجا.

^۱ له بنه ماله ی ماموستا ودرگراوه.

هاتمه ریزی مه‌لایه‌تی و له مزگه‌وتی (حاجی عبدالرحمن به‌گ) ناسراو به (مزگه‌وتی خوځانه) له‌شاری سلیمانی ده‌ستی کردوه به وتنوه‌ی وانه به قوتابیانی ټایینی. هه‌ندی لهو به‌ریزان‌ه‌ی له‌لای ماموستا ده‌یاغوتی‌ند: (ماموستا مه‌لا مسته‌فا زه‌لمی، ماموستا مه‌لا قادری کۆکۆیی، ماموستا مه‌لا عه‌زیم ماوه‌تی، ماموستا مه‌لا سه‌عید شاناخسی و چهنده‌ها به‌ریزی تر). دوا‌یی بووه به سه‌روکی عوله‌مای سلیمانی. ماموستا هه‌رچهنده‌ شاعیر نه‌بووه، به‌لام چهنده‌ شیعریکی وتوهو شیعری شاعیره‌کانی به‌زۆری له‌به‌ربووه به‌مانای ئاشکراو نه‌هینیه‌یه‌و له‌کی ټه‌دانه‌وه.

زیاد له (۵۰) سا‌ل خزمه‌تی زانست و زانیاری و ټایینی ئیسلامی کردوهو وانه‌ی به قوتابیان له‌ مزگه‌وت وتوهو تا کۆتایی ژیا‌نی له‌ خزمه‌ت‌کردن نه‌وه‌ستاوه. ماموستا له‌ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، بی‌جگه‌ له‌ زمانی کوردی، ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بووه.

له‌سا‌لی ۱۹۴۹ نامیلکه‌یه‌کی به‌ ناوی (رسالة فتح الرحمن في الرد على منكر الطلاق الثلاث و طلاق السكران) له‌ چاپ دا. نامیلکه‌یه‌کی تریشی به‌ناوی (فرائض کوردی) له‌ چاپ دا، که باس له‌ پاشماوه (ا‌رث) ده‌کات به‌گۆیره‌ی په‌یره‌وی قورئانی پی‌و‌ژ. له‌ ۱۲/۳/۱۹۶۵ کۆچی دوا‌یی کرد و له‌ گردی شیخ محی‌ الدین به‌خاک سپێردرا. له‌ چهنده‌ کتیب و گۆژاردا ستایشی ټهم ماموستایه‌ کراوه، وه‌ک کتیبی (مشاهیر الالویه العراقیه) که (عبدالمجید حسن) دانهره‌که‌یه‌تی، له‌لا‌په‌ره (۱۵۷) با‌سی ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌ کتیبی (علماؤنا في خدمة العلم والدين)، ماموستا عبدالکریم المدرس به‌ هه‌مان شێوه با‌سی کردوه.

* * *

له‌ مانگی حوزه‌یران گه‌رامه‌وه دیکه‌ی خۆمان، ئینجا به‌ناو بووم به‌شتیکی تر، (له‌ مچه‌وه) بووم به‌ (مصطفی)، ئینجا فه‌قی مصطفی، ئینجا مه‌لا مصطفی، به‌لام ناوه‌یۆکه‌ که‌م نه‌گۆرا، چونکه‌ هه‌موو خۆتێندنی ټهو چهنده‌ سا‌له‌م بریتی بوو له‌ حاشیه‌کانی پی‌نجوینی و قزله‌جی و ټه‌وانی تر، نه‌مه‌ده‌زانی ژن چۆن ساره‌ ده‌کرێ یا‌ن یه‌کێک ژنه‌که‌ی ته‌لاق بدات نه‌مه‌ده‌زانی ته‌لاقه‌که‌ی که‌وتوه یا‌ن نا، بۆ یه‌که‌م جار پوره‌ ره‌عن‌ام (خوشکی باوکم) بوو له‌ گه‌ل خا‌لیکه‌مدا نا‌کۆکه‌ی‌کیان هه‌بوو له‌سه‌ر ئاشیک، هاتن بۆ لام نه‌مه‌ده‌زانی کامی‌ان خاوه‌ن مافه‌، ناچاربووم پی‌یان ب‌لێم بچن بۆ بیاره‌ بۆ خزمه‌تی ماموستا مه‌لا عبدالکریم مدرس،

نه گهر يه کيڼک تساوانیکی بگردايه نهمده زانی چوڼ سزا ده دريښت، نه گهر بچومايښته
فهرمانبهرايه تيکي ميري نهمده زانی (سکالايهک) بنووسم، نهمه ههمووی به هوځی جوړی
خوښندنه کموه بوو.

په شيمان نيم لمو (۱۲) سالمي خوښندن که تمواوم کرد به ماندوو بوون و برسيتی و روتی
و دووره ولاتی و گهرانی دی و شاران و هيلاک بوونم، ههرچهنده پيښم و ابوو که هيچ سوودم له
خوښندنه که نه بينيوه، به لام بو دواړوژ له زانکوډا سوودم لی وهرگرت، نو باباته نهی که له
حوجه کان ده خوښتران، ناستی بيرکردنموهی مرؤف فراوان ده کمڼ، که بير بکاتموه و بډواوی
زانیاری زیاتردا بگهر پتیز سالی (۱۹۶۰ز) له کولیجی یاسا له زانکوځی به غدا وهرگیرام،
ماموستاکان که بابته پکی یاسایان پوون ده کرده، بو من تیگه یشتنی زور ناسان بوو، به
پيچپوهنه ی نو قوتایانه ی له گه لمدو بوون که نه یانده توانی به ماشی بابته که به پيښنه بهرچاوی
خوځیان، نو توانایمی من به هوځی خوښندنی مزگوتموه بوو، که دواتریش توانیم سی ماستمر و
دوو دکتورا به ده ست به پيښم و زیاتر له (۲۰) دانراوم هه یو هیشتا چند دانراویکم هه یه که
بلاو نه کراوه تموه، زوری دانراوه کان به راورده له نیتوان فقهی ئیسلامی و یاسادا.

نو خوښندنه ی که له مزگوت و دواتریش نموی که له زانکوځی خوښندم وای لی کړدم که زور
شتی ورد هه بوو له یاسادا یان له باسکردنی حوکمه شهرعیه کاندایان ییښم، کردم بهو
دانراوانه ی که ئیستا له کولیژه کانی یاسادا ده خوښترین:

له قوناغی یه که مدا: (المدخل لدراسة الشريعة الاسلامية).

قوناغی دووهم: (احکام الزواج والطلاق).

قوناغی سیته م: (أحكام الميراث والوصية وحق الانتقال في الفقه الاسلامي).

قوناغی چواره م: (أصول الفقه الاسلامي في نسيجه الجديد).

له قوناغی ماستمر دا: (موانع المسؤولية الجنائية في الشريعة الاسلامية والتشريعات
الجزائية العربية).

له قوناغی دکتورا دا: (الالتزامات في الشريعة الاسلامية والتشريعات المدنية العربية).

دانراوی (أصول الفقه الاسلامي في نسيجه الجديد) له ولاتی ثور دن و یه مڼ و
نهمده نوسیا کراوه به بابته ی پو لی چواره می کولیجی یاسا.

نهمانه ههمووی به هوځی ورده کاری قوناغی خوښندنی مزگوتموه بوو.

تیبیینیه کانم له سهر خویندنی مزگهوت:

له ماوهی (۱۲) سالی خویندتم له قوتابخانه ثابینه کاند، هه ندیک تیبیینیم بو دروست بووه له سهر خویندنی حوجرهو لهم بهشدا تو ماریان ده کم:

یه کم: جوړی وتنوهی بابمته منداډ له مزگموتدا زور هه له بوو وهک باسم کرد، زور ناروا بوو له (۱۰۰) منداډ دووان دهره چوون، هه ندیک لهو مه لایه یان ئو میرزایه کی که قوتابخانه ی دادنا توله هه ناریککی ناماده ده کرد یان به زستاندا مقاشیککی سورهه کراوی به کار دهینا بو سزادانی ئو قوتابیهی هه له یه کی ده کرد له وشه یه کهدا، نه گهر جگهره کیش بوایه جگهره کمه ی دنا به په نا گوئی مندا له کمه، وهک میرزا فتح الله جگهره کمه نا به په نا گوئی (محمدی) ناموزاموه، مامیشم وتی نه گهر بییت به نیمامی شافعی نایه لم بخونیت.

دووه: قورنانی پیوژ گرانترین کتیبیکه به زمانی عمره بی، له هه موو دانراویکی عمره بی (بلیخ) تر و گرانتره، قوتابی بو یه که بچار له بری ئه وهی شتیکی ئاسانی پی بلین، بو ماوه یه ک سال تنه نا قورنانی پیوژی پی ده لین، ئه ویش نه یه زانی مانای وشه کانی ئه م قورنانه چیه، له بهر ئه وه زور قوتابی هه بوو وازیان له خویندن دهینا هه له سه رتاه، قوتابی منان ورده ورده گموره ده بییت ویر کردنه وهی گه شه ده کات، ده بییت له ئاسانترین زانسته وه بچیت بو قورسترین زانست، قوتابی ئیستا له ناو قوتابخانه کاند ریژه یه کی کمه ی واز له خویندن دینیت یان دهرنا چیت چونکه خویندن پله پله سه ر ده کموت به پیچموانه ی خویندنی مزگموت که ریژه یه کی زور کمه خویندنی ته واو ده کرد.

له دی زه لمدنا به تنه نا من خویندتم ته واو کرد ئه ویش له بهر لاساریم وهستم به ئیش و نازار نه ده کرد، بهرگه ی هه موو لیدانیک و هه موو تو انجیکم ده گرت، بهرگه ی سه رما و گهرما و برستی و دووریم ده گرت.

سییه: جوړی ژبانی فهقی:

ئوکاته ئو جوژه ژبانه عه یب نه بوو له بهر دوو شت:

۱- له بهر ئه وهی عورف و عاده ت بو.

۲- له بهر ئه وهی فهقی زور بهر یز بوو له سه ر ئو بنچینه یه ی که بو خوا ده خوینیت

و خزمته یی ئاین ده کات، هه موو ئیواره یه ک فهقییه ک وهک سوال کمر ده گه را

به مالاندا هه ر ماله ی نانیکی ده دایه یان له به هاراندا ده چوون بو دیهاته کان

و ددهواره کان ده گهران و راتبهی کهره یان ده کرد بۆ شه کر و چا، زۆر جار سه گ ده وه پری باری کهره که ده کموت و کهره که له گهل خاك و خوله که تینکه له ده بوو ریسی فه قی ده بووه به خوری، باشر بوو به شیوهیه کی تر نمو ئیشه بکریت یان یه کیک له ناواییه که نانه کی کۆ بکردایه تموه یان هه موو شته کان له جینگه یه کۆ بکرایه تموه.

چواره م: جیاوازییه کی زۆر له نیوان سوخته و مسته عدا هه بوو، به جوړیک که مستعد سوخته ی به بنده و خزمه تکار ده زانی و به تاره زووی خوی به دلئی بوايه پای ده گرت یان ده ری ده کرد، زۆرترین کاتی سوخته به خزمه تکاری مستعد تمواو ده بوو که ئه مه نه له نیسلامدا هه یه و نه شتیکی مرو قایه تیه و جوړیک بوو له کویلا یه تی.

پینجه م: مه لای مزگموت له گهل فه قیکان کاتیکی زۆر و نازاریکی زۆر و هیلاکیه کی زۆریان ده کیشا له پنگه ی خویندن له گهل نمو ههش به ره مه که یان زۆر زۆر که م بوو نه گهر به راوورد بکریت له گهل ماندوو بوونه که یان، بۆ نمونه نه گهر مه لایه ک چوار مستعدی هه بوايه هه یه که به ته نه ها کتیییکی ده خویند و نمو مه لایه بۆ ماوه ی دوو کاتژمیتر له گهل خویندنی نمو فه قییه خه ریک ده بوو واته روژی هه شت کاتژمیتر ده ری بوو چوار فه قییه ده و ته مه به لای که مه مه، که هه ر یه که فیری یه ک کتیب ده بوون، و ته مه ی نمو کتیبه ماوه ی یه ک سالی ده برد به لای که مه مه.

ئهم جوړه ده رس و ته مه یه گه مه ره ترین هه له بوو که ماندوو بوینیکی زۆر به رامبه ر به سودیکی که م، نه گهر نمو مه لایه له ماوه ی (۸) کاتژمیتر هه ر چوار فه قیکه به یه که مه چوار ماده ی جیاوازی پی بوتنایه له جیساتی (۱۲) عیلمه ده بوون به (۴) عیلمه، هه ره ک خویندنی کولیجه کان و پله کانی تری خواره وه ی خویندن له سه ره تایی و ناماده یی جگه له مه ده ی توانی ژماره یه کی زۆر تر فه قی فیتر بکات.

له زمانکوی ئه زه ره هه مان نمو کتیبه نه ی مه لاکانی کوردستان ده یا خویند ده و ترایه مه به لام به شیوه یه کی ریکخواو بوو، (۵۰) قوتایی بۆ ماوه ی یه ک کاتژمیتر گو یان له یه ک ماموستا ده گرت و زۆر تر باب ته ی خویندن و ژماره یه کی زیاتر ده بوون، ئهم هه له یه هیشتا له خویندنی حو جره ی مزگموته کاند هه ره ماوه.

شه شه م: گرنگی پی نه دان به قورئانی پیوژ و فه رموده کانی پیغه مبهر و فه قهی نیسلامی، هه ر چه نده یه که م کتیب ده خوینرا قورئانی پیوژ بوو، زۆر فه قی هه بوو (۱۲) عیلمه یان تمواو ده کرد به بی نمو ی یه ک لاپه ره ته فسیری قورئان بخویننه مه یان

فرموده ده کی پیغمبر بزانن وهک باسی خۆم کرد، مهلا هیچی نه ده زانی له بابه تی شهر بعتی ئیسلاموه.

جاریك له مهربوان (مهحمود خان كانی سانانی) له مهلاكهی (وولمژیری) پرسی مانای ئەم نایه ته چیه (نساء كم حرث لكم فأتوا حرثكم أنا شئت)^۱، مهلاكهش ده لیت ئەمه نایه تی نه (حدیث) ی پیغمبره.

ده گێر نه ده لیت: (شیخ الاسلام) له سهرده می ده ولته تی عوسمانیدا وهک (وهزیری داد) ی ئیستا وابوو، كه قازییه كانی له ژێرده ستا بوون، جاریك ده ورات بۆ (بصره) بۆ مالی قازی، پری مهقه لیهك پشكۆ داده ئیت چونكه زستان و سه رما ده بیت، شیخ الاسلام ده لیت: (النار فاكهة الشتاء)، واته: ناگری زستان وهك میوه وایه بۆ مروژ، قازیش ده لیت: جهنابی شیخ الاسلام ئەو نایه ته له چ سوڤه تیكدا هیه، ئەمیش له داخندا نانه کی ناخوات ده گه ریتمه بۆ به غدا، له وێ باسی قازی ده گێریتمه وه، قازی به غدا ده لیت ئەو نه خوینده واره نهیده زانی ئەوه نایه تی نه و فرموده ی پیغمبره، ئەمیش ههتا ده توانیت داره كه ی دهستی ده دات به سه ر قازیدا و ده گه ریتمه بۆ ئەسته مبول.

مه لایه کی زۆر چاك له كوردستاندا هه لكه وتوه - نامه ویت ناوی بلیتم - چونكه بۆ پله ی ئەو ئەم قسه یه ناڤه وایه، جاریك به یانیه ك ده چیت بۆ مزگه وت لهو سه ره وه ده گه ریتمه مه ماله وه ده بینیت لاپه ریه ك با هیناویه تی له سه ر ڕنگه، ئەمیش ده بینیت لاپه ریه کی جوان ده بیت كه هه لێ ده گه ریتمه سه ری سوڤ ده مینێ لهو وتانه ی له لاپه ركه دایه و له ماله وه ده چیت شه ر حیه کی زۆری له سه ر ده نووسیت، پۆژێکی تر مه لایه کی تر ده بینیت ده لیت لاپه ریه كم دۆزیه توه نازانم هی چ كتیبه كه ئەوه نه ده (بلیغ) ده لیتی قورئانه، ئەمهش چونكه ئەو مه لایه ته مه نه ی خۆی به سه ر برد به سه ر حاشیه ی كتیبه ی (أصول الفقه) و (منطق)، ئەمیش ده لیت ماله ت بر میت نازانیت ئەوه قورئانه.

حه وتم: ئەو مه لایانه ی كه له پاش مه لایه تی هه ملیان ده دا كه بۆ خۆیان تۆژێك فیری فیه قهی ئیسلام بین جگه له - مذهبی شافعی - ﷺ نه یانده وریست فیری شتیکی تر بین له مه زه به كانی تر ولایان وابوو ئەوه ی شافعی فرمویه تی هه مووی راسته وهیچ رۆژێك بیریان له وه نه كرده توه كه ئیمامی شافعی ئەم حوكمه ی له چ سه رچاوه یه كه وه هیناوه تا ئەمیش به چیت سهیری ئەو سه رچاوه یه بكات تا بزانیته قسه کی ئیمامی

شافعی ریی تی ده چیت که راست بیت، یان مهلاکان ده یانتوانی حوکی زور شت لمو خویندنه ی خویندوویه تی یان قورئانی پیروز یان فهرمووده کانی پیغمبهر وهر بگرن، نیمامی شافعی (۵۴) سال ژیاوه تنها چوار عیلمی خویندووه که بریتی بوو له عیلمی (قورئان)، عیلمی (فهرمووده ی پیغمبهر)، علمی (أصول الفقه)، عیلمی (بلاغه)، کهچی مهلا (۱۲) عیلمی ده خویند و زیاتر له نیمامی شافعی ده ژیا و زیاتر نهم عیلمانه ی ده وتموه به خویندن به فقهی که پرسیار یان لی ده کرد نه گمر وهلامی بادیه توه له بوچوونی نیمامی شافعی زیاتر هیچی تری پی نه بوو، قهت نه ی ده ویرا بلیت نهمه پای خومه به پیی قورئان.

روژنیک چووم بو لای ماموستا (مهلا عبدالکریم مدرس) دیم شیخ نیبراهیم که نیستا له کمرکو که له گهل دوو مهلا لموی بوون، یه کیتک له مهلاکان کوری خوی بوو، نه ی تریان له سلیمانی کاتی خوی فقهی من بوو، که ههلساین لای ماموستا چوینه دهر وه من دایکی محمدم له گهلدا بوو وتم یاشیخ بابچین نهم نیوه پرۆسه له خزمه تدا بین، وتی: تو مالئوه له گهلدا یه چیت ههیه له مالئوه ناماده بیت بیخوین، وتم: یا شیخ تو شیخی (تسموفیت) ده بیت به همموو شتیک رازی ببیت، پیغمبهری خوا له ماوه ی ژیا نیدا نه ی فهرمووه نهم خواردنهم پی خوش نیه بیگورن به خواردنیک تری، هرچی ناماده بوو پیشکشمشی ده که یین، کاتیک هاتینه وه مالئوه ناغان خوارد هه ندیک پرسیار کرا له بابیت نیسلاموه، نه فقهییه ی که کاتی خوی لای من بوو وتی:

ماموستا: له کاتی حه جدا دهستی پیاو بهر نافرته بکمویت به پیی مه زه بی شافعی ده ستویرژی ده شکیت، به لام به مه زه بی نیمامی حه نه فی ناشکیت، له بهر پیویستی دروسته که مروژ خوی (تقلید) ی نیمامی حه نه فی بکاته وه؟

وتم: جا پیویستی چیه به ته قلید؟

شافعی فقهی (محمد حسدن شیبانی) بووه، نه ویش فقهی (نیمامی حه نه فی) بووه، واته (حنفی) ماموستای ماموستای شافعی بووه.

شیخ نیبراهیم رووی تی کردم وتی: ماموستا وادیاره تو مهیلی وه هایت ههیه.

وتم: یاشیخ من نازام وه هابی چیه له بهرئوه من وه هابی نیم به لام تو له قسه کهم تی نه گه یشتیت.

وتی: ناخر نیمامی شافعی له همموو خاوهن مه زه به کان زانتر بووه.

و تم: یاشیتخ تۆ ده توانیت بلیت نمو ده رویشه له ده رویشه کمی تر باشتره یان نمو سو فیه سو فیه کی باشه، به لام تۆ بلیت نیمامی شافعی زانتر بووه له نیمامی حنه فی یان یه کیکی تر نمو ئیشی تۆ نیه.

من ئه بیت نمو بلیم که زیاتر له (۵۰) ساله له گهل مزه هه بی شافعی ده ژیم و بهر ده وام بهر اووردم کردوو له گهل مزه هه به کانی تر و تا ده گاته هاوه لانی پیغه مبه ر خوا لیان رازی بیت، تا ئیستا قسه یه کم نهدی هی نیمامی شافعی خۆی بیت و که سیکێ تر پیش خۆی نه یو تبیت، نمو بۆ چوونانی نیمامی شافعی هه مووی وتی هاوه لانی پیغه مبه ر و ئهوانه ی دوا یان (تابعین) هاتوون، یان هی یه کیکی تره له مزه هه به کانی پیش شافعی، نمو هه مووی کۆ کردۆتوه. ئه مه مانای نمو نیه من مزه هه بی شافعی به که م بزانه چونکه پله یه کی زۆر بهرزی هه یه، به لگه بۆ ئه مه ئه وه یه که نمو هه موو بیر و بۆ چوونانی کۆ کردۆتوه و باشترینانی هه لپژاردوو و په سه ندی کردوو.

هه رچی فرموده ی نیمامه کان هه یه (شافعی، حنه فی، حنه بی، مالیکی، ظاهری، أباضی، شیععی نیمامی، شیععی زهیدی)، هه مووی وهر گیراون له هاوه لانی پیغه مبه ره یان دوا ی ئه وان که هاتوون، قورئانی پیرۆز و فرموده کانی پیغه مبه ر به ئاشکرای بی باسی کردوون.

مامۆستایانی ئایینی کوردستان، له بهر ئه وه ی هه یچ بهرهممیکێ له (فقه ای ئیسلامی به جی نه هیشت و له زۆر مانای قورئانی پیرۆز تی نه گه یشت، که کۆچی دوا یی ده کرد وهک چرایه کی رووناک ده کوژایه وه هه یچ رووناکیه کی به جی نه ده هیشت چونکه هه موو ته مه نی خه ریکێ خویندنی نمو حاشیانه بوو که باسی کتیبه کمی ده کرد که ده یغویند بی ئه وه ی بزانیته سه رچاوه ی نمو کتیبه له کوپوه هاتوو یان زۆر جار له کتیبه ش تی نه ده گه یشت.

نمو مامۆستایانی وهک (مامۆستا عبدالکریم مه رده س، مه لای پینجوبینی، قزلبی، نو دشه، مامۆستا شینخ عمر قه ره داغی، مه لا قادری گه وری بیاره، مه لا ئه یب نادم، مه لا مه حمه دی جه لی زاده، مه لای تر) له م مامۆستا زی ره کانه وینه یان که م بوو.

ئه م مامۆستایانه سوو دیان له خویندنه که یان وهر گه رت به تایبه تی زۆر زانستی وهک (منطق) له وه و پشته نه بوو چونکه وهر گه ترابوو جگه له مامۆستا ئه بو به کری مصنف که کتیبی (وضوح) ی به جی هیشت، مامۆستا مه لا عبدالکریم مه رده س ته فسیری

باشی کردووه لسمەر قورنانی پیروژ، ئەو نوسراوانە لسمەر ئایینی ئیسلام بەجی
هێشتوو، مامۆستا سەید عارف پوونکردنەوی زۆر دوور و درێژی نوسیوه لسمەر
(وضوح) و چەند مامۆستایەکی تر، کەس هیچی نەنوسی یان شتیکی بەجی
نەهێشت کە کورد یان ئایینی ئیسلام سودی ئی وەرگیرێت.

بەلام لەخوا بەزیاد بێت ئیستا زۆر لە زانایانی ئایینی کوردستان، بەتایبەتی
مامۆستا گەنجەکان بوون بە پسیپۆر، زۆریان دکتۆرا یان ماستەریان وەرگرتوو،
زۆرێکیشیان خەریکی خۆندنە بالەن لە دەرهوه، وە زۆر پەیمانگای ئایینی
لە کوردستان کراوەتەوه. وە زۆر وتاریژمان هەیە بە جوانی فرمودەکانی خوا
پێغمەبەرمان بۆ پوون دەکەنەوه، هیوادارین روژ لەدوای روژ و بەزیادی بن بۆ
خزمەتی ئایینی ئیسلام و نەتەوه کەیان.

به‌شی دووهم

ژیانی مه‌لایه‌تیم (۱۹۴۶-۱۹۵۵ز)

له (١٩٤٦/٣/١٥) که ئیجازهی ره سمیم وهرگرت لای ماموستا مهلا حمه سه عیدی دیلیژیهیی بۆ ئهوهی نه ممکن به سهرباز، چونکه (٤) سال به سهر (تخلف)ی سهربازیمدا تیپه پریبوو، له بهر ئهوه پینووست بوو لای مهلا یهك ئیجازه وهر بگرم که مهدره سه کهی (ره سمی) بیته تا له لایهن میریموه باوهر پیکراو بی (اعتراف)ی پی بکات و له خزمهتی سهربازی قوتارم بکات، باشترین مهلا لهو رۆژهدا له سلیمانیدا ماموستا مهلا حمه سه عید دیلیژیهیی بوو که مهدره سه کهی ره سمی بوو، بۆ ماوهی دوو مانگ مامهوه تا (١٩٤٦/٥/٢٠) له خزمهتیدا ههندی له فیهقی شافعییم خویند ئینجا چوومهوه بۆ زهلم.

سه ره تای مهلا یه تیم له (١٩٤٦/٥/٢٠) دهستی پیکرد، واته به هار بسو هیشهتا نه چوو بووینه ناو باخان له زهلم، ئه کاته نزیکه (١٥٠) سال بوو، دانیشه توانی ئهم دتیه دووبهره بوون بهرهی باوكم و بهرهی دایکم هیچ بیگانه یان تیا نه بوو، لهو مهدره سه یه کم دانا که بهردی بناغه کهی کاک مهلا حمه نه مینی نزلتی بوو، ئهو خۆشهویسته بهوه فاییه که پیکهوه بۆ ماوهی سالتیک له (١٩٤٣) دا له شاری سنه که له شاره جوانه کانی کوردستانه پیکهوه ده ژایین له مهدره سهی مرگهوتی (دار الاحسان) دا که جهنابی مهلا مهحمودی موفتی زاده تیایدا مدرس بوو، من لای ئه (جمع الجوامع) م ده خویند (به رگی دووهم).

له اصولی فقهی شافعی له گهله بهشینک له کتیبی تهذیب، ئه ویش لای من کتیبی (صمدیه و اظهار)ی ده خویند له عیلمی نه خودا، ئینجا چهند فهقییه کی تر هاتن دهستان کرد به تهریس، زۆر ههستم کرد به خۆشی و کامهرانی که خوای گهوره ئهم ئاواته گهوره یهیی بۆ بهدی ههتنام، له پاش ئاواره یی له دایک و باوكم و کهمس و کارم بۆ ماوهی زیاتر له ١٢ سال.

ژن هیئانم:

همروهك باسم كرد دانیشتوانی دبییه كه هه‌مووی خزمی خۆم بوون، له‌به‌رئوه من مه‌لایهك نه‌بووم كه له ده‌روه هاتیم، همروه‌ها مه‌لایه‌کی موچه‌خۆر و سهر‌فیت‌ره و زه‌كات خۆر نه‌بووم، به‌لكو له مائی باوكم بووم، به‌لام ئه‌وان خۆیان زۆر ریزیان ده‌گرتم و له خزمه‌ت‌كردنم هیچ ناتمه‌واوییه‌كان نه‌بوو، گرن‌گترین شتیك كه ئه‌وان بیریان لی‌كرد‌بیتموه ئه‌وه‌بوو له پیش هه‌موو شتی‌كدا ژینك بۆ من دیاری ب‌كهن له‌به‌رئوه‌ی دامه‌زرینم له‌دبییه‌كه‌دا و به‌جیان نه‌هینلم.

چونكه له‌ناو خۆیاندا وتویانه هه‌رچه‌نده ئهم مه‌لایه خزمی خۆمانه به‌لام هه‌ر له منالیه‌وه چۆته ده‌روه و په‌یوه‌ندیه‌کی زۆر به‌هیڤی نه‌ماوه له‌گه‌لمان، ئهو ژنه‌ی بۆم ده‌هینن باشتر وایه خزمی خۆم بی‌ت و بی‌نگانه نه‌بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی هاتم نه‌دات له‌سه‌ر به‌جیه‌یشتنی دبییه‌كه. ئهم ژنه دوو سال له‌وه پیش دیاری كرابوو بۆم له لایمن باوكیه‌وه خوالی‌خۆش بوو (مامه‌ عبدالقادر) كه ئهو كاته مالیان له خورمال بوو.

مامه عبدالقادر له‌گه‌ل باوكم باوكیان (ك‌ریم و همه‌امین) برا بوون دای‌كیشیان شه‌مام و نه‌بات خوشك بوون.

دیاره ئهم خزمایه‌تییه زۆر نزیکه هه‌ندی له (فقهاء)ه‌كانی ئیسلام وهك شافعی خوا لی‌ی خوش‌بی‌ت و پزیشكه‌كانی ده‌رونازی و بۆ‌ماوه‌زانی (علم النفس والوراثه) به‌چاکی نازانن كه كۆرۆ كچێك باوكیان برایی‌ت یان پورزاو خالۆزا بن بن به‌ژن و می‌رد، چونكه مناله‌كانیان زۆر جار یان له بی‌وه‌وشدا تمه‌واو نابن یان له له‌ش و ته‌ندروستی‌دا، وتویانه بی‌نگانه زۆر سه‌ركه‌وتوه، همروه‌ها وتویانه خزم ته‌گه‌ر گوشت بخوات ئی‌سكت ناشكینی.

باوكم و هه‌ندی له ئامۆزاكانم و خاله‌كانم چوون بۆ خورمال به‌یه‌ك روژ خوازی‌ینی و ماره‌کردنی مه‌عصومه (دایکی محمد) یان بۆ من كرد، روژی (٢٥/٧/١٩٤٦) شایان بۆ كرد ئهو كاته له‌نیو باخ بووین له‌ناو كه‌پره‌كاندا هه‌رچی مه‌لا و فه‌قیی بیاره و خورمال و دی‌هاته‌كانی شاه‌زور بوو بانگ‌كرا‌بوون بۆ ئهو شاییه تا سی روژ له گوشه‌ی پرد كه پشيان ده‌وت هاوینه هه‌واری (شیخ حسام الدین) هه‌له‌په‌ركی و شادی كرا، بۆ روژی سی‌یه‌م دایکی محمدیان به‌بووکی هی‌نا بۆ دی‌ی زه‌لم.

مانای قزلجی:

لەر کاتهدا خەریکی ئەوەبوون بووک دابەزیت بچیت بۆ ئەو کەپەری ئامساده کرابوو بۆ بووک و زاوا، منیش لەر کاتهدا دلم لەسەر هەزار لێدەدات فەقییه کی مامۆستا مەلا سەید عارف کە ناوی مەلا حەمە ئەمین بوو (شرح تەجرید) ی دەخویند، واتە لە تەواو بووندا بوو لەپەر کتییکی دەرھینا کە لە گەڤ خۆی هینابووی کە ئەویش تەصریفی مەلا علی ئەشەنەویی بوو، وتی پێم ئادەدی ئەگەر نازایت مانای ئەم قزلجییه چیه؟

قزلجی بریتی بوو لە چەند حاشییه کە لەسەر تەصریفی مەلا علی کرابوون، لە باتی ئەوەی ئاسانی بکات ئەوەندە تر گرانی کردبوو.

حاشییه کە ئەوە بوو کتیبە کە دەیوت: (ونعني بالسالم ما سلمت من الهمزة وحروف العلة)، ئینجا قزلجیش بەلای خۆیەوه مەعنا (سلمت) ی لێک داوەتەوه فەرمویت: (أی خلت، فهو من قبيل إن كان قميصه قد من دبر فصدت..).

منیش کاتی خۆی کە فەقی بوم لە مەنگور لە سالی (۱۹۴۱)، پێیان وتم لە سیوسینایەتی کتییکی تەصریفی مەلا علی هەیه بە قزلجیه کان خۆشکراون و ئاسانکراون بە حاشییه (خۆر خوری)، چوم بۆ سیوسینایەتی بۆ ئەو کتیبە سی چوار رۆژ دانیشتم لە حوجرە فەقییه کان تا نووسیموه، زۆر ئاگام لە مانای قزلجیه کان هەبوو، ئینجا منیش لە وەلامدا وتم: پرسیارە کەت منالیش دەیزانی، ئەویش بەتۆرەیی وتی: چۆن؟ وتم: مەبەستی قزلجی ئەوەیە هەروە (قد من قبل) و (قد من دبر) تەعریفی (صدق و کذب) درۆ و راستی نیه، بەلکو نیشانە ی درۆ و راستیە هەروە تەعریفە کە مەلا علی ئەشەنەویی بۆ سەلامەتی تەعریفی سەلامەتی نیه بەلکو عەلامەتی سەلامەتیە.

بۆ زیاد ڕوونکردنەوی ئەم مەبەستە هەر (فعل) یەک لە زانستی (صرف) دا (ألف، واو، یاء، همزة) ی تیا دا نەیت پێی دەوتریت (فعل سالم)، ئەگەر یەکی لەوانە ی تیا دا نەیت پێی دەوتریت (معتل)، ئەگەر پێتە کە لە سەرەتاوه بوو پێی دەوتریت (معتل الفاء) وەك -وعد- ئەگەر پێتە کە لە کۆتاییدا بوو پێی دەوتریت (معتل اللام) وەك -رمی- ئەگەر لەناوەراستدا بوو (معتل العين) وەك -قَالَ-.

ناردنی عبدالله خان به دوامدا:

روژی ۲۷/۷/۱۹۴۶ عبدالله خان کورې محمود خانی دزلی که ناغای بهشی هورامانی
تیران و عیراق بوو لهو ناوچه‌ییدا، ناردی به دوامدا که بهچم بزئو ناوچه‌یه، له گهل مامینکم و
خالینکم چوبین بزئو دزلی له روژی دووه می ژن هیئاندا.

کاتیک چوم بزئو می دیم ماموستا مهلا باقریش که له دی بالک بوو دوو سال دهرسی
پی و تېبوم لهوییه. وتم: خان من دوتی ژنم هیئناوه بوچی نه تهیشت سی چوار روژ به لای
کهموه له (شهر العسل) بېمه سمر، وتی: دتیه کم کریوه بزئو می له پاشه روژدا بیانو
بهخوم و نموه کام نه گرن ده مروت تیوه قهباله یه کم بزئو بکهنوه.

نم قهباله یه بریتی بوو له لاپره کاغزیکي گموره به دوو و دریتی دتیه کی تیا دا
دهنوسرا له گهل سنوره کانی له پاشاندا دوو شاهید و دوو مهلا تیمزایان ده کرد تیر نممه
به پی نایینی نیسلام گهلک به هیتر بوو له (سندی طاپو) یان تومار کردنی له دائره ی
(التسجیل العقاری) که وه کیستا به کار ده هیتریت، تیمش قهباله کهمان کرده وه و
تیمزمان کرد، له پاشا ماموستا مهلا باقر فرموی: ژنه که ت ناوی چییه؟ منیش ناوه کم
پی وت، کاغزیکي دهریتنا و ناوی من و می له ناو چوار گوشه یه کدا نویسی هندی
پیتی له ده وریا نویسی وه (أ.ب.ج.و.ک.ص.ن..). نینجا نم پیتانه ی بهراورد کرد له گهل
یه کتر له تهخامدا وتی: به داخوه تو له ژن هیئاندا سمر کومتو نایت.

به پی نم لیکنده می من و به پی ناوه که تان و تم پیتانه ی له گهل یه که بهرام بهرم کردن،
منیش غم و پهزاره دایگرم که باوهرم بهو ته فسانه یه کرد، منیش وه که نم که (ماموستام)
بوو لهو سمرده مهلا باوهرم بهو ته فسانه یه هبوو، که چی له پاشه روژدا نموه زیاتر له (۵۰)
ساله به سمر ژياندا ده روات له گهلیدا به کامهرانی ژيام، ته گهر شو نه بویه نه مهده توانی له
دتیه کی دوره دهستی وه (زه لم) بگمه نم پله و پایه یه و پله ی پرؤیسوریم بدیتتی له پاش
برینی پله ی لیسانس له قانوندا و تمواو کردنی خورندنی بالا.

ماموستا مهلا باقر هرچنده زانا بوو له (منطق، فلسفه) و عیلمه کانی تر دا، به لام زور
باوهری به خورافات بوو، به داخوه نم جوړه زانایانه چون نم دوو شته کز ده کهنوه لای خو یان
(خورافات و زانایی)، له موه ده رده کویت که زانیاری جیاوازه له گهل ژیریدا، هرچنده زانا
فیری زانسته کان ده بیت به لام ته گهر فیری ژیری نه بیت نموا ساله های سال به دهرس ده یلیتموه
که چی سودیکي لی وهرناگریت له لایه نی ژیری و لیکنولیموه لهو شتانه ی که په یوه ندی هیه
به ژيانی ناده میزاده وه.

له بمر نهمديه كه (سعدالدين تفتازاني) فرمويېته:

(عالم شون چه ناسان، عاقل شون چه موشكيل). واته: مروژ بېيت بهرانا زور ناسانه بهلام بووني بهرير زور گرانه.

بهراسي شو ماموستايانهي كه له خزمهتياندا خويندم له ماموستا مهلا (عبدالكریم مدرس) ژيرترم نهدي، شو كم و كورپيه له ژيريدا پيشه مهلا نهبووه بهتمنيا، بهلكو (۹۰٪) موسلمانان كاني شم سمرزهمينه له هممو چمرخيكدا پاش (خلفاء الراشدین)، بهتاييهتي له پاش شوي كه زور له موسلمانان كان دژي (معتزله) دهوستان چونكه داوي كردهويان ده كرد بهپتي ژيري، نيتاش هم لسمر شوه ماونه شوه، بو نمونه له ريكهوتي (۲۰۰۱/۸/۱۱) له كوليحي ياسا زور هوتم دا له گهل ماموستايه كه شتيكي خورافي له ميتشكي بكه دهووه، بهلام نه متواني، چونكه هم خوي پتوه گرتبوو و باوهري بهوه همبوو. بهم ماموستايم وت: قورثاني پيروز له (۴۹) نايهتدا فرماني بهوه داوه كه ژيري (عقل) به كاربهيتريت، نه گمر ميللهتي عمره ب بهتاييهت و نيسلام به گشتي دژي ژيري نه بووايهين، نيتا له جينگي شمريكا نه بوون له داگير كورني بوشايي ناسماندا.

من كه زياتر له (۶۰) سال له گهل شمرعتهتي نيسلامدا دهژيم، زياتر له (۴۰) سال له گهل ياساي هممو وولاتان دهژيم، زياتر له (۲۵) سال بهراورد ده كم له نيوان ياسا و شمرعتهتي نيسلامدا، نيتاش بيروباوهريكي جوان و پرون نه بووه له ياساوه ورمگرتييت، كه جوانتر يان پرونتر بيت لهوي كه شمريعهتي نيسلام باسي كردهوه. لهوي باوهري ناكات نه تواني خوي بهراوردي بكات نه زانين نه (مبالغه) تيدياوه و نه (تعصب).

به خته وړه ي به بوون و نه بوون نيه:

له پاش ژن هينان و داناني مدهر سه يه كي ناييني روژ به سمربردن له گهل دهرس وتنوه، همدهم هستم به خوشي و كامه راني ده كرد، كاتيک نويزي نيوه روژ ده هات، ده چوم به جوگه كه دا بهره ژورر بو ده ستونوژ گرتن، ته ماشاي شاخه بهرزه كاني شم بهر و شو بهرم و ناوه كم ده كرد وامده زاني شو شاخه هممو نالتون و مولكي منن نه ونده هستم به به ختموهري ده كرد، واته ده ولهمندي به تهنيا هو به ختياري و دلخوشي نيه، همروه ها ژن هينان و پتويستيه كاني تري ژيان نابه هو به ختياري، بهلكو كامه راني له ودايه كه تو قه ناعتهت هبيت و كاريك بگريت بده شتموه كاتي خوت له گهل شو كاردها بهرپته سمر.

جاره بوجاری سییم ده فرموی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾^۱.
 واته: کسیتک بوجاری سییم ژنه که می ته لاق بدات ناتوانیت به هیچ جزیریک بیگیژیتموه
 تاوه کو نمو ژنه ته لاق دراوه (شوو) نه کاتموه به پیاویکی تر، ماوه یه که له گهل نمو میژده تازه یه
 بژی ره وشت و هه لسان و دانیشتنی میژده تازه که می بزانت و، به راوردی بکات له گهل هی
 میژده که می پیشوو، نه گمر بوی ده رکموت که میژده کونه که می باشتره ئینجا نه گمر نم میژده
 تازه می (مرد) یان (ته لاق) ی دایموه دروسته شوو بکاتموه به میژده کونه که می.

به لام له پیش هاتنی ئیسلام^۲ فیلتیکیان (حیله) دژیوهوه بوجاری که ژنه که که جاری
 سییم ته لاق درا بدزترین کات بگمژیتموه بوجاری میژده که می یه که می، فیله که ش نموه یه که ژنه
 ته لاق دراوه که سی به سی همر کاتیک عیده می تهواو بوو ماریان ده کرد له کابرایه که بوجاری
 سه عاتیک یان شموژیک به دزیموه ئینجا نم کابرایه ده چوه لای ژنه که، له پاش به یه کگه یشتن
 ته لاقی ده دایموه له پاش تهواو بوونی عیده می ماریان ده کردهوه له میژدی پیشوو، له پاش
 نموه که ئیسلام هات برپاری دا نمو ژنه که بوجاری سییم ته لاق ده دریت ده بیت به
 ناره زووی خوی پیاویک بدزیتموه و شوی پی بکات همدروک شوکرنه که می جاری یه که می بوجاری
 و میژدایه تییه کی دوو و درژر نه که بوجاری نموه بوجاری که می بیت و له بمر روشتنمویه بوجاری
 لای میژدی یه که می.

پیغه مبهری خوا ﷺ نم میژده تازه می به جوره که ئیمامه کان فرمویانه له بمر نموه
 نوانوه (التیس المستعار) واته: وهک سابرینیک بوجاری خواستن هیناویانه بوجاری به پیریتته سمر
 ناژه لیک تر، فرمویته: (لعنة الله على التیس المستعار).

همدروک له ممو پیش باس کرد من له خویندنی (۱۲) سالدا شتیک که لکی هه بیت بوجاری
 ئاینی ئیسلام فیتری نه بووم، یه کی لهوانه نم موضوعه بوو نه مده زانی بوجاری ده بیت ژنه
 ته لاق دراوه که له پاش سی جار ناتوانی به جیتموه لای میژدی پیشوی تا شوویه کی تر نه کات.
 له ماره ی ژیاندا هه لای زورم کردووه، هه ندیک له بمر نموه بووه دوی یه کیکی تر که موتوم
 وام زانیوه قهت هه له ناکات، به م جوره دوو جار ماره به جاشم کردووه له سمر مده هه بی
 ئیمامی شافعی خوا لای رازی بیت، یه که میان سالی ۱۹۴۶ له دی زه لم، دووه میان ۱۹۴۷
 له سمر میان.

^۱ سورة البقرة/ ۲۳۰.

^۲ ناینی جه زردتی ابراهیم.

نمودی یه کم جار له دینی زهلم، ژنی شوانی مهره کان بوو ماره مارد کرد له فقیهه کی خوم، نینجا که خه لکه که زانیان به فقیهه پینان دهوت (جاش) نیتو نمیش دتیه کی به جیهیشت، روژنیکان زور بی تاقهت بووم، بارکم خوا لئی خوشبیت وتی: خهفت بز ده خویت؟ بوو مهنونی خودا ناییت، نه گهر ژنه که بیوتایه ماموستا خوی بووه به جاشم چیت ده کرد؟ له زانکوی به غدا (۱۹۶۸) که ماجستیرم وه رگرت، لسمر ته لاق دوو بهرگم نووسی هرچی هه بوو له ماره ی چوار هزار سالدا له بابته تی ته لاقوه له هه موو ناینه کان و یاساکان و دابو نهریتی پیتشووه کانی کون نووسیم.

دهرکه موت که ته لاقی سی بهسی به یه ک جار نیه، نهوه هه لیه کی گهره به که موسلمانان کان فیتری بوون، نه مهش له وه به که حمزهرتی عومر رضی الله عنه که خه لیه بوو فمرموی کاتیک که ژنتان ته لاق دا ده لئین سی بهسی، چونکه له قورنانی پیوژدا ژماره سی نیه به لکو ژماره ی جار هه به، خوا فمرمویه تی: **«الطلاق مرتان»** نهک (اثنان) به لکو فمرموی (مرتتان) بوو جاری سی ههم فمرموی: **«فَامْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحَ بِإِحْسَانٍ»** لیتره دا (تصریح باحسان) واته جاری سیته م و پاش نهوه: **«فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ»**. له بهر نهوه حمزهرتی عومر فمرموی: ههرکه سیته م ووشه ناوه وایه به کار بهیته تی له ته لاق دا بلی سی بهسی، ههرسی ته لاقی ده که وی، نایه لئین ژنه کی به جیتمه وه لای.

نهم کرده ویه نیمامی عومری کوری خهتاب پینی دهوتریت سیاسه تی شرعی، واتا بوو وه لی نهمر هه به وه که خه لیه یا سهروکی ده ولت شتیک که دروست بیت نه یه لی بکری نه گهر سودیکی گشتی له مهنع کرده که دا هه بی، لسمر نهم بریاره ی (عومری کوری خهتاب) هه ندیک له مهزه به به کان لسمر نهو رایه بریاراندا که ته لاقی سی بهسی یه ک جار سی ته لاقی پی ده که ویته.

له کاری ماره به جاشدا هه له ده کرا له فمتوادران، یه کم که بهوتنی سی ته لاقه به یه ک جار ههرسی ته لاقه یان ده خست، نهم هه لیه شیان به یه کیک له دوو هه لی دیکه راست ده کرده وه، یه کم نه گهر ته لاقه که (تعلیق) بوایه، وه بیوتایه - که فلان شت بکی ههرسی ته لاقته کهوتی - نه غا پیش نه غامدانی نهو شته به پیاره که یان دهوت ته لاقی بده لسمر شتیک که پیی دهوتریت "خلع" نمیش ته لاقی ده دا لسمر مالتیک یان لسمر شتیک، به ژنه کشیان

^۱ ته ماشای فمرمودی ژماره (۱۴۷۲) له (صحيح مسلم) بکه که نه فمرموی: (كان الطلاق على عهد رسول الله وأبي بكر وسنتين من خلافة عمر طلاق الثلاث واحدة، فقال عمر بن الخطاب: إن الناس قد استعجلوا في أمر قد كان لهم فيه أناة، فلو أمضيناه عليهم فأمضاه عليهم).

دهوت برۆ ئمو ئیشه نهجام بده که پیاوه که تهلآقه کهی پتوه په یوه ست کردبوو، ئیشه کهی نهجام ددها له کاتیکدا کهژنی ئمو نهبوو، پاش ئموه ماره یان ده کرده وه له پیاوه که، هه لهی دووه میان ئموه بوو ده یانوت ماره کردنی یه کهم له سمر مزه بهی نیمامی شافیهی به تالبووه چونکه به پیتی ئمو مزه به به نه گهر شایهت عادل نه بیته ماره کردنه که به تاله، واته ماره یان ده کرد لهو پیاوه به مزه بهی حنه فی، له بهر ئموه ی لای حنه فی عدالهت مخرج نیه بو شایهت بهی ئموه ی بیر بکه ئموه له ماره کردن و مخرج کانی که خوا دایناوه نه که نیمامی شافیهی و حنه فی تا له فته وادا یه کتیکیان بخزیتته جیتی ئموه تریان.

ماره کردن و دروست بوونی مخرج کانی له لایمن خواوه یه، له لایمن نیمامه کانه نیه، سهرچاوه ی شهریهت ههر قورئانه، خوا فرمویه تی ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، وه سهرچاوه ی روونکردنه ی حوکه کانی خوا فرمووده کانی پتغم به به، خوا نه فرموئ: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، فرمووده ی نیمامه کان دۆزینه ی حوکه ی خوایه.

بوومه له مرزه کهی سالی ١٩٤٦:

له سالی ١٩٤٦ بوومه له مرزه یه کی گه ره بوو له کوردستان، زیاتیکی گه ره ی گه یاند به دانیشتوانی پینجوین، له باره ی ئهم بومه له مرزه یوه موختی پینجوینی شاعیر شیعرێکی جوانی هه یه و لیته دا ده یخمه روو:

پینجوین بهی تو نزیکه مهرگم
لوینان شکین بسوی داخی به جهرگم

تازه بووکی بوی به سهر چیاوه
تههاتنه سهیرت لهم لاو لهولاه
پارچه ئهرزی بوی له پارچه ی بههشت
زهردو سوور وشین کهژو کیو ودهشت
سهیرانگای پولی گهنجی عیراق بوی
لهم سهرده مه دا بوخوشی تاک بوی
جیگه ی ههزاران بی نان و ئاو بسوی
هه رچهند ناحیه بوی شاری تهواو بوی

پینجوین به بی تو نزیکه مهرگم
لوینان شکین بسوی داخی به جهرگم

بۆ ھەوای ساف و ئاوی ساردی تۆ
 ئەکەم ھەتا ھەم شییەن و پۆ پۆ
 میوہی بەھەشت بوو تامی میوہکەت
 کەوسەر بوو کانی وچەم و شییەکەت
 ئییران و عیراق چاویان لە تۆ بوو
 مردووش لەناوتا بەرەنگ و بۆ بوو
 سەد دلی سیست گەش ئە کردوہ
 سەد خەمت لەبەر مەن ئە بردوہ
 شاری غەزنە بووی بیجگە لە خۆشیت
 خۆشی بوو سەرپاک دەردو نہ خۆشیت

پێنجوین بە بێ تۆ نزیکە مەرگم
 لوبنان شکیں بووی داخی بەجەرگم

تازە وەکو کەو خالت ڕشتبوو
 شارانێ تەرت بەداخ کوشتبوو
 لیوا لە چا و تۆ وێرانە دی بوو
 حە کیم بووی دەوای سەد دەردت پی بوو
 جار بە جار ئە لێن غەزەبی خوا بوو
 دۆغای خاسان و شیخ و مەلابوو
 خۆتۆ بە تەنیا بە قەد کوردستان
 بۆ خاسانی خوا بوو بوویتە یێستان
 بیجگە لەوانەش ھەتا دوو ھەزار
 بە خێوت ئە کرد فەقیر و ھەزار
 ھەر چاوی چلکن کاری تی کردی
 وەک تیری قودرەت لە ناوی بردی
 ئێمەش بەجاری بەخۆشی تۆوہ
 ھەر بەسەر خۆشی ئەچوین بەرپوہ
 بێ خەم و مەراق وەختی ئیواران
 ئەچوینە چوار باخ پۆل پۆل بۆ سەیران

بى عمره ق مەست بووين، بى شەراب سەر خوش
ژن و پياو يەكسەر خوش خۆر و تەر پۆش
وا ئەمەردۆ قەدرى خوشىت ئەزانين
كەوا پەرگە نەدەو بى خانەم لائين

پيئنجوين بەبى تەو نزيكه مەرگم
لوبنان شكتين بووى داخى بەجەرگم

نەك هەرمەن تەنيا پەر داخ و دەردم
نەك هەرمەن تەنيا هەناسە سەردم
هەركەسى رۆژى كە تەوى بينيسو
وەك فەنەر قەف قەف پشتى چەميو
عيراق بە جارى بە شار و ديو
ماتەم بارى تەو بە نىرو ميو
منيش بە قەدەر گشت ئەغاي عيراق
وا لە سەر شام ماتەم و مەرەق

پيئنجوين بەبى تەو نزيكه مەرگم
لوبنان شكتين بووى داخى بەجەرگم

لە ئەنجامى ئەو بومەلەرزەيدا ئاوى چەمى زەلەم ووشك بوو بۆ ماوەى (بيست) دەقیقە،
لە پاشان كە بەربووە وەك پوخانە سورەى بەهار چەمەكە ئەم بەر و ئەو بەر شەپۆلى دەدا،
ئارەكە هەمووى قوراپو بوو هەروەك ئاوى بەهار، كاتیش سەرەتای مانگی (ئاب) بوو، هەرچی
مەجەلە دۆ و مەجەلە كەرە ئەم بەر و ئەو بەرى ئارەكە دانرابوو هەمووى ئاو بردى، هەندىك لە
شاخەكانەو بەرد هاتنە خوارەو، ئەو كاتەدا من و دایكى محمد لەبن دار گۆرێك دا نوێژى
مەغریبمان دەکرد لە قەراغى جۆگەكەدا، ئاوى حموزەكەى بەردەمان هەلەدەقولا، ئەو كاتەدا
بەردىكى گەرە لە شاخەكەو كەوتە خوارەو دای ئەو قاليسى كە دامان خستبوو، هەموو
رۆژێك لە پاش نوێژ من و دایكى محمد نامان لەسەر دەخوارد، بەردىكى تری گەرە لە
شاخەكەو كەوتە سەر كەپرەكەمان هەرچی شتى تیايا بوو هەمووى لەناوچوو، لەم شۆیتەدا
لە زەمانى شیخ حسام الدین كەپریان دەکرد بۆ ژەكەى كە پێیان دەگوت ژورى حەرم
(كەيبانو)، خەلكى ئەو كاتە دەیان وت لەناو دەد و پەنجا مال دا لە زەلەم بۆیە ئێو

زهره‌رمه‌مند بوون چونکه نموه جینگه‌ی ژنه‌کمی شیخ بوو ئیوه کردبوتان به کهپر بۆ خوتان، خوا لمو شوینده‌دا تۆلمی لی سەندن بمو بمرده که کموت به‌سمر که‌پره‌که‌تاندا، له جیاتی نموه‌ی بلین نممه قەزا و قەدر بوو که من و دایکی محمد سەلامەت بووین، ئەگەر چەند دەقیقەیه‌ک بومە لمزە که دوا کموتایە من و دایکی محمد ئەچوینە ژنەر که‌پره‌که‌موه بۆ نان خواردن و دەبووین به‌ژێر بمرده‌که‌موه، له‌پاش سی چوار رۆژ دایکی محمد دوو‌پشک دای بمرده‌ستیموه نموه‌شیان کرد به ئیشی شیخ حسام الدین.

چونکه له‌جینگه‌ی ژنه‌کمی شیخ که‌پری کردوه، شیخ بمو دوو‌پشکه‌ی وتوه که به‌چی بدا بمرده‌ستیموه. ئیتر نه‌یان نموت که جینگه که‌پری با‌پره‌گه‌وره‌م بوو پێش زیاتر له (۱۰۰) سال. دانیش‌توانی زه‌لم با‌وه‌ریان وابوو که ئەگەر شیخ ئاره‌زوو نه‌کات باران ناباریت، تۆوی کشتوکال نارویت، لایان وابوو شیخ ده‌توانیت مردوو زیندو بکاتمه‌وه. ئەم موسلمانە کۆله‌وارانه به‌م جو‌ره شەریکیان بۆ خوا قەرار دەدا به‌بی نموه‌ی بزانی مانای وتەکه‌چییه.

من که ئەم با‌سانە ده‌گێرمه‌وه له‌ باره‌ی شیخ حسام الدین، یان هەر شیخ‌یه‌کی که‌موه، مه‌به‌ستم نموه نیه که ئەر شیخانه به‌ که‌م بزانی، یاخود شیخ‌ایه‌تی و ته‌صفوف له‌لام راست نیه، رێبازی ته‌صفوف ده‌بیت هه‌موو موسلمانێک له‌سهری به‌روات، چونکه بریتیه‌یه لموه‌ی که مرۆڤ هه‌رده‌م لایه‌نی خوا زیاتر بگه‌ریت له‌لایه‌نی دنیا، ته‌صفوفی راسته‌قینه نموه‌یه که مرۆڤ واز له دنیا بێتیت بۆ په‌زانه‌ندی ئاخیره‌تی، هه‌روه‌ک وتوبانه دنیا و قیامه‌ت دوو هه‌وێتن له هه‌رکامیان نزیک بیه‌توه له ئه‌مێ تریان دور ده‌که‌ویتمه‌وه، ئینجا شیخ‌ایه‌تی و ته‌صفوف راسته له ئیسلام دا، به‌لام نه‌ک بمو جو‌ره‌ی که هه‌نده‌ی شیخ شیخ‌ایه‌تی و ته‌صفوفی ده‌کرد بمرده‌ستمایه، به‌بۆنه‌یه‌وه به‌خۆش‌ترین ژبان بژین، یان خۆیان والی بکه‌ن که چه‌نده‌ها پیاوی پیر ده‌ست و قاچیان ماچ بکه‌ن، بیروبا‌وه‌ریکی وایان هه‌بی که ئه‌وان به‌توانن له‌ژبانی دنیا بیان پارێزن، له نه‌خۆشی چاکیان بکه‌نمه‌وه، له رۆژی قیامه‌ت دا شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌ن.

شیخه‌کانی هه‌ورامان ئه‌وانی پێشوو وه‌کو: شیخ سراج الدین، شیخ ضیاء الدین، شیخ به‌اء الدین، شیخ نجم الدین، شیخ‌ایه‌تییه‌که‌یان هه‌مووی بۆ خوا ده‌کرد به‌پیتی ئایینی ئیسلام، هه‌ولیان نه‌ئەدا بۆ ده‌له‌مه‌ندی و بۆ مو‌لک کرپن و بۆ رابواردن و خۆشی دنیایی.

بۆ نمونه شیخ ضیاء الدین خوا ده‌ره‌جاتی عالی بکات جارێک نه‌صره‌دین شاهه‌نشاهی ئێران چەند که‌سێک ده‌نیریت بۆ لای، پیتی ده‌لیت: خانه‌قا‌که‌ت زۆر فه‌قی‌ره، صۆفیه‌که‌نت زۆر به‌هه‌زاری ده‌ژین، له‌به‌رئوه‌هه‌ رازی به‌هه‌ تاوه‌کو موچه‌یه‌ک بېرمه‌وه بۆ خانه‌قا.

شیخ ضیاء الدین هم شعره دهنوسیت بو نصرالدین شا:
 ما أبروی فقر و قناعت نمیمبریم
 ای تل به شاه بگو که روزی مقرر است

واته: من نابروی فقهیری و قناعت نابهم ئمی وهفد بهشا بلّین که رزقی ژیان خوا بریاری
 داوه لسه‌ری.

کاک عبدالله کانی مارانی بوی گیراموه وتی: قوتابی بوم له دیکهی خومان له پۆلی
 دووه‌می ناوه‌ندی دا، پیاویکی ئیرانی بوو به‌میوانان، دوو که‌له شه‌کری گه‌وره‌ی هینا بوو
 له‌گه‌ل (۱۰) قمن پاره ده‌ی برد بو شیخ علاءالدینی زینوی جله‌کانیشی درابون، منیش پیتم
 وت: شیخ علاءالدین خالی منه که تو ده‌چی بو لای بوچی پاره‌که‌ت ناده‌ی به چو‌غه و
 رانکیکی تازه له‌بهری بکه‌یت، دوو که‌له شه‌کره‌که‌شت بده‌یت به مناله‌کانت بیخون به‌چایموه؟
 نه‌یش وتی: بو ئموه ئه‌چم بو لای شیخ که له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگ دا فریام بکه‌موت شه‌یتان
 تیمانه‌که‌م نه‌بات، ئمو شموه له‌موی بوو بو به‌یانی کاتی رۆیشت پیی وتم: له‌گه‌لما وه‌ره تاوه‌کو
 له ناوایی ده‌رده‌چم نه‌وه‌ک پولیسه‌کان بمگرن چونکه من ئیرانیم، منیش وتم: ئه‌گهر شیخ
 علاءالدین نه‌توانی رزگارت بکات له‌ده‌ستی ئمو پولیسه‌سانه چۆن ده‌توانی رزگارت بکات له
 ده‌ستی شه‌یتان؟ کابرا وه‌ستا و بیر کردوه وتی: به‌خوا راست ده‌که‌ی وتی ده‌چمموه ماله‌موه
 دوو که‌له شه‌کره‌که‌ش ده‌فرۆشم به‌ئێوه.

شایانی باسه هه‌موو شتی که به‌ میرات له باوکه‌م ده‌چیت بو رۆله‌کانی ته‌نها دوو شت
 نه‌بی:

یه‌که‌م: زانین و زانیاری، من ئیستا که حه‌وت پروانه‌م هه‌یه پیتم ده‌وتریت پرۆفیسۆر
 ئه‌گهر مردم ناچیت بو مناله‌کام، هه‌یج کوریکم ناتوانی له‌جیگای من دانیشیت له
 زانکۆدا ئمو ده‌رسانه بلیتموه که من ده‌یلیموه، ئیستا ئه‌مه شتیکی ئاشکرایه بو
 هه‌موو که‌س.

دووه‌م: شیخایه‌تی، شیخایه‌تی بریتیه له ته‌صوف که هه‌مووی نزیک بونه‌ویه له‌خوا،
 خوا په‌رستییه، ساله‌های سال مروّقه ته‌صوف په‌یدا ده‌کات، به‌لام نازانم چۆن
 به‌میرات ئه‌روات بو کورده‌کانی، کورده‌ شیخی وا هه‌یه له‌ماوه‌ی هه‌موو ژبانیدا
 نوێژیکی نه‌کردوه یان به تاره‌ق خواردنموه رۆژی به‌سه‌ربردوه، که‌چی پیش مردنی

وهسيهت دهكات لهجيگه خزي دابنریت، به قودرهتي قادر له ماوهي شمو و روژنيك دهبيت بشيخي تهريقهت و تيرشاد.

هادي چاوشلي و بومه له رزه كه:

هادي چاوشلي پياوړيكي پياوانه بوو، بهرپوه بهري ناحيه ي خورمالان بوو، مروځيكي زور راست بوو، زور بايه خي ددها بهداد گهري، بو نمونه كابرايه كي توقيف كرد بو ماوهي (۴۸) كاترمير، نو ماوهيه كات رومي ستي شمو تماوا بوو، به فروبارانيكي زور بوو، له مالي خويان هستا چوو بو قهلاكي خورمالان دهرگاي ژوره كهي كردبوه و به كابر اي وت بوو ماوه كهت تماوا بوو، نمويش زوري لي دپاريتنموه ده ليت جديابي مدير بهگ نيستا بهم شموه و بهم به فريه بچمه كوي با ميمنموه تا به ياني سبهيني زوو دهرده چم، نمويش ده ليت: شتي وا نيه من نو سمر پيچيه ناكم له پاش تماوا بووني ماوه كهت بتهيلنموه له بهنديخانه ده بيت همر بيسته دهره وه، نينجا ديته دهره وه كابر ددهيتنموه بو مالي خويان تا روژ ده بيتنموه.

به ياني نان و چايي ده داتي و ده ليت خوات له گهل بيت، همر لهو كاتموه كورديكي زور پاك و دل سوژ بوو بو گل تا كاتيك بوو به بهرپوه بهري گشتي (مدير عام) له شالياري ناوځويي (وزاره الداخليه) له سالي ۱۳۹۷، روژنيك ناگري جگهري كوردايه تي ده گريته ده چيت بو كوردستان نوكاته بنكي كورده كان له حاجي هوميران بوو مه كته بي سياسي له چومان بوو، ده چي بو نموي بو خزمه تكدن: ده ليت: كاتيك روښتم بو نموي نيه موه چوم بو مه كته بي سياسي، لهوي پيسان وتم: ماموستا له چي ده گهريته؟ وتي: منيش له دلي خومدا وتم دهستم بشكيك بو هاتنم، دواي ناني نيودو يه كسمر گهرا موه بو به غدا.

نينجا بگهري نيموه سهراسي بومه له رزه كه، نهم (مدير ناحيه) يه بيستبووي بوومه له رزه يه كه له زه لمي داوه و تنه ها مه لاي ديته كه زبان پي گه يشتوه، نمويش له گهل كاتبه كهي بهمي بمو هاوينه گهرمه هاتن بو زه لم بو نموي بزانيت چند زبانم لي كموتوه و بينووسيت بو ميري و بوم بيژن و قهره بووي بكه نموه.

كاتيك گه يشتنه نموي من دهرسم ده وتموه، له حوجهي فقييه كان دانستن ناو و دزيه كي سارد يان خواره وه، من ويستم ده ست له دهرس وتنموه كه هه لگرم، نمويش وتي: پيم خوشه كوي بگرم دهرسه كه تماوا بكه، دهرسي (منهاج) م ده وتموه له فقه ي شافعي دا، بابه تي وانه كه نموه بوو كه مروژ به چي (فاسق) ده بيت، يه كيك لهو شتانه ي له كتيبه كدا نوسرا بوو

هەرکەسێک سەری خۆی ڕۆت بکات (فاسق) دەبیّت، کاتبەکە ی مدیر وتی: باشە خۆ مدیر بەگیش سەری ڕۆتە!

وتم: تۆش و مدیر بەگیش هەردووکتان فاسقن چونکە سەرتان ڕۆتە، مدیر هیچ تێک نەچوو، زەردەخەنە یەک گرتی، ئینجا بە دواکەوتویی من پێکەنی، من تێنەگەیشتم لە نایینی ئیسلام لەبەر ئەو بێ ئەدەبییە کردم لەبەردەم دڵسۆزێک کە سەعاتە رێبەکی بەی بەو گەرمایە هاتوو بە ئەوێ بزانیّت بۆمەلەرزە کە چەند زبانی لێ داوم بۆم بپێریّت، کاتێک کە ئەم وتە ناخپێنەر چەند شتێک کە لەکاتی تێنەگەیشتم و دواکەوتویی خۆم بپێریتمەو لە تەریقیدا هەموو گیام ئەبیّت بە ناو.

من کە پێیان دەوتم دوانزە عیلمە نەمەدەزانی بۆچی ئەوەندە دواکەوتوو بووم، نەمەدەزانی کە ئیسلام تەمەشای دیمەنی ئینسان ناکات بەلکو تەماشای دڵ و دەروونی دەکات، هەروەک پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرمویّت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَإِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ)، واتە: خوا تەماشای دیمەنتان ناکات بەلکو تەماشای دڵ و دەرونتان دەکات. هەروەها شیخی سەعدی دەلیّت:

(درویش صفت باش کلاه تتری دار).

واتە: با رەوشتت هێ پیاوی باش بیّت و کلاوی تەتەر بکە سەرت. مەبەستی لە دەرویش پیاوچاکە و مەبەست لە تەتەر ئەو نەتەوێ بەناوبانگن بە خراپی. بەداخوە بەشیکی ئەو مەلایانە کە خوێندنی مزگەوتیان تەواو کردووە زۆر درەنگ بە ژیری لە ئاین و جیهانیشت دەگەن، ئەمەش لەبەر ئەمەیه:

یەكەم: خوێندنەكە ی لەبازنەیه کی دیاریکراودایە، بە درێژایی سالت ئەو شتە کە خوێندووێتی دەپێتەو بە فەقییه کان بەی ئەوێ بزانیّت ئەم خوێندن و ئەم دەرس و تەنەوێ بۆچی باشە لە چیدا بەکاردیّت، ئەو جۆرە خوێندنەش جگە لە فرمودەکانی خوا و پێغەمبەر هەمووی دەگەڕێتەو بۆ زیاتر لە هەزار سالت ئەمەو پێش هەر لەسەر ئەو ژیرییه کۆنە دەڕۆن.

دووهم: من خۆم (دە) سالت مەلایەتیم کردووە، جاران بەشیوێه کی زۆر وابوو مەلا لەهەر شوێنێک لەناو چەند کەسێکدا دانیشتیایە رێگە ی نەدەدا بەیه کیکی تر قسە بکات، دەبێ دانیشتووە کان گۆی بگرن ئینجا قسەکە ی تەواو بیّت یان ناتەواو دەبوایە ئەوان (بەلێ) یان بکراوێه، خۆ ئەگەر خوا نەخواسته یەکیک بیوتایە ئەم وتەیه ژیری پەسەندی ناکات گۆر خۆی سور دەکردهو و گرژ دەیووت تۆ کافری، بەمەش ئەوێ

ههيه تي له زانياري دهيدات بهيه کيکي تر هيچ کات نايوئى فيرى شتيکي تازه بى له يه کيکي دیکمه، به پيچموانه ي ئيستاوه که ماموستاي ئاييني زورباش و شاره زاو پسپور ههيه که پروانامه ي دکتوروار ماستهريان ههيه و ناگاداري هموالي روژانه و رهوشى دونيان.

پهيوه نديم به عبدالله خانه وه:

له سهره تاي مانگي ۱۹۴۷/۳ عبدالله خان ناردى به شويئندا چووم بو دزلي، کاتيک له گهل دوو پياو ماقول روشتم گهيشتمه بهرده مي ماله کهي، هاته دهره وه زور به گهرمي پيشوازي ليکردم و هملا و نمو لاي ماچ کردم، له پاش حموانمه وه نان خواردني نيوپور برده مي ه ژورينک وتي: بزيه ناردومه به دواتا که له ئه مپور بهدواوه بين به برا همر چيه کم ههيه بهشي ئه کم له گهلت به مهرچيک لايه ننگيري خزمه کانت نه کهي، وتي: من باخه کاني زه ئسم گرتوه به ئيجار، خزمه کانت ته گهر ويستيان له مني ئيجار بکه نموه وه يا بو خوم پياو ئه نيرم بهرهمه کهيان کو بکه نموه، منيش وتم: حهفته يه که موله تم بده وه لامه که ت دده نموه.

که گهرامه وه بو زه ئم پاش دوو روژ به هه موو ناموزاکانم وت: ئيواره له مالي ئيمه نان ده خوين هه ندئ شت ههيه ئه مموئ باسي بکهين، کاتيک ناني ئيواره مان خوارد وتم: مهرد ئه وه يه به مهردايه تي بزي به مهردايه تي مري زور ناره وايه بو ئيوه که پيتان ده ئين باخه مان نان خوري حميده خانن ئه وه ي عبدالله خان به مني وت بوو ده قا و ده ق بوم گيرانه وه، وتيان: چار چيه؟

وتم: سبهيني هه موتان له گه ئم وهرن بچين بو بياره بو خزمه تي شيخ علاء الدين، جوگهي (دهيمه جو) له ئه حمده تاوا به ئيجار بگريين بيکهين به توتن و مه رزه بو ئه وه ي بهرهمه که بکهينه هوئ ژياني ئه مسالمان، هاوين له نار دیکه دا ميئينمه وه نه چينه ناوباخه کان، هه ندئ چه کمان ههيه خوماني پي پيارتزين، خزمه کانم له وه لامدا هه نديکيان را که ي منيان زور پي خوش بوو، هه نديکي تريان له شه خصي عبدالله خان و سزاداني شيخ حسام الدين ئه ترسان، همر جوړ بوو ئه مان ي له دري بيوراکهي من وه ستان که پيره کان بوون پيتان وابوو بهم کاره کافر ده بن چونکه ئه وان موریدی شيخ حسام الدين بوون به چووني ئيمه بو لاي شيخ علاء الدين له بياره هه لده گهرانه وه له شيخ حسام الدين، ئه م دوو شيخه له وکاته دا نا کوک بوون.

من به پیره کاتم وت: ثم رۆشتنه مانای ثمه نیه ئیوه له موریدی شیخیک وازبهیتن ببن به موریدی شیخیکى تر.

رۆژى دواى چوین بۆ بیاره له گهل (١٥) کەس له پیر و گەنجەکان، رینگەى بیاره به گولپدا ده‌روات، کاتیک گەیشتنه گولپ ئه‌وانه‌ى قسه‌که‌ى منیان به‌دل نه‌بوو وتیان بچین بۆ لای شیخ محمد که کورێ گموره‌ى شیخ حسام الدین بوو به‌لکو چاره‌سه‌ریکی ئهم ئیشه‌مان بۆ بکات پتیرستان به بیاره نه‌بێ، منیش ئهم زانی هیچ سوودی نیه به‌لام له‌بهر دلی ئه‌وان له‌گه‌لیان رۆیشتم، شیخ محمد وتی: ئهم ئیشه‌ى له‌ لای من نیه برۆن بۆ لای هه‌میده‌ى خوشکم له‌گه‌ل ئه‌و رێک بکوم. هه‌میده‌ش له‌ باخه‌ کۆن بوو، که له‌و رینگه‌یه‌وه نزیک بوو. کاتیک له‌ گولپ ده‌رچوین به‌ره‌و بیاره کۆنه‌ موریده‌کانی شیخ وتیان بابچین بۆ لای هه‌میده‌خان، منیش هه‌رچه‌ند وتم سوودی نیه خۆتان سوک مه‌کمن به‌لام به‌قسه‌یان نه‌کردم، هه‌ندیکیان رۆیشتن بۆ باخه‌کۆن، منیش چاره‌یه‌م کردن، کاتیک گەیشتنه لای لییان بوو به ده‌مه‌قه‌، هاتمه‌وه وتیان له‌گه‌لمان رێک نه‌که‌وت، ئیشه‌ش که‌وتینه‌ رێ به‌ره‌و بیاره، کاتیک گەیشتن چوین بۆ لای مامۆستا مه‌لا عبدالکریمی مدرس له‌گه‌لمان هات بۆ لای شیخ علاءالدین، له‌ پاش ئه‌وه‌ى هه‌موو شتیکم باس کرد بۆ شیخ.

شیخ فرموی: ئهم سال جۆگه‌که به‌بێ ئیجار ده‌تان ده‌مێ به‌لام سالتیکی تر ده‌تان ده‌مێ به‌ ئیجار، چونکه ئیوه سته‌متان لی ده‌کمن من ده‌موی یارمه‌تیتان بده‌م.

له‌و کاتهدا وتم: جه‌نابی شیخ ئهم سال به‌ ئیجار وه‌ری ده‌گرین، نه‌گهر پیاو ده‌رچوین سالتیکی تر به‌خۆرایى وه‌ری ده‌گرین.

من ئهمه‌م وت چونکه ده‌ترسام له‌ ئه‌نجامدا ئهم رینگه‌یه‌ى من گرتومه‌ عبدالله خان لیم تیک بدات، که هه‌رواش بوو، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ رێ که‌وتین که‌پینج یه‌کی به‌ره‌مه‌که‌مان بۆ ئه‌و بێ و گه‌راينه‌وه بۆ زه‌لم، دواى دوو هه‌فته جۆگه‌که‌مان جۆمال کرد ده‌ستمان کرد به‌ جوت کردنى بۆ توتن و مه‌ره‌زه و کشتوکالی تر له‌وانه‌ى که به‌راو بوو، رۆژیک عبدالله خانى دزلی سێ چوار پیاوی ناردبوو له‌ به‌رزاییه‌که‌وه که پێیان ده‌وت (بابا زه‌رده‌له‌) له‌ ژووروی جۆگه‌که‌وه جوته‌کانیان دایه به‌ر شیلکی تفه‌نگ جوته‌ گایه‌کیان کوشتین.. شه‌ویش چووبوونه (ئه‌حمه‌د ناوا) له‌مۆ خاله‌ صالح که خزمان بوو یارمه‌تی ده‌داین له‌مۆ دابوویانه به‌ر خه‌نجهر.

جاریکی تر عبدالله خان ناردی به‌شوینمدا، له‌گه‌ل دوو پیاوی زه‌لمدا چووم بۆ دزلی به‌ لالوتیکه‌وه به‌خیرها‌تنی کردم وتی:

(نه‌گهر وه‌رو ئا په‌رۆ چه‌رمه‌یه‌ نه‌بوو ئینا سه‌ره‌تۆ من په‌نابادی وم جه‌کیس مشۆ).

واته: نه گهر له بهر شو ميژره سپيږي سمرت نه بې من نيو قراني ئيرانيم له كيس ده چيټ. که شو کاته گوللديه کی تفهنگ به نيو قران بوو، مه به سستی شوو به گوللديه که تماوت ده کم.

وتم: هيچ منعت نه بې، همل له مه باشرت بو ريك ناکمويټ به پيټي خوټ هاتومه ته ديوه خانه کت، من نه گهر توشي کاره ساتي وا بووم به ده ست تووه له لاي خوا شهيدم، چونکه پينغه مېر ﷺ فرمويه تي: (من قتل دون ماله فهو شهيد)، واته: يه کي بمرگري شهرعي بکات له ماف و مالي خوټي نه گهر له سر شوو کوژرا شوو شهيد.

له پاش هه فته يه که له بهر ده رکي ماله که څو ماندا لباديکمان راخستبوو، له بهر هه تاو ده رسم ده و توه به مه لا محمد ملا حميد پشده ري که هه موو جاري پيني ده و تم: زه لم به جي بهيټه بچو بو پشده ر، له وي ديه که باش هه يه که پيټي ده و تريټ (سهرسيان). لهو کاته دا عبدالله خان به خوټي و به چمند پياويکموه هاتن به لاي ماله که څيټمه دا روشتن ده چوون بو عه بابا يلي بو مالي شيخ کريم بو (ته عزى)، که هات به لا ماندا رابورد سه لامى نه کرد، نه خوټي و نه پياوه کاني، منيش له بهر هه لنه ساموه، گه يشته مالي حاجي همه جان که شو يش يه کيک بوو له خزمه نزیکه کانم له دايکموه، له پاشان پياوه کاني ديه که شو انه ي له وي بوون نه چوو بوون بو ئيش، چوون بو لاي خان له مالي حاجي همه جان.

منيش بيرم کرده و وتم: فقي با ئيتمه ش بچين به لکو چونه که مان خيري پيوه بيت.

شايه ني باسه شو چونه گوره ترين خيري هه بوو، کاتيك چووينه ژووره و له مالي حاجي هه موو دانيشتبوون، عبدالله خان و خزمه کانم، عبدالله خان له بهر هه لنه ساميه و خزمه کانيشم هيچيان هه لنه سان، له بهر شو پينج ده قيقه دانيشتم و هه لنه سام هاتمه ده و ده، نه و نه ده رقم له خوټ و له خزمه کانم هه لنه سام، له ويو دابزمه خواره و سهره نوټليکيک هه بوو ناگام له خوټ نه بوو به ناو سهره نوټليکيک که دا روشتن بو مالي خاله صالح، جبه و کهواکم هه مووي پيس بوون، و تم خاله سي دينارم بده ري به قهرز، وتي بو چيټه؟ و تم: ده مويټ له داخي ئيوه سهرم هه لگرم، شو يش پاره که پي دام هه چمند قسه که مي پي ناخوش بوو، گه راموه ماله و و تم به دايکي محمد تو برؤ بو سليتماني بو مالي خوشکت خوالي خوشبوو (حيات) ژني (جه خالد) که يه کيک بوو له پياوه ده و لنه مهنده کاني سليتماني تا من دوايي ديم به دواتا.

چوونم بۆ پشدهر:

له گهل مهلا محمدي مهلا حميد چووين بۆ پشدهر، چوینه مالى ئيسماعيل ئاغاي رهسول ئاغا له سهرسيان، شهو له ديوه خان له پاش نان خواردن وتى: ماموستا خيهره هاتووى، وتم: هاتووم بيم به مهلاى تو. وتى: جا نه ئەتناسم نه ئەمناسى چون همروا له پتوه به لئين بدهم به تو بۆ ئهوى ببيت به مهلاى ديه كه مان.

منيش وتم: ئاغا پياوى ژير به يهك كاتژمير پياو ئەناسيت، من دوو روژ ليتره ده ميتمهوه له لات هممو شهويك له ديوه خان نان ده خوين و به همه وهسى خوت چى له دلتيديه پرسيارم لي بكم ئه كاته بو ت ده رده كهويت من به كه لك ديم بۆ مهلايه تى يان به كه لك نايهم. ئاغا وتى: به راستى وته كەت زۆر جوانه، هەر لهم قسه يهوه بۆم ده رده كهويت كه تو به كه لكى ئيمه ديت.

له پاشان روژيك ماینهوه نهك دوو روژ خوا وای كرد من چوومه دلى ئاغاوه به جوړيكي وا پتي وتم خۆم ديم له گهلتدا بۆ سلیماني بۆ ئهوى ژن و ماله كهت بهييت بۆ ئيره نهوهك پهشيمان بيتمهوه، وتم ئاغا دلتيابه بهزوترين كات ده گهرتمهوه بۆ لات، چومهوه بۆ سلیماني ناردمان بۆ زهلم ئهوى ههمان بوو پتويست بوو هتيان هاتين بۆ (سهرسيان) بووم به مهلاى ئهوى.

خانوه كهى مهلاى پيشوو:

ئهو روژهى گهيشينه سهرسيان شهو ميواني مالى ئاغا بووين، روژى دوايى بردينيان بۆ خانوه كهى مهلاى پيشوو كه بریتى بوو له دوو ژوور، ژوورى ده رهوى جيگهى خهوتن و دانيشتن بوو، ژوورى ناوه وهش جيگهى مانگا و گويره كه بوو. چونكه لهوى وه هابوو ئهو جوهره خانوانه كه مهر و مالاته كه له ژووره كانى ژووره وه ده بوون و خوشيان له ژوورى ده رهوه ده بوون، له مهر دزو جمرده.

كاتيك كه ده رگای ژوورى مانگا و ئاژه له كانمان كردهوه ديمان نيو مهتر پاشمروى ئاژه لى تيا دايه ووشك بووه تهمه، ئهو ژوورهش سواغ درابوو به سه نير بۆ ئهوى ئاژه له كان سهرميان نهبيت به زستاندا.

نهم ماله نمونه‌ی مائی نهم ناوچه‌یه بوو، هه‌مووی پیس و پزخل بوو، هه‌روه‌ها دنییه‌که که له ناوی زینی بچوکیان ده‌خواردوه که شمش مانگ له ساله‌که دا هه‌مووی قوراو بوو، که من و دایکی محمد چووینه خانوه‌کهوه هه‌موو شه‌ونک دواي کاتریمیر (۱۲) ی شهو ده‌ستمان ده‌کرد به فری دانی نهم پیسیه‌ی له ژوره‌کاندا هه‌یه. له نزیک ماله‌کهوه گله چالیک هه‌بوو خاکه‌که‌ی سپی بوو له پاش نه‌ودی ماله‌که‌مان پاک‌کردوه لهو گله سپیه‌مان ده‌هینا دیواره‌که‌مان پی سواغ دده‌ا، له دوايدا که خه‌لکی گونده‌که ده‌هاتن سه‌ریان سورده‌ما له پاک و خاوینی ژوره‌که.

کورته‌یه‌ک له ژيانی ئیسماعیل ئاغا

ناوی ئیسماعیل کوری ره‌سول کوری حه‌سهن ئاغایه، له ۱۹۰۰/۷/۱ له‌ه‌دایک‌بووه، ئیسماعیل ئاغا له‌مناڵدایه‌وه که‌سیکی دیندار بووه و تا نهم کاته‌ی کۆچی دوايي کردوه هه‌رده‌م به‌دلس‌و‌زییه‌وه خزمه‌تی مزگه‌وت و مام‌وستایانی ئایینی و حو‌جره و مه‌دره‌سه‌ی کردوه‌و، هه‌موو هه‌ول‌ی خۆی خست‌وته گه‌ر مه‌لای به‌ناوبانگ په‌یدا بکات بۆ مزگه‌وتی گوندی سه‌رسیان، لهو مام‌وستایانه‌شی لی‌ره خزمه‌ت‌یان کردوه له‌مزگه‌وتی سه‌رسیان مه‌لا سلیمان و مه‌لا سه‌عدی و مه‌لا عوسمانی گوله‌(یه‌ک ده‌ست) که‌نهم به‌ر‌یزانه ئیستا له‌ژياندا نه‌مان، یه‌کیکی دیکه لهو مه‌لا باشانه‌ی له‌مزگه‌وتی سه‌رسیان فه‌قیان هه‌بووه دکتور مسته‌فا زه‌لمی بووه که ماوه‌یه‌ک لهم گونده خزمه‌تی کردوه له‌رووی

تایني و دنيایيموه و ئیستاش قسه کانی نمو له گویی خه لکدا نه زرن گیتیموه به تایبته مه لاکانی ده ورو بهری سمرسیان.

ئیسماعیل ناغا پیاریکی بالا بهرزی گۆچان به ده ست بوو، هه مرده م به گۆچانه کهی هه ره شهی لهو که سانه ده کرد که نه چوون بۆ نوێژی جومعه، خۆشهویستی خه لکی نه که ته نهها گونده که به لکو خۆشهویستی خه لکی ناوچه که بوو.

هه مرچه نه ده ئیسماعیل ناغا خۆی نه خوینده وار بوو به لام زۆری حمز ده کرد خه لکی بخوینیت و هانده رو پشتیوانیکی گه ره ی خویندنی مزگوت بوو، مامۆستای باشی بۆ ئاماده ده کردن، به هۆی مامۆستا مسته فا زه لمییه وه حمسه نی کوری ناره خویندنی قوتا بخانه له سه نگه سه رو توانی خویندن ته وار و بکات و دواتریش له به غدا لیسانس له قانوندا به ده ست به یینیت.

حوجره ی فه قی:

له پاش ئه وه ی که چومه سمرسیان مه دره سه یه کیان بۆ پێکهینام، هه ندی فه قی باش هاتنه لام چونکه هه مرکه سینک له ولاتی خۆی به چیته شوینیکی تر به نرختر دیته بهر چاو. منیش ده ستهم کرد به ته دریس، یه که سه ر نمو کتیبه گرانا نه م ده و ته وه وه ک کلنبوی (بورهان) له علمی منطق، (جمع الجوامع) له عیلمی (أصول الفقه)، (مطول) له عیلمی بلاغه. به لام له بهر ئه وه ی که یه که به جار بوو نه م کتیبه گرانا نه م به ده رس ده و ته وه، ئیواره دوی مه غریب نه مه ده وێرا نان بخۆم له بهر ئه وه ی خمو نه مه باتمه وه، هه ره ها قۆرییه که م له قه راغی ناگره که داده نا له جیاتی چا قاوه م تی ده کرد، هه ر جارێک هه ستهم به کردایه به خمو پیاله یه که لهو قاوه یه م ده خواره وه ئینجا خه وه که م ده رۆشت، زۆر جار نزیککی (۱۲) ی شهو نانی شیوانم ده خوارد که سارد بوو، له سه ری ده نوستم له پاش ماوه یه که تووشی نه خۆشی گه ده بووم. به لام له بهر ئه وه ی زۆر ئاره زووم له ته دریس بوو گویم به هیچ نه دا.

ده رس و ته نه وه ی مزگوته کان لهو کاته دا زۆر گران بوو، به لام به داخه وه زۆر مه لای زی ره که به سالان ده رسیان ده و ته وه، له دوا ییدا کۆچی دوا ییان ده کرد بۆ ئه وه ی شتی که به جی به یلن بۆ میلله ته که یان، یان هیچ جۆره پێشکهوتنیک له ژیا نی دا نه بوو به لکو کۆمه لێک ماده یی قورسی به دره س ده و ته وه و هیچی نه ته به ست به ژیا نی کۆمه لایه تییه وه و هیچ پالېشتیکی ماده یی و مه عنه ریان نه بوو جگه له دلسۆزی خۆیان.

بابه کړی سه لیم ئاغا:

سهرۆکی هۆزی میراوده لیه کان (هۆزی پشدر) بوو، پیاویکی زۆر ژیر و سیاسی بوو، به لām خوینده وار نه بوو، په یوه نډیه کی زۆر به هیڅی هه بوو له گهل ئینگلیز، له روژنکموه که ئینگلیز له عیراقد بوو هه می شه نوینهری ئینگلیز بوو له پشدر، هه موو مانگینک ده چوو بو کمرکوک سهری له بهر پوه بهری نهو ته که و نوینهره کانی ئینگلیز ده دا.

له پاش مانگینک له چووم بو سهرسیان، ئیواره یه که دواى نوږی مه غریب پینان وتم: (بابه کر ئاغاى سه لیم ئاغا) که خه زوری ئیسماعیل ئاغا یه له کمرکوک گهراوه تموه لای داو ته لای مالى ئیسماعیل ئاغا پینى خو شه تو ببینیت، منیش چووم بو لای بو دیوه خان، تهو قم له گهل کرد و یستی هه لستیتموه له بهرم به لām له بهر پیری نه ی توانی به تمواوی هه لستیتموه وتی: (ماموستا که کمر پیر بوو جوی پى ناخوری).

له پاشان پینى وتم: نه گهر عاجز ناییت توژیک پرسیا رت لی ته کم.

منیش وتم: زۆرم پى خو شه، وتی: خوا باسی کردوه له قورئاندا که ئاسمان حموت ته به قهیه، ئایا تم قاتانه وه چى وان؟ ئایا وهك ساج وان یه که لسه ر یه که دانراون؟ وتم: ئاغا نمو حموت ته به قه بو شایی ئاسمانه هه ر ته به قی کی جیاوازه له گهل نهو ی تر دا که نه مه زانستی تازه ئیسیاتی کردوه، نه ستیره کانی ئاسمان خوا دا به شی کردوون به سه ر نمو حموت ته به قه دا که له بو شایی ئاسماندا ده جو لیتموه و ده سوړیتموه یان به ده وری خو یاندا وه یان به ده وری نه ستیره یه کی گه وره تر دا، هه روه که زه مین ده سوړیتموه به ده وری روژدا مانگیش ده سوړیتموه به ده وری زه میندا، هه روه که خوا فه رمویه تی: ﴿كُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾^١، واته: هه ریه کی له نه ستیره کانی ئاسمان له نیو ته به قه یه که هه و دا یه مه له ده که ن.

بابه کر ئاغا قسه که ی زۆر پى خو ش بوو، وتی: نه مه یه که م مه لایه دیومه که وه لām بداتموه به ژیری و زانستی تازه.

ئینجا هه ندی سه ر گوزشته ی خو ی بو گپراموه له بابته ژیری و تیگه یشتن.

وتی: نوینهری ئینگلیزه کان له رانیه داده نیشت، له سالی ١٩٢٤، نمو ناکوکی هه بوو له گهل عبدالرحمن ئاغا ی کو ییدا که نهو یش هه ر له رانیه داده نیشت، وتی: روژیک بیانوویه کی پى گرت و کوشتی، له پاش نمو ئینگلیزه که روژتموه بو له نده ن، یه کی کی تر ها ته جیگه که ی، وتی: نهوانی که ده ها تنه کوردستان له ئیمه کوردیان با شتر ده زانی. وتی:

ئمو نوښموره به نوښموره تازه کمې وتبوو که تو ده چيته ئمو با په يوه نديت له گهل بابکر سليم
 ناغا دا بهيز بيت، ئيمه ناگادار کراين بو ئمو روژه که ئمو نوښموره تازه يه ديت بو پشده
 من و هندیك له ناغا کانی تر چووين بو پيشوازی، کاتی له فروکه که دابهزی ئمويش کوردی
 باش ده زانی، پيش ئمو ی بگهين بهيدک وتی: بابکر ناغا زه مانى زو پياوکی جوان و
 ژنيکی جوان همبون، ئوانه کين و ئیستا گوزره کهيان له کوڼدايه؟ ههتا پرسياړه کمې
 تمواوکرد گه يشتين بهيدک دهستان خسته ناو دهستی يه کتر دهستان بهرندا تا وهلامه کم
 دايموه، وتم: ئمو پياوه جوانه باوکه ئادهم و ژنه جوانه که دايکه (حموا) بو، ئیستا گوزره کهيان
 له دوورگه ی عمره بيه له مه ککه، ده زانم مه بهستت لهم پرسياړه چيه، وتی: چيه؟ وتم: که نه ئيم
 من کوردم و تو ټينگليزی، نه شليم من موسلمانم و تو مه سيحيت، به لکو همدوو کمان براين
 چونکه له ئمولادی ئمو دايک و باوکه ين، دياره ئهمهش قورناني پيرو باسی کردوه بهم جوړه
 فرمويه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾.

وتی: ټينگليزه که پي و تم: بابکر ناغا له کورد و کوردستاندا له تو ژير تر و زیره کتر
 هيه؟ ته لى منيش پيم وت: ته ماشای ئمو ده وه نانه بکه (ئمو دره ختانه) له نيو ئمو شاخاندا
 هر بنه ده وه نيک کوردی کی تيا دايه له من ژيرتر و له من زیره کتره به لام له بهر ئمو ی بی
 که سين و سهرمان لى شيواوه بهر پي خومان نابيين، شايانی باسه بابکر ناغا چاوکی کویر
 بو به گوشه يه کی جامه دانیه کمې سمری ئمو چاوه ی داده پوشی له بهر ئمو همر له دوروه به
 دهم و چاويدا ده تناسيه وه و بهو شيويه کابرای ټينگليز توانيپووی بيناسيته وه.

يه کیکی تر لمو قسانه ی بو گيراموه وتی: روژنيک ههتاو بوو هندیك ناغای ميراوده لی
 ميوانم بوون، وتم: با بچينه سهربان بو بهر ههتاوه که توژنيک ته ماشای ئمو دهشت و دره
 بکه ين، وتی: ته ماشامان کرد هيلیک هيه له دهستی پشده را له ژوری هيله کموه درهخت
 (دوهن) رواوه، به فرده که له نيوان ده وه نه کانداهيشتا نه تاوه تموه، به لام له مديوی هيله کموه
 به در ژايی چاو يک درهخت نه رواوه، وتم ئمو له بهر چييه؟ وتیان: بابکر ناغا بوچی قسه
 ده که يت له ئيشی خوادا، وتم: هه موو ئيشيک ئيشی خودايه، به لام خواش بويه ته قلی داوه به
 ئيمه بو ئمو ی بزاین هوی ئمو شتانه چيه.

له دواييدا بابکر ناغا وتی بريم کرده وه و پيم وتن: ئهمه هۆکه ی ئمو يه کاتی خو ی ئهم
 دهشتی پشده وه و جيگای هه موو ديهاته کاتمان ده ریا بووه، ئهم ده ریا يه له م ئاوی زی

پيښکها توره که له کاتي دا خوۍ تم دهر به ندهۍ پشده نه پچراوه و نمو زنجيره شاخانه بهرۍ ناوه که يان گرتوه.

ئينجا ناوه که په ننگۍ خوار د وټموه و بووه به دهر ياجه يک دواتر تم دهر ياجه يه زنجيره شاخه کمۍ برېوه و نمو دهر به ندهۍ دروست کرده، ئينجا بايره گموره مان هاتوه بو ټيره، دووباره گالته يان پيۍ کردم لمسر نمو و تهيه و وتيان تمه ئيشۍ خوايه، وتي: له پاش مانگيک دوو ئينگليز بوون به ميوانمان ته مانمېش که تم باسېم بو کرد بوون ئومانېش ميوانمان بوون، يه کي له ئينگليزه کان که زور شاره زو بوو له ميژوودا، وتي: باو و بايري ئيوه له ئسلدا له کوټوه هاتونه ته ټيره؟ وتم: باو و بايري ئيمه هر ليره بوون، وتي: نه خيتر وانيه چونکه تم ناوچه يي ئيوه له ئسلدا دهر ياجه بووه، تهماشاي نمو هيله بکه که لمسر دوه دره خت رواړه و له خواړه نرواره نمو هېش لمبرئموه يه که دهر ياجه که له کاتي خوړيدا گه يشتووه ته نمو هيله بدمرئژايي سال هيز و تواناي لمو زه وييه برېوه لمبرئموهۍ نمو شونتانهۍ که ناوۍ دهر ياجه کمۍ پيۍ گه يشتووه دره ختي تيدا نرواره به لام لموه بهر و ژوور تر رواړن.

ئينجا به ئينگليزه کانم وت: تم وتانۍ ئيوه من پيش مانگيک بم پياوانم وت باوهر يان پيۍ نه کردم، به لام زور شت مرج نيه خوړنده وار بيزانۍ، به لکو به ژيري ئه توانريت بزانريت. شاينهۍ باسه ناغا کاني ميراوده لي (ناغا کاني پشده) جياوازيه کي زور زوړيان همبوو له گهل ناغا کاني تري کوردستان، چونکه خوړيان ناماده ييه کي باشيان همبوو بو شت وهرگرتن، دووم تم ناغايانه شتي کيان همبوو کاتيک ميوانتي کيان دهات نمو ميوانه ئيشۍ چي بووايه نمو پرسياريان لي ده کرد، لمبرئموه له گهل هر ناغايه کدا دانېشتاي له همموو بابه تيک شتي کي ده زاني.

عمشيره تي پشده دوو بمشه:

۱- هوږي نورالدين: که به ناوۍ گونديکموه يه، له بناري پشده داده نيشن، ته مانه هر له کونموه لموۍ بوون.

۲- هوږي ميراوده لي: ته مانه له ناوچمۍ جزيره و بو تانموه هاتوون به شي کيان پرويان کردو ته ناوچمۍ هو لير که پييان دهوتريت عمشيره تي (گمردۍ)، هندی کيان پرووه دوکان روشتون پييان دهوتريت عمشيره تي (فيض الله)، هندی کيان له ناوچمۍ پشده جيگير بوون پييان دهوتريت (ميراوده لي)، به ناوۍ بايره گموره يانموه که پيۍ دهوتريت (ساوده ل) دواي تم (احمود ناغا) دواي تم (احمد ناغا) ي گموره که بايري

میراوده لیه کانه له (۲۰-۲۵) ژنی هېږوه نهمه کانی بوون به (۷) بهشمه نهم جیاوازی به هوی دایکه کانیانهمه بوه:

۱- تایه فمی بابکر ناغا که کوره گموره ی محمد ناغا بوو.

۲- تایه فمی محمود ناغا.

۳- تایه فمی رسول ناغا.

۴- تایه فمی أحمد ناغا.

۵- تایه فمی جگزه که نهمه به ناری دایکیانهمه یه.

۶- تایه فمی عباس ناغا.^۱

نهم هوژانه همردهم نازا و پیاوی مهرد بوون، ناوچه کانی خزیان پاراستوه له دهست دریژی و داگیرکردنی دوژمن و شهریان کردوه له گهل تورکیای عثمانلی بو ماوه ی (۱۰) سال (۱۸۷۵-۱۸۸۵ز) له سالی (۱۹۱۹ز) کاتی شمېر جیهانی یه کم بهرهلستی روسه کانیان کردوه نه یانه یشتوه بیتته ناوچه که یانهمه.

کاتیک عیراق کومه ژیر ټینتدابی ټینگلیزه بابه بابکر ناغای سلیم ناغا بو به حکمرانی گشتی نارجمی پشدر و مهرگه و رانیه، زور په یوه ندیبه کی به هیزی بوو له گهل ټینگلیزه کان وه کاسمان کرد مانگانمی خوی (۲۴ لیره ټالتون بوو)، مانگانمی (۷۰۰) سوار له خزمه کانی (۸۰۰ روپیه) بوو بو همره کی له وانه.

همرچنده په یوه ندي ناغا کانی کوردستان همیشه له بهرزه وندي میللهت نه بوه به لام ناغای مهردی تیا هه لک موه، وه:

(سمایل ناغای شکاک) که پنی نوترا (سمکو) زور کوشی کردوه بو کورد و کوردستان له سالی (۱۹۱۶-۱۹۳۰) له دژی رژیمی ستمکاری ټیران وه ستاوه هه تا به دهستی نهم رژیمه شهید کرا له رنگی نه تموه که یدا.

(سمکو) زور رهامه ند بوو له ناغا کانی پشدر جگه له (بابکر ناغای ناوبراو، همروه ها گلیدی هه بوو بهرام بهر به خوالی خوشبوو (شیخ محمودی حید)^۲.

^۱ سمرچاوه: عبدالله پشدر، یاداشتی ژیاڼی، لا ۱۰-۱۲.

^۲ سمرچاوه ی پیښوو، کاک عبدالله پشدری، لا ۳۲.

سمکۆی شکاک*

ئیسماعیل ئاغای شکاک ناسراو به (سمکۆی شکاک) سالی ۱۸۸۷ له دایکبووه، ئهو شۆرشگیرێکی کورده و پێبهرایهتی هۆزی شکاکی کردوه، که بۆ ماوهیهک دهسهلاتی ناوچهی خۆڕاواي گۆلی ورمیی له حکومهتی ناوهندیی ئێران سندهوه.

سمکۆ ناوی ئیسماعیله کۆری عهمد پاشای کۆری عهلی خانی کۆری ئیسماعیل ئاغای شکاکه و بنهماڵه کهیان له میژوه گهروه دهسهلاتداری خێلی شکاک بوون. سمکۆ له سالی ۱۸۸۷ له دایکبووه و پاشا مردنی باوکی و جهعفر ئاغای برای، سهرکردایهتی شکاکی گرتوه ته دهست له دواي جهنگی یه کهمی جیهانی شهوه هاتوه ته کۆری خهبات و کوردايه تیهوه.

ههڕچهنده له سالتانی جهنگی یه کهمی جیهانی دا سمکۆ له هیچ چالاکییه کی سیاسی بهشداری نه کردبوو، به لای هیزه کانی روسیا دهستگیران کرد و دوو ریاخستوه بۆ شاری (تهفلیس) و دواتر ئازادیان کرد بهو مهرجهی دا بنیشی و هیچ ههلوێستیک دژی روسه کان نهوێنت.

که جهنگی یه کهم کۆتاییهات، سمکۆ وهک سهرکردهیه کی سیاسی ناوی ده رکرد و له پێناو دامهزراندنی ئیدارهیه کی کوریدا له سالی ۱۹۱۹ شۆرشی بهرپا کرد و زۆر ناوچهی گرنگی خسته ژێر کۆنترۆلی خۆیهوه.

له سالی ۱۹۲۱ له ئهنگامی لهشکرکێشییه کی گهروهی هیزه کانی حکومهتی ئێران دا، سمکۆی شکاک ناچار بوو پاشه کشی بکات و پهنا بهرته بهر تورکیا. له سالی ۱۹۲۴ یشدا بهرپاریکی لیبوردن گهرايمه ئێران و سالی ۱۹۲۶ یش جاریکی تر شۆرشی بهرپا کردوه، به لای ئهجارهشیان شۆرشه کی تێکشکا و ماوهیهک له تورکیادا به دهسته سهری مایهوه. پاشا ئازاد کردنیشی گهرايمه بۆ ئێران و سالی ۱۹۳۰ به پیلانیکی کار به دهستانی ئێران له شاری (شنۆ) کوژرا، به مهش شۆرشه کی شکاک کۆتاییهات که یانزه سال درێژی کیشا.

مه لا و گاوان: (شکارته)

ئیسماعیل ئاغای پێی وتم: ههموو سالتیک بۆ مه لای گوند گه له جوتمان کردوه، هه ندی گه مان بۆ وه شانده نه گهر تۆش ئاره زوو ده کهیت با ئه مسال گه له جوتیکت بۆ بکهین، وتم:

* تێبینی: وهک پێزانینی بۆ خهباتی سمکۆی شکاک، لێره دا ژياننامه کی خراوده روو.

ئاغا دياره بمرهه می گهله جوته که گهلی حهلا لته بۆمن له سمر فیتره و زه کات، چونکه ئهم درانه بۆ همزار و لی قهوماو دانراون، بۆ مهلا یه که پيشموای موسلمانان بیت گهلیک ناره وایه.

شایه نی باسه گهله جوت چون ده کرا بۆ مهلا همروا ده کرا بۆ گاوانی دینه که. وای ریکموت لهیه که رۆژدا جوته کانی ئاواپی کران به دوو بهشموه بهشیك بۆ مهلا و بهشیك بۆ گاوان، همروها وای ریکموت ئهو دوو زهویییه که دیاری کرا بۆ مهلا و گاوان له تهنیشت یه کتردا بوون هیچ زهویییه که له نیوانیاندا نه بوو، ئهو رۆژهی که گهله جوت کرا بۆ من و گاوان ره شه باییه کی زۆر توند ههلی کرد له بهر تۆز و خۆل چاو چاوی نه ئهیینی، من خۆم لهوی بوم که گهله جوته که کرا، بهلام له بهر ره شه باکه نه مزانی کام پارچه زهویییه هی منه و کامیان هی گاوانه.

له زهویییه کانی ئهو ناوچه یه دا مشکیکی زۆر بی شومار هه بوو، کشتوکال که سهوز ده بوو ئه بوو به نیو مهتر به رزی هه موو رۆژیک ئه بوو مشکی ناو ده غله که بکوژیت.

له بهر ئه وهی که سی شه مه و ههینی پشو بوو له نیو فه قیه کاندایه درس نه بوو، من هه موو فه قیه کانه ده برد بۆ مشک کوشتن. بهلام یه کهم جار که رۆشستین لیم تیکچوو ده چووم له زهوی گاوان مشکم ده کوشت، گاوانیش ئه مه ده زانیت بهلام دهنگ ناکات، هه موو جاریک که ئه چوومه سمر زهویییه که له بهر خۆمه وه توانیم ئه دا له گاوان ئه مه تا دوو مانگ بهردهوام بوو، ئهو زهویییه تر هه مووی مشک خواردی و زهویییه که به سوری مایه وه. له پاشا که گهغه کهی تر له دهستی مشک ده رباز بوو گوئی کرد گاوانی نامهرد به ئیسماعیل ئاغا دهلی: مامۆستا لینی تیک چوو مشکی گهغه کهی منی کوشتوه له جیاتی مشکی گهغه کهی خۆی، ئیسماعیل ئاغا به منی وت ئه مه راسته، منیش دهستم کرد به قسه وتن به گاوان، وتم: درۆ ده کات من مشکی گهغه خۆم کوشتوه، ئاغا فره مانی دا دوو ئه سپیان هینا یه کی بۆ من و یه کیک بۆ کوپخا باییز، پیکه وه چوین بۆ سمر زهویییه که، کوپخا باییز وتی: مامۆستا ئهو گهغه کهی که مشک خواردوویه تی گهغه کهی تویه، منیش که هاتمه وه دانیشتم پارچه شیعریکم نوسی بۆ مهلا ی پيشوی دیکه (ملا سه عدی) که له داخان دیکه ی به جی هیشتبوو چوو بوو له (قهلا دزی) دوکانی داناوو، هه ندی له شیعه ره کام له بیر نه ماوه به داخه وه جگه له م چه ند دیره نه ییت:

ئاغا وتی:

ئەمى مامۇستاي بىي باوان
 ھەمى زانىياري بىي تاوان
 خەوت بۆ ھىنا رىزى گاووان
 مەن بۆت ئەكەم بە چاوان
 ھەرچىت بىوي لى گاووان
 گاووان ئەلەيت:

ھەر لى رۆژى (قالوا بلى)
 بىر ياردرا لى بۆ مەلا
 سەر فەيتە و موچەمى فەلا
 خەير و خەيرات دفعە الەلا
 بۆچى لاتدا ھەمى مام مەلا
 لىم پى راستى پىر لى بەلا
 مەلا ھەمرا بەختى كۆمە
 سەرى باران ژىرى كۆمە
 مەن بۆ ھالى رۆلە رۆمە
 مەشكەت كوشتە بەختى خۆمە
 مەلا وتى:

گاووان پوختى نىيە بەختى ھەيە
 تەختەمى نىيە تەختى ھەيە

جولەكەى سەپلە:

ئە سالى ۱۹۴۸ كە لى سەرسىيان مەلا بوم، ئاوى زىي بچووك ئەمەندە زۆر بووبو
 پەيۋەندى (پشەدەر و مەرگە) برا بوو لى گەل شارى سەلىمانى، چونكە ئەم كاتە ھاتوو چۆ و
 پەرىنمە بىسەر ئاوى زىدا بەھۆى قەياغەدە بوو، ئەم قەياغەدە بىرىتى بوو لى چەند تەختەيەكى
 تاشراو ژىرەكەيان كۈندە بوو پىر كرابوو لى ھەمرا پىيادە و سوارە و ئۆتۈمىيەل يەكە يەكە بە نۆرە
 بىمۇ قەياغەيەدا ئەم بىر و ئەم بىريان دەكرد، قەياغەكە كە لىمبىر و لىمۇ بىرەدە بىسرا بوودە
 بە ئاسنىكەمە بۆ ئەمەى ئاۋ نەيىبات، كاتىك كە رۆخانە ھەلىدەكرد لى زىستان يان بەھاردا

قهیاغه که نیش پیّ نمدە کرا له بهر زۆری و هیزی ئاوه که، لهو کاته دا جوله کهیه که له شاری کۆیمه هاتبوو زهرهنگەر بوو، ههندی خشلی ئالتون و زیوی پیّ بوو دهیفرۆشت، کاتی که هاته دی سهرسیان ریگهی هاتوو چۆ برا، جوله که که کهسی نه نه ناسی به سهر لی شیشیواوی دامای نهیده زانی روو بکاته کو، ههندی له دانیشتوانی دیه که بریاریان دابوو ئهم جوله کهیه روت بکه نهوه، ئالتون و زیوه که یی بسین له ههر شوینیک بزبان ریکوت نه گهر ملینچی بکات بیکوژن، چونکه کافره ئالتون و زیوه که یی بسین، منیش نه مه به بیستوه جوله که کهم هینایه مالتی خومان، رۆژی دوایی له پیش ئهوهی دهست بکه به نهوێری ههینی وتم: دانیشتوانی سهرسیان ههر کهسی که دهستدریژی بکاته سهر ئهو جوله کهیه، داینین که دهستدریژی کراوه ته سهر من، ئهو جوله کهیه تا ریگه ده کریتوه من په نای ده ده و دهیپاریزم چونکه نه مه نایینی نیسلام ریگهی داوه، له رۆژی ئاوا داییت ته ماشای موسلمانیتی و جوله کایه تی بکریت چونکه هه موو لاما ن براین و له دایک و باو کین بووین لهیه که مه عده ن دروست کراوین که خاکه، وه که پیغه مبه ری خوا فهرمویه تی: (کلکم من ادم و ادم من تراب)، دیار بوو وه که میان زۆر پینا خو شبوو به لام به قسه یان کردم، زۆر سوپاسیان ده کهم له سهر ئهوهی که ریژی میان گرت ده ستیان دریژ نه کرده سهر ئهو جوله کهیه.

به لام پاداشتی چاکهی ئهم جوله کهیه بۆ من ئهوه بوو دوو باز نهی زیوی گه وهی دایکی محمد بوو، جوله که که بردی که له کۆیه زاخو یان بکات (سپیان بکاته وه) ههر ئهو سا له جوله که که رۆشت بۆ فله ستین تا ئیستاش باز نه کانی نه نارد وه، سهر پای بیوه فایی ئهو جوله کهیه هیشتا من زۆر ههست به بهختیاری ده کهم که مال و گیانی ئهو جوله کهیه م رزگار کرد، پیشینان وتویانه: (چاکه بکه و بیده به ده م ئاوه وه)، هه رده م خوای گه وه له قورئانی پیرو زدا فهرمانان پیّ ده کات به چاکه کردن و ده فهرمو: من پاداشتی ئهوه ده ده مه وه که چاکه ده کات نه که پاداشته که لهو کهسه وه ریگرم وه که چاکه له گهل کرد وه.

میوژ له جیاتی شه کر:

له هه مان کاتدا که ریگه گیرا بوو بۆ نزیکهی مانگین شه کرمان لی برا، شه رمم ده کرد بهیه کی بلیم ههندی شه کرمان بداتی تا ده یکرین و دوایی ده یان دهینه وه. بۆ ماوهی یه که مانگ میوژه ره شه مان ده خوارد له جیاتی شه کر، ههندی شه کرمان هه بوو کرد بوو مانه ناو شه کردانه کاتی که میوان ده هات میوژه که مان ده شار ده وه و شه کر که مان داده نا.

جا مروژ ته گهر همر سکالا بکات بو ثم و نمو باش نيه چونکه نموي دوسته پيى ناخوشه و نموي دوژمنه پيى خوشه، باشته چاوه ري بکهيت تا خوا ده رگاي ره همهت لي ده کاتموه.

صغري و کبري:

لهو کاتدا من مهلا بووم له سهرسيان شکر و چايان به کوپين (بيتاقه) دابهش ده کرا، بو همر نه فمريک ته ندازه يه کيان دانا بوو له شکر و له چا، نيمه نمو کاته مندا لمان نه بوو له بهر نموه ناغا پيى وتم: بو نموي به شه که تان زور بيت دوو مندا ل بنووسه، منيش نازانم بو چي نمو هله گموره يه کم کرد ئيستاش پيشمانم لهو کرده يه چورم دوو کچم نووسي يه کيکم ناونا (صغري) و نموي تريان (کبري)، چونکه زور به دواي (منطق) دا ده گهرام به دواي (صغري و کبري) دا ده گهرام که دوو بابه تي زانستي مهنتيقه.

کاتي خو ي بو ثم کرده يه (بوره فتوي) يه کم بو خوم دو زيموه له دلي خومدا وتم: ثم شکر و چايه هي ده ولته، هه موو کسي يکي موسلمان ته گهر نه ييت ئهرکي له سهر (بيت المال)، منيش له بهر نموي ميوانم زور بوو، نمو به شهي پييان ده داين به شي نه ده کردين، ثم جوړه فهتوا يانه پيشهي هه نديک له مهلا يانه.

همر کاتيک شتيک له بهر ژه وندي خو ي بوو ده گهر يت (حيله شرعي) يه کي بو ده دو ز يتموه بو نموي حه لالي بکات.

ماره به جاش بو دووهم جار:

ژنيک هه بوو له ديه کي تر نزيکي سهرسيان سي ته لاقه درا بوو، هه موو مهلا کاني نمو ناوچه يه وتيان به ماره به جاش نه ييت ته لاقه که چاک ناييتموه، ئيستاش له لاي هه نديک ماموستاياني ثايني همرکسي به ژنه کمي وت برؤ سي ته لاقه ت کموتبي، ئيتر سي ته لاقه کمي ده کموت به شوو کردنموه به يه کيکي تريان به ماره به جاش نه ييت چاک ناييتموه.

ژنه که هاته لام وتي من ده مويت بگه ريموه لاي ميتر ده کم، منيش وتم: تو ليتره يمينه روه تا يه کيکت بو ده دو زمسه به دزيسه ماره ت ده کم و ته لاقه ت ده دات پاشان که عيده ت تمواو بوو ماره ت ده که موه له ميتره پيشووه کت.

شهويک دانيشتبووين من و نمو و دا يکي محمد، ژنه که پيى وتم:

ماموستا گيان يه کيڼکی وک خوتم بۆ پهيدا بکه، وتم: به خوا ناتوانم ئموه بکه، ليم ببوره به لام ههريه کيکت بۆ پهيدا ده کم.

بۆ سبهيني کورپيکی گهنج هه بوو ناوی همه ئه مين بوو هيشتا ژني نه هينا بوو، وتم: پيټ خوشه بۆ يه که شمو ژنيکت بۆ بينم، ديار بوو زۆري پي خوش بوو. شمو دوو شاهيدم هينا مارهم کرد ليني و ناردمن بۆ شوپنيک بۆ به ياني ته لاقی دا.

ئهمه جاري دووه مه له مه لايه تي دا ئهم هه لايه بکه، جاري يه کهم له زه لم، جاري دووه له سه رسيان، به داخه وه که له کاتي خویدا نه مه زاني سي ته لاقه که به يه که جار ته لاقپيکی پي ده که ويټ، ئهمه ره وشتيکی (جاهلييه) له پيش ئيسلامدا هه بووه، هه ره ها له بهر ئهم هويانه ماره به جاش دروست نيه له شه ريعه تي ئيسلامدا:

۱- ئهم ماره کردنه مه رجي پيچه وانهي شه رعي تيدايه، هه ماره کردنيک مه رجي له و جوړه نا ره وای تيا بوو به تاله. چونکه به و مه رجه ماره ي ده که من که له دواييدا ته لاقی بداتموه.

۲- ئهم ماره کردنه بۆ کاتيکی تايبه ته که پي ده و تريت (الزواج المؤقت) هه موو ماره کردنيک بۆ کاتيکی ديار ي کراو به تاله.

۳- پيغه مه ري خوا ﷺ فه رمويه تي ماره کردني ئافره تي بالغي ژير ده يټ به ره زامه ندي خوی بيټ، نه گه ر له و ژنه ته لاق دراوه بپرسيت پيټ خوشه ئهم جاشه مي ردت بيټ هه تا ماوي دياره وه لامه که ي ئموه يه که نايه ويټ بيټ به ژني ئهم پياوه نه ناسراوه به لکو ناچار بووه شوي پي بکات بۆ ئموه ي به چيتموه لاي مي ردي پيشووي.

مام محمد مه رگه يي:

دراوسيه که مان له سه رسيان ناوی (همه مه رگه يي) بوو، ژنه که ي پينان ئموت (پوره فات)، ته مه ني له (۸۰) زياتر بوو، زۆر جار له گه ل پوره فات نه هاتن بۆ ماله مان به شه وان قسه ي خو شيان ده کرد و ده يانگي رايه وه.

جاري کيان وتي: ماموستا کاتيک مه ليک فه يسه لي يه کهم هات بۆ پشه ر له مالي بابکر ئاغاي سليم ئاغا ميوان بوو، قاپيکی گموره يان هينا بوو بۆ ئموه ي (مه ليک) کاتيک ويستي ده ست به ئار بگه يه نيټ ئمو قاپه ي له ژير دابنيټ، ئهم قاپه هه ر بۆ ئموه باش بوو چيشتي ماشينه ي تيا بخويټ.

جاریکی تر وتی: ماموستا ته گهر بږم هیچ خه فدت ناخوم، چونکه ههموو دنیام بینی، وتم مامه کویت دی له ماوهی (۸۰) سالدا، وتی: تا خوار سلیمانی و کهرکوکم بینیوه و به ههموو کولانه کانیدا گهړاوم، وتی: بؤ جاری یه کم که چومه سلیمانی له ئوتیل دابهزیم پارچه خه لوزیکم پی بوو له گیر فاند. کاتیک که ده چوموه دهره وه بمر پارچه خه لوزه سمر دیواره گام نیشانه ده کرد ئیتړ ده گهراموه وون نه نه بووم.

جاریکی تر ئاوتنه یه کی گهره مان هه بو کاتیک که میوانیک هات تمماشای ئاوتنه کی کرد، وتی: ماموستا ئمو پیاوه کییه لهوی دانیشتووه؟ وتم ئمو تزیت، دیاره کورد زیره ک تره له ههموو که سیک به لام له برئموه کی زور کات کورد ژیر دهسته بووه و دوزمنی یه کتر بوون سودی لهو زیره کیه وهر نه گرتووه بؤ ئمو دوو مه بسته.

به پړیوه بهری په روه رده (مدیری مه عاریف):

له سالی (۱۹۴۷) دا له مانگی ته موز مدیری مه عاریفی سلیمانی که ئیستا پیی ده و تریت (په پړیوه بهری په روه رده) چوو بؤ قه لادزی، لهو سهره وه گهړایموه له سهرسیان شمویک لای دا، مزگمته که نوسابوو به دیوه خانی ناغاه، کاتیک که چووم بؤ نویژ پییان وتم: ئموه مدیری مه عاریفی سلیمانی، چووم بؤ لای سه لامم لیکرد و دواى ئموه وتی: پیتم خوشه توژیک دانیشین به یه کهوه.

له پاش دانیشن وتی: ئه بیت پرسیار یت لی بکم؟ وتم: زورم پی خوشه. وتی: مانای ئه مه چییه؟ "رأیت الله في صورة البقرة"

وتم: ئه مه مانای ئه وه یه که من کاتیک خوام دی له بر گهره یی خواو له بر بچوکی خوم بهرامبر بمر گهره یی خوم به مانگا هاته بهرچاو.

وتم: "في صورة بقرة" حاله له (فاعیلی فیعله که) نهک (مفعول به) یه که که (الله) یه. وه لامه کی زور پی خوش بوو له برئموه کی نه وه ستام بؤ بیرکردنوه که مه بسته ئموه بوو.

وتی: تو بؤچی هاتو ته ئم دئییه دواکهوتووه؟ وتم: ئمی چی بکم من مه لایه تی ده کم و بهمه لایه تی ده ژیم له کاتهدا له ناغایه و له دئییم باشر ده ست ناکویت.

وتی: نه گهر من ریگایه کت بؤ دابنیم که پاشه پروژیک بمرزی تیادا بیت به قسم ده که بیت؟ وتم: به لی.

وتی: ئە بەغدا (عەلی کەمال) کوردێکی دڵسۆزه و زۆر پیاوانەیه هەندیک لە فەقێ کوردەکانی ناردوووە بۆ زانکۆی ئەزهەر لە میسر لەسەر ئەرکی خۆی، منیش دەتوانم یارمەتیت بدهم، ئەتتێم بۆ لای هەتا وەک فەقییه‌کانی تر بتنیریت بۆ (ئەزهەر).

منیش وتم: ته گهر لهوی خویندڼم ته واو کړد ده یم به چی؟

رتى: يان دەيىت بە مامۇستاي زانكۆيان قازى.

وتم: به قسمت ده‌کم زورم پی خوشه روژیک له روژان بيم به قازی بمراستی و به داده‌وه.

وتم: چي پٽويسته كه خوم ئاماده بكم بۆ ئهم سهفهره.

وتی: ئەلفیہی تین مالیک (ألفیه ابن مالک) لە گەڵ نزیکەیی سی چوار جزئی قورئان

لمبهر بکه، لموی لهم دواندها تاقی کردنموهت له گهل ده کمن.

له‌یاش نموه ده‌ستم کرد به قورئان له‌بهر کردن و له‌گه‌ل (الفیه)ی که پیتی ده‌وتریت

(سیوطی) لہنا و فقہی و مہلاداد.

روژنيك دايكي محمد پرسی: بۆچی (منهج) ای خویندنی خۆت گۆریوه ئەم شتانه لێبەر

ده که بت؟ منیش باسه کهم بز گیترا یهوه نمیش پسه نندی کرد و وتی: من ده چمهوه مالی باو کم

تا تو دڀيٽه وه و ٿو کاته مندا ٿمان نه بوو ئيشه که ٿاسان بوو.

شەۋەت ئەخەمەد جوتىك پىلانى ئە قور دروستكارى وا ئە پىمدا بە پەتەكى رەش

بەستومە بەبەردەم ژورەكەى قازى سەلىمانىدا رۆشتەم، دىم لولەيكەى لىتەر پەنجەرى ژورەكەى

قازىدا ئاۋىكى رەشى بۈگەنى لى دىتە دەرەۋە منىش پىرسىم ئەم ئاۋە بۈگەنە چىيە؟ وتيان

تموه رزقی قازیه، منیش به یانی پشیمان بوومه لهو شته ی که خوّم ئاماده ده کرد بوّی.

باوهرم به خمره که نموده بههیز بوو وام دهزانی که خوای گموره به تیلهام نموی بهمن

فہرستہ

کلیل نه گهر دهرگای پی نه کریته وه بوچی باشه؟

روژنك له حوجره‌ی فه‌قییه‌كان ده‌رسی كتیبي (كلنبوی برهان)م له‌زانستی (منطق)دا به

فەقەيەك دەۋتمەۋە، ئەر كاتەدا شەيخ حەسەننى بۆسكەن كە پەيۋەككى زۆر دەۋلەتمەند و زۆر زېرەك

و زور ژیر بوو همرچهنده خوینده وارییه کی که می هه بوو بوو هات بو لام بو حو جره دی

فەقییەکان، نمو رۆژە بە دیدەنی هاتبوو بۆلای ئیسماعیل ئاغا، منیش ویستم دەست هەلگرم

له دهرسه که نمو سویندی خوارد وتی: ده پیټ دهرسه که تمواو بکهیت منیش داده نیشم گوی

دہ گرم.

کاتیک له دهرسه که بوموه، وتی: ماموستا ته گهر پرسپاریک بکه م پیت ناخوش نیه؟
وتم: زورم پی خوشه.

وتی: هم دهرسه که لکی چیه که نیوه وا خوتانی پیوه ماندوو ده کمن، ههروه ها
عیلمه کانی تر که پتی دهوتریت دوازده عیلم؟

وتم: نیمه بههوی هم عیلمانهوه دهتوانین له ناینی نیسلام بکوئینهوه، له قورئانی پیروز و
فرموده کانی پیغمبر و حوکی نمو شتانه بدوئینهوه که لهژاندا هیه و له پاشه روژدا
پهیدا دهبن چونکه قورئانی پیروز باسی ههموو شتیکی کردوو به کورتی له لایمن دروستی
و نادرستیهوه.

وتی: وته کهت راسته بهلام نیوه روژیک له روژان هم عیلمانه بهکار دههینن بو دوزینهودی
نمو شتانه؟

ته گهر شتی وا هه بیت بچی ههر مه لایهک پرسپاری لی ده کریت ناتوانیت وهلام بداتمهوا تا
پهنا نه بات بهیه کی له کتیبه کانی فیهی شافعی.

له پاشا وتی: ماموستا توش و ماموستا کانی تریش له کوردستان لهمو پیتش و لهمو
دوا به درژیایی سال خوتان ماندو ده کمن بو دروست کردنی کیلیک که ده رگایه کی پی
بکه نموه که نمویش ده رگای قورئانی پیروز و فرموده کانی پیغمبر ﷺ بهلام بهداخموه
نهمرن و روژیک له روژان نمو کیله بهکار ناهینن، کهوا بوو سودی کیلی چیه ته گهر ده رگای
پی نه کریتمهوه. بوون و نه بوونی ههروهک یهک وایه ته گهر بهکار نه هینریت.

بهراستی نمو وتهیه که ریکموتی مانگی حوزهیرانی ۱۹۴۸ بوو نیستا (۱۲-۸-۲۰۰۱)
ههردهم هم وتهیه که شیخ حسین بوسکین پیی وتم بوو کهم خوینده وارییهی خوی له گویمدا
دهزنگیتمهوه، منیش ده لیم بهخوم و ماموستا کانم نموهی ماوه و نموهی نهماوه و نموانه
لهموودا پهیدا دهبن بوو جوړه ته مهنی خوین بهخت ده کمن له ریگای (غو، صرف، منطق،
بلاغه، فلسفه،..هتد)، نموانی تر به درژیایی دوازه سال زیاتر نیجا هم زانستانه به دهرس
ده لینهوه و حاشیه یان لهسر ده کمن، بهلام ته گهر کابرایهک مرد نازانن چون میراته کهی بهش
بکه، ته گهر کابرایهک ژنه کی تهلاق دا سی بهسی بهیه کجار ده لین ته مه بهماره به جاش
نه بیت چاک نابیتمهوه چونکه فلان کتیب له (فقه)ی شافعی یان حنفی وا ده فرمویت، ته گهر
شتیکی تازه روو بدات له ریگای زانستی تازهه نازانن حاله یان حرامه، دروسته یان
دروست نیه چونکه نیمامه کان و مزه به کانی لهمو پیتش نمو شتانه یان نه دیوه باسی
حوکه که یان نه کردوو ههروهک (استنساخ-clonning) (اطفال انایب) شتی تری تازه،

کاتیک خویندهواره کانی ئیسلام کو ده بنموه دهست ده کهن بشمړه قسه هم ده لئ شافعی وای فمرمووه و نمو ده لئ حنفی وای فمرمووه و یه کیکی تر ده لئ تیمامی جه عفیری صادق وای فمرمووه هر بهو جوړه به در ژایی سال به رقه به رایه تی و تعصب بو مزه به بیکی تایبه تی ناتوان بگهن به نه بجم و راستی حوکی نمو شته تازانه که په یدا بوون.

زورترین نمو ماموستایانه کی خویندنی مزگوتیان تمواو کرده لای توان نایینی ئیسلام بریتیه له مزه به بی شافعی هیچ کس نیه بچیت به لای قورنای پیوژ و فمرمووه کانی پیغه مبر. که چی نای شافعی نه له قورنای هیه و نه له فمرمووه کانی پیغه مبردا. نه گهر یه کی له ماموستایه کی نایینی بیرسیت حوکی فلان شت چیه ده لئ خوت (تقلیدی) تیمامی شافعی بکه یان تیمامی حنه فی.

یان به پتی بیر کرده نو خوی و جوری حوکه که که بریار ده دات وه نو هی له (حج) دهستی بهر تافره بکویت ماموستای نایینی نه لئ خوت تهقلیدی حنه فی بکه چونکه له مزه به بی شافعی ده ستور ژه کی ده شکیت.

هیچ کات نمو ماموستا نایانه بیر له وه ناکه نموه که له سده یی که می ئیسلامدا باشتیرین کات بوو بو کار کردن به ئیسلام، موسلمانان کان خویان (تهقلیدی) که سیان نه ده کرد نمو کاته نه تیمامی حنفی نه شافعی نه تیمامی (مالک) یان (أحمد) و نه تیمامه کانی تر له دایک نه بوو بوون.

روژیک له گهل خوا لیخو شبوو قازی عبدالحمید نه ترووشی له خزمه تی ماموستا (مهلا عبدالکریم مدرس) دانیشتوبین له حوجه که له شیخ عبدالقادی گیلانی، پیاونیک هات پرسیاریکی له ماموستا مهلا عبدالکریم کرد. ماموستا وتی: برو خوت تهقلیدی تیمام نه بی حنیفه بکه ئینجا ئیشه که ت بکه.

کاتیک کابرا چوه دهره قازی شیخ عبدالحمید وتی: ماموستا له پیش له دایک بوونی تیمامی حنه فی موسلمانان کان خویان تهقلیدی کی نه کرد؟

ماموستا زهرده خه نه یه گرتی و قسه نه کرد. من ده زمانی ماموستا له دلیدا قسه که ی زور پی خوشبوو چونکه زانا و ژیره به لام له زمانی هم و نمو ده ترسیت.

جاریک له کوری زانیاری (جمع العلمی) داویان لیکردم که نوسراونیک له سمر ژیان ماموستا (عبدالکریم مدرس) بنووسم بو نو هی بلای بکه نموه له گوڅاره که یاندا، چومه خزمه تی بو نو هی هندیک شتی لی وهریگرم له باره ی ژیانیه وه.

وتم: ماموستا پرسيارکت لی ده کم پیت ناخوش نهیت، من نزام که تو له زانیاری و شاره زایی زانسته کانی ئیسلامدا که هه موویان هوی دۆزینموی حوکمه کانی کرده وی ئینسانن له قورئانی پیروژدا و له فرموده کانی پیغمبردا زۆر شاره زایت. بۆچی یه کیک پرسيارت لی ده کات به (اجتهاد) ی خۆت وه لام ناده یتمه به لکو به ناوی (حنفی) یان (شافعی) یان (مالکی) وه لام دده یتمه؟

به ماموستام وت: ئیمامی شافعی لهو سهرده مه دا ته نها چوار عیلمی زانیوه که عیلمی قورئان و عیلمی فرموده و عیلمی اصول الفقه و عیلمی به لاغه، چونکه ئهو کاته عیلمه کانی تر وه ریان نه گێرا بووه سهر عمره بی وهک مه نتیق و فله سفه و ئاداب، تو دواژه عیلمت خویندوه و زیاتر له هفتا ساله به دهرس ده یلی یتمه، به سه دان ماموستای ئاینی ئهم عیلمانه ی لای تو خویندوه و ئیجازه ت پێداوه، به لام کاتی خه لقی پرسيارت لی ده کم پنه نا بۆ کتیبیک له کتیبه کانی شوێنکه وتوانی ئیمامی شافعی ده به یت وهک: تحفه ومغنی المحتاج و اعانه، تو خۆت بۆ ئیجتیهاد ناکه یت وهک ئه وان.

ئهمیش فرمووی: راست نه که ی به لام ده زانیت ماموستا نایینه کان و ئه وانه ی له گه لیا ندان چهند زمان درێژ و چی ده ئین.

ئهو وتانه ی من که په یوه ندی هه یه به قسه که ی شیخ (حسین بۆسکین) یه وه مانای ئه وه نیه که من ئیمامه کان به کم داده نیم یان ریزیان لی ناگرم، به لکو ئهو ئیمامانه خۆمه یتکی زۆر گه وه ریان به ئایینی ئیسلام کردوه و ئیمه زۆر سودمان له فرموده کانی ئه وان وه رگرتوه. به لام ئه وان وهک ئیمه وتویه پیغمبر خاته می هه مو پیغمبرانه. به لام ئیمامی شافعی نه یوتوه من خاته می هه مو مه زه ییکم، یان هه نه فی یان ئیمام مالیک و ئه وانی تر نه یانوتوه قورئان و فرموده کانی پیغمبر ﷺ هه نه که ناریکه وه و به وتاره کانی ئیمه کرده وه بکه من.

هه ره وه ها هیچ ماموستایه کی ئایینی بیر له وه ناکاته وه که ئهو ئیمامانه هه چیان (وهی) یان بۆ هاتبی له ئاسمانه وه، به لکو هه ریبه کیک له وانه ماموستایه کی چاک بوون - اجتهاد - یکی باشیان کرده وه، هه ریبه که به رتی مه زه به که ی خوی روشتوه هه ر شتیکی فرموده له هه ندی شویندا راسته و له هه ندی شویندا نه یییکه وه. چونکه حوکمی خوا یه کیکه نه گه ر ئیمامه که له کاتی ئیجتیهاده که ییدا ئهو حوکمه ی دۆزیوه ئه وا فرموده که ی راست ده یتت نه گه ر نه ی دۆزیسه وه ئه وا به هه لده چوه ناییت موسلمانان دوا ی بکه یت

پينځه مېږى خوا نه فرمويټ: "الحاکم اذا حکم ثم اجتهد فأصاب فله أجران و إن حکم فاجتهد و أخطأ فله أجر".

واته: مجتهد نه گمر ويستی حوکم بدات به سمر شتيکدا له پاشدا ثيجهادی کرد له پيش حوکمه کېدا نه گمر حوکمه کې خدای دوزيموه بؤ شو شته نموه راسته نموه دوو پاداشتی هديه، يه کيکيان هی نمويه خوی ماندوو کردوه بؤ دوزيموهی حوکمه کې خدای يه کيکيان هی نمويه که به هه لدا نه چوه حوکمه کې خوی دوزيموه.

به لآم نموهی به هه لدا چوه نموا يهک پاداشتی هديه له سمر ماندوو بونه کې.

شويتکموتنی مذهبیهی تايبه ته به هممو مروثيکی موسلمانمونه وهک کوردیک له دايک دهيتت دهيتت من شافعيم دهريم له سمر مذهبیهی شافعی ده سمر له سمر مذهبیهی شافعی نممه گموره ترين هه ليه هممو موسلماننيک دهیکات، چونکه خوی گموره نه يفرمونه: (فاسألوا الشافعی ان کنتم لا تعلمون)، واته: نه گمر شتيکتان نمانی پرسيار له شافعی و مذهبیه کې بکمن، همروه ها حنفی و مالکی و مذهبیه کانی تر به لکو فرمويه تی: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱.

واته: نه گمر شتيکتان نمانی له زاناکان پرسن نم زانايانه له نايینی نيسلامدا دیاری نه کراون. به لآم بداخوه نيستا نموهی که نم قسانهی من بکات پتي دهوتریت (وهابی) همروهک نموهی که دوی شيخنيک نه کمويت پتي دهوتریت (منکر)، له زهمانی (معتزله کاندا) نموهی بيوتايه نهي موسلماننه کان ژيري به کار بهينن جياوازی له نيوان ناده ميزاد و ناژلدا به ژيريه پيان دهوت (زنديق). نم وتانه و نم جياوازیيهی نيوان مذهبیه کان هه تا همرو به مرد وهامه و هر (رق) بهرايه تی نيوان موسلماننه کان زياد دهکات، سمر له همموی شيوا دوی چواره سده له نيسلام بونه ته ژير دهستی نهمريکا و نينگليز و روس.

موسلماننه کان هيشتا خبريکی گفتوگون که مذهبیهی کي راسته، له ههمان کاتدا نهمريکا و روسيا به نموتی گهلانی موسلمان کمشتی ناسمانی رهوانه دهکمن بؤ مبريخ.

دهرويش پيرون:

روژنيک باران بوو له پاش نوژي مه غريب من و دايکی محمد خبريکی نان خواردن بووین، له پر دهرويشنيک خوی کرد به ژوردا بي نموهی له ده رگا بدات، هممو گیانی تهر بوو همروو

قاچي قوراي بوو، سهلامي كرد و دانېشت ههريشه مان كرد ئهم درويشه مان نه ناسي، پاش نان خواردن له پر وتي: ماموستا ده زانيت مهلاكه ي مزگوتې (بن ته بهق) له سلېماني مرد، ههنديك مهلا خزيان ناماده كړدوه بو جيگه كه ي، من لهو روزه مديرې مه عاريف پيني وتم كه بو ناچېته جيگه يهك پيشكه وتوتر بيت لهم جيگه يه ي خوم، ههزم نه كرد كه بهر و سلېماني بړوم.

درويش نان و چايي خوارد و روزه نه مزاني له كوښيوه هات و چوو بو كوي، نه مزاني ناويشي چيه، نه گهر باوهر بكم به خورافات نهو ده ليم نهو خيري زينده (خضر) بووه هات بو لام به لام باوهرم به خورافات نيه.

ههري جوړ بوو نهو شهو له خوشياندا نه مده زاني چون بنووم تا به ياني روزه يووه له پاش نان و چايي چوم بو لاي سمايل ناغا وتم: ده مينكه ناگام له مالي باوكم و خزمه كانم نيه، ده مه ويت بچمهوه بو ديي خومان سي چوار روزه لهوي بم دوايي ديمهوه، نهو يش پيني وتم: خوات له گهل بيت ههريچند ده مينيت هوه مينه روه، كاتيك هاتم بو سلېماني بينيم دوو روزه ماوه بو ئيمتيحان يانزه كهس خزيان ناماده كړدوه بو تاقي كړدنهوه له نهو قافدا بو مزگوتې بن ته بهق كه مهلاكه ي مهلا (فتح الله) بوو ودفاتي كړدبوو.

چووم عهريزه كم دا بو به شار بوون، بهمه ژماره ي به شار بووان له تاقي كړدنهوه كه بوو به (۱۲) كهس. يه كي لهو دوانزه يه خوالي خوشبو مهلا عبدالله ي چروستاني بوو كه زياتر له (۵۰) كهس ئيجازي دوانزه عيلميان لا ودرگرتبو، منيش ههريچنده بيرم ده كړدوه زور به دوورم ده زاني كه بيم به مهلاي نهو مزگوتهو لهو تاقي كړدنهوه يه دا سهري بكموم، چونكه

نهوان زور مهلاي چاك
و زيرك بوون وهك
مهلا عبدالله ي
چروستاني و مهلا
عهريزي جوانرزي،
مهلا فاحي ماموستا
مهلا عبدالكريم.
ههنديكي ترش له
خوينده واري چاك
چاك.

ههروه‌ها ئه‌وان نزيكه‌ی ۱۰ رۆژ بوو خه‌ريكي خويندن و خو ئاماده‌کردن بوو تاقي کردنمه، منيش يه‌ك رۆژم هه‌بوو بو خو ئاماده‌کردن چونكه دوو رۆژي مابوو بو تاقي کردنمه‌كه. هه‌ر جۆري‌ك ييت په‌نام به‌خوای گه‌وره برد و رۆژي تاقي کردنمه‌كه پرسياړه‌كانيان دابه‌ش كرد به‌سه‌رماندا كه خويندمه‌وه ديم زۆر گران. ده‌ستم كرد به وه‌لام دانمه‌وي ئه‌و پرسياړانه پشتم به‌ست به‌خوای گه‌وره كه يارمه‌تيم بدات، وابه‌زاتم من دووهم كه‌س بووم پاش مه‌لا عه‌ززي جوانرۆيي كه ده‌فته‌ره‌كه‌م ته‌سليمي ليه‌نه‌ي تاقي کردنمه‌وه كرد. ليه‌نه‌كه بريتي بوو له:

مامۆستا مه‌لا همه سه‌عيد ديه‌يه‌ي (خوخانه)، مامۆستا مه‌لا شيخ ماف قه‌ره‌داغي، مامۆستا شيخ نوري شيخ بابا علي، ماموري ئه‌مواق همه علي ته‌فه‌ندي به‌سه‌رۆكايه‌تي قازي (شيخ محمدي خال).

ده‌فته‌ره‌كه‌م دا به‌ده‌ست قازيه‌وه ده‌ستي كرد به ته‌ماشاكردني منيش له ده‌روه راوه‌ستابووم، له پاش ماوه‌يه‌ك وتي مه‌لا تو نه‌رۆيت تو ميواني منيت، منيش چاره‌روانيم كرد تا تاقي‌کردنمه‌كه ته‌وار بوو. قازي هاته ده‌روه وتي: تو مه‌لاي كوئي؟

وتم: من مه‌لام له سه‌رسيان به‌لام خه‌لكي زه‌ئمم. له‌گه‌ل خو‌ي چوبه‌ ماله‌وه ناني نيه‌وه‌روم خوارد ئه‌و رۆژه پينج شه‌مه‌ بوو. قازي عاده‌تي وابوو هه‌موو پينج شه‌مه‌يه‌ك له‌ حموشه‌ي مزگه‌وته‌كه‌ي له‌گه‌ل بازركان و خه‌لكي تر كۆده‌بووه‌وه، پاش نو‌يه‌ري عه‌سر له‌موي دانيشته‌بوو مني له‌ لاي خو‌يدا دانابوو، كا‌تي‌ك كه ميوانه‌كان هاتن وتي ئيه‌وه ئه‌م مه‌لايه‌ ده‌ناسن؟ ئه‌وانيش وتيان ناي ناسين، وتي: ئه‌م مه‌لايه‌ ليه‌يه‌كي ئالتونه‌ بووه به‌زير تو‌ز و خو‌ئمه‌وه من ده‌مه‌وي‌ت به‌يه‌نمه‌ سليماني، ئه‌گه‌ر ته‌بجاره‌ش ده‌ره‌ه‌چيت له تاقي کردنمه‌وه‌دا ده‌بي هه‌ر يه‌ته‌ شاره‌كه‌وه قوتاييه‌كان سو‌دي لي وه‌ريگرن، چونكه ئه‌م مه‌لايه‌ رۆژي‌ك پيش ئيمتيحان هاتوه له‌ديه‌كه‌وه له‌كاتي تاقي کردنمه‌وه‌كه‌دا بو‌مان ده‌ركه‌وت كه مرۆفهي‌كي تيه‌گه‌يشته‌وه، ئينجا من چوو‌مه‌وه بو سه‌رسيان له پاش ماوه‌يه‌ك هه‌وائم وه‌رگرت كه ته‌نجامي تاقي‌کردنمه‌وه‌كه ئه‌وه بوو مه‌لا عه‌ززي جوانرۆيي به يه‌كه‌م ده‌رچوووه و منيش دووهم بووم.

دياره مزگه‌وته‌كه ده‌دن به يه‌كه‌م. به‌لام گه‌ره‌كه‌كه يه‌كه‌ميان نه‌ويست بيانوه‌كه‌يان ئه‌وه بوو كه ماوه‌يه‌ك ئه‌و مزگه‌وته‌ي ئه‌وان خويندويه‌تي و ئه‌وان ره‌زامه‌ند نين له هه‌لسان و دانيشته‌ني، وتيان ئيمه رازي نه‌بووين كه فه‌قي بوو ئيستنا چۆن ده‌يكه‌ين به مه‌لاي خو‌مان. هه‌موو داوايه‌كيان نووسيبوو ئيمزايان كردبوو كه ئه‌و مه‌لايه‌يان ناويت، ئه‌م نو‌سراوه‌يان نارد بو ئه‌مواق به‌غدا ئه‌وانيش وه‌لامسي ئه‌مه‌يان دايمه‌وه وتيان ئيمه ره‌زامه‌ندي خو‌مان

پانه گهیهن به داواکەتان به لام ئیمه مهعاشی مهلای ئهوه مزگهوتە دهبرین خۆتان مهلای دووهم دابینن لهسهه ئهرکی خۆتان ئیمه موچهی نادهینی.

به رهو سلیمانی:

ههواڵیان بۆ ناردم بچم بۆ سلیمانی، کاتیک هاتم نههلی گهره که که له گه له کۆبوونهوه وتیان مهعاشی مهلای مزگهوتە که مان له لایهن میرییهوه سی دینار و نیوه ئیمه مانگی پینچ دینار بهتۆ ددههین، منیش ئهوه ندهم پێ خوشبوو. وتم: ئیوه تهنیا ژوریکم بدهنی ئیترازم لی پینن بۆ خوای گهوره إنشاء الله په کم ناخات، لهپاش ئهوه شهرمم کرد بگهڕیمهوه مالتاواپی له ئیسماعیل ئاغا بکهه که سی سال به دل و گیان خزمهتی کردم بهقهدهر زهڕیهک دلی ئازار نهدام، پیاویکی بهڕیزو خانهدان بوو.

کاتیک خهبریان برد بوو بۆ ئیسماعیل ئاغا دهستی کردبوو به گریان وتبوی له خوا دارا ده کهم که خوشی و رهحهتی نه بینیت، چونکه من زۆرم خوش دهیست هیچ شتی کم لهو درێغی نه کردوه، بهراستی ئیسماعیل ئاغا پیاویکی موسلمان بوو چونکه دوعاکهی گیرا بوو، که مالهوه ماله کهیان هینا بوو بۆ سلیمانی ئهوه رۆژه له کونه کوتر ئوتۆمبیله که

نهو خانوهی تییدا نیشته جی بووین

په‌نچم‌ر بوو بوو، کاتیش پایزیکی دره‌نگ و زور سارد بوو، دایکی محمد نه‌خوش کهوت و به‌نه‌خوشی هات بو سلیمانی منالیکې له‌بار چوو توشی نه‌زیف بوو نه‌خوشیه‌که‌ی زور دریژدی کی‌شا، منیش خوم دوچاری کابرایه‌کی ناهه‌مواری زور خراپ بووم که دم سپی گه‌ره‌که‌که‌ بوو. هرچی نو‌ترم بکر دایه‌ تو‌نجی تی ده‌گرم، له‌ نیوان نو‌تره‌کاندا پی‌ی ده‌وتم: تو‌ نازانی نو‌تره‌که‌مان به‌ باشی بو‌ بکه‌یت، نه‌مه‌ش له‌به‌رته‌وه‌ی که له‌ پیش مندا مه‌لا عبدالله چروستانی له‌وی تیمام بوو له‌ پاش مردنی مه‌لای پی‌شو س‌ی مانگ تیمامه‌تی بو‌ کردبوون، ده‌نگیکې زور خوشی هه‌بوو، تجویدیکې باشی ده‌زانی بو‌ قورئان خویندن، منیش له‌وه‌دا کول‌موار بووم نه‌ده‌نگم خوش بوو نه‌ ته‌جویدم باش بوو، کاتیک نو‌تری مه‌غریبمان ده‌کرد له‌و پی‌اوه له‌ پشت سهرمه‌وه نو‌تری ده‌کرد که پی‌یان ده‌وت (م.ص.ج) که له‌ نو‌تره‌که‌ ده‌بومه‌وه ده‌یوت تو‌ ووشه‌ی (ولاضالین) زورت داکیشا، منیش له‌ نو‌تری عیشادا کورتم نه‌کرده‌وه ده‌یوت تو‌ (ی) ده‌که‌ی (لاضالین) زورت هه‌لکیشا، ئیتر به‌وه هه‌موو نو‌تریکی ئیواره و خوتنان له‌و کابرایه‌ سهری له‌من شیانده‌بوو. چونکه نه‌مه‌دزانی وه‌ک گورانی سورته‌ی فاتحیه بخوینم، نه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌ نمونه‌ی دواکومتی گه‌لی کورد، زانین و نه‌زانین لای له‌وان ده‌نگی خوشه و له‌راندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئانی پی‌ژده.

روژیک ئیواره وخته‌ بوو، هیشتا بانگی مه‌غریب نه‌درابوو، (ح.ط.ب) هاته‌ ژوری هم‌وشه‌که پی‌ی وتم: مه‌لا نو‌تره‌که‌مان به‌باشی بو‌ بکه‌ پاره له‌ جگه‌روه‌ ده‌ردی، له‌م پی‌اوه مانگی (۱۰۰) فلسی ده‌دا، روژیکې تر یه‌کیکی تریان پی‌ی وتم: بچوره‌ لای کو‌یره‌کانی مزگه‌موتی گه‌وره‌ نو‌تره‌که‌ت ره‌وان بکه‌، به‌ مه‌رجی من فه‌قییه‌کانم هه‌موو خه‌ریکی تمواوکردنی خویندن بوون. که‌سیان بیریان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که نه‌مه‌ اصولی ئاین نیه‌، من ده‌سته‌لام چیه که من ده‌نگم خوش نیه له‌ نو‌تره‌دا نازانم ووشه‌کان بله‌رینه‌مه‌وه، من هه‌موو ده‌ره‌سه‌کانم به‌باشی ده‌وته‌وه به‌لام لای له‌وان زیره‌کی له‌وه دایه‌ ده‌نگت خوشی.

فه‌قییه‌کم هه‌بوو مه‌لا عبدالرحمن بانه‌یی زور زیره‌ک بوو، کتیبی (جمع الجوامع) ده‌خویند له‌لام، روژیک یه‌کیکه له‌ ته‌هلی گه‌ره‌که‌که وتی: فه‌قی ئیتر تو‌ بانگ نه‌ده‌یت چونکه بانگ دانه‌که‌ت لادیانه‌یه. فه‌قی بریاری دا که مزگه‌موته‌که به‌جی به‌یلتیت مالئوایی لی‌کردم بو‌ جیابوونه‌وه وتی: تو‌ مه‌لایت مه‌جبوریت له‌م ناهه‌موارییه و ناره‌واییه له‌م گه‌ره‌که قبول بکه‌یت به‌لام من مه‌جبور نیم قبولی بکه‌م، من نازانم جیاوازی چیه له‌ نیوان بانگی شاری و بانگی لادیی دا. پاش له‌وه فه‌قییه‌که رویشته‌ نه‌وه‌نده نازار چوو ده‌له‌وه چومه‌وه له‌و ژوره‌وه که ده‌رسم تیایدا ده‌وته‌وه قورئانیکې تیادا بوو، کوتام به‌ زه‌مینه‌که‌دا، روومکرده‌ ئاسمان و

وتم: خوی گهوره خو من هه زه رتی نه یوب نیم تا بهر گهی ئەم ئیش و ئازاره بگرم. دانیشتم رومکرده خوا وتم: ئەی خوی گهوره ئەوه من شەش مانگه بهم دەر دوه دهنالینم گونا هه کهم هه ر ئەوه دیه دهنگم خوش نیه و نازاتم وشه کانی سورده تی فاتحه چون هه لیان بکیشم و دایان بکیشم.

هه رکەسینک به دلینکی زور تنگه وه به ده رونینکی زور پاکه وه روو بکاته خوا دوعاکه ی قبول ده ییت، ئەو پیاوه زور نازاری ده دام توانجی له نوێزه کهم ده گرت روژی دوا یی هات بو مزگوت زور بی تاقه ت بو پیتی وتم: ماموستا له دینینه وه هه ر دوو گویم که ره بووه، منیش وتم: تازه گوپی له دهنگی من ناییت تا ره خنەم لی بگرییت، له پاش هه فته یه ک هه مان کهس هاته وه وتی له خوا به زیاد بییت هه ر دوو گویم به ره بوو، منیش له دلی خو مەدا وتم: خوی گهوره من چ گونا هه یکم کرد تا ئەم کابرایه بو جارینکی تر گوپی بکریته وه.

به لام دیار بوو من هه له بووم چونکه به که مەتر له هه فته یه ک هه ر دوو چاری کویر بوو هه تا کوچی دوا یی کرد هه ر له ماله وه کهوت و نه یده توانی بییت بو مزگوت، زور جار کورده زا که ی دهنارد بو لام ده یوت با ماموستا بییت بو لام زور بییتاقه تم، منیش به دلسوزیه وه نه چووم بو لای هه موو کرده وه کانیم له ییر کرد به دل و به گیان گه ردنم ئازاد کرد.

هو جره ی مزگه وتی بن ته به ق

ناشتبونه و هم له گهل ئيسماعيل ئاغا :

پاش ماوه يهك چوممه و بۆ سه رسيان خۆم ناشت كرده وه له گهل ئيسماعيل ئاغا و گهر دني نازاد كردم و وتی: هيچ نه ماوه له دلمدا بهرامبهر به تو هيوادارم له پاشموژدا به ختموهر بيت. پاش ئهمه ره حهمتهی خوا رووی تۆي كردم، كاتيك گهرامه وه سليمانی خهلكی گهره كه كه گوزا بوون، خزمهتيان ده كردم و ريزيان ده گرتم و ريزی فقييه كانيان ده گرت، له ماوهی پينج سالدا كه مهلاي ئهو مزگهوتيه بووم پينج مهلام ئيجازه دا، من ههتا ماوم سوپاسی دانيشتوانی ئهو گهره كه ده كم له سه ر پياوه تی و چاكهيان، ههرچهند شهش مانگی يه كه م زۆر دليان نازار دام، به لام نهویش له نهزانيه وه بوو و ايان ده زانی ههر مهلا يهك دهنگی خوش نهيت مهلا نيه.

ههنديك لهو شتانهی پييان وتم له ماوهی شهش مانگی يه كه م له سليمانی ئهمانه بوون: روژنيك به پياو ماقوله كانی گهره كه كه، له كاتيكدا كه هه موومان له مائی حاجی مهلا ماف شهو كو بوو بووينه وه، وتم: ئهو ژوردي كه به كرى گرتومانه وه ده رگا كهی روو به گوزيه. واته روو به ره شهبايه، خيزانم نه خوشه، تكايه بهلكو ژورتيكى ترم بۆ بدۆزنه وه كه ئهم زستانه تيايدا كات به سه ر بهرين، يه كى لهوانهی كه له دوایيدا زۆر چاكهی له گهل كردم شتيكى وت، ئيستاش نازاری له سه ر جهرگم ماوه، وتی: (خودايا عاقبت ما را خوب گردان)، واته: ئه ی خوايه عاقبيه تمان به خير بكهيت به ده ستی ئهم مهلا يه وه، چونكه من كاتی خوی پيم وتبون ژورنيك بۆ بگرن حموالهی خوام بكهن، ئهم پياوه كه ئهمه ی پى وتم له پاش ئه وهی كه منی ناسی زانی كه توژنيك خوينده وارم ده رس وتنه وه كه م بۆ خودايه بۆ پاره پيدا كردن نيه، به زۆر ماله كه م گواسته وه برديمه مائی خويان ژورتيكى دامى زياتر له ساليك تيايدا بووم به يى كرى، تا كوچى دوايى كرد به دل و گيان خوشی ده ويستم، منيش ئه وم زۆر خوشده ويست خوا پاداشتي به خيري بداته وه.

ههر ئهم پياوه جاريكى تر له ماوهی شهش مانگی يه كه مدا، قسه يه كى كرد ئه ويشم ههر زۆر پى ناخوشبوو. روژنيك حاجی (ص.ز) وتی: ماموستا چيتيكي زۆر جوان هاتوه هى ئيرانه با به شى كراسيك لهو چيته پييان ده وت (جهلسه) بنيرين بۆ ماموستا ژن پاشان پاره كه ت لى وه رده گرین. ئهو پياوه وهلامى دايه وه وتی: حاجی (با ژنه كه ی فيرى ئهو شتانه نهيت).

روژگاری ناهه مواری مهلا كه پينشه وای موسلمانانه كراوه به موچه خۆر و سه رفيتره و زهكات خواردن. خوينده كه مان ههرچهنده زۆر بوو به پينى ئهو روژه سودی زۆر بوو، به لام

ژيانى مهلا ئەمەندە ناخۆشى و ڕسوايى تياڤوو، زۆر كەس وەك من وازى لە مهلايى ئەهينا و ئەچوو ئيشىكى تىرى ئەكرد.

خوالىخوش بوو كاك شيخ ئەمىن نەقشەندى لە بابەتى ژيانى مهلاوه فرمويەتى:

بەراستى سەختە ژيانى مهلا

چاك گيرى كردوو لەناو ئەم گەلا

لە گەل راتبەى نان يان چىشت خواستن

هەر رۆژى لەم لا بۆ ئەولا گواستن

داواى شكاڕتە و جىگەى مەنى جۆ

چارەپى زەكات ياخو چۆرى دۆ

شويىنى ئيسقات و جەمانە و دەعوەت

تەواوى عمرى ئەپرا بەمەينەت

ئەمە ئەم دونياىى ديار ئەو دنيا

حيساب و كىتابى ژيانى مهلا

چونكه مەسنووى گوناھى خەلكە

چەن چاو ئەپۆشى بۆ بەشكى و بەلكە

ناھەق ئەبينى چاو ئەنوقىنى

چەن بەناھەق خەلك ئەتوقىنى

بۆيە راي ئەگرن ژيانى ئەدەن

گەلى بۆ دىرن خزمەتى ئەكەن

رنگاى شەرىعت نیشاندا پىيان

گونا و خراپە لابدا لى يان

ئاگاى شەرىعت لای هىچكام نيە

جوابى مهلا لای خوا چيە؟

مەوعظە و خوطبە و هاوار و فرياد

ئەپارێتتەمە بەهەهاوار و داد

ئەوێن خوتبەى دا هەناسەى ئەمە

ئێوێن و خوا چى دەسكوت ئەمە

چونکه همر خه لکه و خه لک تالان نه کا
 پیره و کرده دهی منالان نه کا
 بهراستی سهخته ژینی مه لاکان
 کاش نه یانگوری ههمو ری ژیان
 بهمژوری بازو به نوو کی قه لهم
 زنده گی بکمن نان بخون بی خهم
 نانی بی منهت بی خته و بژله
 زور زور خوشتره لهم ژینه سوژله

شایه نی باسه کاک شیخ نمین شیخ علائمه دین نه قشبه ندی پیاریکی زور زانا و ژیر و
 بهریتز بوو و بهوفا بوو بۆ همرکسینک په یوه ندی له گهل بوايه، کاتیک له (نه حمدا ناوا) بوو
 له پيش ۱۹۵۸ دانیشتونانی دئییه که له ههمو لایه کمه زوریان خوشدویست، من نهو کاته له
 دهره دهی زه لم بووم براده ریم له گهل نه بوو، سالی ۱۹۸۰ که مالیان هاته به غدا، له گهل نه دهش
 ماله که یان دوور بوو به لام هموالی نه پرسى و سهرى نه دا هه تاکو کوچى دوايى کرد خوا
 گیانی پاکى ببه ههشت شاد بکا^۱.

نهمى که کاک شیخ نمین نه قشبه ندی باسى ده کات و منیش له ژيان نامه یه دا هه نديک
 له باره یه دواوم، له بابته ژيانى ماموستایانى ئایینی، تاییه ته بهو کات و سهرده مه، به لام
 له ئیستادا سوپاس بۆ خوا ژيانى ماموستایانى ئایینیش گۆرانکاریى زوری به سهردا
 هاتوه و ههمو یان مووچى مانگانه یان هیهو ژيانیان دابین کراوه و پیوستییان به
 سهر فیره و زه کات و یارمه تیى نه و نهو نیه. نهمش وایکردوه که خاوهن بۆچونى خویان
 بن و له ژیر کاریگه رى که سانى دیکه دا وتار و نامۆژگاریى خه لک نه کمن و، به راشکاو یی
 راستیه کان بجه نه روو، خوا ژيانیان چاکتریش بکات و بهرو پيشیان ببان بۆ خزمه تی ئایین و
 که له که یان و پایمه داریان بکات بۆ وتنى هق و راستى له ههمو کات و سهرده میکدا.

^۱ دیوانی بیتوهی/ ۱۹۸۷ (۴۰۶-۴۱).

مردوو شتن:

خوا لیخو شبوو مهلا فتح الله مهلاي پیشووی مزگه وته که وهك دانیشتوانی گهره که که باسیان کرد نموی مردییت لمو گهره که که ده گهر دهوله مهند بووییت شتویه تی نه گهر همزار بویت نهیشتوه.

نزیکی مانگیك بوو چوو بووم بو سلیمانی، شویك له یه كینك له ماله کانی گهره که که کو بووینمه، پیان وتم: ماموستا تو وهك مهلاي پیشو نه که که هر دهوله مهندي دهشت و هزاره کانی نه دهشت، منیش وتم: زور زور شتیکی ناشیرینه نهم قسانه ییوه بهرامبر بهمن دیلین، من هرچهنده مردو شوری بهشتیکی باش ده زانم له ریگهی خودا که سیك بیكات، بهلام نهم کرده ویه زور زور بو مهلا ناشیرینه، له بهرئوهی له ههموو شویتيك پیایوکی همزاری لی قموماو هیه مردوو کانی شوینه که ده شوات بو نموی شتیکی بدهنی پیی بژی.

من کامتان خوتان زور به پیماو ماقول ده زانن له گهره که که ده گهر هرچی سامان و مالی هیه له پیش مردنیدا بیدات بهمن بو نموی که کاتیک مرد من بیشوم، وتم هر له دوو ریشموه راناهو ستم له سهری پیشانی یه کیکی بدهم که بیشوات، هر مهلا یه ک مردوو بشوات له لای من کفره که پیی بوتریت مهلا.

چونکه هر که سیك پله یه کی هیه له ژیان، پلهی زانیاری بهرترین پله یه له ژياندا، نموی زانیاری هه بی له ههموو بازرگان و دهستما یه دار پیاتره و به نرخ تره نه گهر خوی حورمه تی خوی رابگریت.

له پاش مارویهك دراوسیه کمان هه بوو مندا لیک یه کسالی هه بوو مردبوو، منیش خهریکی ده رس وتنمه بووم له حوچه که که ده بینم پیایو ک هاته ژوره وه تی: ماموستا میان نارده که تو بییت کوره که بشویت.

منیش قسه ی سووکم پی وتو وتم: بچوره دهره وه باله وه زیاتر به سوکی قسه ت له گه ل نه کهم له من که مترتان نه دوزیموه له گهره که که ده بچن پیی بلین مردوه که تان بشوات؟ دوی نموه نمو پیاده ی مناله که که مردبوو و باوکی و براکانی تا دوو سال نه هاتن بو مزگهوت بو نوژکردن.

دیاره لیره ده گله بی لمو خه لکه نه زان و دوا که وتوه ناگریت، به لکو گله بی لمو مهلا یه ده کریت که مهلا ی مزگهوت و مدرس بووه بهلام ریزی خوی نه گرتوه بو نیو دینار یان دیناریک چوه ته مالان مردووی شتوه.

جوړه ها كړده ودي ناشيريني مهلا و مهلايه تي پالې بهمنهوه نا كه ئمو ريښا و شويڼه بهجي
بهيلم، بير له واز هينان بكهمنهوه له مهلايه تي نه گينا زور هموه سم هه بوو له ددرس وتنهوه
خوم نده گوربهوه به پاشاي عيراق.

كوكر د نه وهی موچه ی گهړهك:

ههروك باسم كرد لهمنو پيش موچهی مهلاي مزگوته كه لهلايڼ ميويهوه برابو،
گهړه كه كه خويان نهو ديان گرته سهرشاني خويان كه ههمنو مانگيك بههه مووياننهوه پينج
دينار كو بكهمنهوه بيدهن بهمن لهباتي موچهی ميري، له پاش دوو مانگ روژيك نوږي
مه غريب بوو ههمنو كو بوو بووننهوه بو نوږ، بهلام هيشتا نزيكي چاره كه سهعاتيكي مابوو
بو بانگدان، يه كيك له ته هلي گهړه كه كه له ناوهراستي مزگوته كه دهسته سريكي راخست
وتي: دههمني خواتان لي بيت با پاره كهي ماموستا كو بكهينهوه.

يه كه يه كه ههلسان يه كي درهه مينك (٥٠ فلس) يان خسته سهر دهسته سري كه، لهو كاته دا
نه گمر گيان دهركردن بدهستي خوم بوايه گياني خوم د دهه هينا، بو نهوهی ئمو كردهوه
ناشرينه نهينم، وتم: عهيب ناكهن شوره يي ناكهن، بوچي من سوالكهرم، دهروزه دهكهم، لي
قمو مارم؟! هم كردهوه ناشرينه چيه؟ بهو جوړه پاره بو من كو دهكهمنهوه، له شويكي تر له
مالي خوتان يه كيك دابنين پاره كه كو بكا تهوه بيهينن بو مالنهوه يان حوجه، لهسهر ئمو
كردهوه يمي ئيوه په يمانم دا موچه كهي ميري زيندو بكهمنهوه، يان بچم كهوهر بفروشم و
مهلايه تي ناكم.

له پاش ئمو جاره ههمنو جاريك كويان ده كردهوه و يه كيك دههينايه مالنهوه بو.

روژي جهژن:

له لادي و له اشاره كاندا له كوردستان ئمو كاته باو بوو كه له پاش نوږي جهژن
خواردنيان دههينايه مزگوت، ههركهس له مالي خوي له برنج و ساوهر يه كي سيني هكيان
دههينا، ئمو كاته زورتر تهنيا برنج كه بوو يان ساوهر كه بوو له لادي كاندا، كاتيک مهلا بووم
له زلم له پاش نوږي جهژن ههمنو ههلهساننهوه و دهستي يه كتر يان ماچ نه كرد بدهنگي
بهرز سهلاوتيان نهوا لهسهر پيغه مبهه ښه جار جار نه گريان بهيه كتر يان ثموت توخوا گهر د نم
نازا بكن، بهو جوړه نه گمر دوو كهس ناكوكيان له نيوانياندا بوايه بهدريژايي سال قسه يان

له گڼ يه نه كړدايه روژي جمن دهستی يه كيان ماچ نه كړد و تاشت نه بوونمده و گمردنی يه كيان نازاد نه كړد.

ئينجا پاش نوم پارهيان كو نه كړدهو بو ديارى مالى شيخ و خان، روژي دووهمى جمن نه چوون بو لای شيخ حسام الدين له باخه كوڼ يان شيخ علاء الدين له بياره، له روژي ستيهم نه چوون بو مالى خان نو كاته (عمود خان) بوو پاش مردنى عبدالله خان بوو همدروكيان له (دزلى) دانه نيشتن حوكمړانى هوراميه كانى هم ديو و نو ديويان نه كړد. همدروها له سليمانى نانيان نه هينايه مزگوت له پاش نان خواردن به گمړه كدا نه گمړان مال به مال جمن نه پروزه يان له همدو مالىك نه كړد.

نو كاته من لوى مه لا بووم خوا ليخوشبوو حاجى كريم ناغا كه پياوښكى قهلو و قسه خوش بوو پيش همدوومان نه كوت مال به مال به گمړه كه كدا نه گمړاين، كاتيك نه گميشينه بمرده رگاي مالىك كه ريم ناغا بانگى نه كړد نو قله كه بينن چونكه نه و نه د زوربين جتي دانيشتن نه بوو، اينجا خاوه مال كه يان نو قل يان باسوق كه له دوشاوى مينور دروست نه كړى نه يان هينا سمر و دهنكمان هله گرت و نه چوون بو مالىكى تر.

شيرينى شيرينى راده كي شيت:

سى چوار جار چومه لای مهورى موقاف (محمد على افندى) ده موت نه فندى رزگارم بكه لهم ژيانه تاله كه من تيايدا ده ژيم مه لايه كم خوم به خويندو وار ده زانم، درس به فقې به باشى ده ليموه، له شوينى خومدا حورمه تم همدووه، نيستا وه سوا لكهر همدو مانگيك همريه كه په غا فلسم نه دهنى بو نه وى خوم و مال و منالم بژين. نمويش همدو جار يك بوى دهنوسيم بو به غدا بو زيندو كړد نه وى موچه كه وه لامه كه به پيچموانم ده هاتمه.

روژيك خرميكم دووبره همدوگوينيكي بو هينابووم، بيم كردهو و تم با هم دوو بهريه بيم بو مهورى موقاف به لكو به دلسوزانه نو موچه يهم بو زيندو بكاتمه، شويك دوو بهريه كم دايه بن دهستم و بر دم بو مالىان. و تم: نه مه ره شو نيه بو تو هم هيناوه به ديارى بو من هاتوه و منيش به ديارى هيناومه بو تو تير نم و ت يارمه تيم بده، نمويش وتى: سبهينى ده توانى بيت بو موقاف. و تم: سبهينى ديم.

چووم و وتى: عمر يزهيك بنوسه له رنگه منمده بو موقافى به غدا خوى پيشانى دام كه چوڼى بنوسم، اينجا نمويش (تايد) يكي له سر نووسى، همدووكيانى خسته ناو زهرفيكموه

پنی و تم: کمسینک پشت ملی بخوریت خوی بیخورینن باشتره تا یه کیکی تر. وتم: مهبستت چیه؟

وتی: خوت برۆ بۆ بهغدا ئەم عەریزەیه و کتابی ئەوقافە ببه بۆ مدیری عام. چونکه ئەوکاته وەزارەتی ئەوقاف نەبوو، کاتینک چوم بۆ بهغدا خوالیخۆشبوو (شفیق العانی) بەرپۆبەری گشتی ئەوقاف بوو. پیاویکی زۆر چاک و زۆر مەرد و زۆر مۆسلمان بوو، بەدریژی گوینی بۆ گرتم که باسی خزەتی خۆمم بۆ کرد له بارە دەرس و تەنەوه به فەقی و جۆری ژیانم، ئەویش خوا خستیه دلیموه -اضبارە-ی مزگەوتەکەیی هینا و فەرمانیدا که موچهکەم بۆ زیندوو بکریتموه که بریتی بوو له (پینج دینار و نیو) هەر لەوی کتابی پێدام وتی برۆ هەر لەم مانگوه ئەم موچهیدەت بۆ سەرف بکەن.

دیاره ئەمه هەمووی خوا کردی بەلام هەموو بەره کەتینک هەرە کەتیککی دەوێت. ئەگەر شیرینی هەنگوینە که نەبایە منیش خوا ئەم شیرینیە بۆ نەدەناردم، خوا بۆ هەموو شتیک هۆیهکی داناه.

کاتینک له بهغدا گەراموه بۆ سلیمانی به کەسم نەوت تا سەری مانگ، سەری مانگ چوم له ئەوقاف مەعاشەکەم وەرگرت، بۆ رۆژی دوایی پیاویک له دانیشتوانی گەرە که موچهی گەرەکی هینا که پینج دینار بوو. وتم: ئەمه بەرهوه هەرکەسه (پەنجە فلس)ی خۆی بۆ دەگێریتموه پێیان بلێ لەم رۆژوه موچهی نیوێم ناوێت خوا موچهی بێ منەتی بۆ بریموه. هەرچەنده هەولیان دا که ئەو مانگە وەری بگرم قبولم نەکرد ئینجا دانیشتوانی گەرە که وورده وورده خۆشەویستییان بۆمن زیاتر بوو.

کاتینک گەراموه دوو کتێبم کړی. یه کینکیان نایینی بوو (ابراهیم أبو الانبیاء)، دووهم نایینی نەبوو (معركة نبط العراق). کاتینک هاتموه لمرینگە له تەینال تەفتیشیان کردم، ئەو کاتە لەبەر فراوانی و بلاابونەوی فکری شیوعی به -سلیمانی-یان نەوت مۆسکۆی دووهم (مفوض شورتەکه) که جانتاکەیی تەفتیش کرد وتی: ئەم کتێبە قەدەغەیه. وتم: من ئەمەم لەسەر جادهی پایتەخت کړیوه، وتی: ئەوه خەلکی پێ تاقی ئەکەنموه. ئیفا دەیان لێ وەرگرتم له گەل کتێبەکه خستیانه زەر فموه دوو پۆلیسیان له گەل ناردم. له گەراج دابەزین تکام کرد له پۆلیسه کان دوام نەکەون و تۆژی دوور بن بۆ ئەوهی کەس نەزانی من تاوانبارم به قسهیان نەکردم، کاتینک چوینه دائرهی ئەمن پێیان ئەوت (شوعبه خاصه) بەرپۆبەره کەیی که خەلکی سلیمانی بوو زۆر نامەرد و ناکەس به چه بوو، وای ئەزانی گەورهترین تاوانباری گرتوه.

قېژانی به سهرما وتی: مهلا ئیشی تو قورئان خویندنه ئەم کتیبەت بۆچی کړیوه؟ وتم: ئیسلام نوښت و روژو نییه، به لکو یاسا و رژیمه بۆ ناده میزاد، وتم: قورئان ئەمرم پی ئەکا ئەو کتیبانه بخوینمویه. دواي ئەوه بردمیانە لای به پتو بهری شورتە عەردب بوو، زۆر پیاوتر بوو له کورده که، وتی: ئەم مه لایه ناوی ههیه لهوه پیش لای ئیوه؟ وتیان: نهخیر، کورده که وتی بیده به دادگا با بگات به سزای خوی، عەردبه که وتی: کهواته ههچی له سهر نیه برۆ به لām دوايی کتیبه که بسوتینه.

سالی ۱۹۶۲ له کوليجی یاسا قوناغی دووهم. ماموستای مالیه (د. عبید عزت) داوای راپورتی کرد له سهر نهوت، منیش لهم کتیبه راپورته کهم دههیتنا به هویموه (۲۰) غهرم وەرگرت.

ئیسقاتی ژنه کهی حاجی سهید ئاغا:

روژیک له حوجره ده رسم دهوتموه فەقییهک هات وتی له خانهقای مهولانا خالید ماموستاکان کۆ بوونه تموه و هاتوم به دواي توذا که بهچیت بۆ ئهوی، وتم: خیره؟ وتی: بهلێ خیره، ئیسقات ده کهن بۆ ژنه کهی حاجی سهید ئاغا، که به کیکه له دهوله مهنده کانی سلیمانی، کاتیک چووم بینیم چی ماموستای شاره کهیه هه مووی دانیشتووه جهنازه ی خوالیخو شبوو له هه یوانی مزگوته که دانراوه قورئانی له سهر ده خوینن.

کاتیک وتیان با نوښتی له سهر بکهین مه لاکان به جاریک به پی خاوسی رووه و جهنازه که روشن به شیوهیه کی زۆر ناشیرین، لهو کاته دا سهرنجم دا متصرف و مدیری مهعارف له گه ل خه لکه که دانیشتبون ده ستیان کرد به پیکه نین، ئەمه زۆر کاریگەر بوو له دلمدا چونکه مانای ئەم پیکه نینه ئه وهیه ماموستاکان بۆ دهوله مهنده کان سهریان پیوه نیه. به لām بۆ ههژاریک له حوجره کهی خویان نایه نه دهروه و له ری خوادا دواي جهنازه ی هه ژار بکهون و بهچن بۆ سهر قهبران.

ههرچی میزهر به سهر ههیه له سلیمانیدا کۆبوتموه به دهوهر و پشتی جهنازه ی خیزانی حاجی سهید ئاغادا یه کی نوښتی له سهر ده کات و یه کی قورئانی له سهر ده خوینی، کاتیک جهنازه کهیان برد بۆ سهر قهبران هه موو دواي کهوتن منیش له داخی پیکه نین به ماموستاکان له لایمن متصرف و مدیری مهعاریفهوه گه راموه مزگوته کهم.

روژی دواتر ماموستا عبدالله که مزگوته کهی نزیک بوو لیتموه هات به دوامدا وتی: بابچین بۆ خانهقا بۆ ئیسقاته که. منیش وتم: من نایه م، به زۆر له گه ل خوی بردمی،

ئیسقاته کهمان کرد، ههروهک ئهوهی له گهل مهلا حه ئه مینی قاجری له سالی ۱۹۴۲ کردمان، ههر مه لایهک (دینار و نیوئیک) یان پیندا، کاتیئک گه راصهوه مالهوه له ریتگه لسه ر دوکانیئک دیم ئافتاو لگانیک دانراون، وتم به خاوه نه کهی ئهوه به چهنده؟ وتی دینار و نیوئیک، وتم: ها بگره. به خوا ناییت ئهوه پارویه به چیتته مائی من، له پاشان چومه مزگهوت دهست نوژم گرت و چومه حوجره کهم، قورئانه کهم داگرت وتم، قورئان به ساحیبی تو به مانای تو سویند ئه خوم تاموام فلسیکی ئیسقات ناخوم، ئه گهر هه موو مال و مندالم له برسانا بمرن به پاره ی ئیسقات زیندو بینهوه، جاریکی تر ئیسقات وهرناگرم.

ئیسقاتی دهرویشه کهی قهره داغ:

روژێکی پینچ شه مه دایکی محمد پیی وتم: (۵۰) فلسمان بو پهیدا بکه بیدهین به گوشت، چونکه سلیمانی ئهوه کاته له شهوی ههینی دا ههر مالتیک به پیی توانای خو ی چیشتی باشی لیده نا، وتی: هه موو جارێک دایکی حاجی (ت.ف) ده لیت تو بامیی لادیانه لیده نییت واته بامی به بی گوشت.

وتم: نهک دره مه نیک، فلسیکم نیه و بو تان قهرز ناکه م.

لهو کاته دا فه قیییهک هات وتی: مه لا عبدالله نه لیت باییت بو مزگهوتی ئیمه. منیش کاتیئک چووم دیم ماموستا مه لا سهید عارف و ماموستا مه لا سهید غه فور و ماموستا مه لا ماری خاوهیی لای مه لا عبدالله دانیشتوون. ئه م پینچ ماموستایه زور په یوه ندیمان به یه کهوه هه بوو. مه لا عبدالله وتی: دهرویشیکی شیخ عبدالکریم کر بچه له قهره داغ مردووه (۱۸ دینار) یان ناردووه من لیتره بیکه م به ئیسقات چونکه (مه لا عبدالله) ش مریدی ئهوه شیخه بوو.

وتی: ۱۵ دیناری بو ئیمه یه کی سی دینار، سی دیناره کهی تریشی ده دهین به فه قیییهکان، منیش وتم: به شداریتان ناکه م له م ئیسقاته دا، ئیوه خوتان بیکه م، پاره که دابهشی بکه م به سه ر خوتاندا من ئیسقات ناخوم، وته کهی منیان زور پی عه جاب بوو. چونکه لهو روژه دا ماموستای ئایینی نه بوو لسه ر ئه م زه مینه دا بلای من ئیسقات ناخوم به تاییه تی ئه گهر دهست کورت بیت. زوریان هه ول دا من نه چومه ئه لقهی ئیسقاته کهوه بو ئه وه ی دهرویشه که پاک بکه ینه وه له هه موو گونا هیکی به (۱۸) دینار.

مهلا عبدالله (۱۸) دیناره‌کی خسته دهسته سړیکو به که یه که دهیدا به ماموستاکان دهیوت تموا دام به‌تو له کفارهی نویژ و رږووی فموتوای دهریش وسویندی ناهه‌قی و هر درو و ده‌لمسه‌یه که کردویمتی له ژیانیدا و هر کرده‌ویه‌کی خراب. نهریش دهیوت: تموا قبولم کرد تموا داموه به‌تو.

نینجا ناوا یه که دهیدا به ماموستایه‌ک و نهریش قبولی ده‌کرد و دهیدایم به مهلا عبدالله. بمو (هژده دیناره) دهریشیان کرد به په‌پوله‌ی به‌هشت، له دوایدا وتیان: هرچه‌نده تو به‌شداریت نه‌کرد له‌م ئیسقاته‌دا به‌لام له‌گه‌ل تموش (سی دیناره‌که‌ت) ده‌دینه‌ی.. و تم: با پیتان بلیم به‌خوا ئیستا هاتم له مالومه داوای درهم‌میکان ئینکردم بو خواردن نه‌مبو، نه‌گهر هممو مال و مندالم بمن له‌برساندا من فلسینک وهرناگرم، نینجا سی دیناره‌کیان خسته چاکی عباکم، منیش عباکم گرت و پاره‌کم فری دایه دهره‌وه، خوالیخو‌شبو یه‌کی له ماموستاکان هه‌لی گرت خستیه گیرفانیموه وتی: (مالی خو‌نه‌خور بو چه‌که بو)، تمو ماموستایه پیایکی زور مهره‌و زور خاندان و زور (سه‌خی) بو، به‌لام له‌روژده‌دا له هممو عیرا‌ق‌دا یه‌کیک نه‌بو له مه‌لا و فه‌قی که خواردنی ئیسقات به‌ه‌لا‌ن نه‌زانی، بزائیت که نه‌مه نه له‌قورئاندا نه له‌فرموده‌کانی پیغه‌مب‌مردا ﷺ نه له‌زه‌مانی (خلفاء الراشدین) دا نه‌بووه که هممویان سرچاوه‌ی ئیسلامن.

مردنی نه‌حمه‌دی کورم:

خوای گموره له‌قورئانی پیروژدا فرموویه‌تی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾^۱.

واته: پیویسته له‌سر دایکان خو‌یان شیر بده‌ن به‌مناله‌کانیان تا ته‌مه‌نی دوو سال ته‌واو ده‌کات.

تم فرموده‌ی خوا له‌ب‌ر تم ه‌زایانه‌یه:

۱- یوون بو‌تموه بو‌پزیشکان که‌شیری دایک بو‌لش ساغی مناله‌که زور زور باش‌تره له هممو جو‌ره شیریکی تر.

چونکه تمو خوراک‌ی مناله‌که پیویستی پیی ه‌دیه‌چ‌ه‌ند جو‌ره خو‌ی و قیتامینی تیدایه‌و ده‌پاریزی له‌چ‌ه‌ند جو‌ریک نه‌خو‌شی.

۲- لای زانایانی دهروون زانی (علم النفس) پروون بووهموه که شیردانی دایک گه لیک بایه خی بۆ مناله که هیه له پاشه روژدا که گموره ده بیت و شیوازی هه لس و کهوتی نمو مناله له ناو کومه لدا، چونکه زور جیاوازه کاتیک که دایک شیر ده دات به مندا ل و لمبردهم چاوی خو ی ده بیت له گهل نموده که شیري مانگا یان مبر یان شیري وشک بدریت به مناله که له سوچیکي ماله که دا دابنریت کس نه بیت له دور و پشتی. همر لهو کاتمه نمو منداله ههست بهو ده کات که فری دراوه بایه خیکي نیه که نه مه بنچینه یه که له پاشه روژدا نمو مناله بیت به مروئیکي پرو گرژی توره.

۳- زانایانی ئایینی ئیسلام بو یان پروون بووهموه که شیري دایک بنمای رهوشتی جوانه، لمبرمهوه هه ندیک ده فمرموون نه گمر دایک رهوشتی جوان نمبوو ناییت شیر به منداله که بدات نموه که مهربات به بیت بۆ مناله که. ههروه ها خوی گموره فمرموه تی: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾. واته: لمبر باوکی مناله که پیو یسته هه موو پیو یسته کانی ژيانی دایکه که ناماده بکن وه خواردن و جیگهی پاک. چونکه شیري دایکه که خواردنیکي تمواوه بۆ نمو منداله پیی بژی.

دیاره باوکی نه محمد که مه لای مزگموت بووم نهیده توانی نمو پیو یسته یانه ناماده بکات بۆ دایکی نه محمد، لمبرمهوه شیره که ی زور کهم بوو نه محمد تیری پی نمده خوارد، زور جار تزوئیک شه کرمان ده کرده ناو ناوی گهرمهوه دوا یی ده مان دایه، به لام هیچ سودی نه بوو، زور جار هه تا به یانی له برساندا ده گریا.

من که موچه کهم (۵ دینار و نیو) بوو سه ری مانگ (۱۰۰) فلسم بۆ نمده مایهوه بیده م به قتوه شیریک، چونکه دوو دینارم ده دا به کری خانوو، سی دینار و نیوه که ی تر همر به شی شته پیو یسته کانی ده کرد بۆ مالهوه چونکه زوو زوو میوام ده هات، منیش له دوکان شتم ده کری به قمرز سه ری مانگ ده مایهوه له گهل نمودهش مائی باو کم یارمه تیان ده دام همر نه مده توانی مانگی (۳۰۰) فلس بده ین به سی قتو شیر بۆ نه محمد.

کاتیک بینیمان نه محمد وشک بووهموه بر دم بۆ لای دکتور (هاشم دوغرمچی) که نمو کاته بهرپوه بهری ته ندروستی بوو، کاتیک که سهیری کرد وتی: ثم مناله هیچ نه خوشیه کی نیه به لام له برساندا وای لیتهاتوه.

دوا ی نموه چووم (۱۰۰) فلسم قمرز کرد دام به یه قتو شیر، به لام لمبرمهوه ی نمو وشک ببوهوه روژی دوو سی جار شیره که مان ده دا به مناله که، پاش نموه هه موو گیانی ئاوسا.

ئىنجاپاش سى رۆژ لى حوجرى فەقىيىسەكان دەرسىم دەوتىمۇ، ئۇنى دراوسىيىكەمان ھات بۆ
 حوجرى، ھەر لى دورۇدە ئىكەم دى زانىم ئىچىدە مردۇدە.

كاتىك ئىچىدىن دانا لى گۆرەكەدا ئاۋاتىم ئىمە بوو كە مېنىش لى گەل ئىمۇدا بىرم، چۈنكى
 سىمىكى زۆر لىمۇ كە لى مەنالىكەنى تىرىش كە رىگە مەلەيىتىم گەرت و ئىلانى خۇم
 مەنالىكەمۇتە سەرزەكات و سەرفىترە و ئىسقات و سەرقەلەمانە.

پرسىياري ناھەموار و ھەلامى نالەبار:

كاتىك كە بازىرگەنەكانى گەپكەكە ئىچۈن بۆ بەغدا بۆ شىت كېرىن كە ئىگەپانمۇ شىمۇ
 ھەندىك لى خەللى گەپكەكە ئىچۈن بۆ مالىيان بۆ بەخىر ھاتىمۇ، چۈنكى ئىمۇ كاتە زۆر
 گەنگ بوو يەككىن بېچىت بۆ بەغدا و بېتىمۇ ۋەك چۈبىت بۆ ئىمەرىكا و ھاتىتەمۇ ۋەھا بوو.
 لىمۇ جۆرە دانىشتەنە باسى ھەموو جۆرە شىتىك دەكرا ۋەك ئاين و بازىرگەنى و شىتى تر،
 خوالىخۇشبوو (كەك عومەر) پىتى ئىمۇترا (عومەرى ئايشەخان) خوشكەزى حاجى مەرف
 بوو، لى پىياو ماقۇلەكانى گەپكەكە بوو، (مەدىرى تەبرىت) بوو كۆپى چاك بوو، بەلام لى
 بىرۋاھەرىدا بە ئاين زۆر باش نەبوو، ئىنجا ھەندى جار لى دانىشتەنەكاندا پرسىياري سەير
 سەيرى دەكرد. ۋەك رەخەنە ۋا بوو لى بابەت ئاينى ئىسلاممۇ.

رۆژىك لى مالى خالى دانىشتەبووين پرسى: مامۇستا ئىمۇ بۆچى خۇا ئىمۇندە باسى
 شەيتان ئەكات لى قورئاندا؟

مېنىش ۋەلامىكى نالەبارم دايمۇ، پىم و: لىمەنمۇ لى ھەموو دانىشتەنىكى ئاۋا
 شەيتانىكى ۋەك تۆى تىايە، ھەرچەندە لىمۇ كاتەدا ھەبوو زۆر ۋەلامەكى پى خۇشبوو بەلام
 خۇى و خالى زۆرىان پى ناخۇش بوو، بەراستى ۋەلامەكە ناشرىن بوو.

ئىستا ئىگەر ئىمۇ پرسىياردەم لى بىكەنمۇ دەلىم: مەبەست لى شەيتان ئىمۇ نىە كە ئادەمى لى
 بەھەشت كەردە دەردە، بەلكو ھەر مەۋقەك شەيتانى تايىبەتى خۇى ھەيە ھەردەم ۋا لى گەلىا
 ھەمىشە ھانى دەدات بۆ شىتى خراب، ۋەك خۇا لى قورئاندا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
 بِالسُّوءِ﴾.

ئادهمیزاد له نیر و له می خوا دوو هیژی بو دروست کردون، یه کیکیان پالی پیوه دهییت بو چاکه کردن ئهوی تریان پیی ئهوتریت - النفس یان شهیتان - ههردهم هانی ئهدات بو خراپه.

ئهم دوانه وهك شالیار - وهزیر - وان بو سهروكینك كه پیی ئهوتریت عهقل، ههریهك داوای ئی دهكات كه رینگهیهك بگریت پیچموانه ی رینگه که ی تر، خوای گهوره باسی ئهم دوو هیژی کردووه دهفرمووی: «وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا».

واته: سویند بهو نهفسه ی که دروستی کردووه هیژ و ئامادهیی شهڕ و چاکه ی تیا دروست کردووه، لهم ئایهتهدا مه بهست له (نفس) ئهو کهسه یه واته مروقه که، بهلام له ئایهتی پێشودا مه بهست له هیژی شهڕ و خراپه یه.

جاریکی تر (کاک عمر) پرسى وتی: ماموستا عهقل بروا ئهكات که (توماس ادیسون) که کارهبا ی دۆزییهوه و هموو گۆی زهوی رووناك بووهوه بچیتته (جهههئم) بهلام دهرویشیکی شیخ عبدالکریمی کرپچنه پرچی پره له ئهسپی بچیتته بهههشت؟

لیره دا وهلامیکی ناشیرینم دایهوه بهلام له بیرم نیه ئهگهر ئیستا وهلامی ئهو پرسیاره بدهمهوه، دهلیم خوا فهرمویهتی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

واته: خوا خوش ئهییته ئهوی شهڕیک بو خوا دانهییت.

لیره دا دهرده کهویتی ئهوی شهڕیک بو خوا دانهییت، خوا لیتی خوش دهییت با موسلمان نهییت، ئهگهر خوای گهوره ویستی له سهڕییت.

میوانی ههناڕ فرووش:

زه ئهمیهکانی دبی خۆمان له پایزدا ههناڕهکانیان دههینا بو سلیمانی دهیان فروشت، له پاشدا له بهر دواکهوتن و نهزانی خۆیان یان له بهر ههژاری نه دهچونه ئوتیل دههاتن شهو له مائی ئیمه دهمانهوه، ئهمه زۆر جار رووی دهدا، من لهو کاتهدا دهست کورت بوم، کاتیک که نوێژی مه غریب رووم ده کرده دواوه ده موت به نوێژ که رهکان (استوا واتصلوا رحمکم الله) واته: ریک بوهستن پال بدن به یه کهوه رهحهتی خواتان لییت، ته ماشام ده کرد که بزائم ههناڕ

^۱ سورة الشمس/ ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰.

^۲ سورة النساء/ ۴۸.

فروشیان تیاډا نیه، نه گهر کهسم نه دیا نوږه کهم بدمل ناسوده یی تمواو ده کرد، بهلام زور جار که لی ده بوموه تماشام ده کرد تموا کومه له جوالیک دانراوه که هه ناریان پی هیناوه بو فروشتن.

زور جار له زستاندا من و دایکی محمد و محمد له ژوری خه لوزدا دنوستین، عاباکهی خومان ددها به خوماندا لهبر میوان، چونکه یهک ژورمان هه بوو بو نوستن، نمویش تهرخان ده کرا بو میوان، بهم جوړه تا له سلیمانی بوم بده گمن بی میوان ده برین، نموی نه خوشی هه بویه ده هاته لای نیمه، نموی هه ناری بفروشتایه یان گویر نه ده چونه نوتیل، نه مهش نیشانه می نمانین و دواکوتن و هه ژاریه.

کاتیک شاره کانی کوردستان له پاش راپه پرینی سالی ۱۹۹۱ جوی بونموه له میری به سهر به خوی ده ژیان، حکومه تی همرمی کوردستان محمدی کورمیان نار دبوو که من بگه پریموه بو سلیمانی، پیم وت: من به شانازیموه ده مویت خزمه تی گه له کهم بکه م، بهلام من ناتوانم له سلیمانیدا بژیم، چونکه نه گهر بیمنموه ده بیست ته کیه یهک دروست بکه م وهک شیخه کان، دوو ژنی چیشته که به کری بگرم بو نموی شمو و روژ چیشته و نان بکه م بو میوان، جگه لموه پیر بوم توانای نموه نیه له شوینیکدا بژیم همردهم دانیشته و کانی له ناو خویاندا پارچه پارچه بن و همریه کیک حزیکی تایبه تی دروست بکا و ناچارم بکه م که دواي یه کیکیان بکه م و توشی دل نیشان بیم له گهل توانی تر.

بوچی کرام به سهر باز؟

وهک له ممو پیش باسم کرد لای ماموستا مهلا همه سه عید نیجازهم وهرگرت بو نموی نه کریم به سهر باز، بهلام دیار بوو نممه که لکی نه بوو ده بوو تاقي کرد نموی دوانزه پولهی خویندنی مزگوم بدایه، تمو کاته به ندیک دانرا بوو له یاسای سوپادا بو نموی همرکس دوانزه پله (صنف) تاقي بکه نموه و لمو پلاندا ده ریچیت ناکریت به سهر باز، من تمو تاقي کرد نموه یم نه کرد بوو، له برنموه دواي نموی چوموه بو زه لم نار دیان به شوینمدا بچم بو (دائره تجنید) ی هه له بجه، کاتیک چوم بو تجنید، وتیان نموه تو شمش ساله دوا که مویت (متخلف) ده بیست بته کین به سهر باز هیچ چاریک نیه، نینجا منیش چوم بو داری که لی بو لای (شیخ محمود) نامه یه کم هینا بو مدیری ته جنید له سلیمانی که خزمی تمو بوو ناری (شیخ ماری شیخ همه غریب) بوو، نمویش چاو پویشی کرد لمو شمش ساله وتی: بچو بو

(مجلس علمی ثموقاف) عمريزه يەك بده بو ئمەوى لىم دوانزه پۆله تاقىكردنمەوت بكمەن ئەگەر دەرچوئىت ئەوا بچۆرەوه شوئىنى خۆت ئەگەر دەرەنەچوئىت دەتكمەن بە سەرباز.

نه‌نجومده‌نی نه‌م تاقی کردنده‌یه بریتسی بوو له ماموستا که‌ی خو‌م ماموستا مه‌لا همه سه‌عید و ماموستا شیخ نوری بابا علی، شیخ مارف قه‌مه‌داغی، مأموری ئه‌وقاف به سه‌رو‌کایه‌تی قازی شیخ محمدی خا‌ن. ئینجا دوانزه پرسیاریان لی‌کردم له دوانزه عیلمدا کاتیک وه‌لامم دانه‌وه و دام پتیان، بروانامه‌یه کیان دامی همه‌وویان ئیمزایان کرد ئه‌وقافیش مۆری کرد بو دانه‌وه ته‌ج‌نید له سلیمانی.

ئيشەكەم كەوتە لاي (نائب ضابط) يىڭ پىيى وتم: تۆ شەش سال (متخلف) يت، وتم: (مدیری تجنید) بریاری بو داوم، وتی: ئەگەر ئە تاقىکردنەو كەدا دەرچویت ئەو شەش سالەكە حساب نیه، وتی: ئەو مخالفی یاسایە ھەر چۆنیک بوو ریکەوتین كە دووبەر ھەنگوینی بو بەرم ئەو پرونامەيە بختە سەر دەفتەر خزمەتەكەم، ئیتر منیش رۆشتمەو ئەو ھەلەبەم كرد نەچوومەو لای كابرا بو ئەو ی بزانم كە پرونامەكەى خستوتە سەر دەفتەر ئەویش نەبختەو من ھەروا بە (متخلف) ی مامەو بەلام دائرەى تەجنید داواى نەكردمەو.

سالی ۱۹۴۷ز کاتیڭ که توُماری گشتی (تسجیل عام) ی عیراق بوو ئیمه مالمان له سهرسیان بوو، خانه مان له سمر ئهوی بوو، دوی ئهوی هاتینه سلیمانی (محمد) کاتی ئهوی هات بجیته قوتابخانه ده بویه خانه که مان بگوازینهوه له سهرسیانهوه بو سلیمانی، ههر کاتیڭ که خانمی یه کیتک نه قل ده کریت بز شوینیکی تر دهیدنه به ته جنید، کاتیڭ زانیم گواستنهوی (خانه) دراوه به ته جنید و من له سالی (۱۹۴۲) وه مته خه لیفم.

روژنيك له حوجره‌ي فەقييه‌كان دەرسم ده‌وتمه‌وه پۆليسيك هات سه‌لامی كرد وتی: ماموستا، فەقی (مصطفی زلمی) له‌م مزگوتیه‌یه لای تو ده‌خوینیت؟ منیش وتم: به‌لێ، وتی: کوا؟ وتم: منم، پۆلیسه‌که سه‌ری سوڤما وتی: که‌وابوو زه‌حمەت نه‌بی له‌گه‌لم وهره‌ به‌چین بۆ لای مدیری ته‌جید. ئه‌و کاته مدیری ته‌جید (عقید أمين) بوو زۆر توڤه و ناله‌بار بوو له‌ جولا نه‌مه‌دا له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ي ئیشیان ببوایه به‌و داڤیره‌یه، له‌بهر ئه‌وه پێی ئه‌وترا ئه‌مینه‌ شیت.

کاتیک چووم دانیشتم، وتی تۆیت مصطفیٰ ابراهیم، تهماشای وینه‌کەیی مه‌لیک عازی کرد وتی: من به‌عه‌دالەت ئیش ده‌کم ئیستا (سداره) ده‌که‌مه‌ سموت و ئمو می‌زه‌ره‌ت پی‌ فری ده‌ده‌م عاقلەت ده‌کم بۆ هه‌موو مه‌لایه‌ک چونکه‌ تۆ (۱۰ ساله) متخلفیت له‌کوی خۆت شاردۆتموه، منیش وتم له‌ سالی ۱۹۴۷ تاقیکردنسه‌وی پۆلی (۱۲)ه‌م داوه‌ به‌یاسای عیراقی من ناکریم به‌ سه‌رباز.

وتی: ئەم قسانە ناچیت بە گوتەدا، فرمانی دا پۆلیسیک بیت لەگەڵدا بۆ هەڵەجە لەوی
 بکەن بە سەرباز، ئەم پۆلیسە ماوەی ئەدام بچمەو بەمالەو بەلێم، بردمی بۆ هەڵەجە، کاتیک
 چووین بۆ ئەوی دەوام نەسابوو، وتیان: لەبەر مێزەر و جەگەکی مەبەنە بەندیخانە با لای
 ضابط خەفر بیت.

منیش خەبەرمان نارد بۆ (شیخ محمدی قەرەداغی) کە ئەو کاتە ئیمام و (خطیب) بوو لە
 مزگەوتی پاشا پێش ئەوی بیتە سلیمانی، بۆ ئەوی بیت بیت بە کەفیلە شەو لەو جێگەیە
 نەمێنمەو چونکە ئەم بە برادر و دڵسۆز زانی بەلام نەهات ئێتر نازانم هۆکەکی چی بوو.
 لە پاشاندا هەواڵمان نارد بۆ مامۆستا مەلا محمدی عەبابەیلی کە لەوی مەلا بوو، ئە پاش
 نیو سەعات هات منی دی، وتی: بۆچی هاتوێتە ئێرە. باسەکەم بۆ گێڕایەو، ئێنجا بە
 (ضابط) خەفەری وت: ئەمشەو دەبەمە مانی خۆمان، وتی: ناتوانیت.

مامۆستا وتی: ئەگەر ئەمشەو لێرە بیت ئێستا دەچم چی مەلا هەیە لە هەڵەجەدا
 هەموویان دەهێنمە ئێرە یان دێتە دەرەو یان هەموومان لێرە دەمێنمەو، پاشان رازی بوو
 منیش لەگەڵ مامۆستا چوو بۆ مالیان شەو لەوی بووم، بەیانی بردمە لای (قائمقام) وتی:
 ئەمە باشتەین مەلایە لە سلیمانی ئێو چون دەیکەن بە سەرباز، وتی: بە (ضابط تەجید) بەلی
 بزانی رێگەیکەکی بۆ بدزەرەو، ئێویش وتی: ناتوانم، چونکە ئەم بەیانیە زوو مدیری تەجید
 سلیمانی تەلەفۆنی بۆ کردم وتی: زوو جل و پۆستالی لەبەر دەکەیت و جە و عەباکە لای
 دەبەیت و دەیتێریتەو بۆ سلیمانی، دووبارە منیان ناردەو بۆ سلیمانی بە پۆلیسیکدا هەموو
 پێیستیهکی سەربازیان تەواوکرد، وتیان: هەموو بەیانیەک برۆ بۆ تەدریب پێش هەتار کەوتن،
 منیش هەموو بەیانیەک دەچومە مزگەوتەکی کانی ئاسکان کە نزیکەی شوێنی (تەدریب)
 بوو جەگەم دەگۆڕی لەوی فێری (بەسیەمیان) دەکردم، ئەو هەموو فەقیهەم هەبوو هەموو
 بەبێ دەرس مابوونەو چونکە مامۆستاکیان فێری (الی الراء در) دەکرد.

شایەنی باسە پۆستالمان نەبوو قۆنەرە سورمان لێیدا بوو، عەریف ئەمین، کە پێشان ئەوت
 ئەمێنە شیت، مەشقی پێ دەکردین بەیانیان کە دەهات یەکەم شت تەفتیشیان دەکردین تا
 بزانی قیافەتمان چۆنە، کە گەشتە سەرە من وتی: ئەو بۆ قۆنەرە کانت سورن؟ وتم: نە
 قۆنەرە رهشم هەیە نە بۆیاخی رهش من مەلام بە نارەوایی منیان هێناوە ئێرە، وتی: من
 ئەو نازانم مەلا، بەیانی بە قۆنەرە رهشمەو دێتە ئێرە. منیش چووم پەرۆیهکی کۆم هێنا
 سێریم پەرۆشی مەخەلی چێشتەکەدا و هێنام بە قۆنەرەکاندا و بۆیاخی رهشم کردن. بەیانی کە

چووم بۆ تدریب ناو ساحه که ئاوهنگ بوو کاتیک بهناو ئاوهنگه کهدا رۆشتم ههموو رهشیهکانی لێ بۆوه بووهوه به سور.

ئه‌مهینه شیت هات وتی: مه‌لا پیم نه‌وتیت به‌ پیلای سوره‌وه نه‌یهیت بۆ تدریب، وتم: والله ره‌ش بوو به‌یانی که هاتم به‌ ئاوهنگه کهدا بووهوه به‌ سور، وتی: ئه‌جاره‌ قه‌یناکه به‌لام جاریکی تر سزات ده‌دهم، کاتیک لێ بوومه‌وه چووم بۆ لای (امر مرکز التدریب) خوا لێ خوشبوو رانیید خه‌سره‌و پیاوینکی باش بوو باسی به‌سه‌رهاتی خۆم بۆ گێرایه‌وه، وتم: پێنج رۆژ ئیجازه‌م به‌ده‌ری تا خۆم ده‌گه‌یه‌مه به‌غدا چونکه من بروانامه‌م هه‌یه به‌پێی یاسا ناگیریم به‌ سه‌رباز، وتی: تۆ ئه‌وه سی رۆژه‌ بوویت به‌سه‌رباز هه‌یچ که‌س ناتوانیت کاتژمێرێک پشوت بداتی، به‌لام له‌سه‌ر (مه‌سئولیه‌تی) خۆم (۷) رۆژ ئیجازه‌ ده‌دهم به‌تۆ برۆ ئیشی خۆت بکه‌. بروانامه‌که‌م له‌ ته‌جنید نه‌دۆزیه‌وه له‌به‌رئه‌وه چووم له‌ دائیره‌ی ئه‌وقاف ده‌رم هه‌تا نوسخه‌یه‌که‌م وه‌رگرت و مۆریان کرد و عه‌ریزه‌یه‌که‌م دا به‌مدیری ته‌جنیدی عام، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا (مه‌زبه‌ته‌یه‌که‌م) کرده‌وه مه‌لاکانی شاره‌که‌ نیمزایان کرد برده‌م بۆ (عومه‌ر عه‌لی) که ئه‌و کاته‌ متصرف (محافظ) بوو، یه‌ک دوو مه‌لای باش هه‌اتن له‌گه‌لم، عومه‌ر عه‌لی وتی: بۆچی سه‌ربازی ناکه‌یت؟ وتم: له‌به‌رئه‌وه‌ی مه‌لام و ده‌رس ده‌لێمه‌وه، وتی: پێغه‌مه‌بر ﷺ خۆی سه‌رباز بووه تۆ له‌ پێغه‌مه‌بر گه‌وره‌تریت. مه‌لاکان وتیان: که‌لک و سودی بۆ گه‌ل و ئایین و ئیسلام زۆرت‌ره که مه‌لا بیت له‌وه‌ی به‌جێت دوو ساڵ سه‌ربازی بکات.

هه‌ر چۆنیک بوو قه‌ناعه‌تیا پێ کرد که کتاییکم بداتی بۆ به‌ریوه‌به‌ری ته‌جنیدی عام، ئینجا خوا لێخوشبوو (أحمد فهمی) دراوسیمان بوو زۆر په‌یوه‌ندی هه‌بوو له‌گه‌ل قازی یه‌که‌می به‌غدا (قازی شیخ عبدالحمید نه‌تروشی) نامه‌یه‌کی ئه‌وم برد بۆ قازی له‌ دادگا (محکمه) وتی: سه‌هینی له‌ به‌رده‌رگای وه‌زاره‌تی دیفاع چاوه‌روانیم بکه‌ سه‌عات ۸ی به‌یانی.

رۆژی دوا‌یی له‌ هه‌مان کاتدا قازی هات برده‌می بۆ لای مدیری ته‌جنیدی عام و پێی وت: ئه‌م مه‌لایه‌ باشت‌رین مه‌لای سلیمانیه‌ بروانامه‌ی هه‌یه به‌پێی یاسای سوپا ناگیرت به‌سه‌رباز. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش مدیری ته‌جنیدی سلیمانی به‌رقدا که‌وتوه‌ کردویه‌تی به‌ سه‌رباز. ناردی دوو چاییان بۆ هه‌تاین، تا چاکانمان خواره‌وه‌ فرمانی ده‌رکرد به‌ به‌تال کردنه‌وه‌ی سه‌ربازه‌که‌م کتایان دامی که‌ بۆ مدیری ته‌جنیدی سلیمانی به‌رم، ئینجا که‌ کتابه‌که‌م برد بۆ (عقید أمين) زۆر خه‌جالت و شه‌رمه‌زار بوو. به‌جوايه‌ته هه‌ر شوێنیک له‌ سلیمانی سه‌ره‌نشتیان ده‌کرد.

یه کهم ئیجازه:

له ماوهی (۱۹۴۹-۱۹۵۰ز) که له سلیمانی مهلا بووم و دهرسم دهوتموه پینج فقهی خویندنیان له لام تمواو کردو ئیجازهی مهلا یه تیان وهرگرت، ههرچهند من خوم نوم پینخوش نه بوو که ئیجازه بدهم چونکه نه گه یشتبوومه نو پله یه، بو فقهیانهای که ئیجازه پیدان ده موت بچن بۆ لای (ماموستا مهلا عبدالکریم مدرس) ئیجازه که تان وهر بگرن، نومانیس و تیان لای تو خویندنیان تمواو کردووه و لای توزیش ئیجازه وهرده گریڼ.

نو فقهیانهای ته مانه بوون:

۱- مهلا سید نه محمد نولچکه یی.

۲- مهلا سید محمد چنگیانی.

۳- مهلا عبدالرحمن موکریانی.

۴- مهلا محمد موکریانی.

ثم دووانه دواوه به یه کهمه له یه که روژدا ئیجازه یان وهرگرت.

۵- مهلا رهشیدی بزه یانی.

یه کهم کهس که ئیجازهی وهرگرت له لام مهلا سید نه محمد نولچکه یی بوو که فقهیه کی زور تیگه یشتوو بوو زور به ته ده ب و به شهرم و حدیا بوو، ئیستا و له قه لادزی مه دره سه یه کی هیه ده رسی فقهی تیا ده لیتمه وه که زه مانى کون.

ثم یه کهم ئیجازه یه دانیش توانی گهره که که زور بایه خیان پیدا چون میزه و جبهیان هیتا بۆ مهلا سید نه محمد زور پیاو ماقولئى شاره که یان بانگ کرد.

کاک محمدی ماموستا مهلا کریم نه دبیکى گهره کی کورده شانازی پتوه ده کریت نو سرپرشتی ریک خستنی تاهه ننگه که کی کرد، (مکبره) یه که مان له ده رگای حوجره ی ده رس وتنمه دانا بۆ نموهی چهند وتاریک هیه که له ویدا بوتریت ده ننگه که یان بگاته دانیش توانی تاهه ننگه که.

یه کهم که سیک که وتاری خویندوه کاک محمد بوو که وتاره که ی زور پر مانا بوو، به لام به داخوه هه ندیک له مهلا کان که هه رده م تاره زوویان له تیکدانی ئیش و کاری خه لکی تر ده کرد، بوونه هوی نموهی ئیجازه که یان لی تیک دام و مه جلسه که یان به جی هیشت.

کاک محمد وتی: مه لا له جیگهی پیغه مبهره ﷺ نوینهری ئهوه، پیغه مبهیر له دوو لاره نیشی ده کرد بو موسلمانان له لایهنی ئاینیهوه وهک پیغه مبهیریك، له لایهنی دونیاه وهک سهرۆك دهوله تێکی ئیسلامی، به لām مه لا کان ناگیان له کۆمهله نیه نازانن چی ههیه و چی نیه، تهنیا ئیش و کاریان بووته ئهوهی چوار رکات بهرنوێژی ده کهن له مزگۆته که یاندا، ئه گهر موچهیان نه ده نهی نایه نه مزگۆت ئهوه چوار رکات نوێژهش ناکهن.

له م کاته دا مه لا (م.ر)، که ههرده م سهرهتابوو له کیشه دروست کردنی شاره که دا، هه لسا یهوه وتی دهی مه لایان با بهچینه ده رهوه، که هه لسا هه شت نو مه لا دواي کموتن له مو کاته دا (مامۆستا سهد غفور) پساویکی زۆر مه رد و ئازا بوو، بانگی کردن و وتی: (وامتازوا اليوم أيها المجرمون)، واته: جیا بهنمهوه لهوانه ی که باشن و حمز له کرده وهی باش ده کهن ئه ی تاوان کاره کان.

به داخهوه ههرده م لهوانه ی که خورافات و شتی هیچ و پوچ په سهند ئه کهن گه لێك زۆرتن له م جیهانه دا لهوانه ی که هه ول و کۆشش ده دن بو ده رخستنی راستی و راسته قینه. ئه م ئیجازه یه یه که م ههنگاو بوو که وای له مه لا کان کرد هه ندیکیان له پاشه روژدا له دژم وهستان، خواي گهوره ش ئه وه کرده وهی لهوانی کرد به کامه رانی و به ختمه وریم که ئیستا تیایدا ده ژیم و ئیستا ته مه نم (٧٧) سائه هه رچه ند بهر ده که مه وه من له (زه لم) به هوی (عبدالله خان) ده وه ده ربه ده ر بووم، ئینجا له سلیمانی بهو جۆره بوو که باسم کرد ئیستا گه یشتمه ئه وهی بسم به مامۆستای زانکۆ ئه وهی ده مناسیت ئه وهنده ریزم لی ده گریت خۆم ته ریق ده بهمه وه.

هه ر ئه مه ش به وه هۆی وه ستانی هه ندیک مه لای سلیمانی له دژم و هه ولیان دا مله م بشکینن، که چی خواي گهوره گه یاندمیه ئه م پله یه ی ئیستا به بروانه می مه لایه تیه مه -٧- بروانه م هه یه، وه پله ی پرۆفیسۆریم هه یه له زانستدا.

ژیانی ماموستا مهلا سەید ئەحمەد (ناسراو بەمهلا پەپووله)

"ماموستا سەید ئەحمەد ناوی (احمد عبدالفتاح محمد مستەفا)یە، لەهەدایک بووی سالی ١٩٢٦هـ له گوندی نۆلچکەییە لەناوچەیی مەرگەیی ناحیەیی بنگرەدی سەر بەقەزای دوکان لە پارێزگای سلیمانی، دانیشتوانی ئەم گوندەش زۆربەیان سەیدن و سەر بەساداتی بەرزنجەن.

ماموستا سەید ئەحمەد کەسیکی ناودارو خاوەن کەسایەتیەکی گەورەو ماموستایەکی شارەزا لەهەموو زانستەکان و هەمیشە خاوەن مزگەوت و حوجرەو فەقی بوو.

زۆربەیی زۆری ماموستایانی پشدرۆ بیتۆین و مەرگە و هەتا ئێرانیش سودیان لە زانستی ماموستا وەرگرتوو. وەك مه‌لایه‌تی له‌ههر شوێنێكیش

بووبی مزگەوت و حوجرەو فەقی و تەدریسی هەر هەبوو، سەرودت و سامانی ئەو کەعەلم و زانست و زانیاری بوو، وەك ماموستا بەریزەکەیی ماموستا مستەفا زەلمی بەخشیویەتی و سەرفی کردووە و ئەو شاردرۆتووەو لەناوی نەبردووە.

لەبەر بێ نەفسی و خۆ بەکەم گرتنی خەلك نازناوی (مه‌لا پەپوله)یان لی ناوێو بە مه‌لا پەپوله مەشهور بوو.

ماموستا سەید ئەحمەد بەزۆری لەخوێندن و کاتی فەقیه‌تیدا رەفییقی جەنابی ماموستا مه‌لا محمد نوردینی ماموستا مه‌لا محمد چۆخرکەیی و ماموستا سەید سلیمان و ماموستا سەید محمود نۆلچکەیی و ماموستا مه‌لا محمدامین مام قاسمە و چەندان ماموستای تەرش بوو.

ماموستا سەید ئەحمەد لەلای زۆر ماموستا خۆبندویهتی لە وانەش ماموستای پەش و ماموستای پایە بەرز جەنابی ماموستا مەلا عبدالکەریم المدرس و ماموستای نوسەر و پۆشنیرو بیر تیشو خاوەن دەیان کتیب و سەدان نوێن ماموستا مستەفا زەلمی.

ئێجازە ی علمی یا ئیجازە مەلایەتی کەبەدەست و پەنچە ماموستا محمد زاناو نوسەر و بیر تیشو کورد کۆری جەنابی ماموستا مەلا عبدالکەریم مودەررەس لەسالی ۱۹۵۳ نوسراوە، ئەمەزگوتی (بە تەبەق) لەسلیمانی پۆزی هەینی بەنامادە بوونی خەلکیکی یەکجار زۆر لەزانایان و خەلکی کەسایەتی و چەماوەری شار پێدراوە ئەمەش یەکەم ئیجازە ماموستا مستەفا زەلمی بوو کە بە ماموستا سەید ئەحمەدی بەخشی.

فەرمووی یارە بی غەرقی پەجمەتی خوا بی ئەمەندە ی من لەو رازی بووم لەهیچ فەقی و ماموستایەکی تر بۆ شێوێ پەجمەتی رازی نەبووم.

هەردوو ماموستا جەنابی ماموستا عبدالکەریم و ماموستا مستەفا زەلمی ئەو کاتە ی کە لەبەغدا بوون لەبیریان نەدە کرد، هەردوکیان نوێن و بەر هەمەکانی خۆیان دە کردە دیاری و بە لەسەر نوێن و واژوی خۆیان بۆیان دەنارد.

ماموستا سەید ئەحمەد بەزۆری تەمەنی ژبانی خۆی وەک مەلایەتی لەسۆفیان و هەلۆنە و نۆلچکەو گەرمەکان و سەندۆلان بوو، لەسالی ۱۹۶۸ هاتە قەلادزەو لەمەزگوتی جوتەکانیان و دواتریش مەزگوتەکانیان بۆ دروست کرد لەسالی (۱۹۷۰) هەر بەناوی خۆی (مەزگوتی مەلا سەید ئەحمەد) لەگەڵ جەند ژوور (حوجرە) بۆ فەقی و مۆستەعییدەکان بۆدەرەس خۆبندن و وانی ووتنەو کە هەتا (۲۴-۴-۱۹۷۴) بەردەوام بوو، بەلام کەبۆردەمانی قەلادزە کراو خەلک ئاوارەو دەر بەدەری ئەو دیو سنوور بوو ماموستاش یەکیک بوو لەو ئاوارانە، لەئۆردوگای (سەرابی گەرم) نێزیک قەسری شیرین بەجیرانەتی و دۆستایەتی جەنابی ماموستا سەید کاکە، لەکۆتایی سالی ۱۹۷۵ گەڕایەو بە قەلادزەو هاتەو هەمان مەزگوت و دەستی کردەو بە تەدریس، بەلام بەکۆر بوونی چرای شۆرش کورد چرای زانست و زانیاریش لەحوجرەو مەزگوتەکان بەرەو کۆر بوون و نەمان پۆیی.

ماموستا سەید ئەحمەد (۱۳) جار حەجی مالی خودای کردەو.

ماموستا سەید ئەحمەد چوار کۆر کچیکی هەیه، دوو کۆری بوونە میرات گری خۆیی و میحرا بەکیان چۆن نە کرد و بوونە مەلا و تار خۆین لە قەلادزی.

ماموستا سەید ئەحمەد لەشەوی چوار شەمە ۳- لەسەر ۴- ۱۱- ۱۹۹۹ کات ژمیر ۸ و ۲۵ دەقیقە دڵە گەورەکی لەلێدان کەوت و گیانی پاکی انشاء الله بەبەهشت شاد و کامەران و

به ختموره بروه.

له مەمرايسيمى به خاك سپاردنى جهنابى ماموستا سەيد ئەحمەدشدا لەقەلادزە خەلكى شار
هەمووى بەشداری ئمو مەمرايسيمه يان کرد. ^(۱)

* * *

ئاگرى نه ورۆز و مه لا:

به داخموه هەتا ئیستاش لەلای هەندیک کەس کردنموه ئاگرى نه ورۆز له رۆژى (۳/۲۱)
که یادی سەرى سالى کوردیه جهژنى نەتەوايه تى کورده لای هەندیک به کفر و ئاگر پەرستى
داده نریت.

ئەمەش به هۆى نه زانین و تى نه گەيشتنه له بهراورد کردنى له نیوان ئاگر کردنموه و ئایینى
ئیسلامداد.

ئموه ئمو ئاگره ده کاتموه مرۆفیکه نوێژ ده کات و برۆای به خوا و ئاین هیه هیچ کەم و
کورپیه کی نیه که به هۆى ئاگر کردنه کموه بیت.

هەتا ئەمەرم خەفەتى ئموه لەدل دەرناچى سالى (۱۹۵۴) من و ماموستا شیخ نوری و
ماموستا سەيد غەفور دوو مه لای تر به نوابانگ بوون به بۆنهى جهژنى نەتەوه کهمان
بریارماندا له مرگموتە کهى ماموستا سەيد غەفور کۆبووینهوه بۆ ئموه به شداری بکهین
له گەل ئمو دلسۆزانەدا که ئاهەنگى نه ورۆزبان ده گیراو له لایهن پیره میردی شاعیرهوه، ئیمه
ئمو پیتج ماموستا ئاینى یه بانگهیششت کرابووین بۆ به شداریکردن، به لام نه مانویرا برۆین
بۆ ئموه تاوانبار نه کرین به ئاگر پەرست و کافر.

بیخود و عبدالقادر به گ و سه فه رى زه لم:

رۆژنك خوالیخو شبوو ئەدی ب و زانای كورد (مه لا مه حمودى بیخود) فه قیه كى نارد بۆ
لام وتی: میوانى كى زۆر خو شمو یستم هاتووه (عبدالقادر به گى ده كه) پیتی خو شه سەرچاوه ی
زه لم بینیت ئەگەر پیت خو شه له گەلمان وه ره بچین بۆ زه لم، منیش چووم بۆ خزمه تیان، وتم:
سبه ینى به یانى زوو به فیتكى ده رۆین، كاتیک چووین دووشمو له مالى باوكم له زه لم ماینموه.

^۱ له به ماله ی ماموستا مه لا سەيد ئەحمەد وه رگراوه.

ئەو دوو شەمۆه خوالیخۆشبوو (بینخود) ئەوەندە قسەى خوشى بۆ گێراینمۆه هەتا ئیستاش لەمیشکما ئەو قسە خوشانە ئەزنگینمۆه، چونکە وتەکانى کۆمەلایەتى و پرېسون لە فەلسەفە و منطق، یەکیک ئەو قسە خوشانە گێرایمۆه وتی:

جارێک هەندى (درویش) و (درویشە) واتە پیاو و ژن لە ئێرانمۆه دین بۆ عێراق ئەچن بۆ مالى شێخ، لەرێگەدا دەرویشێک لەگەڵ (دەرویشە) یەک دەبن بەبرادەر، شەویان لى دیت لە قۆبى قەرەداغ هەریەک لەبن دارێک راتهکشى و ئەخەوى، دەرویش لە پاش خەوتنى هاوڕێکانى لەسەر سەك خۆى راتهکیشى و ئەچیت بۆ لای (دەرویشە)، ئەویش ئەلیت: -دەرویش- بەحەيای خۆتەوه بگەرێردووە با هاوار نەکەم، دەرویش ئەلیت بۆ خاترى پێغەمبەر دەست مەنى بەرومەوه با بەنا ئومیدی نەگەرێمۆه، (دەرویشە) ئەلیت بەو پێغەمبەرە ئەبیت بگەرێتەوه.

ئینجا بۆ جارى دووم خوا ئەکات بە تەکاكار، ئەویش ئەلیت ئەبیت بەو خوايە بگەرێتەوه شۆینی خۆت.

بۆ جارى سێیەم ئەلیت: تو ئەو شێخەى ئەچین بۆ لای دەست مەنى بە روومەوه، (دەرویشە) چەپۆکیک لەناو چاوى دەرویش ئەنیت ئەلیت چۆنت دۆزیمۆه خوا بتگرى، ئینجا لەبەر خاترى شێخ دلخوازەکەى بەجى دینی پاش ئەوى نەخاترى خوا و نەخاترى پێغەمبەرى گرت.

ئەمەش مانای وایە (دەرویشە) شێخى لا گمۆرتەرە لە خوا و لە پێغەمبەر.

ئەم جۆرە بیروباوەرە ئیستاش ماوه بەتایبەتى لەلای شیعەکان سۆیندى درۆ ئەخۆن بە (خوا و پێغەمبەر) بەلام بە (عەلى و عەباس) نایخۆن.

* کورتەیهك له ژيانى بیخود

"بیخودی شاعیر ناوی تەواوی "مەحمود" ه و کورێ موفتی حاجی مەلا ئەمینى کورێ موفتی گەورە حاجی مەلا ئەحمەدی چاومارە کە ناوبانگی بە (پیرحەسەن) دەرکردووە، ئەمیش کورێ مەلا مەحمودی دیلیژەیی پیرحەسەنى کورێ مەلا ئەحمەدی دیلیژەییە کە لە سالى (۱۲۰۶) ی کوچیدا کوچیدوایی کردووە، ئەمیش کورێ مەلا ئەحمەدی دیلیژەییە کە بەناوبانگ بوو بە (مەلای گمۆرە) و لە سالى (۱۱۷۳) دا لە دیلیژە وهفاتیکردووە. ئەم زاتە خۆیندنگەیهکى گمۆرەى هەبوو لە دیلیژە هاوچەرخى شێخ رەزای دیلیژە بوو.

* تەبیینى: وەك یەکیك لە هاوڕى و كەسە نزیکەكەم پێم خوش بوو ژياننامەى لەم بەركەدا داينريت.

بیتخودیش له سالی ۱۲۹۶ کۆچیدا هاتوته سه دونیاوه، لای زانیانی ناوداری تهو سهرده مهی سلیمانی خویندنی تهواو کردووه. سالی ۱۹۰۰ زاینی کراوه به حاکمی ههله بجه، له گهل ماموستایان (ره فیق حیلمی) (زیور) دا ماموستایه تی کردووه، بیتهوهی بهرام بهر بهوه هیچ مانگانه یهک وه برگیریت.

پیش کۆچی دوایی مه لا عهبدو العزیزی کاکای، که موفتی سلیمانی بوو، چهند سالیکی له ههله بجه به سهربردووه. تهوا گهراوه تهوه بو سلیمانی و تا مردنی له جیگاکهی تهوا مفتی بووه. کاتر میتر سی و چاره کی پاشنیوه رۆی ۱۹۵۵/۸/۲۵ بهرام بهر به (۱۳۷۶ ی کۆچی) بو دوا جار مالتا وایی کرد.^(۱)

* * *

له پاشان گهراینهوه بو ههله بجه شهویک میوانی خوالیخوشبوو (حهسن بهگی جاف) بووین، بو نیوه رۆ میوانی ماموستا (شیخ رسول) بووین. یهک دوو سهعات چوینه مزگوته کهی ماموستا شیخ رسول، ماموستا و بیتخود و عبدالقادر بهگ خهبریکی یاری (شطنج) بوون، منیش کتیبیک له تاقی میحرا به که دانرابوو ژبانی پیغه مبهر بوو ﷺ له نووسینی زانا و نه دیبی میسر (حهسن هیکل) دهستم کرد به خویندنهوهی تا تهواو بوون، ئینجا که تهواو بوون ماموستا شیخ رسول وتی: من تا ئیستا تهم کتیبه م نه خویندنهوه له بهر دوو شت:

یه کهم: کاغزه کهی سپیه، من ههر کتیبیک کاغزه کهی سپی بیت حهزم لیتی نه. دووه: دانهری تهم کتیبه زۆر جار ناوی پیغه مبهر دهبات و سهلاوات نادات له دیاری. منیش وتم: ماموستا یه کهم: نرخی کتیب و سودی لهو زانیاری یه که تیایدا کۆکراوه تهوه به زهردی و سپی کاغزه کهی نه.

دووه: دانهری تهم کتیبه خۆی له پیشه کی کتیبه کهدا وهلامی تهم پرسیارهی داوه تهوه ده لیت: سهلاوات له دیداری پیغه مبهر (سونه ته) و یه کجار بهسه نه گهر له شوینیکدا چهند جارنک دووباره بووهوه، ههروه ها ده لیت: من زۆر شوین هیه وتاره کهیم له پیایکی گاوره وه گواستوه تهوه که تهو ناوی (حهمد) ی بردووه دیاره تهو کاته سهلاواتی له گه لدا باس ناکریت. مه بهستم له گیرانهوهی تهمه جیاوازی بیروباوهر له نیوان مه لا و فهقی و له نیوان کاغزی و سپی و زهردا، لایان وابوو نه گهر کتیبیک کاغزه کهی سپی بوو خویندنهوهی رهوا نه. ههروه ها زۆر مه لا هه بوو نهیده هیشته فهقییه کهی رۆژنامه بخوینیتتهوه یان گوڤار.

^۱ به کورتی له ویکیپیدیاوه، ئینسایکلوپیدیا ی نازاد.

ماموستا مهلا نوری فارس که مهلايه کی زور چاکه و وه گيتريکی زور بسرزه، جاریکيان هات بۆ لام وتی: من لای ماموستا (ر.پ) ده بخويند، ده ری کردم لسمر نهوی که روژنامهم ده خویندهوه، ثم جوړه بیروپایانه لای هندیك ماموستایانی نایینی هه بوو، به هیزترین هو بوو بۆ دواکموتنی خویندهواری مزگموت که کاتیک نیجازهی وهرده گرت ناگای له هیچ شتیک نه بوو که په یوهندی به ژبانی جیهانموه هه یه، دیاره نمو کهسه له دنیا تی نه گیشته به قولی و ووردی له نایینی ئیسلام تیناگات، چونکه ثم نابنه هاتوه بۆ نهوی که بهریک و پتکی په یوهندی همر مرۆفینک له گهل یه کیکی تر روون بکاتهوه به راست و به چموتوه بیخاته روو.

سه فهری موسل سالی ۱۹۵۴:

حاجی عبدالقادر عبدالجبار (حاجی میرزا قادر) یه کیک بوو له بازارگانه کانی سلیمانی، لهو دهوله مه ندانه بوو هه میشه هستی ده کرد به پیویستی خزمهتی مزگموت و مهلا و فهقی. جاریکيان چوار مه لای هه لبارد له سلیمانی بۆ نهوی لسمر نهوی خوی بیانیات بۆ موصل بۆ زیاره تی (نبی یونس). ثم چوار مه لایه بریتی بوو له: مهلا عبدالله چروستانی، مهلا رحیمی پهرخی و مهلا عبدالرحمن داربه رولهیی و چواره میان من بووم. به ئوتومبیله کهی خوی رویشتن بۆ موصل، کوریکي خوشی له گهل هینابوو نمو کاته له شەشی سهره تایي بوو (کاک عبدالله) خوا لیبی خوشی، له ریگا قسه کرا و وه لام ده درایموه چونکه ده لاین قسه کردن ریگه نزیک ده خاتموه. له ریگا وتیان: (هه زه رتهی سلیمان) هه زار ژنی بووه هه موو شمویک چۆته لای ثم هه زار ژنه.

منیش له هه موویان بچو کترم له ته من و له زاناییدا، چونکه نمو ماموستای ماموستا کاتم بوون. پیم وتن: ثم شته دووره له ژیرییموه -منطق- چونکه نمو ژنانه ریز بکهیت و هه ربه که -یهک ده قیقهمی- پی بجیت، ته کاته هه زار ده قیقهم دابهشی بکهیت به سمر (۶۰) ده ته کاته (۱۷ سه عات) له روژیکدا یان وه نمو نمو له شمویکدا. ئینجا پیغه مبهریک هه موو روژیک (۱۷) سه عات له ته منی له ثم ئیشه دا به سمر به ریت چۆن پیغه مبهریک؟

نمو انیش وتیان -معجزه- بووه.

وتم: شتیکی تر نه بوو که بیت به -معجزه- له مه زیاتر.

ئینجا وتیان: تو ئیمانیت زه عیقه بیروباوه رت ته وای نه.

وتم: ښه شتېکې دروست کړاوه و خورافات، منیش بیروباوډم بهمه نیه.
کاتیک چوینه موسل له پاش زیارته (نسی یونس) چوین بؤ زیارته مدمقدي (فتحی
الموصلی) لمرنگه باسی (خدری زینده) کړا.

وتم: ښه شتېکې تره لمو خورافاتانمی بیروباوډتان پتی هیه.
وتیان: نه گهر تو ټینکاری خدری زینده بکهیت ښو بیروباوډت هیشتا دانه مزراره.
وتم: لمر چی (خدر) دهبی تا روژی قیامت بمینت؟ نه گهر لمر ښه سودی زوره بؤ
موسلمانان خو له پیغمبر ﷺ گوره تر نیه، بؤچی پیغمبر ﷺ (۶۳) سال ژیاوه خدر
دهبی هتا هتایه بمینت، یان مانو دی لمر ښه چونه خوا ناتوانیت خدریکې تری وه
دروست بکات ښه شتېکې کفر و کم باوډپیه به خوا.

نینجا ښو گومانیان پیدا کړد له موسلمانیت من، چونه ښه جوړه چیرکانه ناچیته
میښکمهوه.

کاتیک گهرایښه بؤ همولیر چوینه حوچره کمې (مهلا صالحی کوزه پانکهی) که
مه لایه کی زور باش و زور به ناوبانگ بوو.

کاتیک دانیشتن پالم دایوه به دیواره کمه سهرم بهر کتیه کان کموت، منیش کتیبیکم
دهریتنا، که ده بینم ښه ته فسیری مداریکه (تفسیر النسفی)، که کړدموه به ښه دی خوا
وا ریکوت لمر لایره لای راست له ډیری یه کمدا خویندموه ده لیت: (وأما قصة خضر
وإلياس فهي من الخرافات)، واته: چیرکې خدر و الیاس دروښه و خورافات.
کتیه کم داخستوه و تم: بیروباوډتان چیه بهرامبر به ته فسیری مدارک؟ وتیان: باشتین
ته فسیره.

وتم: نه گهر ښو شتیک بلیت باوډرتان پتی هیه؟
وتیان: نه گهر برومان بهو نه بی مانای وایه باوډرمان به هیچ نیه.
نینجا کتیه کم دانئ و تم: بیخویننمه، که خویندیانه خو ناتوان بهویش بلین کافره،
هیچ وه لایان پی نه بوو.

نایینی ئیسلام هزاران شتی ناراستی تیکه لاو کړاوه پنیسته ماموستا و مهلا جیایان
بکاتوه.

ښو ښه له گه لم بوون به دیان ئیجازه یان داوه به مهلا و ماموستا که به حساب بوون به
(عالم) بیروباوډرمان بهو جوړه شتانه هره هیه. کوره کمې حاجی قادر که له شمشی سهره تایی

بوو پیتی وتم: گفتوگو له گهل ئهوانه مه که، چونکه همر شتیک چون چۆته میشکیانموه همروا ده مییتیموه.

کارگهی ته لاق چاککردنوه:

مزگوته کهی مامۆستا (م) به هاربمشی هندی له مامۆسناکانی دهرهوه وه مامۆستا (ن.ب) کارگهیهکیان دانا بوو که بریتی بوو له حوجره کهی مامۆستا بو دهرس وتنوهوه تیایدا ته لاقیان چاک ده کردوهوه.

همر کوردیکی ههژار ناکۆکی بویه له گهل ژنه کهی لهبهر داماو و نه بوونی رۆشنیری چهکی ته لاقی به کار ده هینا له دژی ئهو ژنه بی تاوانه، به بی ئهوی بیر بکاتموه له پاشه رۆژی خۆی و مندالهکانی. ئه یوت به ژنه که: (همر سی ته لاق ت کهوتبی).

ئینجا دواي ئهوه پیاوه که رقه که له دلی دهرهوه چوو پهشیما ن ئه بووهوه، مه لا به مه لا مزگوت به مزگوت ئه گهرا بو ئهوی یه کی بلی ته لاق ت نه کهوتوه یان چاک ده کریتموه.

زۆریه مامۆستاکانی کوردستان ههتا ئیستاش باوهریان وایه که ژن به یه کجار همر سی ته لاقی نه کهوت، که چی قورئانی پیروز زور به ناشکرا ده لیت: (ته لاقیک که ژن و میرده که نه توانن یهک بگرنموه بریتیه له سی جار)، دیاره له پیاوینکی نه خویندهوار بپرسه بلی (سی جار) له گهل (سی ژماره) جیاوازن یان نا؟ ئه ویش ئه لیت جیاوازه، چونکه جار له گهل جار زه مان ته کهوتیه نیوانیانموه به لام ژماره ههرچهند بی له یهک کاتدا ئه بیتموه.

له سلیمانیدا مزگوتی ناوبرار بوو بوو به کارگهیهکی زور سهیر بو چاک کردنموه (ته لاق)، بو یه کهم جار (فتوی) یان ده دا که سی ته لاقی کهوتوه، به لام له پاشان به ده یان (فریفیلیان) ده دۆزیموه بو چاک کردنموه.

یه کی لهو مامۆستایانهی به شدار بوو لهو کارگهیه دا بۆی گیاراموه: ژن و پیاوینک هاتن بو لامان بو پرسینی ته لاقه کیان، ئینجا ئیمهش لیمان پرسی له پیاوه که: ئه گهر ژنیک تاز به یینیت چهندی تی نه چیت؟ ئه ویش وتی به لای که موه (۱۰۰) دینار، ئیمهش پیمان وت تو (۵۰) دینار به ئیمه بده ته لاقه که ت بو چاک ده که ینموه. ئه لیت: پیاوه که زۆری پی خوش بوو چونکه ژنه کهی زور خوش ده ویت ئاماده بوو ههرچهند داوا بکمن بیدات، ژنه کهی پی وت: هه لسه بابروینموه بو مالموه، وتیان: ئه ی ته لاقه که چاک ناکنموه؟

وتی: مامۆستا ئه گهر ته لاق کهوتبی به (۵۰) دینار چاک نایتموه، ئه گهر نه کهوتبی (۵۰) دیناری که رانهی خۆمان بو بده یین؟!

همروه ها له هه له بجه له مزگموتی ماموستا (ص) کارگه یه کی تر هه بوو له جوړیکي تر، یه کم جار بریاری ئه دا سی ته لاقه که کموتوه، ئینجا ئه ی وت: له بهرئوه ی ئیوه (مذهب) تان (شافعی) یه و لای شافعی ئه بی شاهی نکاح عادل بیت واته (بی گناه و بی تاوان) له بهرئوه ی نکاحی پیئشو به تال بووه چونکه شایه ته کان فاسق بووه له بهرئوه خوتان ته قلیدی- امام حنفی- بکن که لای ئه نکاح دروسته با شایه ته کانیش - فاسق- بن هدر بهو جوړه جاریکي تر ژنیا ن ماره ده کرده له پیاوه که بهرامبر پاره یه که له سمری ربک ته کموتن. ئینجا ئه م کرده یه نه خوا فرمویه تی و نه پیغه مبهری خوا ﷺ، زور به ناشکرا خوا فرمویه تی: (ته لاق به سی جار) ئه بی و ته واهو ئه بی، شمیرعه تی ئیسلام هی شافعی و حنه فی نییه، تا ئه وان ئه رکان و مروقی بو دابنن.

ئهمه ش ئه گهر خوتنده واره موسلمانه کان له سمر مانای قورئان برۆن نابنه هو ی ویران کردنی هزاران مال و سهرگردانی هزاران منال که باوکه که سی به سی دایکه که ته لاق ده دات.

همروه ک باسم کرد من خوم یه کی بووم لهو نه زانانی که دوو جار فتوای ناره وام داوه، هه تا بو ئه مه بهسته له پروانامی ماجستیردا کتیبیکم دانا له ژیر ناونیشانی (ته لاق له هه موو ئاین و یاساکانی دنیا دا له ماوه ۴۰۰۰ سالد).

به ووردی له م کیشه یه م کولیموه و گه شتمه ئه و نه غامه ی که ته لاقی (سی به سی) (یه ک) ته لاقی پی ده کموی، به پی فرموده ی خوا له قورئانی پیژزدا، ئهمه ش زور له مه زه به کان (فتوی) یان له سهر داوه.

هه له که له مه وه ها تووه که له زه مانی (خلافه) ی عمری کوری خطاب ﷺ که سی وا هه بوو به ژنه که ی ده وت - سی به سی- ته لاق ت که وتی، حه زره تی عمر فرموی: ناوی ژماره مه بن چونکه ژماره له ته لاقدا نیه به لکو جار هه یه، خوا فرمویه تی: (ژن و پیاو له یه ک ئه چرن به یه کجاری پاش ته لاق دان به (۳) جار).

حه زره تی عمر فرموی: ئه و ی له مه ولا به ژنه که ی بلی (۳) ته لاق ت بکه وی نایه لم ژنه که ی بجیتیموه لای له توله ی ئه و ی که ژماره به کار ده یی، به م بریاری حه زره تی عمر ده وت ریت (السیاسة الشرعية) واته: بو رابه ری ئیسلام هه یه که هه ندی شت بریاریدا که خوا و پیغه مبر نه ی فرمویه له بهر (رامیاری نایینی). ئینجا ئه م فرموده ی حه زره تی عمر هه ندیک له مه زه به کان کردیان به به لکه که ته لاقی سی به سی به یه کجاری هه سی ته لاق ئه کموی، له و کاته دا که حه زره تی عمر ئه و ی مه به ست نه بووه.

ئینجا لاسەر ئەم بریارى سیاسەتى شەرىعى یەى عەمرى كورى خەتاب ﷺ زۆرترین مەزھەبەكان بریاریاندا كە تەلاقى سى بەسى بەیەكجار دەكەمۆت، لاسەر فەتوای ئەم مەزھەبەكانە مەلای كورد بە هەزاران خیزانی كوردیان سەرگەردان كرد و ژن و مێردیان لەیەك پەچراند، بە یەكجاری سەریان لى شیواو منداڵەكانیان كەوتنە كوڵانان، لە پاش ئەو مێردەكە ژنیكى تری هینا و ژنەكەش شووبەكى تری كرد، بەبى ئەوى یەكێك لەو مەلایانە لە فەرموودەكەى خوا وردبیتەوێكە دەفەرمووی: (الطلاق مرتان)، واتە لەدوو مەجلیسى جیا جیادایە. ئەى فەرموو: (الطلاق إثنان)، تەلاق بە سى جار دەكەوى نەك بەسى ژمارە.

لەو شتە سەیرانەى لە ژباغدا بینیم، جارىکیان مامۆستا (ع.ك)، كە زۆر هاورێم بوو، كاتى لە سلیمانى مەلا بووم، لە سەرەتای حەفتاكاندا لە سلیمانییمو هات بو بەغدا بو سەردام، لە دەرگای حەوشەو پیشوازیم لى كرد، ناسایی دیار نەبوو، بەر لەوى سەلامم لى بكات وتى:

خوا مالت وێران بكات، تۆ وتوتە سى تەلاقە یەك تەلاقى پى دەكەمۆت؟
وتم: نەخیر.

وتى: ئەى ئەو قەسەى ئێبە تەبەییەیه؟
وتم: نەخیر.

وتى: ئەى قەسەى شیعەى ئیمامى یە؟
وتم: نەخیر.

وتى: ئەى باشە كى ئەمەى وتو؟

وتم: خۆی گەورە لە قورئانى پیرۆزدا وای فەرموو، بە نەصیك كە (قَطْعِي الثُبُوتِ وَقَطْعِي الدَّلَالَةِ) یە، دەفەرمویت: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾، لێرەدا (تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) جارى سییەمە.

وتم: مامۆستا، ئێوە سالانیكى زۆر زانستی (أصول الفقه) دەخوینن و دەیلێنەو، بەلام بەباشى لێى ورد نابنەو، لە قەواعتێدە چەسپاوەكانى زانستە (لا مجال للإجتهااد فى مورد النص).

لەو كاتەدا تەماتەفروشینك لەبەر دەرگا بوو، پێم وت: ئەو تەماتەفروشه عەرەبە بەلام خوێندەوار نیه، با لێى بپرسین جیاوازی هەیه لەنیوان (مرتان) و (اثنان) یان (عددان) دا، دەلێت بەلێ، (مرتان) زەمەن لەنیوانیان هەیه، بەلام لە (اثنان) و (عددان) زەمەن نیه.

نمويش وتی: به خوا راست ده کدیت من نه گهر لمبر شافيعی نه بوايه عه مهلم بهم نايه ته ده کرد.

نهمه وتاری يه کيکه له وانهی که ريگمی نايين به هزاران پيشان ده دن به بی نموی خوی تی بگا و کرده وی پی بکات.

همروه ها سویند خواردن به (ته لاق) له گهل تعلیقی (ته لاق) له زه مانی پیغمبر و - خلفاء الراشدين - نه بوه به لگو - نهمويه کان - دایان هینا، کاتیک عه لمويه کان له ژتروه نيشيان ده کرد له دژی نهمويه کان که ناشکرا نه بون، نه یان گرتن سوینديان نه نه یان به قورنان چونکه به دروه سوینديان به قورنان نه خوارد.

نهمويه کان نه یان وت سویند بخون به (ته لاق) یان نه گهر بلین له دژی نيوه به وستين ته لاقی ژنه کانمان بکوی.

نينجا نهم نيشه که په یوه ندي به فرموده ی پیغمبره وه نيه، هندی له مه زه به کان (فتوی) یان پیدا که ته لاق به سویند و - تعلیقی طلاق - ته لاقی نه کموی که چی هيچ به لگه يه ک و بنچينه يه ک نيه جگه له کرده وی (نهمويه کان) دياره کرده وی نمان ناييت به به لگمی شرعی.

له سالی ۱۹۷۷ به سردان چومه وه بز زه لم، کاک علی عبدالله هاته لام وتی: له گهل ژنه کم ناکو کيمان بووه هم س ته لاقم داوه، لای هم مه لایه ک ده چم ده لین ته لاقه که ت به جاش نه ييت چاک ناييتموه، نيسا گيرم خواردوه، دلّم بریوی نادات بهم کرده ويه ژنه کم ييتموه لام، له لایه کی تریشموه (۷) مندا لم هديه منداله کان سرگردان ده بن و خوم و ژنه کم شم سرمان لی نيشوی، چارم چييه؟ منيش وتم: بچو ژنه که ت له گهل باوکی ژنه که ت يينه بز تيره، کاتیک هاتن، به خوالی خو شبوو سوزی نه حمد باوکی ژنه کم وت: نهم که چه ت يه ک ته لاقی که وتوه به پیي نيسلام و فرموده ی خوا که فرموده تی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ نه ی فرموده (الطلاق اثنان)، بز جاری سييم نه گهر ته لاقی دا فرموده تی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾، واته: که سيک سی جار ژنه کم ته لاق بدات بز جاری سييم ده ييت میرد بکات به يه کيکی تر، نه گهر نيو يه که ته لاقی دا یان مرد بز ی هديه بچيتموه لای میردی پيشو، نينجا دوو شه يه تمان هینا ژنه کم له کاک عه لی ماره کرده وه وتم: نيسا نوه تو له سی ته لاقه که يه ک ته لاق ت رويی دوو ته لاق ت ماوه.

کاتیک گه پامهوه بۆ به غدا پاش چهند رۆژێک کاک علی هات بۆ ماڵمان وتی: ئهوه مهلاکان ههموویان منیان به کافر داناوه، پێیان وتوم ئهو ژنه ژنی تو نیه هههه دروست بویتکت له گهڵ ئهوهدا بهزینایهک له سهرت حسابه.

منیش نامهیه کم بۆ نووسی باسی ئهو به لگانهه کرد له فهرموده ی خوا و پێغه مبهه که ته لاقی سی بوسی یه کجار ته لاقی پێ ده کهویت، وتم پیتی بیبه بۆ ئهو مامۆستایانه که تو به کافر داده نیت، پێیان بلێ با ره دی ئهم نامهیه بنووسنهوه.

ئهویش بر دبو ی لای خوا لیخو شبو مامۆستا مهلا محمدي مهلا به ها که مه لای خورمال بوو و تبهو ی: من ناتوانم وه لامی ئه مه بده مه وه ئه وه ی نوسراوه هه مو ی راسته، هه ره ها چو بو بۆ لای خوا لیخو شبو مامۆستا مهلا عوسمانی مهلا عزیز، ئه ویش فهرموو بو ی: من نه له مهلا مصطفی موسولمان ترم، نه لهو زانا ترم، پێنه با ئیمزای بکم که ئه وه ی له م نوسراوه دایه هه مو ی راسته.

سهر فیه ته ره ی ئاخیر سالی مه لایه تیم:

سالی ١٩٥٥ ز که دوا سالی مه لایه تیم بوو، کاتیک ره مهزان هات دانیشه توانی گه ره که که وتیان به (جمه وه ره که) چهند کیلۆیه که گه م پێنی بۆ ئه وه ی سهر فیه ته ره که مان بعه بلێن له لای مامۆستا، شایه نی باسه خوی گه وه و پێغه مبه ره ی خودا ﷺ هه ندی شتیان پێو یست کر دوه له سهر ئاده میزاد بۆ یار مه ته ی هه ژار و لی قه مو ماو، له به ره ئه وه ی که جه ژنی ره مهزان جه ژنی هه ژار و لی قه مو ماوه، ده بیته به خو شی ئه و جه ژنه به سهر به رن، دیاره دل ناخو شی رۆژی جه ژنیش به مو بۆ نه یه وه مندا لی هه ژار ناتوانی ته له و رۆژه دا وه ک مندا لی ده وله مه نه ده کان هه لسی و دابنیشی به ئاره زووی خو ی به چیت به گه ری ته به شو یته خو شه کاند، یان شتیکی خو ش به کری بچی دلی خو ی خو ش به کات له و رۆژه دا، له به ره ئه وه ئایینی ئیسلام پێو یستی کر دوه له سهر موسلمانان رۆژی که له پیش جه ژندا، به ریک له و خوار نه که ده یخوات له مانگی ره مهزاند له پاش ره مهزان وه ک گه م یان به رنج یان خورما، بۆ هه ری به کیک له خێزانه که بی دات به ما له هه ژاری که ته گه ر ما لیک حموت که س بن ده بیته حموت (صاع) له خوار ده مه نی به دن به ما له هه ژاری که، بۆ ئه وه ی رۆژی جه ژن هه ست به نه بوونی نه که ن ئه مه ش پێی ده و ته ری ته سهر فیه ته واته زه کاتی سهر.

به لام به داخه وه ئه و کاته له نیو کور دی عیراق و کور دی ئی ران باو بوو که ئه م سهر فیه ته به نادر ته به هه ژار و لی قه مو ماو به لکو ده بیته به ری ته به مه لای مزگه وت ئه و کاته مه لا

هیچ موچه یه کی نه بو ژبانی له سمر سمر فیره و زه کات و سمر قه له مانه و ئیسقات و خیر و خیراتی تری هه ژاره کان بو.

سالی (۱۹۵۵ز) پيش ئه وهی دانیشتوانی گهره که که ده ست بکه ن به چاک کردنه وهی سهریان پاش نوێژی شیوان به هه موو گهره که کهم راگه یاند که من ئه مسان سمر فیره ی کهس وه رناگرم، چونکه بیرم له م ئیشه کردوه ته وه که ئه مه رزق و رۆزی هه ژار و ئیقمو ماوه مه لای مزگوت لیی داگیر کردوه.

دانیشتوانی گهره که که له دژم وه ستان وتیان: ده ته مویت ریگای باو با پیرمان وون بکه یت و بیگوریت.

منیش وتم: ده ته مویت ریگهی خوا و پینغه مبه رتان پیشان بده م. سمر فیره بو هه ژار پیو یست کراوه، من که ئه سمر سمر فیره وه ده ده گرم به ناوی هه ژاری و نه بو نیه وه لی تان وه ده گرم، ئه مه ش زۆر عه یبه بو موسلمانیک که پيشه وای بیت به چیته ئه پله یه که سمر فیره ی پی بشیت. زۆرم هه ولدا که تییان بگه یه نم سوودی نه بو، به لام له ئه خامدا وتم: من سویندم خواردوه سمر فیره و زه کات وه رناگرم. زۆریان هه ولدا هه ر وه رم نه گرت، هه رچه ند ئه وان ئه م کردوه وه یه منیان له لا شتیکی ناره و بو، چونکه پینچه وانی عورف و عاده تی باو با پیران بو. به داخه وه ئه م بیرو پاره یه له کۆتایی مه لایه تیدا زانیم، بو یه که به جار بیرم لییکردوه وه نه مه ده زانی ته گهر نا هه ر له سهر ته واره خویم دوور ده خسته وه له سمر فیره و حه رامم ده کرد له سهر خویم، هه ره که ئیسقاته که م حه رام کرد.

هویه کانی دواکه وتنی خویندنی مزگه وت:

کاتیک له سهرسیان مه لا بووم زۆر هیلک ئه بووم به ئاماده کردنی ده رسی فه قیه وه، هه موو شه ویک بو ئه وهی خه م لی نه که مویت، ناخ نه ئه خوارد له جیاتی ئه وه قۆرییه ک قاوه م لی ئه نا ئه م خواردوه، پاش ئاماده کردنی ده رسه کان نانی ساردم ده خوارد، ئه مه ش بووه هۆی دروست بوونی نازار له گه ده مدا -معه ده-، دواتر بووه هۆی -قرحه المعده-، له سلیمانی رۆژیک له کاتی نوێژی شیواندا (مغرب) که وتم بورامه وه له به ر نازاری زۆر، رۆژی دواتر پزیشک -هاشم دوغرمچی- وتی -ئه شیه- بگه ره ده رکه موت (قرحه) هیه. ئینجا ئامۆژگاری کردم، وتی: ناییت ده رس بلێیته وه.

منیش فه قیکانم دا به ش کرد به سهر مه لا کاند بو ئه وهی ده رس نه لیمه وه.

به لّام نه مه توانی بّی کتیب خویندنه وه دانیشم، له بهرئموه لهو کاتهدا کتیبه کانی (کاک عبدالله) ی ناموزام ده برد ده خوینده وه، کهوته می شکموه (تاقی کردنه وهی خارجی) نه بجام بدهم.

ئینجا به دزیموه تاقیکردنه وهی پۆلی (شهشمی سه ره تایی) م دا، ئمو کاته ره مه زمان بوو هه موو روژنیک دوا ی پارشیو دهستم ده کرد به خویندن، چونکه شو خه ریکی نویژی ته راویح و دواتر وتارم ده دا بۆ خه لکه که.

به بیانان به دزیموه خۆم ده گۆری، مشکیه کم ده بست و کهوا و سه لته و جبه که له مائی (مه لا حه سنی گرده زوبه پیری) خوا لئی خو شبیّت دا ئه نا.

روژنیک روو ئمو قوتابخانه یه ده چووم که تاقیکردنه وه کانی تیادا ده کرا، له رینگه کتیبیکم به ده ستموه بوو ده خوینده وه له پ لۆم نا به لۆتی یه کیک له دانیشتوانی گه ره که که مه انه وه، ئینجا ته ماشای یه کترمان کرد ههردوو کمان حه په ساین، من له بهرئموه ی که ئاشکرا بووم له م ئیشه دا که به شتیکی زۆر نا ره وا داده نرا، ئه ویش له لای شتیکی زۆر نامۆ بوو که من مه لایه کم و به م شیویه به مینئ له سر ئمو رینگه یه، له پاشاندا لئی پرسیم: مامۆستا ئه مه چییه؟ وتم: تاقیکردنه وهی پۆلی شهش ده دهم، ئه ویش دهنگی نه کرد و روشت دیار بوو به دانیشتوانی گه ره که که ی وتبو که شتیکی وه های دیوه، ئهوانیش له بهرئموه ی خو شیان ده وستم شتیکی وایان پئ نه وتم که ئیش به دلم بگه یه نئ، به لّام پرسیان وتیان: تو شه هاده ی شهشی سه ره تایت بۆ چیه؟ که تو مه لایه کیت ئیجازه ی دوا نزه عیلمه ده ده یت به مه لای تر.

منیش وتم: له ئایینی ئیسلامدا فیربونی زانیاری له سنوریکدا راناوه ستیّت به لکو هه موو خویننه وارنیک ده بیّت خو ی به خویننه وار بزانیّت هه ول بدات شتی زیاتر بزانیّت تا ئمو روژه که له م جیهانه دا کۆچی دوا یی ده کات، چونکه وتویه نه: (العلم من المهد إلى اللحد)، به لکو هه ندیک کس ده لئین ئه مه فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ واته: فیربونی زانیاری له بی شکموه ده ست پئ ده کات تا کو کۆتایی دیت به روشتنه ناو گۆره وه.

ئهوانیش دلیان بهرام بهر به من نه گۆری چونکه زۆر ریزیان ده گرتم و منیش خۆشم ده وستم، خو شو بیستی منیش لای ئهوان زۆر بوو.

ئه بجامی تاقیکردنه وه که له هه موو ده سه کان ده رچووم، به لّام ئینگلیزی سفرم هینابوو، چونکه ئه لف و با ی ئینگلیزم نه ئه زانی، هاوینه که ی (مامۆستا عبداخالق) که مامۆستای ئینگلیزی بوو له قوتابخانه ی ناوه ندی له سلیمانی ده رسی ده وتوه، من ده رسی شه رع م بهو ئهوت ئه ویش ئینگلیزی وتوه به من بهو هۆیه وه توانیم له ده وری دووهم (۷۰) نمره وه رگرم.

العدد ٢٣

والتربية والتعليم

بمناهج الدراسة الابتدائية

إلى أستاذنا الأستاذ الدكتور محمد عبد الحليم عبد الله
 مدير جامعة القاهرة
 ١٩٥١-١٩٥٢
 منسق عام المؤتمر
 مجمع جوامع مصر

تاريخ: ١٩٥٢

ملاحظات:

ملاحظات:

ملاحظات:

ملاحظات:

بوچی سلیمانیم به جی هیشت:

روژنك به فەقیكانی شارم وت: هەمیشە مامۆستاكانی مەعاریف رەخنەمان لی دەگرن چونكە ئێمە حیساب و جەبر و فیزیا و كیمیا نازانین، هەرچەندە خوێندنی ئێمە زیاتر و قورسترە لەوان لەبەرئەوە روژانی سی شەمە و جومعه ئەر و ئانە دەئێمەو لە مزگۆتەكەم كی دەیوێت بێت.

ئینجا تەختەیه كی رەشم هەڵواسی لە مزگۆت كە ئێمە یەكەم جار بوو لە كوردستاندا شتی وا روو بدات هەموو خەلكی گەرەكەكە دەهاتن سەیریان دەكرد سەرسام مابوون. من بۆیە ئێمە هات بەمیشكەدا لەوێ پێش باسم كرد كە زۆر زانای گەمەره لە كورد هەلكۆت وەك قزڵجی، پێنجوینی، قەرەداغی، مەلای نۆدشە، مەلا قادری گەمەرهی بیاره، سەدانی تر كە هەریەكێك كەمتر نەبوو لە ئیمامەكانی ئیسلام وەك (رافعی و رەمەلی) لە شافعییهكان، كاسانی و حەسكەفی و ابن الهمام لە حنفیهكان، آشەب و سحنون و مصعب لە مالکییهكان و ابن تیمیه و ابن قیم لە حەنبەلیهكان.

لەگەڵ ئەوەش هیچ بەرەهەمیكیان بەجی نەهێشت، چونكە هەموو ژانیان دا بەشبوو بەسەر چەند فەقیهەك كە هەر روژه یەك دەرسی دەوتەو بەو فەقیهە و هەریەكە (مەنەهەجیكی) جیاوازی هەبوو.

ئینجا ئەر فەقیهەك بەو جۆرە پێ دەگەشت چەند وشەیه كی لە حاشیهوه فیڕدەبوو، دەیکرد بە فیز و فشه بەسەر ئێوانی تردا كە نەیاندهزانی تەنها لەو كۆتیبەدا دەیزانی بخوێنیتەوه، چونكە بەمەره كەبی سور سەر و بۆری دەكرد، ئەگەر لەباتی هەمان (كۆتیب) كۆتیبیكی تەرت بۆ بهێنایە نەیدەزانی بەدەرس بێلێتەوه، هەتا دوێنیش خەتیبەكانی مزگۆتەكان (ابن نبات) هەیان ئەخوێندەوه كە بریتیە لە (٤٠) خۆتبه هەریەكە لە جومعهیه كەدا بۆ سائێك چونكە لە سائێكدا (٤٠) هەینی هەیه.

وەك جارێكی تریش وتم مامۆستاكان ئەوەندە كۆتیبی لاوەکیان دەخوێندەوه ئەوەندە قورئانی پیرۆز و فەرمووده كانی پێغەمبەریان- درودی خۆای لێبێت- نەئەزانی.

ئەم كردهوهیهی من وای كرد كە مامۆستاكان لەبەر ئەم هۆیانە پیلانێك لەدژی دابنێن: یەكەم: فەقیكان هێ ئێوان بوون ئەهاتن بۆ لای من.

دووم: ئەم دەرس و تەنەوهیهی منیان بەپێچەوانەی رەوشتی ئایینی ئیسلام دادەنا.

من بۆخۆم روژنك لەگەڵ مامۆستا مەلا عبدالكريم مدرس و خوالێخۆشبوو مامۆستا (شیخ نوری شیخ بابا علی) روشتین بۆ مائی خوا لێخۆشبوو (حاجی مەلا عینایەت).

كاتيك چامان ده خواردوه حاجی مهلا عينايهت له ماموستا عبدالکريمی پرسى:
 بېر وياوړت چييه بهرانبهر به خويښدنې مه کتهب؟؟
 منيش پيش وه لا مه کهى ماموستا مهلا عبدالکريم کهوتم و وتم: نهوى مناللى خوې بخاته
 مه کتهب کافر نه بى.

مهلا عينايهت چايه کی به ده ستموه بوو له داخندا داينا چونکه تازه دوو منداللى
 خستبووه مه کتهب به زوړى ژنه کهى.

وتى: مهلا بوجى کافر نه بى؟

وتم: به منطق بؤت نيسيپات نه کم: نو منداللى نه چيته مه کتهب کافر نه بى، هر که س
 بيټ به هوې کافر بوونى يه کيکى تر بوخوشى کافر نه بيټ.

نم هله يه يه کيکه له سهدان هله کاني ژيانم، به هوې جوړى خويندن و بېر وياوړى
 چموتوه سه پاندم به سمر مهلا عينايهتدا. من جگه لهوى حوکه کم هله بوو له وشدا هله
 بووم که پرسياړه که له من نه کرا به لکو له ماموستا مهلا عبدالکريم کرا که له من گه وړه تر
 بوو، له من زانا تر بوو، ماموستام بوو.

ماموستاى ماموستاشم بوو. جگه له مانه له هه مووى ناشيرينتر نهويه يه کيک پرسياړ له
 يه کيک بکات يه کيکى تر خوې تى هه لقورتينى وه لامى بداته وه.

به سمر بردنى روژ و روژگار له گمل پياوې نمران فيرى زانايى و ژيريت نه کات نه گهر بېر
 بکه يته وه له نمرانى نو، بهم بونه يوه شتيکى خوشتان بو نه گيرمه وه: له سالى (١٩٦٢ز) له
 پولى (٢) له کوليجى قانون (زانکوى به غذا) له کاتى پشودا هاته ده وه کورپکى گهنج
 روو بېروم هات به پيکه نينه وه، سه لامى کى گهرمى کرد و زور به ريز بوو وتى: نه مناسيت؟
 وتم: نا.

وتى: من کورى حاجى مهلا عينايهتم، باوکم ناردوومى بو لای تو راسپارديه هيه
 پيتى راگيهتم. باوکم زور سه لامت لى نه کات و نه ليت تو دوو جار کافريت، خوټ له
 مه کته بى و مناله کانيشت له مه کته بن.

راسپارده کم زور پى خوشبوو له بر نو گورانهى به سمرما هات تو زى له نايين و له ژيان
 تيگه يشتم، پياوړتیه کهى نه گهر يته وه بو عبدالله خانى دزلى و هندیك له ماموستا کاني
 سليتمانى منيان دهر به دهر کرد. نه مهش به رزى و حیکمه تى فمرموده کهى خوا پيشان ده دات
 که نه فمرمودى: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾^١.

واته: شت ههیه له ژياندا ئیوه به خراپی ئهزانن کهچی له پاشه روژدا بۆتان دهره کهوت چاکه.

﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَنَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾.

کاتیك که عبدالله خانی دزلی بوو بههوی ئهوی من مائاوايم له دینی زهلم کرد، لام وابوو ئهوه سه رهتای ناو میندییه له ژیاغداو رووه و ژیا نیکی رهش دهروم، چونکه زهلم که جینگای بابا پیرمه که بههشتیکه بهرووی ئهه جیهانهوه لینی بیبهری کرام نهیان هیشت سود له ژیا نیی دینه کهم وهریگرم.

ههروهها هه ندیک له ماموستا کانی سلیمانی پیلانیان بو گیترا م ناچاریان کردم شاره خوشهویسته کهم بهجی بهیلم واز له دهرس وتنهوی ئایینی ئیسلام بهیتم که لهلام له ههموو شتیك گرنگتر و شیرین تر بوو، زور ههستم به بهد بهختی خوم و تاریکی ژیا نیی پاشه روژم کرد، کهچی به پیتچهوانهوه خوا ئهه کردهوانهوی له گهه مندا کران کردی بههوی بهخته وهریم و ژیا نیکی پر له کامه رانی، که ئیستا ههستی پی ده کهم، ههموو جار فاتحه دهخوتم بو گیانی ئهه به گانه و ئهه ماموستایانهی که بوون بههوی ئهوی که من دهر بهدەر بېم و بکهومه خاکی عمرهستان، بهراستی فهرموده کهی خوا زور ئاشکرا و زور راسته، مروژ نازانیت له ژیا نییدا چاکی و خراپی له چیهوه پهیدا دهییت پیتشکهوتنی و دوا کهوتنی هۆکانی چیهه.

ئینجا بگه رتینهوه سه ر ماموستا کانی سلیمانی:

ماموستا (م) که پیاو نیکی دیار و دهر کهوتوو بوو له شاره کهدا زور تیکه لێ هه بوو له گهه پیاوانی میریدا، چه ند ماموستایه کی بردبوو له گهه خوی بۆلای (متصرف) پیی وتبوو: مه لای مزگه وتی بن ته بهق هه موو هه فته یه ک دوو جار فه قینکانی ناو شاره که کو ده کاتهوه، به ناوی دهرس وتنهوه حیزبیکێ دروست کردوو هه فه قیانه په یوه ندی ده کهن بهم حیزبه وه.

(متصرف) ی سلیمانی عمره ب بوو ناوی (مزاحم ماهر) بوو، تا کاتی ئهه نووسینه له به غدایه ماوه، له سه ر وتهی ماموستا کان هه یج شتیکی نه کرد دژی من، به قازی شیخ محمدي خالی وتبوو: تو رات چیه لهه مه لایه؟
وتبووی: ئه مه ته نها مه لایه که که به دل و گیان دهرس به فه قی ده ئیتمه وه بی گویندان به موچه و به رانبهر.

له پاش نوره ماموستاګان مه نعی فقیهه کانیان کرد بین بو مزګوته کم.

ریش تاشینم بو یه که مجار:

له ماوه ی ژبانی فقیهه تی و مه لایه تیمدا ریشم نه تماشی، به لام له نه جامدا لمبر هم هویانه تاشیم:

همه مو نمر ماموستایانه ی که بازرګانیان به نایینه مه ده کرد لمریز میتره و جبهه د بمریشمه وایان له خه لکه که کرد بو که بهو جزره باوه رپان پی بکمن، همه مو دواکمو تنی خویندن و بلاوونومه ی بیروای چموت و خورافات به هو ی نه مه ده بو.

دواجا که هم لم دا خویندن مزګوت بهرو پیش بهم هم نمر ماموستایانه چوون به فقیهه کانیان وت: نمره ی بجیت بو مزګوته کم (مه لا مصطفی زلمی) (شوعبه ی خاص) که نیستا پی دهوتریت دائره ی (امن) وینه تان ده گرن و دواپی موحاسه به ده کرین، وای لی هات فقیهه کانی خوم روژ به روژ کم دهوونمه، دواجا یه فقیهه مایمه نمیش مه لا صالح کانی چناری بو (جمع الجوامع) ای لا نه خویندم.

پیتم وت: بریارم داوه سلیمانی به جی بیللم و واز له مه لایه تی بینم، وتی: من وهک نموانی تر ناچم بو مزګوتی تر تا خوت چولی نه که یت. به لام دیار بوو نمیشیان ترساند، روژیک به یانی بوو چووم بو مزګوت، مجوره که وتی: مه لا صالح کتیه کانی پیچایمه و چو بو مزګوتی شیخ سلام، دانیشتم به خفه تمه ده ستم نایه بهر نه نروم تماشایه کی مدهر سه کم کرد که دیم چول و هو له پاش نمره ی گرمه ی ده هات له به یانی تا نیواره لمبر فقی.

وتم: خوا سه به ب کار بگریت عه هد بیت هرچی نیشانه ی مه لایه تی هدی نه بیت له خومی دورور بجه مه ده، یه که میان نییت ریش بتاشم چونکه همه مو ماموستاګان ریشیان هدی.

ګمرامه مه مالومه لمرنگه موسیکم کړی به دوو فلس بو یه کم جار ریشم تاشی. پاش نیو ساعات یه کین له ده رګای دا که چوومه دهروه فقیهه ده ستا بوو، وتی: شیخ عمری هه له بجه وه فاتی کردوه و مه لاګان له مزګوتی شیخ سلام کزوونمه ده نه چن بو هه له بجه بو سمره خوشی منیان ناردوه به دوا ی تودا که بجیت له ګه لیاندا.

لمر کاتدا نه مضمزانی چی بکه م، نابیت به بی ریش برلام ناکریت نروم بو پرسه که. دواپی رویشتم بو لای ماموستاګان له نیوان مه لا محمدی چروستانی و فقیهه کی ریش پان دانیشتم.

ماموستا مهلا عمدی چرۆستانی خوا لیبی خوشبیت پیاویکی قسه لهروو بوو شهرمی له
 کەس نەدە کرد قسه کانیشی جوان و راست بوون، وتی: ئیستا مهلا مصطفی زلمی تەماشای
 ئهو فەقییه دەکات که له تەنیشتییدا دانیشتوو و بستیک ریشی درێژه تەریق دەبیتموه.

وتم: بەخوا تەریق ناچمۆه، رووم کردە ماموستاکان و پیم وتن:

ئەمە یەکەجارە ئە ژياندا ریش ئەتاشم، ئەزانن بۆچی؟

وتیان: ئیمەش سەرسام ماوین بۆچی ریش تاشیوه؟

وتم: لەبەرئەمۆی ئێوه ریشتان هەیە. بەردەوام بووم وتم: پەیمانم داوه لەگەڵ خوا هەتا ئەر
 روژهی دەمخەنە گۆڕەوه ریش بتاشم چونکە بۆتە هۆی خەڵک خەڵەتاندن.

کی دەلێ مەولەویش بەو دەردەوی من نەچوو که ئەلێت:

ریشی چەنی من نەبوو حضور

مەبۆ بتراشوش تا وه نەفخی صور

مهلا و مهلايه تي

فه قیّی حوجره ی مزگموت کاتیک ته گه یشته دوا پلمی خویندنه که ی به پیتی عورف و عاده تی نمو کاته خوی ناماده ده کرد بۆ ئه و ی نمو مامۆستایه ی که له دوا پلمی خویندندا ده رسی پی ده لیت لای نمو ئیجازه و در بگریته، مانای ئیجازه ش ئه و بوو که نمو فه قییه بۆی هیه وه مامۆستاکه ی مه درسه یه کی ئایینی پیکمه بنیت نمو بابه تانه ی زانیاری ئایینی که خویندویه تی به ده رس بیان لیتمه و به چینیکی تر له فه قیّی مزگموت، ههروه ها بۆی هیه به رنو یژی و نو یژی جومعه و فه توا و (وعظ) و ئامۆژگاری بکات ههروه ک نمو مامۆستایه ی که له لای ئیجازه و در ده گریته.

به لام ده بویه له پیش ئیجازه و هر گرتندا شوینیک بدۆزیتمه و له دییه ک یان له شار یک بۆ ئه و ی به چیتته نمو جینگه یه بیته به مه لای نمو جینگه یه.

نم جینگه یه ش ده بویه یان له ریگای ئاغای نمو شوینمه بویه یان له ریگای شیخیکه وه بویه که دانیشتوانی نمو شوینه مرید و مه نسوبی نمو شیخن، یان له ریگای مامۆستاکه یه وه ته گهر نم مامۆستایه په یوه ندیه کی خزمایه تی یان دۆستایه تی هه بویه له گه ل دانیشتوانی نمو شوینه، یان له ریگه ی خۆیمه وه ته گهر فه قییه که ناسراوی یان خزمایه تی هه بویه له گه ل دانیشتوانی شوینه که.

له پاش جی به جی کردنی دۆزینمه و ی ری و شوین بۆ مه لا ئینجا بۆ ئیجازه که ی به چه ند پیاو نیکی بازرگان یان ده ست رۆشتو له و شوینه دا که مامۆستاکه مه لای ئه و یه پینی ئه و تن که یارمه تی نم فه قییه بدن بۆ ته و او کردنی پتویسته کانی ئیجازه که، ئه و انیش ئه رکه که یان دابه ش ده کرد به سهر خۆیاندا، یه کیك جبه که ی بۆ ناماده ده کرد، یه کیك میزه ر و یه کیك جوته پیلایک، رۆژکیان دیاری ده کرد بۆ ئاههنگ و کۆبونه و ی ئیجازه که و خویندنه و ی به سهر فه قییه که دا.

له و رۆژه دا هه ندیک له مامۆستای ئایینی و فه قی بانگ ده کران له گه ل هه ندیک پیاو ماقولّی شوینه که، له پاشان مامۆستاکه ی یان مه لایه کی تری شیوا ئیجازه نامه که ی ده خویندنه وه، ئه ممی لای خواره وه نمونه یه که بۆ نمو ئیجازه یه، که ئیجازه نامه که ی خۆمه لای مامۆستا مه لا محمد سه عیدی دیلیزه ی له سلیمانی له مرگوتی خۆم خانه وهرم گرتو وه له به هاری (۱۹۴۶) دا.

پاشان ماموستا بۆ خۆی یان مه لایه کی تر هه ل ده ستایمه جامه دانه که ی له سه ری فه قی ئیجازه دراوه که داده گرت و میژره که ی ده به ست به سه ریداو عابا که ی له بهر ده کرد و ئینجا دهستی به کتریان ماچ ده کرد و ئاماده بووان پیروزیان له فه قیکه ده کرد.

دواتر ماموستا که یان دوو فه قی یان پیاریکی ناسراو له گه ل ئه م ماموستا تازه یه دا ده چوون بۆ ئه و شوینه ی که بۆی دیاری کراوه.

له پاش چه ند روژیک بیران له وه ده کرده ژنیک بۆ ماموستا به یین بۆ ئه وه ی به یه کجاری جیگیر بیئت له و شوینه دا، چونکه ژن هینان ماموستا که جیگیر ده کات بیر له وه ناکاته وه ئه گهر توشی ته نگ و چه له مه یه ک بیئت شوینه که به جی به یلئیت و به جیت بۆ شوینیکی تر.

ده لئین جارنیک له پیاریکیان پرسیه مالت له کوبیه له وه لامدا وتویه تی: هیشتا ژنم نه هیناره، واته ژن هینان یه کیکه له گه رته رین هوی جیگیری و دامه زاندنی مروژ له و شوینه دا که په یوه ندی به ژن هینانه که وه هیه.

هه روه ها وتریانه (الزواج نصف الايمان) واته: ژن هینان نیوه ی ئیمان و بیروباوه ری ئایینی ته واده کات چونکه ده بیته هوی له کرده ی خراپی ده پارێزیت.

له پاش ته واده کردنی ئه م په یه ش ده بویه بریارنیک بدریت بۆ ژبانی ماموستا که، ئه و کاته مروچه یه که نه بو نه له لایه نی میریوه نه له لایه نی ئاغاه یان شیخمه یان دانیشته وانی شوینه که وه به لکو ئه و ماموستایه گرنه گرتین هوی ژبانی زه کات و سه رفیته ی دییه که و ئیستاتی مردوو خیر و خیراتی تر که بۆ هه ژار و فه قیر دانراوه له ئایینی ئیسلامدا.

هه ندیک جار شکارته و گه له جوتیان بۆ ماموستای ئایینی ده کرد ئه گهر شوینه که ی له ناوچه ی کشتوکالیدا بویه.

جگه له مانه ده بویه ماموستای ئایینی په یوه ندیه کی زور پتموی هه بویه له گه ل ئاغای شوینه که بۆ ئه وه ی ژبانیه که ی به باشی بروت، ئاغا بیئت به پشتیوانی و قوتاری بکات له و ته نگ و چه له مانه ی که دوو چاری ده بن له مه وه ی ژبانیدا.

له پاداشتی ئه م پشتیوانی ئاغاه بۆ ماموستای ئایینی ده بوو ماموستا چا و پیوشی له هه مو کرده یه کی ناره و بکات که ئاغا بهرام بهر به دانیشته وانی شوینه که ئه یکات، ئاغا یا به گی وا هه بوو زیاتر له ده دی کاسپیان بۆ ئه و ده کرد هه ر کشتوکالیکیان به کردایه ده بویه له گه ل ئاغا به شی بکه م ماموستا جارنیک له ئاغای نه ده پرسی که ئه م ده دییه له چ رنجه یه که وه بونه ته مولکی ئه و، چونکه خوا و پیغه مبه ر ﷺ فه رمویانه ی زه و و باخ و ئاو

يان به كړين ده بڼت به مولكى مروځ يان به ميرات گرتن يان به ناوه دانكردنموى به كوڅش و رهنج، وهك پڼغه مېهر (درودى خواى لښت) فرمويېتى: ((من احيا ارضا ميتة فهي له)) واته: هر كس زهوييه كى بى خاوندان بكا ته موه نه بڼته هى نمو، ناغاكانى كوردستان هه يان بو ده هزار دوځم زهوى به راوى هېوو كه له لايه نى عوسمانيه كانموه پڼى درابو، بو نموى ئاسايش و هڼمنى نمو دپهاتانمى كه پڼى نهدرين راى بگړيت، نه يه لښت هېچ شتيك يان هېچ جولا نهمويهك لهو شوڼه ندا له دژى سه لته نهمى عوسمانيه كان رووېدات.

روژنيك له روژان ماموستا نه يده توانى بهو ناغا بڼت: نهم نمرز و ناوه كه ده ولته تى عوسمانى به توى داوه نه گهر هى ده ولته موه كس ناتوانيت بېه خشيت چونكه پڼى ده وترت (الاموال العامة) واته: مالى گشتييه و هېچ كس ناتوانيت تصرفى تيا دا بكات به پڼى ياساى خوا و پڼغه مېهر و ياساى ده سكردي ئاده ميزاديش، نه گهر نهم ناو و زويه مولكى يه كى كى تره دوباره خه ليفه ناتوانيت مالى يه كى كى دا گير بكا و بيدات به يه كى كى تر چونكه نهمش پڼى ده وترت (غصب) غصبش تاوانى كى زور گوره يه له ئاينى ئيسلامدا.

نه گهر شوڼه كه ناغاي نه بوايه دانېشته كان مريد و مهنسوبى شېخك بېونايه ده بوايه نمو ماموستاى ئاينى يش نمو ريگه يه بگرتايه بهر و بېوايه به مريد و مهنسوبى نمو شېخه تا خوى دلتيا بگردايه له ژياندا دانېشتوانى شوڼه كه زياتر خزمه تيان بگردايه و ريزيان بگرتايه، زور جار هېوو ماموستا ده بوو به خه ليفى شېخه كه بو نموى له دوو ريگوه ژيانى خوى داين بكات:

يه كه م: له ريگه مېه لايه تيموه.

دووه م: له ريگه مېه خه ليفه گهر يوه.

هر ماموستايه كى ئاينى نهم دوو ريگه يه بو جى به جى بېوايه نانى نه كه موه روڼهوه.

لهم پرووه ماموستاى ئاينى نه يده توانى روژنيك له روژان بهو خه لكه بللى ئيوه بوچى پستان به شېخ زياتر به مستوه له خوا و پڼغه مېهر ﷺ، يه كى كى نه خوش ده كوڼت ده چن بو لاي شېخ دوعاى بو بكات، ژنيك مندالى ناييت ده چيت بو لاي شېخ تا مندالى بڼت، همره ها له همره تنگ و چه له مېه كدا په نا به شېخ زورتر ده برا تا خوا.

نه گهر نارو واييه كى بديا يه له شېخ يان له ده ست و پيوه نده كى نه يده توانى به شېخ يان به دانېشتوانى شوڼه كه بللى نهمه نارو وايه به پېچموانمى فرموده كانى خوا و پڼغه مېهر وه يه. له ماره مېه لايه تى و فقه يه تيدا تنها يهك ماموستام دى كه راست بڼت به راستى قسه بكات له گهل دانېشتوانى شوڼه كه و له گهل شېخ و ناغا، نمويش برىتى بوو له ماموستا

مهلا سەید عارف چۆری خوا پلمی بهرز بکاتمه له لای خۆی.

کاتیک که مهلاي خورمال بوو هیچ وهخت نارهوايیهکی له شیخ یان ناغا یان میوی قبول نه کردوه، بهناشکرا به شیخ (حسام الدین)ی دهوت: ئهوهت ههلهیه و ئهوهت پیتچموانهی ئایینی ئیسلامه، له کاتیکدا شیخ حسام الدین زیاتر له چوار پینچ ملیۆن مرید و مهنسویی له عێراق و ئێران و تورکیا و پاکستان و سوریا ههبوو، ههموویان بهتەمای ئهوه بوون له رۆژی قیامهت شهفاعهتیان بۆ بکات.

شایهنی باسه شیخ علاءالدینی بیاره خوا پلمی بهرز بکاتمه له لای خۆی خزمهتیکێ زۆری مهلا و فهقیی دهکرد، یهکهم شینخینک بوو له هوراماندا ئهرکی فهقی و مهلاي گرتبیتته سهرشانی خۆی، من مهههستم لهوه نیه که توانج بدهم لهو شینخانه یان له کردهویان، چونکه لهو رۆژهدا خزمهتیکێ زۆری ئایینیان دهکرد، هههچهنده لهلایهکی ترهوه بهکهمسیان نهدهوت ژایانی مرۆڤ تهنها بۆ ئهوه نیه ههول بدات بۆ بهههشت، بهلکو لهسهر ههموو موسلمانیکه ههول بدات بۆ ژایانی دنیا و ژایانی قیامهت، خۆی گهوره له قورئانی پیرۆزدا دهفرموی: ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، واته: ئهوه بهشمی بۆت دیاری کراوه له جیهاندا ههولێ بۆ بده و لهبیری خۆتی مهههروه کۆشش بکه بۆ ئهوهی له ژایانی دنیا دا کامهران بی و له شارستانی و پیتشکوتهندا بیت.

ههروهها وتراوه: (اعمل لِدُنْيَاكَ كَأَنَّكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَأَعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا).

واته: کار بکه بۆ ژایانی دنیا و له ئهوهی وا بزانیست تۆ ههتا ههتایه دهژیت، بۆ قیامهتیش کۆشش بکه بهجۆریکی وها وابزان ههینێ دهمریت، ههروهها وتراوه: (الرجل رجل الدنيا والاخرة)، واته: مرۆڤ دهبێت پیاوی دنیا بیت و پیاوی ئایین و رۆژی ئاخهرت بیت، کردهوهکانی دهبێت بۆ ههردوو لا بیت، نابێت یهکیکیان وا لێ بهییت بۆ ئهوهی تریان.

مهلا و مزگهوت

پهيوهندی مهلا به مزگهوتمه شتیکێ زۆر سهیره، چونکه پینووسییهکانی سهرشانی بهپیتی ئهم پهيوهندیه ئاسانترین ئیشه که مرۆڤ پینی ههستیت له ههمان کاتدا گرانترین ئیشه. ئاسانیهکمی لهو پرووهویه تهگهر مامۆستای ئایینییه که دهرس بهفهقی نهئیتمه ئهرکی سهر شانیتهی رۆژی پینج جار بهرنوژدهکيه، ماوهی تههجمادانی ههر نووژتیکیان له (۱۰) دهقیقه زیاتر نیه، واته ههملوی دهکاته (۵۰) دهقیقه، لام وایه ههملو ئهرکیکی سهرشانی مرۆڤ ماوهکمی زیاتره له (۵۰) دهقیقه، له گهڵ ئهوهی ئهرکی سهرشانی بهجیدیتیت له ههمان کاتدا

مووچهي لسمړ ودرده گړيت.

واته لم روووه پټويستی سهرشانی زور ئاسانه، جگه لموهی خوئی لسمړیعتی وهک
تاکینکی موسلمان لم پینج کاتهدا نویژ بکات واته وهک هیچی نه کردییت وایه.
چونکه جیوازیهک نیه له نیوان تموهی نویژهکه بهتهنها بکات یان بییت بهپیش نویژ.
گرانیه کمشی لمو روووهویه چونکه بهستراوه به مزگوتته کموه بز ماوهی زیاتر له (۱۴)
کاترمیر، نه ممش دوو هیندهی ماوهی کاری همموو موچه خوړیکي میریه له همموو
فرمانگه کانداه.

چونکه ماموستای ناینی ده بییت پیش روژ بونهوه بز بانگی بهیانی لهخمو هستییت و
بیچیت له دهرگای مزگوت بدات و مجوه رکه دهرگای بز بکاتوه، له پاش دهست نویژ همردم
سهری کات ژمیرهکه بکات بزانییت کمی بانگ ده بییت، ئینجا خوئی یان مجوه رکه بانگ
بدات و نویژهکه بکمن، بههمان شیوه له کاتی نیوره و و عسرو مه غریب و عیsha
ماموستا ده بییت له پیش کاتی نویژهکه چاوهروانی بانگ بکا، بهینی نویژی شیوان (عیsha)
و نویژی بهیانی زیاتر نیه له (۱۰) ساعات واته ماموستا تهنها ده ساعات له شوو
روژتیکدا دهوامی نیه، کاتی خوئی به مجوره بوو، وهک ئیستا نه بوو همموو مزگوتیک بانگدهری
هه بییت.

به مجوره نه گمر روژتیک له روژان ماموستا ناماده نه بییت له مزگوتدا بز پیش نویژی بولم
بهسمردا ده کړیت، ئوتري ئیمه ماموستای ئاینیمان بوچی راگرتووه، بهرامبر بهم دهوامه
دووو و دریژهی موچه کمی ئمو کاتهی بریتی بوو له زهکات سالی جارنیک نه گمر هه بییت،
لسمر فیتري سالی جارنیک له مانگی رهمه زاندا، له سمرقه له مانه نموش خوئی و بهختی، هی
وا هیه بهدوو مانگ هیلکهیه کی دهست ناکمویت لسمر قه له مانه.

دیاره ئهمه بز همموو ماموستا ئاینیه کانی لادی کانه، بهلام ماموستای ناینی شاره کان
لم دوايیهدا- له سمرتهای چله کان- همر ماموستایه کی ئاینی له لایمن میریموه (۷۵۰)
فلس موچه یان بز برینهوه، همموو سمری مانگیك دهچوو له فرمانگی ئوقاف وهری
دهگرت، همر بهو جوره تا سالی په عاکان خوا لیخوشبوو (عبدالرحمن خضر) بوو به
به ریو بهری گشتی ئوقاف، چونکه ئمو کاته ئوقاف وهزارهتی نه بوو، ئهم پیاوه زور په یوه ندی
به ئاینی ئیسلاموه به هیژ بوو بهحالی ژيانی ماموستای ئاینی ده زانی، ئمو هات موچمی
همموو ماموستای ئاینی کرد به (۱۸) دینار، مجوه ریش به (۱۰) دینار، میری رازی نه بوو
لسمر ئهم زیادهیه، چونکه له لای میری ئهمه زور بوو بز ماموستای ئاینی، له بهرئهمه (۱۸)

دیناره که یان کرد به (١٠) دینار بۆ مامۆستای ئاینی (١٠) دیناری مجموعه کهش کرا به (٥) دینار.

شایانی باسه ئومانی له شاره کان داده نیشن ههفتی جارێک به یانیان دهچوون بۆ ههمام، ئهو کاته ههچ کهس له مائی خۆیدا ههمامی نهبوو، به لکو له شاره کهدا دوو سی ههمام ههبوون له نوێژی به یانیوه تا نیوه رۆ بۆ پیاوان بوو، له نیوه رۆوه تا ئیواره بۆ ژنان بوو، من زیاتر له (٥) سال مهلا بووم له سلیمانی له بهر نوێژی به یانی نه مه ده توانی بچم بۆ ههمام، ئه گهر پێویستم به خوشتن بباویه ده بایه پێش یانگی به یانی بچم بۆ مزگوت دابهزم بۆ سههر کاریزی مزگوته که، که کاریزی که له مزگوته کهدا هه بوو به (٢٠) پلیکانه ده گه یشتیه حموزه کهی، جاری وا هه بوو کات زستان بوو، رینگا و بان پر له به فر بوو، که دهچومه ناو ئاوه کهوه و بیرم له هاتنه دهروه ده کرد که ئه بی جله کانم به ته ری له بهر بکه م و دهروه ه زۆر سارد بوو، دهچومه مزگوتی چۆل، مجموعه که ئه هات دوو سه لکه داری دهخسته ناو سۆپاکه و نموتی به سهردا ده کرد که به کاتر میتریک گهرم نه ده بوو، من له سهردا هه لده رزیم وه ک کهوی سههرپراو، قرچی ددا م ده هات له بهر سهردا، چاوه روانیم ده کرد یه کێک بیت بهر نوێژی کهی بۆ بکه م.

رۆژێک له رۆژان به هه لدها چوم، به یانی پێش نوێژ چوم بۆ ههمام، له بهر ئه وه فریای بهر نوێژی به یانی ئهو رۆژه نه که وتم، ئینجا له دوایدا لییان پرسیم بۆچی نه هاتی بۆ نوێژی به یانی؟ وتم: له بهر ئه وهی چوم بۆ ههمام، ئینجا ئه م رۆشتنی هه مامه ی من بوو به دهنگ و باس له گه ره که کهدا.

مامۆستای ئاینی و رۆژی ههینی

خوای گه ره سی کۆبونه وهی بۆ موسلمانه کان داناوه بۆ ئه وهی ناگیان له یه کتر هه بی، وه ک یه ک خهزان به بون و نه بونی یه کتر بزانی، ناگیان له ساغی و نه خوشی و هه ژاری و تهنگ و چه له مه ی یه کتر هه بیت بۆ ئه وهی یارمه تی یه کتر به دن، وه ک برا یارمه تی برا ده دات خوشک یارمه تی خوشکی ده دات، ئه مهش له سههر فرموده کهی خوا له قورئانی پیرۆزدا که ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾.

واته: ئه ی ئاده میراد من ئیوه له نیر و مییه که دروست کردوه (له باوک و دایکی که)، ئیوه هه ره که جۆره زمان و جۆره ژبانیکی تایبه تیتان هه یه ئهو (تفاوت) ه له نیوان ئیوه دا،

به زمان و بهرنگ و بهجنگا و بههوکاني ترهوه ناييت کاربکاته سمر برا و خوشکايهتيتان، بهلکو دهبيت يارمهتي يهکتر بدنه پشتي يهکتر بگرن همردهم به خوشي و شادي و ناشتي بژين، تواناتان يارمهتي بي توانا بدات، دهولهمهنتان يارمهتي همزار بدات، زاناتان نهزان فيري زانايي بکات، همروهه پيهودنديتان پتموييت له هممو جوړه بابهيکي ژيانموه.

لهم پرووه خوا فهرماني دواه به موسولمانان سي جار کو بېنموه، يهکتيان کوپونموه روژي پينج جاره له مزگوت دا بو نوژي جهماعهت بو نمو کسمي که پتي بکريت، چونکه نوژي جهماعهت واجب نيه بهلکو سونهته نهگهر يهکتي بيبکات پاداشتي لاي خوا هديه به چاکموه، نهگهر نهيبکات به گوناهار له قهلم نادریت لاي خوا، نهم کوپونموه له مزگوت سودهکي نموده که همردهم دانيشتواني ديه که ناگاداري يهکتر نېن، نهمرو که له چمرخي ۲۱ زاييني دا دهژين هوې نزيک بونموه ولاتهکان زور زور بووه، بهجوړيکي وهه له همر دهولتيک لهم جيهانهدا شتيک پروو بدات گموره يان بچوک، هممو مروقيک له دانيشتواني سمر زمين له پاش کهمر له کاترميرک نهم همواله يان پي دهگات، نزيک بونموه نادهميزاد له هممو دهولتهکان بهجوړيکي وهه ياه که نهگهر شتيکي ناهه موار له همر دهولتيک پروو بدات کاربگهر دهبيت لهسمر ژياني دانيشتواني دهولتهکاني تر.

بو نمونه کارهساتهکي جهنگي کهنداو له سالي (۱۹۹۱) دا که دهولتهکان به سمرکايهتي نهمريکا هيرشيان کرده سمر سويي عيراق بو نموه له کوييت بجيته دهروه، نهم کارهساته ژياني نابوري و کومهلايهتي له هممو ولاتدا تيکدا، نينجا لهم پرووه نمو ماموستايه که دهچيته سمر مينبهرهکي پيغمبهر ﷺ دهبيت وتارهکي بريتي بيت لهم کارهساتانه ي ناوخويي يا دهروه بهجوړيکي وهه باس بکات که ييبهستيتموه به فهرموديهک له فهرمودهکاني خوا يان پيغمبهری خوا ﷺ، بهلام بهداخموه تا ماويهک لهموپيش زور بهدهگمن دست دهکوت ماموستايهک هلبسييت بهم جوړه ئيشه، يا لمبر نهخويندهواري ماموستاکه، يان له بمر ههست پي نهکردني نمو، يان له بي ناگايي لهمو شتانه که پروو دهدهن لهم جيهانهدا، من له ماوه نمو دوانزه سالمي فقهی بووم و نزيکي ده ساليش مهلا بووم له مزگوتهکاني کوردستاندا که ماموستاي ناييني دهچووه سمر مينبهر کتيبيکي دهگرت بهدستمه پييان دهوت (خوتبهکاني ئيبنولنهباته). نهم کتيبه بريتي بو له (۴۰) خوتبه بو ماوه يهک سال، همر خوتبه يهک دانرا بوو بو روژيکي هيني، نهم ماموستايه که دهچوه سمر مينبهر کتيبهکي دهگرت بهدستمه وهک گوراني بلنت خوتبهکي ئين و نهباتي دهخويندهوه و دهيلهرانهوه بي نموه بير لهمو بکاتموه که نهم دانيشتوانه هممو

کوردن زمانی عمره‌بی نازانن، خوتبه وانه‌یه که ده‌ترتت به‌نوژ کاره‌کان بو شه‌وی سودیکی لی وهریگرن له بابته تاینمه یان له بابته ژیاننامه.

ئمو ماموستای تاینی یه ههر چیه‌کی بوتایه له که‌مو زۆر، له چاک و خراپ، یه کێک خوینده‌وار نه‌بوایه تیی نه‌ده‌گه‌یشت چونکه به‌زمانه‌کی خۆی نه‌بوو، به‌لام ئیستا سوپاس بو خوا گۆراوه ماموستاکان وتار به‌زمانی کوردی ده‌ده‌ن و زۆربه‌شیان بابته‌که‌یان وا به‌چاکی ئاماده‌کردوه بی شه‌وی کاغز به‌ده‌سته‌وه بگرن وتاره‌که‌یان ده‌ده‌ن و په‌یه‌وستی ده‌گمن به‌بابته‌کان و رووداوه‌کانی ئمو روژه‌وه.

خوای گه‌وره تاینی ئیسلامی به‌ زمانی عمره‌بی نارودوه بو پیغه‌مبه‌ری خوا، به‌لام بو ههر گه‌لێک هه‌یه به‌ زمانی خۆی مانای فرموده‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بلاو بکاتمه‌وه، کاتیک مالممان له جه‌له‌ولا بوو له سالی (١٩٥٧ز) چووم بو خانەقین به‌سەردان، له‌وتیه‌ چووم بو لای خوا لی خوشببو ماموستا مه‌لا سید عبدالحکیم، ئهم مه‌لا یه‌ پیاوێکی زۆر چاک بوو هه‌رده‌م ئاواتی ئموه بوو روژیک له‌ روژان ژبانی کامهرانی ئمو گه‌له‌ی بیینی به‌لام به‌داخمه‌وه له‌ هه‌مان سالدا کۆچی دوا‌یی کرد، ئمو روژه‌ روژی هه‌ینی بوو، وتی: ئهم‌ڕۆ تۆ میوانی منی له‌ پاش نوژنی جومعه‌ ده‌چینه‌وه بو مالمه‌وه، منیش له‌به‌ر خوشه‌ویستییمان نهم توانی داواکه‌ی رته‌ بکه‌مه‌وه، کاتیک که‌ چووه‌ سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌بینم کتێبه‌که‌ی خوتبه‌کانی ئیین و لئه‌باته‌ی به‌ده‌سته‌ویه، ئهم خوتبه‌نه‌ هه‌ریه‌کی مه‌ناسبه‌ی هه‌بوو له‌ گه‌ل مانگه‌که‌ی خۆیدا، ئمو روژه‌ روژی شه‌هید کردنی ئیمامی حوسین کورێ ئیمامی عه‌لی بوو خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیته‌، به‌ کورتی خوتبه‌که‌ بریتی بوو له‌مه‌:

کاتیک حوسین شه‌هید کرا له‌ ئاسمانمه‌وه ده‌ک باران خوین ده‌باری، له‌ زه‌مین دا له‌ هه‌موو شوینیک خوین هه‌لده‌قولا، له‌به‌رئمه‌وه‌ی که‌ خوینی حوسین رژا به‌سه‌ر زه‌مین دا به‌بی تاوانی دوا روژی ژبانیان ته‌واوکرد به‌بی گونا‌هی و به‌ نا‌ره‌وایی.

کاتیک له‌ نوژه‌که‌ی بو‌وه‌ و چوینه‌وه بو مالمه‌وه لیتم پرسى وتم: ماموستای شه‌وی فرموت له‌ فرموده‌ی ئیین و لئه‌باته‌دا خۆت باوه‌رت پیتی هه‌یه‌؟

وتی: ئه‌ی چۆن، نازانیت ئمو کوشتنه‌ چهند نا‌ره‌وا بوو.

وتم: له‌ شه‌هید بوونی حوسینه‌وه هه‌تا ئهم‌ڕۆ به‌ ملیونه‌ها ئاده‌میزاد به‌نا‌ره‌وایی کوژراوه‌ و خوینی رژاوه‌ته‌ سه‌ر زه‌مین، بو یه‌ کێک له‌وانه‌ له‌ ئاسمانمه‌وه دلوپه‌ خوینیک نه‌که‌وته‌ خواره‌وه‌ و له‌ زه‌ویشه‌وه دلوپه‌ خوینیک هه‌ل نه‌قولا.

وتم: ماموستا ئهمانه هممووی خورافیاته هممووی ههلبهستراوه، تو پیاریکی خویندهواری ژیر و زانایت ناییت دواي ئهم شته پر و پوچانه بکمویت یان به خه لکی تری بلییت، وتم: له ئاینی ئیسلامدا شتیک نیه پتچموانهی ژیری ناده میزاده بیت.

بهداخوه بۆم دهرکوت ماموستا به گیان و به دل باوه پری بهم خورافاته ههبوو له بهر چاکی و دلپاکی خو، له گهه ئهمووی پیاریکی هه لکموئوو و زیرهک و ژیر بوو بهلام دواکوتنه کهی له دواکوتنی ئهو خویندنهو بوو که په یوه ندییه کی زۆر کهمی ههبوو له گهه ژيانی جیهان یان له گهه ئاینی ئیسلام.

کۆبونهوهی سییهه

کۆبونهوهی کهی سالانهیه، سالی جاریک موسلمان پیی هه لدهستیت و له مانگی (ذي الحجة) کۆچی بۆ ئهو موسلمانانهی که توانای مالی ههبوو یهک جار له ته مه نیدا فەرزوو ئهمیش برتییه له ههه، بهداخوه زۆر له موسولمانهکان که چون بۆ ههه یان له مهولا دهچن بۆ ههه، نه له مانای ههه گهیشتون نده زانن خوی گهوره هههی بۆچی داناه، ئهو حاجیانهی که به دور و پشتی که عبهدا دهسورینهوه به همموو بیروباوه پانهوه لایان وایه خوا له ژوورهوه لهناو ئهم خانودها لهسر کورسیهک دانیشتوو پيشوازی ئهوانه دهکات که بهدورهیدا دهسورینهوه، جاران ئهمه وابوو، بهلام ئیستا لهم رووه خه لک تارادهیهک باشتره.

هیچ بیر لهوه ناکه نهوه که خوا شوین و مهکانی بۆ خو دیانهاره به لکو له همموو شویتیک هیه، موسولمانهکان که دهچن بۆ ههه لایان وایه ههه بیتا قیه که دهیپن بۆ داخل بوونی به ههشت.

ئیترازانیت که پیغه مبهه چون هههی کردوو، بۆچی هاتوو بۆ ههه، ئهمووی به قولی له ئاینی ئیسلام بگات دهزانیت ههه کۆنگرهیه کی گشتی ئیسلامیه، نوینهری همموو ولایتیک له ولاته موسولمانهکان برتییه لهو حاجیانه بۆ ئهمووی لهو کۆ بینهوه له نزیک کی که عبهدا که نیشانهی یه کیتی موسولمانهکانه، جل و بهرگی خویان لایهن و جل و بهرگی مردوو له بهر بکمن که پیی دهوتریت (احرام) بۆ ئهمووی هیچ جیاوازیهک نه میتی له نیوان گهوره و بچوک دهوله مند و ههژاردا له نیوان همموو نهتموه کاندا بۆ ئهمووی کهس خو بمریاتر نهزانیته له یه کیکی تر، ئینجا به دلپاکی پاک دابنیشن له پاش ئه غامدانی مهراسیمی ههه ههه که سیک تهنگ و چه له مهی ولاته کهی خو باس بکات بۆ ئهوانی تر بۆ ئهمووی به هممویانوه بریار بدهن که ههه گه لیک یارمهتی گه لهکانی تر بدات لهوانهی که زۆر

سته میان لى کراوه له وانمى که مافه کانیان زهوت کراوه، لموانمى که دوچارى همزارى بوون و وولاته که یان کشتوکالى نیه یان کانزایی نیه یان شتیکی تری نیه بییت بههوی برژیوی ژیانان، همر بریارنک بدریت لموی ده بییت ملیپچی نه کریت له جی به جی کردنی ئەمهیه مه بهستی حهج کردن.

ئهمه سوودیکی گشتی کۆنگردی گشتی حهجه، سووده تاییه تییه کانی همر مرۆڤیک له ههجا ئەوهیه که ده چیت ره جمی شهیتان ده کات، ئەمه مانای ئەوه نیه که شهیتان لموی دانیشتی و ئەمان بچن بفر د بارانی بکمن، به لکو مه بهست له شهیتان نه فسی ئینسانه، همر که سیك شهیتانی خۆی وا له گهل خۆیدا که خوا ناوی ده بات به فرماندهی شهر و ناروایی وه که له قورئانی پیروژدا ده فرموی: (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ)¹.

واته: نه فسی ئینسان همردهم خاوه نه که ی هان ده دات بو خراپه و بو شتی نارووا. ئەو حاجیه که ره جمی شهیتان ده کات مانای ئەوهیه په یمان ده دات به خودا که من په جمی ئەو نه فسه ده کهم که همردهم هانم ده دا بو خراپه، کاتیك چوموه و لات و شوینی خۆم هیچ شتیك ناکهم که نارووا بییت و به پیچموانهی فرموده کانی خوا و پیغه مبهیر بییت. به لام به داخموه ئەوانمى که ده چن حهج ده کمن زوریان به سه فیری سیاحهتی ده زانن یان بو قاچاخ چیتی ده چن یان بو چهند دۆلاریك ده چن که میری ده یان داتی به ناوی ری پیشان دانی حاجه کانی تره وه.

به کورتی ئەتوانم بلینم زۆریك له موسلمانان تا ئیستا له موسولمانیتی نه گه یشتوون تا ئیستاش نازانن نوێژ بۆچییه و رۆژو بۆچییه و حهج بۆچییه؟، له بهر ئەوه ئەگهر کردهوی موسولمانیک بهرارد بکمی له گهل کردهوی گاوریک دا ده بینى هه ندیجار جیاوازیان زۆر کهمه، ئەمیش له بهر ئەوهی ئەو موسولمانه نازانیت بۆچی نوێژ ده کات، یان بۆچی رۆژوو ده گریت یان بۆچی ده چیت بو حهج، دیاره ئەم جوړه موسولمانه له دایک و باوکیه و فیری ئەم شتانه بووه همره وک چۆن یه کیک فیری جگهره کیشان ده بییت و عادهتی پیوه ده گریت و دواپی ناتوانیت ده سستی لى هه ل بگریت، واته له بهری ئەوهی عیبادت بیت بۆته عادهت نوێژ کردنه کهمی.

ماموستای ئایینی و دهرس و تنه وهی حوجره ی مزگهوت

دیهاته کانی کوردستانی عیراق و ئیران ههر دییه که له (۵۰) مال زیاتر بوايه ماموستای ئایینی و مزگهوتیک و مه درسه یه کی ئایینی تیا دا بوو له گهل هندیك فهقی دا که ژماره یان ده گه یشته (۲-۳) فهقی، له مه شدا ههر دییه که به پیی شویتنه که ی و توانایان و زانیاری ماموستای ئایینه که، ئه مانه به فهقی و ماموستای ئایینییه وه ئهرکیان دابهش کرا بوو به سه ر دانیشتوانی دییه که دا له گهل ئاغای ئهو دییه.

ئه گهر ژماره ی ههر دییه که مه تر بوايه له (۵۰) مال ماموستای ئایینی و مزگهوتیان هه بوو، به لام کهم هه لده کهموت که فهقییان هه بیته ئه مهش به پیچه مانه ی دیهاته کانی عه ره بستانه وه، که به سه ده ها دی هه بوو زیاتر له (۱۰۰) مال بوو به لام نه مزگهوتی تیا دا بوو نه ماموستای ئایینی و نه فهقی، ئهو ماموستا ئایینیانه له عه ره بستان که وه ماموستا ئایینییه کانی کوردستان ده رسیان ده وه ته وه ژۆر کهم بوون، به تاییه تی له شاری به غدا که پایته خته، ژۆرترینی ئهو ماموستایانه کورد بوون، وه ک خوا لی خوشبوو (ئه مه ده زه هاوی)، خوا لی خوشبوو (مه لا مه مه دی قزلجی)، خوا لی خوشبوو (مه لا شیخ مه مه دی بالیسانی)، خوا لی خوشبوو (مه لا عومهر مه لود دیبه گه بی) و ماموستا مه لا عبدا لکریمی مدرس که تا ئیستاش ماوه خوا ته مه نی زیاد بکات.

ئاشرکایه ماموستای ئایینی و فهقی له کوردستانی ئیران و عیراق سو دیکی ژۆریان هه بوو بۆ گه لی کورد له بوا ری ئایینی و ره وشت و رۆشن بیرییه وه، چونکه ئهو کاته دا جگه له ماموستای ئایینی و فهقی خوینده وار نه بوو له دیهاته کانا، خویندنی قوتاخانه و کولێچ و زانکۆکان ههر له شاره گه ره کانا هه بوو، مندا لی دیهاته کان بی بهش بوون له مه جو ره خویندنه تازه یه، جگه له مندا لی ده ولته مه ند و ده ست رۆیش توو.

به لام له هه مان کاته دا جو ری خویندنی مه لایه تی له مه درسه ئایینه کانا ژۆر دووا کهم توو بوو، ئه بهر ئهو هۆیا نه ی که با سمان کردن و چه ند هۆیه کی تره وه که لیڤه دا با سیان ده کهم: یه کهم: چه ند کتیبیک دیاری کرا بوون بۆ خویندنی مه لایه تی که پییان ده و ترا دوانزه عیلمه، ئه م کتیبانه ژۆریان دووباره بوون، وه ک کتیبه کانی عیلمی (غور، صرف، منطق)، ههر قوتا بیه که به لای کهممه پینج سال له ته مه نی به خت ده کرد له رینگای فیڤرونی نه حو و صرفدا، که چی ئه گهر بچینه سه ر بنچینه ی ئه م کتیبانه ده یسین هه مویان دوباره دن. پیم وایه له ههر بابه تیک له و سیانه یه کیک یان دوو کتیبی که دووباره بوو به زیاده ده خویندرا.

دوهم: ماموستای ناینی بهدریژایی سالهکانی تەدریسی هەر فیزی ئمو کتیبانه ده‌بوو که به‌ده‌رس ده‌یوتنه‌وه، ئیتر فیزی عیلمه‌که نه‌ده‌بوو، بۆ نمونه مه‌لای وه‌ها هه‌بوو زیاتر له (۲۰) جار کتیبی (جمع الجوامع) که (أصول الفقه)ی شافعییه‌کانه ده‌یوتنه‌وه، ته‌نیا فیزی کتیبه‌که و حاشیه‌کانی ده‌بوو، نه‌یده‌توانی قاعده‌یه‌که له قواعدی أصولی فقه به‌کار به‌یئت له ده‌ره‌ینانی حوکم له قورئانی پی‌روژ یان فهرمووده‌کانی پی‌غه‌مبەر ﷺ، به‌لکو هەر پرسیاریکی لی بکرایه، له‌باتی ئموه‌ی بلی خوا فهرمویه‌تی یان پی‌غه‌مبەر ﷺ فهرمویه‌تی، ده‌یوت شافعی یان شیخی نبین و له‌جه‌ر له (توحفه) دا فهرمویه‌تی. هه‌روه‌ها ناوی یه‌کیکی تری ده‌برد له شافعییه‌کان.

ئه‌گەر ده‌رسیکی فقهی ئیسلامی بوتایه‌ته‌وه نه‌یده‌زانی ئمو حوکمانه که له‌مو کتیبه‌دا هه‌ن چۆن وه‌رگیاون له سه‌رچاوه‌کانیان که قورئان و فهرمووده‌کانی پی‌غه‌مبەر ﷺ و (إجماع) و (عرف) و (قیاس) و (مصلحه) و (إستحسان) و (إستصحاب).

هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌کانی تری فقهی ئیسلامی، ئه‌مه‌ی که ده‌یلیم له خۆمدا هاتۆته‌ دی، هه‌موی راسته چونکه من (جمع الجوامع) که له‌لای ماموستا ئاینیه‌کانی کوردستان باشتین کتیبه له (أصول الفقه) دا لای چاکترین ماموستای ئاینی خویندم له کوردستانی ئێراندا که ماموستا (مه‌لا باقره)، له سالی (۱۹۴۷-ز-۱۹۵۵) ئه‌م کتیبه‌م هه‌شت جار به‌ده‌رس و ته‌وه به‌فه‌قیی چاک چاک، فیزی عیلمه‌که نه‌بوم، به‌لکو فیزی کتیبه‌که و شه‌رحه‌که‌یی و حاشیه‌کانی بووم، واته نه‌متوانی مانای وشه عه‌ره‌بیه‌کانی ئه‌م کتیبه وه‌رگێرمه سه‌ر زمانێ کوردی و به‌فه‌قییه‌که‌ی بلیم، ئیتر ئه‌وه‌نده فی‌ر نه‌بووم بتوانم بۆ خۆم له ری‌نگه‌ی قواعدی ئه‌م عیلمه‌وه حوکمێک ده‌ره‌ینم له قورئان یان فهرمووده‌کانی پی‌غه‌مبەر ﷺ یان یه‌کیک له‌مو سه‌رچاوانه که باسم کردن. له سالی ۱۹۷۷ز دا داوایان لێکردم له‌گه‌ڵ ماموستایه‌کی تر کتیبیکی اصولی فقه دا‌بنین بۆ پۆله‌کانی پینج و شه‌ش له په‌یمانگا ئیسلامیه‌کاندا.

به‌دانانی ئه‌م کتیبه‌ تو‌زێک چارم کرایه‌وه، له سالی (۱۹۸۰ز) داوام لێکرا که کتیبیکی (أصول الفقه) دا‌بنیم بۆ قۆناغی چواری یاسا (قانون) له کۆلیجی یاسای زانکۆی به‌غدا که ئمو کاته ماموستا بووم له‌وی، منیش ئه‌م کتیبه‌م دانا (دلالات النصوص وطرق إستنباط الاحکام في ضوء أصول الفقه الاسلامی).

له پاش ئه‌م کتیبه‌ چاوم زیاتر کرایه‌وه که اصولی فقه بۆ ئه‌وه‌یه که حوکمی شه‌رعی پی‌ ده‌ره‌یننی له سه‌رچاوه‌کانی هه‌روه‌ک ئه‌م مانایه‌ تصریف ده‌کریت ده‌وتریت (أصول

الفقه قواعد کلیه يستعان بها في استنباط الاحكام الشرعية الفرعية من أدلتها التفصيلية).

له سالی (۱۹۸۹ز) کتیبیکمی تری (أصول الفقه)م دانای بهناوی (أصول الفقه الاسلامی فی نسیجه الجدید). ثم کتیبه دوو بهرگه بریتیه له پالوته و ناوه رۆکی اصولی فقهی ههشت (مذهب)ی ئیسلامی (أصول الفقه الحنفی والمالکی وشافعی وحنبلی وجعفری وزیدی وظاهری واباضی).

لههر چلێک گولێکم لێکردهوه و خسته ناو ثم کتیبهوه بهبی ئهوهی بهنه فامی دوا یه کیك لهم مذهبانه بکوم، بهلکو ههولم نه دا بزائم وتهی کامیان راسته دوا ی ئهوه دهکوتم.

ثم کتیبه یهکم دانراویکه که نمونه کانی دوو جوړه، جوړیک له شه ریه تهی ئیسلام و فقهی ئیسلامیدا جوړیک له بنده کانی یاسادا، له بهر ئهوه ئیستا ثم کتیبه بو ماوهی (۱۱) ساله کراوه به بابه تیکمی (منهج)ی له کولێجه کانی قانون له زانکۆکانی عیراقد ههروه ها له ئوردن و یهمن و ئهنده نوسیا و مالیزیا و هندی ولاتی تر له کولێجه کانی شه ریه ته و یاسا به ده رس دهوتریته وه، تا ئیستا (۲۲) جار چاپکراوه ته وه به کوردی و فارسی و هریان گیراوه.

له پاش گرتنه بهری ثم رێچکه یه و توزیک فی ربوونی عیلمی اصولی فقه گه رامه وه سه ر جمع الجوامع که له لای کورده کان زۆر پیوژ و زۆر به نرخ و وینه ی نه له جیهاندا له (أصول فقه)ی ئیسلامیدا، بۆم ده رکوت به سه دان هه له ی گه وه لهم کتیبه دا هه یه که مه لای زۆر چاک چهن جار به ده رس ئه وه هه لانه ی و ته وه ته وه ئه وه بنده بیروبا وه پی به هیز بووه به رامبه ر به دانرا وه که ی به لای ئه وه هه لانه دا نه چووه، چونکه هه یج وه خت بیری له وه نه کردۆته وه که هه موو (مجتهد)یک وه ک به ره مه که ی راستی تیا دایه هه له شی تیا دایه، هه وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (الحاکم إذا حکم فاجتهد وأصاب فله أجران وإذا حکم فاجتهد وأخطأ فله أجر).

مه به ست له حاکم لێره دا مجتهد له هه ر عیلمیک دا، واته: هه ر مجتهد یان زانایه ک ویستی حوکمی شتیک باس بکات بیدۆزیته وه له سه رچا وه کانی که ئه ویش بریتیه له حوکمی خوا نه گه ر توانی ئه وه حوکمه بدۆزیته وه ئه وا بیره ره که ی راسته و دوو جار پا داشتی هه یه له لای خوا، یه کیکیان ه ی رهنج و کو ششه که یه تهی دوه میان ه ی ئه وه یه که حوکمه که ی خوی دۆزیوه ته وه ده ری هه نا وه له سه رچا وه کانیدا.

به لّام نه گمر به هه لّدا چوو گه یشته حوکمیک جیاواز بوو له حوکمه که ی خوا یه ک پاداشتی هه یه بهرامبر به کوشش و ههول دانه که ی.

ئهم فرموده یه ی پیغه مبریش ﷺ هه موو مجتهده کانی ئیسلام ده گرتیموه چ له عیلمه کاندای چ له فیهقی ئیسلامیدا.

سییم: زۆریه ی مامۆستای ئایینی کوردستانی ئیران و عێراق به ساله های سال ئهو کتیبانه یان ئهوتمه که له کاتی ئهواندا کرابوو به کتیبی منهجی له هه موو مه درسه ئاینیه کاندای.

نه یانده توانی ئهو کتیبه بگۆرن به کتیبیکی ئاسانتر بو ئهوی قوتابییه کان به ئاسانی فێریان بن به راستی لییان تی بگن، به لکو باشترین مامۆستای ئایینی کوردستان ئهوه بوو که هه ندی حاشیه ی ده کرد له سه ر یه کی لهو کتیبانه له باتی ئهوی که بابته که رون بکاتمه و ئاشکرای بکات ده یکرد به مه تل، به جوړیکی وا ده ی نووسی که ته نیا خۆی بیزانی، ئه مه ش ئه وه نیشان ده دات که خوێنده واری خۆی و پله ی زانیاری خۆی پیشان بدات، زۆر جار له دوا ی مه ته له که وه ده یوت (تأمل) یان (فتأمل).

ئهمه که ده ی نووسم نه گهر هه ر که سیك برۆای پی ناکات با به چی حاشیه کانی قزلبچی سه ر (تصریف) ی مه لا عه لی بخوینیتمه وه، یان حاشیه کانی بهاء الدین عاملی له سه ر کتیبی (سیوطی) (الفیه ابن مالک)، یان حاشیه کانی خه یالی له سه ر عه فاندی نه سه فی، یان حاشیه کانی پێنجوینی و قه ره داغی له سه ر گه له نبوی بورهان، ته نه یا چه ند که سیکی وه ک شێخ عومه ری ناسراو به ئین قه ره داغی نه بیته که ئاسانکاری کردوه له زۆریک لهو کتیبه قورسو گرانه دا.

ههروهک له وه و پێش باسمان کردوه زۆر فه قی هه بوو وه ک من ده سوپایمه به روت و قوتی و سکی برسی و پی خاوسی و دور که وتیموه له باوک و دایک و خزم و کهس و کار، ولّات به ولّات ده گه را ده ییرسی چ مه لایه ک فلا نه حاشیه باش ده زانیته بو ئهوی به چیتته لای ماوه یه که له ته مه نی خۆی به فیرۆ به خت بکات بو شتی که نه که لکی ئایینی ئیسلامو نه که لکی گه لی کوردی تیا دا بوو.

هه ر له بهر ئهم جوژه خوێندنه دوا که وتوه مامۆستایه کی ئایینی مجتهد هه ل نه کهوت وه ک ئیمامی شافعی یان ئیمامی حنفی یان ئیمامی مالک، له گه ل ئه وه ش مامۆستایانی ئایینی کوردستان گه لی گه لی به هیز و توانا تر بوون لهو ئیمامانه بو

ئەوێ هەریەکێ بێ بە جێتهیدیک و کوردەکان دواى فەتواکە و مەزھەبەکەى بکەون، بەلام ئەوەیان نەکرد گواپە ئەوان هیچیان نەهێشتۆتەوێ بێ چارەسەر.

لە کوردستانی ئێراندا خوا لێ خوشبەو مەلا ئەبو بەکری مصنف (٩٠٠-٩٩٩ک) توانی بگاتە ئەو پلەپلە بەلام بەداخوێ ئەمۆش بەدەگمەن نەهێت لە بازەمێ فقهەکەى ئیمامى شافعی نەچووێ دەرەو، هەرەوێ لە عێراقدا خوا تەمەنی زیاتر درێژ بکا مامۆستا عبدالکریم مدرس کتیبیکى لە فقهى ئیسلامیدا بە کوردی دانا ئەمۆش بریتى بوو لە گۆرینی وتاری شافعیەکان لە عەرەبییەوێ بۆ کوردی بەجۆرێکی روناک و ئاشکرا کە هەموو کوردیک سوودی لێ وەرگیری، لەگەڵ ئەوێش نەبۆرا جارێک بلیت خۆم بیرووام ئەوێ، بەلکو وێهەى دەداپە پال شافعی یان یەکیک لە فەقییەکانى مەزھەبى شافعی لە کاتیکدا کە ئەم پلەى زانیاری لەوان کەمتر نەبوو.

چوارەم: هەندیک لەو کتیبانە کە کرابوون بە (منهج) لە مەدرەسە ئاینیەکاندا، مامۆستا ئاینیە چاکەکان بەدەرس دەیان وتەوێ بە سائەهای سالا لە کوردستاندا پەروون لە خورافات و خەیاڵ.

شایانی باسە جارێک پارچە شیعریکی خوا لێ خوشبەو زانای بەناوبانگ مەولەمۆم کەوتە بەرچاو کە نوسیبوێتی بۆ شیخی (ضیاءالدین) خوا پلەى بەرز بکات، لای خۆى شیخی وەلامى داوێتەوێ هەردوکیان برباریان لەسەر ئەوێ کە گۆی زەمین لەسەر ئاواوەستاوێ تا ئیستاش بانگ دەرەکانى مەزگەوت لە پێش بانگی بەیانى هەندیک شت دەخوێننەوێ دەلێن: (سبحان من بسط الارض علی ماء جعد)، ئەمە هەموو بەیانیک لە بەغدا لە بانگ دەرێ مەزگەوتەکەى لای خۆمان کە پێى دەوترێ مەزگەوتى (طیبة) بەگوێى خۆم دەبیستم کە ئەم بانگدەرە لە پایتەختى عێراقدا دەژی لە سەدەى (٢١)دا دەژی، هەموو رۆژیک گوێی لە هەوائى جیهان دەبی، بەلام وتارە خورافیه کۆنەکە لە مێشکیدا جێگیر بوو.

هەرەوێ لەنامەکەى مەولەمۆ و شیخی ضیاءالدین دا کە بە شیعەر نوسرابوون ئەمەى تیا داپە کە زەمین لەسەر ئاوە و ئاویش لەسەر شانى نەهەنگە نەهەنگە کەیش لەسەر گایەکە، ئەمە لەبەر ئەوێ نا کە ئەم دوو زاتە گەورە لە ناتیکەیشتی تیپیهوێ ئەمەیان وتوو، بەلکو لەبەر دلپاکى خۆیان بیستویانە لە سەرچاوە کەیموێ کە ئەوان برادریان پێى بوو، ئیتەر بریان ئەوێ نەکردوێتەوێ کە ئەم سەرچاوەیە هەڵیە.

هەر بەم بۆنەیموێ یەکیکی تر لە هەلەکانى زانا گەورەکانى مەزھەبى شافعی کە ئەمۆش پێى ئەوترێ شیخی (ئەبن و الحەجەر) لە کتیبى (فەتاوا) کەى دا دەلیت: سەرچاوەى نیل لە

بههشتهوه دیت، مېهست له نیل ټو رووباره گموره یه که به خاکی سودان و میسر داتی ده پېریت و ده چیتته ده ریای سپیموه، ټم زانا گموره یهش ټم شته خورافییهی نویسویه ټمهش له روی دلپاکییموه له سمرچاوه یه کموه وهی گرتووه و بروای پی کردووه، چونکه مرؤ که خوی راست بیت وتی هه موو کس به راست ده زانیت.

ده گېر ټموه ده لټن له ناده میان پرسى: تو چوڼ باوه رت به شیتان کرد و هه لى خه لټاندى تا له بههشت هینایتیه ده ره وه؟ وتى: له بهر ټموى من هیچ کات بیرم بو ټموه نه چووه که یه کیک به درؤ سویتند به خوا بخوات و نه مزانی شهیتانه، که سویتندی خوارد به خوا منیش باوه رم پی کرد.

هه روک له موو پیس باسمان کرد پیوسته له سمر هه موو ژیر و زانایه ک هه رچییه کی بیست بو خوی وردی بکاتموه و لټکی بداتموه بزانیته له راستی و ناراستییموه چه نده نریکه، هه روک وتویانه: (انظر إلى ما قبل ولا تنظر إلى من قال).

واته: هه ردم ته ماشای وته که بکه و ته ماشای خاوه نه که ی مه که، به لام ته نیا له قورئانی پیروژ و فهرموده کانی پیغه مېر ټه ماشای خاوه نه که یان ده که ی، جگه له مه نایت ته ماشای خاوه نه که ی بکه یته به لکو ده بیت به ژیری لټی بکو لټموه.

چونکه ټه گمر ټیمه باوه ریان پی بکه ین ټه وانمى دواى ټیمهش بروایان پی ده که ن له بهر ټموى ټه وانه جیگى بروای ټیمه بوون.

به اوردیك له نیوان ماموستایانی ئاینی کوردستان و مجتهده کانی (فقه) ی ئیسلامیدا

ټه گمر ته ماشای ژبانى ماموستای ئاینی کوردستان و مجتهده گموره کانی ئاینی ئیسلام بکه ین بومان روون ده بیتموه که ټمو سمرچاوانمى که مجتهده کان (فقه) ی ئیسلامیان لى ده رھینان ماموستا ئاینیه چاکه کانی کوردستان به ده رس وتویانه ټموه به فه قی زور زیره ک، وه که له کتیبه کانی (أصول الفقه) دا، ټمو زانستانه که هه ردم یارمه تی مجتهدیان داوه بو ده رھینانی حوکه شمعه کان له سمرچاوه کانیا نموه، ماموستای ئاینی کوردستان ده ستیکی بالایان هه بووه تیایاندا، وه زانستی (عیلمی بلاغه)، (معان ویان و بدیع و نحو و صرف) و زانستی (منطق) و (أصول الفقه) و (فلسفه) بابته کانی تر که به وردی له مه درسه ئاینیه کان له کوردستانی ئیران و عیراق و تورکیا به ده رس ده و ترانه وه و به حاشیه ی ورده کاری له سمر ټم زانستانه یان ده نووسی و ده چونه ناو قولایانموه که ټه مانه پییان

ده و تربیت (العلوم الالیه) واته (زانسته نامیریه کان)، بۆ زیاتر روونکردنموی ئهم بهراورده به پیوستی ده زانم به کورتی باسی ئمو سهرچاوانه بکه م که مجتهده کان (فقه) ی ئیسلامیان لئ ده رهیناوه، دواي ئموه باسی رابهری ئمو مه زه به بانه بکه م بۆ ئموه ی روونی بکه مموه که هه ندئ ماموستای ناینی باش هه میشه له کوردستاندا بوون پایه ی زانیارییان ه یچ وه خت لمو (مجتهد) انه که م تر نه بووه.

سهرچاوه کانی (فقه) ی ئیسلامی:

- ۱- قورئانی پیروژ: یه که م سهرچاوه یه که هه موو حوکمیکی شه رع ی لئ وه رده گیریت، لمو نایه تانه دا که باسی ئمو حوکمانه یان کردووه به ئاشکرایي.
- ۲- فهرموده کان و کرده وه کانی پیغمه مبر ﷺ: زۆر جار حوکمی شه رع ی به ئاشکرایي باس نه کراوه له قورئاندا به لām پیغمه مبر ﷺ یان له فهرموده کانیدا باسی کرده یان به کرده وه خستویه تیه روو.
- ئهم دوو سهرچاوه یه بنچینه ی هه موو حوکمیکی شه ریه تی ئیسلامن، سهرچاوه کانی تر هه موویان دینموه سهر ئهم دوو سهرچاوه یه.
- ۳- الاجماع: واته کۆده نگ ی (اتفاق) ی هه موو زانا پینشو ه کانی ئیسلام له یاره کانی پیغمه مبر و ئهوانه ی له دواي ئهوان هاتوون له (مجتهد) ه کان.
- ۴- (القیاس): ئه گهر دوو شت هه بوون وه ک یه ک وابوون له هۆی حوکمه کانیاندا، به لām یه کیکیان قورئانی پیروژ یان (حدیث الشریف) باسی کردبوو ئمو حوکمه ده ربیت به یی تر یان چونکه هه ردوو لا وه ک یه ک وان له هۆی هاتنی ئهم حوکمه، بۆ نمونه: پیغمه مبر ﷺ فهرمویه تی: (لا یرث القاتل)، واته: ئه گهر میرات گرتک میرات لئ گیراوه که ی خۆی کوشت بی بمش (محروم) ده کریت له میراته که ی، ئینجا (مجتهد) یان قازی یان مفتی ده توائنت بلیت ئه گهر یه کینک وه سیه تیان بۆ کرد وه سیه ت که ره که ی کوشت بی بمش ده کریت لمو وه سیه ته، هه روه ها ئه گهر یه کینک مالئکیان بۆ (وقف) کرد (وقف) که ره که ی کوشت ئه ویش بی بمش ده کریت لمو (وقف) ه دا، چونکه هۆی بی به مشکردنه که له میرات دا لم دوو نمونه یه شدا دیته دی.
- که ئموه ش بریتیه له پاراستنی گیانی مرؤفی بی تاوان چونکه ئه گهر میرات گره که یان وه سیه ت بۆ کراوه که یان ئموه وه قفینکی له سهر کراییت بزائیت به کرده وه ی کوشتن بی بمش ده بییت ئمو کرده وه یه ناکات.

۵- (المصلحة) بهر ژوهندی: مسئله حجت له نایینی ئیسلامدا بریتیه له راکیشانی سود و نهفعیک (جلب المصلحة) یان دوورخستنهدی زیان و زهره ریک (درة المفسدة)، حوکمه کانی خوا هه مووی بۆ به دیهاتنی ئەم دوو مه بهسته هاتوو.

من زیاتر له (٦٠) ساله له گهڵ شه ربعتی ئیسلام ده ژیم به خونندن و ده رس و تنه وهیی و کتیب دانان و بهرورد کردن له گهڵ یاسادا، ئەم ماوه یه دا بۆم روون بووه هه ر شتیکی سودی تیداییت بۆ ئاده میزاد ئەوه له نایینی ئیسلامدا حه لاله ئەگه ر ئەو سوود و نه فعه زیانیکی تیا دا نه ییت بۆ یه کیکی تر.

ههروه ها هه ر شتیکی زه ره و زیانی تیا داییت بۆ ئاده میزاد ئەو شته خوا حه رامی کردوو، ئەگه ر ئەو زه ره یان ئەو زیانه سودیکی گه وری تیا دا نه ییت بۆ کۆمه لی ئاده میزاد، وه ک سزای تاوانبار به هه پس یان به جوړیکی تر، زیانی تیا دایه بۆ خۆی بۆ خیرانه که ی بۆ گه له که ی، به لام هه موو نایینه کان و یاسا کانی جیهان ئەم سزایه یان په سه ند کردوو و بریار یان له سه ر دروست بوونی داوه، چونکه سودیکی گه وری لی په ییدا ده ییت ئەو یش بریتیه له پاراستنی گیان و مال و شه رده یی مرۆڤ له ناو کۆمه لدا، چونکه ئەگه ر په رسی نه وه و سزا نه ییت بۆ تاوانبار ه کان مرۆڤی خراب ژیان تال ده که ن له کۆمه لکه گیان.

۶- (الاستحسان): خوای گه وره بۆ هه موو شتیکی دوو حوکمی داناوه له سه ر ئاده میزاد، یه کیکیان پێویسته له سه ری ئەنجامی بدات له کاتی کدا هیچ عوزر ریک و ته نگ و چه له مه ده کی نه ییت ئەمه ش پێی ده و تریت (العزیمه)، حوکمه که ی تریان بۆ ئەوه یه که پێویسته له سه ر ئاده میزاد له کاتی کدا که عوزر ریکی هه ییت یان له ژبانیکی ئاسوده یی دا نه بوو ئەوا ده توانیت پاش لا چوونی عوزره که ئەنجامی بدات، بۆ نمونه خوای گه وره روژوی ره مه زانی واجب کردوو له سه ر هه موو مرۆڤیکی بالغ و ژیر به لام ئەگه ر که سیکی نه خوشبیت یان شیر به مندال بدات یان سه فه ر بکات ده توانیت روژوو نه گریت له ره مه زاندا له و ماوه یه دا که ئەو عوزره ی هه یه.

ئه نجامدانی حوکمی دووم له کاتی عوزردا هه وروه ک پێی ده و تریت روخسه ت، واته هه لسان به م حوکمه له لای خوا شتیکی چاک و جوانه، هه وروه که ئەم ئایه ته په رزه دا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ، أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ^۱.

همروه‌ها خوی گموره گوشتی مردو و بهراز و خوینی ئاده‌میزاد یان ئاژه‌لی حرام کردوه لسه‌ر مروّ له کاتی‌کدا عوزرکی نه‌بیت ئه‌مه پیی ده‌وتریت (عزیمه)، به‌لام بوی حلال کردوه له کاتی عوزردا ئه‌مه پیی ئه‌وتریت روخسه‌ت، همروه‌ک له نایه‌تدا فهرموویه‌تی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ﴾ له کوتایی ئه‌م نایه‌تدا ده‌فرمووی ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۲.

واته: له کاتی ئاسوده‌یی و بی عوزریدا گوشتی مردو و بهراز و خواردنه‌وی خوین حرامه لسه‌ر ئاده‌میزاد چونکه توشی نه‌خوشی و ده‌رده‌اری ده‌کات، به‌لام له کاتی‌کدا که گرانی بیت و خواردنی تری ده‌ست نه‌کویت، دروسته ئه‌مانه بخوات به‌مهرجیک ئه‌م خواردنه له سنوری پیوستی تی نه‌په‌ریت.

له (فقه‌ی ئیسلامیشدا یاسا دانراوه: (الضرورات تبيز المحظورات)، واته: زه‌روره‌ت شتی حرام رینگه پی‌ده‌دات-بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی-.

ئینجا هه‌لسان به‌م حوکمه دروسته له کاتی پیوستیدا پیی ده‌وتریت (روخسه‌ت)، زاناکانی (أصول الفقه‌ی ئیسلامی وتویانه: استحسان: (استثناء بعض الجزئيات من القاعدة الكلية، لما يوجب ذلك).

واته: (استحسان) بریتییه له حوکمیک که وه‌ک حوکمی روخسه‌ت وایه به‌کارده‌هیتیریت له کاتی عوزر و پیوستیدا، ئه‌م حوکمه له جیگای حوکمه ئه‌سلاییه‌که‌دا داده‌نیشیت له کاتی پیوستی و عوزردا.

۷-(العرف): ته‌گهر شتیک له کرده‌وه یان وته زۆر جار به‌کاره‌ینرا له‌نیو‌گه‌لی‌کدا یان له‌ناو هه‌موو گه‌لاندا ئه‌وه پیی ئه‌وتریت عورف، ئینجا ئه‌م عورفه ته‌گهر دژی ئایینی ئیسلام و یاسا نه‌بیت (مجتهد) یان قازی یان موفتی ته‌توانیت حوکمی لسه‌ر بنیاد بنیت.

^۱ سورة البقرة/۱۸۳-۱۸۴.

^۲ مخمصة: بریتیی.

^۳ لاشم: به‌م جوّره ته‌جاوزه‌کان له سنوری زه‌روره‌ت و پیوستین.

^۴ سورة المائدة/۳.

وهك ئیستا له عیراقدا مارهیی ژن نیوهی به پیشهکی دهدریت به ژنهکه نیوهکی تری له پاش مردنی میړهکی پی دهدریت، یان له پاش ته لاق دانی نه گمر ته لاق درا. به لām نه گمر عورفه که دژی ناین یان یاسا بوو ئهوه دروست نیه هوکمی لهسمر بنیاد بنریت، وهك ئهوه قاعیده فیهیهی ده لیت: (العرف حکم) وهك کرپنو فروشتن ناکریت به بی مامه له.

وهك سمر قوفلانه که ئیستا له عیراقدا باوه یان دروست کردنی خواردن له روژی سییه می پرسه دا لهسمر ئه کی خاوهن مردووه که، ئهه جوړه عورفه ناییت په پیرهوی بکریت.

۸- (سد الذرائع): نه گمر شتیک خوی دروست بوو به لām نه غامه کی نادرست بوو ئهوه خوشی به نادرست داده نریت و قهدهغه ده کریت، وهك که سیك دیاریه که بنریت بوو نافرته تیک مه بستی لهه دیاریه ئهوه بیت په یوه ندیه کی ناره وای له گهل به بستی ئهوه دیاریه به حرام داده نریت ده بی قهدهغه بکریت، هه چهند دیاری بوو خوی شتیک زور باشه به لām نه گمر به کارهینرا بوو گه یشتن به نامانچی ناره وای خوشی به ناره وای له قه لهه دهدریت.

۹- (الاستصحاب): مروژ که له دایک ده بیت بی تاوان و بی گوناوه و گهرنی نازاده له هه مو مافی مروژیک تر، له بهر نهوه هه کاتیک گهره بوو یه کیک داوایه کی لهسمر تومار کرد پیویسته لهسمر قازی یان موفتی بهو جوړه که له دایک بووه تماشای بکات، ناییت رازی بیت بهو داوایه تاوه کو خاوه نه کی به تهاوای ساغی نه کاتمه و، سهرچاوهی ئه مهش ئهوه قاعده شرعیه یه که ده لیت: (الاصل في الانسان براءة ذمته من جميع الالتزامات المدنية والجناثية حتى يثبت خلاف ذلك).

هه لهسمر ئهه سهرچاوهیه قاعیده شرعی یاسایی که ده لیت: (المتهم بريء حتى تثبت إدانته)، واته: هه موو که سیك تومه تیک بدریت پالی پیویسته لهسمر قازی به بی تاوانی بزانی تومه ته کی ساغ بکریتمه به به لگهی شرعی و یاسایی.

نه گمر ژنیک شوی کرد به پیاوړیک له پاش ماوه یه که داوای کرد له قازی یان ماموستای ناینی ماره ی بکات له پیاوړیک تر پیویسته لهسمر ئهوه قازیه یان ئهوه ماموستا ناینی یه بریار بدات که هیشتا ئهه ژنه په یوه ندی ماوه له گهل میړه پیشه کی هه تا بیسملیتیت که میړدی پیشو مردووه یان ته لاقی داوه عیده ی تهاو بووه.

به لگه قازيه كه و ماموستا نايينى يه كه سمرچاوهى (استصحاب) ه، واته: (استصحاب) نمويه كه همر شتيك حوكميكي هه بوو لموهو پيش داده نريت نمو حوكمه همر بمرپايه تاوه كو پيچموانه ي نموه روون بكرينه وه ببه لگه ي شهرعى و نايينى.

ئينجا نم سمرچاوانه كه نيمامه كانى هه موو مذهب به كانى نيسلام حوكميان لى دهره ينانون لمرى گاي (اجتهاد) وه، ماموستا نايينى يه كانى كوردستان به ساله هاى سال به دهرس ده يان وتموه له مەدرسه نايينه كاندا، به لام روژنيك له روژان نم سمرچاوانه يان به كار نده هينا بمرچوره ي كه نيمامه كانى مذهب به كان به كاريان هينا، به لكو همر كه سينك همر پرسيارنيكي نايينى لى بكر دايه هه لمه تيان دهر د بو كتيبيك له كتيبه كانى مذهب به شافعى بو نمويه بزنان وه لامه كه ي له ناو نم كتيبه دا چونه. به پيتي نموه نموانيش وه لاميان دده ايموه به ممرچنيك كه نم ماموستا نايينى يه هه نديك جار گه ليك زانتر بووه له خاوه نى نمو كتيبه. ئينجا همر بهم جوړه زانكا نايينى نيسلام له كوردستاندا، هه ربه كيك وه چرايه كى وابوو له ماوه ي ژيانيدا كاتي ك ده كوژايموه به كوچى دوايى له پاش خوى هيچ روناكييه كى به جى نده هيشته كه نايينى نيسلام يان گه له كه ي سوودى لى وه ربرگريت مه گهر له دواي خويان نووسينيكيان به جى هيشته بى.

نيمامى مذهب به كان

نمو نيمامانه كه مذهب به كانيان په پرهوى لى ده كريت له ولاته موسولمانه كاندا بریتين له مانه ي خواره وه به پيتي زنجيره ي سرده مى هه ربه كيك له مانه:

يه كه م: نيمامى جابر الاباضى (۳-۸۲ ك):

جابري كوري زهيد يه كه م كه سينكه له نيسلامدا يه كه م مذهب به دانا كه پيتي دهر تر پيت مذهب به ي (الاباضى). به (تابعى) داده نريت له لاي عبدالله ي كوري عه باس و نه نه سى كوري ماليك و عبدالله ي كوري عمر خوئندويه تى، خوئندنه كه ي گه ليك كه متر بووه له خوئندنى ماموستاى نايينى كوردستان له گه ل نموه ش مذهب به يكي سمر به خوى بو خوى دانا ئيست له ولاتى (عمان) په پرهوى نم مذهب به ده كريت. سمرچاوه كانى مذهب به كه ي هه مان نمو سمرچاوانه يه كه باسمان كرد.

دوهم: نيمام جعفر الصادق (٨٠-١٤٨ك):

نيمام جه عفر کورې محمد باقر کورې علي زين العابدين کورې حسين کورې علي کورې ابي طالب دايکي (وفره) ي کوره زاي حمزه تي (أبو بکر)، نو کتيبانه که نهم نيمامه خوښندويه تي گه ليک که متر بووه له کتيبه کاني ماموستاي نايي کوردستان خوښندويانه، ماوه ي خوښندنه که شي گه ليک که متر بووه له خوښندنې نه وان، له گهل نه وهش تواني مذهبيکي سهره خو دابني که پني ده وترتيت (المذهب الجعفري) که گهوره ترين مذهبي شيعه به مليونه ها موسولمان له نيران و عيراق و ولاته کاني تر دا به پني نهم مذهبه به ده چن به پريوه، سهرچاوه ي نهم مذهبه به نهماني لاي خواره وويه:

١- قورناني پيروز.

٢- فهرموده کاني پيغه مېر .

٣- فهرموده کاني دوانزه نيمامي شيعه.

٤- نيجماع (اجماع) ي ههمو موسولمانه کان يان نيجماعي نيمامه کاني خويان.

٥- عقل و ژيري: لاي شيعه همر کاتيک دوو چاري شتيک بوون له چوار سهرچاوه که ي پيشوودا حوکه که يان نه دوزيموه، له ريگاي عقل و ژيريموه حوکه که ي نه دوزنموه، بهو مهرجه دژي نو چوار سهرچاويه نه بيت، دياره نو ژيري و عقله که نيمامي جه عفر بويه تي ماموستا نايييه چا که کاني کوردستانيش بوويانه به لام هيچ وهخت به کاريان نه هيناره.

سپيهم: نيمام زيد (٧٦-١٢٢ك):

زیدی کورې علي زين العابدين کورې حسين کورې علي کورې نبي طالب، نهم نيمامه لاي باوک و براکي نيمام محمد باقر و عبدالله ي کورې حسين و عطا مذهبي موعتزيله ي خوښندويه، خوښندنه که ي ههموي زور که متر بووه له خوښندنې ماموستا نايييه باشه کاني کوردستان، له گهل نه وهش تواني مذهبيکي سهره خو دابني که نيسي خه لکيکي زور له ولاتي يه من و چهند ولاتيکي تر پهره وي لي ده کن.

سهرچاوه کاني نهم مذهبه به نهماني خواره وويه:

١- قورناني پيروز.

٢- فهرموده کاني پيغه مېر .

٣- ئیجماع (الاجماع).

٤- قیاس.

٥- عهقل و ژیری.

ئهم مەزەهەبە ھەرچەندە بەشیکە لە مەزەهەبی شیعە بەلام وەك جەعفەرییەکان (تعصب) ی تایفە گەریان نیە، بەلكو ئهم مەزەهەبە پێك ھاتووہ لەو رایانەیی كە لە ھەموو چەرخێكدا پەسەند دەكرێن.

چوارەم: ئیمام ئەبو حەنیفە (٨٠-١٥٠ك):

ئەبو حەنیفە ناوی نەمان كۆری ثابت كۆری ماہ لە ئەسلدا فارس بوو، لەشاری كوفە بازرگانی كردووہ بەلام زۆری پێ خۆشبووہ ھەردەم لە پاش ئیش و کاری بازرگانی لە مەجلیسی زاناكانی ئایینی ئیسلام دا بنیشی گۆی بگرتیت لە وتە و رای ئیمان، لەم پرووہە خۆشەویستی خۆبەندەواری بوو چوہتە قەولایی مێشكیەوہ وازی لە بازرگانی ھیناوە و دەستی كردووہ بە خۆبەندەن، خۆبەندەنی زیاتر لای ھەمادی كۆری ئەبی سلیمان بوو لە مەدرەسە ئایینیەكە كوفەدا، ئەگەر خۆبەندەكە ئیمامی حەنەفی بەراورد بکړیت لەگەڵ خۆبەندەنی مامۆستای ئایینی كوردستان (١٠٠%) زیاتر نەبووہ، بەلام لەبەر ژیری خۆیی و تێگەیشتنی لە ژبانی خۆبەندەواری و بازرگانی مەزەهەبیکی تایبەتی بۆ خۆی دروست كردووہ كە ئیستا باشتەین مەزەهەبە لە جیھانی ئیسلامدا، ئەم مەزەهەبە دەگوێخێت بۆ ھەموو زەمان و شوێنێك، (٥٠%) یاساكانی باری كەسیتی و مەدەنی لە ولاتە عەرەبیەكاندا ئەم مەزەهەبە وەرگراوہ، دەولەتی عوسمانی (خەلافەتی عوسمانیەكان) تا ئەو رۆژە كۆتایی پێ ھات پەیرەوی ئەم مەزەهەبیان دەكرد، سەرچاوەی یاسای تایبەتیان لە ھەموو شتێكدا ئەم مەزەهەبە بوو.

سەرچاوەكانی ئەم مەزەهەبە بریتی بوو لەو ھەشتەیی كە باسمان كرد، ئەبوو حەنیفە دەلیت: ئەگەر شتێك پەرووی دا لە قورئانی پیرۆز دا دەگەرێم بۆ حوكمەكە، ئەگەر دەستم نەكەوت دەچمە سەر فەرموودەكانی پێغەمبەر ﷺ، ئەگەر لەویش دەستم نەكەوت دەچمە سەر فەرموودە یارانێ پێغەمبەر ﷺ، ئەگەر لەم سێ سەرچاوەیە دەستم نەكەوت بۆ خۆم ئیجتەھاد دەكەم، لە رێگەی ئیجتەھادەوہ حوكمەكە دەدۆزموہ ھەروەك خەلكی تر چۆن ئیجتەھادی كردووہ.

ئیمامی ئەبو حەنیفە ھەرچەندە بلیمەتیکی زۆر گەورە بوو بیروباوەری زۆر قوڵ بوو، بەلام بڕوا ناكەم مەلای قەلجی و مەلای پێنجوینی و مەلای نۆدشی و مامۆستا

تاینیه گموره کانی کوردستان هیچ وهخت لئو کهمتر بوبن لئووی زانست و زانیارییموه، بهلام لئو ماموستا تاینیهانه هیچ بهرهمیکیان بهجی نههیششت لئوهر دوو شت:

یهکهم: خویان تسلیمی مذهبیهی ئیمامی شافعی کرد.

دووه: تهمنی خویان بهدەرس وتنهوه و حاشیه دانان بهسمر کتیهکان بهسمر بردوو زاناییه کهیان ده کوژاییموه به کوچی دواپی خویان.

پینجهم: ئیمامی مالک (٩٣-١٧٩ک):

ئیمامی مالیک کوری نههس کوری مالیک کوری عامر لای عبدالرحمن کوری هرمرز خوریندوویهتی، ههروهها لای عبدالرحمن که پیی وتراوه (ریعه الرأی) دهستی کردووه به تەدریس و فتوادان له مه‌دینه کاتیک که تهمنی گه‌یشته‌ته (١٧) سال، له پاشاندا مذهبیهیکی سه‌ربه‌خوی داناهه که سه‌رچاوه‌کانی بریتیه له وهشت سه‌رچاوه‌یی که باسمان کرد، ئەم مذهبیه زۆر پیش کهوتووه به‌هۆی جینگه‌که‌یه‌وه چونکه شوینه‌که‌ی مه‌دینه‌ی پرۆز بووه که جینگای پیغه‌مبەر و یاره‌کانی بووه، له لایه‌کی تریشمیه سودی وه‌رگرتووه لئو پرسیارانه‌ی که له ئیمامی مالیک کراوه له هه‌موو ولاته ئیسلامیه‌کانه‌وه له‌کاتی هه‌جدا که حاجیه‌کان چونه‌ته مه‌دینه هه‌ر پرسیاریکیان بویت هی ولاته‌که‌یان لئویان پرسبووه ئەم‌ه‌ش بوته هۆی پیشکه‌وتنی مذهبیه‌که‌ی، یاسای مه‌ده‌نی فره‌نسی که له سه‌رده‌می ناپلیۆن دانراوه واته له سالی (١٨٠٤) دا زۆر سودی وه‌رگرتووه له مذهبیهی ئیمامی مالیک، ئەتوانین ب‌ل‌یین ئه‌وه‌ی ئەم یاسایه‌دا هیه (٤٠٪) ی له مذهبیهی ئیمامی مالیک وه‌رگراوه.

ناشکرایه که ئەم ئیمامه‌ش له ماموستا تاینیه باشه‌کانی کوردستان خورینده‌وارتر نه‌بووه، بهلام له‌بهر ژیری خۆی خۆی نه‌به‌ستووه‌ته‌وه به مذهبیهیکی تروه به‌ل‌کو هه‌ولێ داوه به‌خۆی و قوتابیه‌کانه‌وه، جوانترین مذهبیه‌یان به‌جی هه‌یشته‌وه بۆ موسولمانه‌کان.

هه‌شهم: ئیمامی شافعی (١٥٠-٢٠٤ک):

ناوی هه‌مه‌د کوری ئیدریس کوری عباس کوری عثمان کوری شافع کوری عبدالمناف.

له غه‌زه که شاریکه له فەلمستین له دایک بووه، له پاش دوو سال باوکی مردووه، دایکی بردویه‌تییموه بۆ مه‌که‌که چونکه باوکی خه‌لکی ئه‌وه‌ی بووه، هه‌ر به‌ مندالی

قورئانی پېرۆزی له‌بەر کردووه، له زمانې عمره‌بېدا زۆر به‌هېژ بووه، له لای نیمامی مالیک کتیبی (الموطأ) که دانراوی نیمامی مالیکه خویندویه‌تی.

له لای محمدی شهبانی له به‌غداد ماوه‌یه‌ک خویندویه‌تی، شایانی باسه محمدی شهبانی یه‌کینکه له قوتاییه‌کانی نیمامی نه‌بو حنیفه و زانایه‌کی زۆر هه‌لکه‌وتوو بووه.

له پاش نه‌وه نیمامی شافعی که شاره‌زای مذهبیه‌بی نیمامی مالیک و مذهبیه‌بی نیمامی حنه‌فی بووه. مذهبیه‌بیکی سهره‌خۆی بۆ خۆی دروست کردوه که پێک هاتوو له بیروپرای ئه‌و دوو مذهبیه‌و بیروپرای مذهبیه‌کانی تر. شافعی بلیمه‌تیکي زۆر گه‌وره بووه، مذهبیه‌که‌ی له زۆربه‌ی ولاته ئیسلامیه‌کاندا به‌کار دیت، من خۆم مذهبیه‌م شافعیه‌ له‌ریگه‌ی ته‌قلیده‌وه.

نیمامی شافعی له‌لام زۆر گه‌وره و به‌ریزه، ده‌مه‌ویت راستیه‌ت به‌ مامۆستایانی کورد بلێم، که ماوه‌ی (۵۰) ساڵه له‌گه‌ڵ نه‌م مذهبیه‌ ده‌ژیم به‌ نووسین و دهرس وتنه‌وه و به‌راورد کردن له‌گه‌ڵ مذهبیه‌کانی تر، تا ئیستا توشی رایه‌ک و فرموده‌یه‌کی شافعی نه‌بووم که له‌ پێش ئه‌ودا نه‌وترايیت. ئینجا نه‌وه‌ی که شافعی کردویه‌تی زۆر له‌ مامۆستا چاکه‌کانی ده‌یانته‌وانی بیکم، که بریتیه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی بیروپرای نه‌م و نه‌وه، به‌لام نه‌وان وه‌ک نیمامی شافعی ژيرو به‌جورته‌ت نه‌بون، به‌لکه‌ وه‌ک باسم کرد ماوه‌ی خۆیان به‌ دهرس وتنه‌وه‌ی نه‌وه شتانه ته‌واو ده‌کرد، که نه‌ گه‌له‌که‌یان که‌لکی لی وه‌رگرت نه‌ ئایینی ئیسلام.

شایانی باسه هه‌ندیک (حدیث)ی درۆ له‌ بابته نیمامی شافعییه‌وه هه‌لبه‌ستراوه به‌ده‌می پیغه‌مبه‌ره‌وه که هیچ ئه‌ساسکیان نه‌یه.

حدوتم: نیمامی ئه‌حمه‌د (۱۶۴-۲۴۱ک):

ناوی ئه‌حمه‌د کورێ محمد کورێ حنبل کورێ هه‌لال زه‌هلی ناسراو به‌ ئیبن حه‌نبه‌له، به‌ره‌چه‌له‌ک ده‌چیتمه‌وه سه‌ر فارسه‌کانی شاری (مروی)، به‌لام له‌ به‌غدا له‌ دایک بووه و گه‌وره بووه.

له لای زانا ئاینیه‌کانی به‌غدا و به‌سره و مه‌دینه و شام خویندنی ته‌واو کردووه، له ته‌مه‌نی شانزه‌ ساڵیدا قوتابی أبی یوسف بووه، که یه‌کێکه له‌ فه‌قه‌ای مذهبیه‌بی حنه‌فی، هه‌روه‌ها لای نیمامی شافعی ماوه‌یه‌ک خویندویه‌تی له‌ پاش وه‌فاتی شافعی سهره‌خۆیی وه‌رگرت مذهبیه‌بیکی تاییه‌تی پێکه‌وه‌نا، سه‌رچاوه‌کانی زیاتر

فرموده کانی پیغمبره ﷺ له گهل سمرچاوه کانی تر که لموه پیش باسمان کردن، له پاش خوی دوو نیمام پهره یان بهم ممره بهدا:

۱- این تیمیه (۶۶۱-۷۲۸ک).

ناوی (نه حمده کوری عبدالحلیم کوری عبدالسلام).

۲- ابن القیم (۶۹۱-۷۵۱ک).

ناوی (محمد کوری ابوبکری کوری ایوب کوری سعد).

نهم دوو نیمامه زور پیشکومتوو بون، به پیتی نهم زه مانه ژیری و میشکیکی فراوانیان هه بووه، له بهر نهم هه ندی شتیان خسته وه نهم ممره به به که نهم ممره موسولمانه کان زور سودی لی ورده گرن، وه نهمی که ته لاقی سی بمسی یه که ته لاقی پی ده کمویت، همر ته لاقیک تعلیق بکرنیت بهشتیکموه ناکمویت، یان سویند خواردن به ته لاق نهمیش ته لاقی پی ناکمویت چونکه سویند خواردن به غیری خوا و سیفته کانی به تاله.

شایانی باسه تعلیقی ته لاق و سویند خواردن به ته لاق له ئیسلامدا نیه، نه له سهرده می پیغمبردا ﷺ هه بووه نه له سهرده می (خلفاء الراشدین) دا، به لکو نهموییه کان نهم دوو جوهره ته لاقه یان خسته ناو ئایینی ئیسلامموه، کاتیک عه لموییه کان بهر بهر کانیان ده کرد له گهل نهموییه کان لسه ره خه لافه تی ئیسلامی، نهموییه کان شکیان له همر که سیک ببوایه که له گهل عه لموییه کان بیت له دژی نهمان سویندیان نهدا به قورئان، دواپی بو یان ده ده کموت که سویند خوهره عه لموییه که له دژی نهمان نهمولیتسموه سوینده که به درووه خواردووه، له بهر نهمه وازیان هینا له سوینددان به قورئان گوپیان به سوینددان به ته لاق بو نهمی نهم کسه یه دروژن ده رچوو له دوایدا ژنه که لی بسیننموه و نه یه لن پرواتموه لای، بهم جوهره بو یه که بچار له ئیسلامدا سویند خواردن به ته لاق پهیدا بوو، که ماموستای ئایینی کوردستان به ههزاران مائی کوردیان ویران کردووه به وهی فهتوایان داوه که سویند به ته لاق ته لاقی پی ده کمویت نه گمر سویند خوهره که به پیچموانمی سوینده که یه موه بچولیتسموه، له گهل نهمیش له ههموو سمرچاوه کانی فیهقی ئیسلامی ده لیتن سویند به غیری زاتی خوا و صیقاتی خوا به تاله، هه ندیک ده لیتن کفره، هه ندیک ده لیتن شرکه.

ههروه ها نهموییه کان گومانیان له همر کهس بکر دایه که له گهل عه لموییه کان هه پتیان دهوت بلی همر وهخت له گهل عه لموییه کان ئیشم کرد دژی ئیوه ته لاقم بکه مویت، بهم

جوړه (تعلیق) یش په یدا بوو بلاوېدووه له ئیسلامدا که هیچ ئسل و ئساسیکی نیه له قورئان و فرموده کانی پیغمبردا.

هشتم: داود الظاهری (۲۰۰-۲۷۰ك):

داود کورې علی الظاهری کورې خلف، له به غدا له دایک بووه خویندنی تمواوکردووه، به لām بنچینه کې خه لکی اصفهان بووه له ئیران، په کیکه له قوتابیه کانی تیمامی شافعی، به لām له پاشان وازی هینا له دوا کموتنی تیمامی شافعی بوخوې مذهبه بیکې سمره خوې پیکموه نا که ناو دهریت به مذهبه بی (ظاهری)، چونکه سمرچاوه کانی (ظاهری) ی قورئان و فرموده کانی پیغمبره ی خودایه، نهم مذهبه ددان ناییت به سمرچاوه کانی تر دا جگه له اجماعی صحابه.

پاشان په کیک له فقیکانی که ناوی ابن حزم الظاهری (۳۸۴-۴۵۶ك) پهری دا بهم مذهبه ئهمش ناوی عدلی کورې ئه حمد کورې حزم ناسراوه به (أبو محمد)، له قرطبه له دایک بووه له ننده لوس واته ئیسپانیای ئیستا کاتیک که موسولمانه کان حوکمرانی ئو شوئنه یان ده کرد، بوبه وه زیر له سرده می عبدالرحمن کورې هشام له سالی (۴۱۴ك) دا.

باوه رناکم له فقهاکانی ئیسلامدا هیچ که سیک بوییت هینده ی نهم شاره زا بوییت له ههمو جوړه زانستیکدا.

په کهم جار خمریکې مذهبه بی شافعی بوو، له پاشان وازی له مذهبه به هینا کهوته دواي داودی ظاهری، همره که ئو هیچ سمرچاوه یه کی پمهند نه کرد جگه له قورئان و فرموده کانی پیغمبر و اجماعی صحابه کانی.

شایانی باسه له م باسه کورته ی ئو هشت سمر مذهبه که له ولاته ئیسلامیه کاندای پروا پیکراون و به پیتی ئوانه هه لده ست، بۆمان ددره که ویت که هیچ په کیک لهو سمرۆک مذهبه بانه هینده ی ماموستا ئاینی په باشه کانی کورد خوینده وار و شاره زا نه بون لهو زانستاندا که یارمه تی مرؤف دده ن بۆ دهره یانی حوکمه کانی شهر بعتی ئیسلامی له قورئانی پیروژ و حمدی پیغمبر ﷺ .

به لām همره که باسما ن کرد ئو هزیانه که نه یان هیشت ئو ماموستا ئاینی په چاکانه په کیکیان بییت به خاوه ن مذهبه بیک وه که عمره به کان، دوو شت بوون:

یه‌کهم: خوبستن به مذهب‌بی نیامی شافعییه و بیروباوه‌ریکی زور بهم مذهب‌به، به‌جوریکی وا له لایان له پاش خوا و پیغمبر ته‌نھا نیامی شافعی هیه که هی نموده که مرؤه دواي بکویت.

دوهم: هه‌لئێ خویندن و دهرس وتنه‌وه له مەدرەسە ئایینیەکانی ئیسلام له کوردستاندا، چونکه به ساله‌های سال ماموستای ئاینی دهرسی ده‌وتنه‌وه هیچ وه‌خت کهم تهرخه‌می نه‌ده‌کرد به سهرچاوه گه‌وره‌کانی شهریه‌تی ئیسلام که قورئانی پیروز و فهرموده‌کانی پیغمبرن، نه‌گه‌ر ماموستای ئاینی بیویستایه دهرسیکی ته‌فسیر به فه‌قیه‌ک بلیت جگه له ته‌فسیری (بیضاوی) هیچی تر له لای بایه‌خی نه‌بوو، نه‌م ته‌فسیره زورترین نه‌و حدیثانه که باسیان ده‌کات له کۆتایی هه‌موو سوره‌تیکدا نه‌ساسیان نیه و به‌ده‌می پیغمبره‌وه هه‌لبه‌ستاون.

دیاره ساویلکه‌یی کورد و دلپاکی خۆی نه‌یه‌شتوه هیچ وه‌خت پیش بکویت نه له ئاییندا نه له سیاسه‌تدا.

له حه‌نه‌فیه‌وه بو شافعی له شافعیه‌وه بو حه‌نه‌فی:

له‌م‌م‌ذهب‌بی نیامی حه‌نه‌فیدا ئافره‌ت کچ یان بیوه ژن نه‌گه‌ر با‌ئخ و ژیر و ره‌شید بیت نه‌توانیت خۆی ماره بکات له‌و پیاوه که هه‌لئێ ده‌به‌زیریت بو هاره‌مشی ژانی به‌بی نموهی به‌لێن له وه‌لیه‌کی وه‌ریگریت. (باوکی یان باپیری یان برای یان که‌سیکی تری نزیک). به‌لگه‌ی نیامی حه‌نه‌فی نموده ته‌لێت هه‌روه‌ک نه‌م ئافره‌ته نه‌گه‌ر مالتیکی هه‌میت نه‌توانیت به‌سه‌ربه‌خۆیی خۆی به‌بی پێی‌دانی وه‌لییه‌که‌ی ته‌صرف له‌م ماله‌دا بکات چونکه مالتی تایبه‌تی خۆیه‌تی به‌شی که‌سی پێوه نیه نه‌توانیت ته‌صرف له نه‌فسی خۆشیدا بکات به‌وه‌ی که شوو بکات به هه‌ر که‌سێک که خۆی حمزی لی بکات، به پێچ‌وانه‌ی مذهب‌بی نیامی شافعی نه‌و لای وایه خوا نه‌م سه‌ربه‌خۆیییه‌ی نه‌داوه به ئافره‌ت به‌لکو هه‌رده‌م پێویسته وه‌لییه‌که‌ی باوکی یان باپیری یان برای ماره‌ی بکات له‌و که‌سی که هه‌ردوکیان ره‌زامه‌ندن له‌سه‌ری، چونکه ئافره‌ت نه‌گه‌ر نه‌و سه‌ربه‌خۆیییه‌ی به‌دریتی که نیامی حه‌نه‌فی فهرمویه‌تی زور جار هه‌ل‌ده‌خه‌لته‌یت ده‌که‌ویت ده‌وێکه‌وه پاشه‌ روژی ژانی ژن و می‌ردایه‌تی لی تا‌ن ده‌کات، جگه له‌وه‌ی قیاسی نه‌فسی ئافره‌ت نا‌کریت له‌سه‌ر مالتی چونکه ئافره‌ت نه‌گه‌ر به‌سه‌ربه‌خۆیی خۆی شوو بکات بو خه‌زانه‌که‌ی ناشرین و نا ره‌وا ده‌بیت، ناویان له‌ناو خه‌لکیدا به‌خراپه‌ ده‌بریت،

واته شوکردن يان ژن ماره کردن همروهک پټويستی به دوو شايهت هديه همروهها پټويستی به موافقهی و هلييه که می هديه.

ئينجا بيينموه سمر گوزېنی ماره کردنی حنه فی به شافعی زور جار روئهدات نافرته تیک حمز له پياوئک دهکات به لام پيشه کی ده زانیت و هلييه که می و کس و کاره کی رازی نابن بهم شوکردنه، يان ئمو پياوه ژنيکی تری هيه له بهرئموه ی ناژوه پيدا نه بیئت له ماله کهیدا ده چیت به دزيموه ئمو ژنه که له گه لی ریکهوتوه ماره دهکات لای ماموستای ئاینی و به ئاماده بوونی دوو شاهید به مزه به بی حنه فی، ماوه یه که له گه ل ئهم ژنه به دزيموه ژن و ميژدایه تيه که يان به سمر دهن، له پاشاندا خو یان به گونا هبار ده زانن بهرام بهر به شافعی که به مزه به که می ئمو ماره کردنه که تماو نه بووه، يان روژنیک له روژان خرم و کس و کاره کی ئمو يه که گرتنه يان پی رهوا ده بیئت، يان ژنه پيشه که می رازی ده بیئت له سمر ئمو ماره کردنه يان ده مریت يان ته لاقی ده دات، ئینجا بو جاریکي تر ده چنموه لای ماموستای ئاینی بو ئموه ماره بکريتموه به مزه به بی شافعی به موافقه تی و هلييه که می و حازر بوونی دوو شاهید.

بو نمونه مه لا (ع) له سلیمان مژگموته که می نزیکي مژگموته که می من بوو، زور برایه تیمان خوشبوو، منیش زور رزم ده گرت چونکه پياوئکی زور راست بوو، ئموه ی له دلیدا بوو به زمان دهیوت دوو رووی نه بوو، منیش ئمو جوړه پياوئم زور خوش دهوین، ئهم براده رهم بوو بوو به خه لیفی شیخ (ع.ک) ده رویشیکي ئهم شیخه که ناسراوی ده بیئت کوچی دوايي دهکات، ژنه که می (أ) نافرته تیکي به حورمهت و به شموکهت بوو له گه ل يه که تر ریک ده که من به دزی ژنه که می و باوکی ئمو ژنموه ماره ی دهکات به مزه به بی حنه فی، دوو سال ژن و ميژدایه تی له گه ل کرد به نه ینی، له پاشان توانی باوکی ئمو ژنه ره زامه ند بکات که بو جاریکي تر لینی ماره بکاتموه به شافعی، هات بو لای من وتی: ئیشیکي وام کردوه ده مویت تو له حنه فیموه بوم بکهیت به شافعی له پاش ره زامه ندی باوکه که می.

روژیکي بریاردا پیکموه روشتین بو مائی باوکی ژنه تازه که می، باوکی حازر بوو له گه ل دوو شايهت سمر له نوی من ماره م کرده ده له سمر مزه به بی شافعی، ئمو روژه ژنه که می خوار دنیکی زور خوش و به لمزه تی دروست کردبوو که ئیتستاش ههست به لمزه ته که می ده که م، چایه کی لی نابوو پری کردبوو له هیل، کاتیک گه پاموه وتم به دایکی محمد ئهمرو نان و چایيه کی زور به لمزه تم خواردوه به لام خوا پاشه روژی به خیر بگيری، ئهم کرده وه یه ریکموتی مانگیک پيش واز هینام بوو له مه لایه تی و بوم به ئیمامی سوپا، روژنیک له حویره ی فه قیه کان ده رسم

دهوتموه دهينم ژنه كونه كې ماموستا مهلا (ع) هات همدوو دهستی گرت بهملا و نمو لای دهركای حوځره كېم. وتم فېرموو وږه نهمديوو.

وتی: له شاری سلیمانیدا لهتو کافر تر نېوو كه نمو ژنه ماره بكات له مهلا (ع).
 وتم: خوشكم میړده كېت دوو سالة به مېزه بې حنه فی به نهیتی له گهل نمو ژندا ژن و میړدایه تیان به سر بردووه، من تاوانه كېم تنها نمویه له حنه فیموه بوم كړدووه به شافعی.
 ښجا هندیک قسمی ناشیرینی وت و روشت، پاش ههفته یك ژنه تازه كې هات به هېمان جوړ نمېسر و نمېری دهركا كې گرت، وتی: تو له كاتی ماره كړدنه كېدا به لیتت دا بهمن كه میړده كې واته ماموستا مهلا (ع) خانووی سېره خوم بو بگریت تا یتستا هیچ شتیكي نه كړدووه بوم.

وتم: خوشكم من تاوانم چیه نیوه نموه دوو سالة له گهل یه كتر ژن و میړدن بو داوات نه كړدووه خانووی سېره خوت بو بگری.

وتی: من تو نه ناسم خانووم لهتو نموی.

ښجا نیوه پو كه چومه مالموه بو دایكی محمدم گیرایموه وتم نان و چیشتی روژی ماره كړدنه كېان لینكردم به زه هری ماره.

شایانی باسه تا نمو مانگه تمواو بوو كه وازم له مهلا یه تی هینا و بووم به نیمامی سوپا روژنك ژنه كونه كه نه هاته سېرم روژنك ژنه تازه كه، به لام خوا قوتاری كړدم لمدهستی نمو گوناوه كه ماموستا مهلا (ع) پتی كړدم، ژن هینانه كېم له حنه فیموه بو كړد به شافعی.

له نیوان ژيانی مهلا یه تی و سېره تای ژيانی نیمامه تی سوپا، ده لیم به ماموستایانی بهرېزی كورد، ژنه ښان و ته لاقدان و مېرجه كانیان، خواو پیغمېر بریاری داون، له پیش لمدایكېوونی نیمامی (نېو حنیفه) و نیمامی (شافعی)، نم نالوگورییه له كویوه هاتووه؟!

له بههاری سالی ۱۹۲۴ز له ددې زهلم هاتومنه هم
دونیاووه، تا ئیستا که یاداشته کاتم دهووسموه، نه لم دونیاووه
گهیشتم و نه لمو کسانو له گهلاندا ژیا، یرویاوهرم بهخوای
گوره و پیغمبر (ﷺ) و ناینی ئیسلام ژور پتمو و بههیزه،
چونکه هم یرویاوهرم له ریگی دواکوونی دایک و باوکهوه
نېوو - نیمانی تهقلیدی - بهلکو لهماوی ژیاغدا له نیتوان
بهروردوونی ناینی ئیسلام و هممو یاسای دولهتان و
یرویاوهری جیاوازو ناینهکانی تر زیاتر له چل ساو، و، تیکهلاویم
له گمځ خه لکی جیاوازی جوړ بهجوړ هم یرویاوهرم بز دروست
سو، شتیکم نمدی ئیسلام بلیت مدیکه ژیری بلیت بیکه،
هروه ها به پیچمواندی نوهوه شتیکم نمدی ئیسلام بلیت بیکه
ژیری بلیت مدیکه، گورهترین شت بز ژیا نادهمیزاد له
ئیسلامدا نوهیه په یوه ندیت دهستیت بههیزوکی نادیاووه که
پتی دهوتریت - خوا - تنها شو نادیاوه دهترانیت رڅی
نادیارمان خوشحال بکات و، هر تنها نوه دهترانیت رڅی
نادیارمان له ژهنگ و پیسی جیهانی مادهه رزگار بکات. تنها
تشی خوی نادیاوه خوشیبهکانی بی سنووه وک زهیاکان.

